1. Bucuria păcii...*)

Moderato

Bu - cu - ri - a pă - cii, Tu'mi a - duci, I - su - se,
chiar când bat în ju- ru'mi groaz - ni - ce fur - tuni, Tu, Lu - mi - na
vie - ţii ce - lei ne - a - pu - se, mân - gâ - ie - re'n
su - flet pu - ru - rea mi'a - duni! pu - ru- rea mi'a- duni!

Bucuria păcii, Tu mi-aduci, Isuse,
chiar când bat în juru-mi groaznice furtuni,
Tu, Lumina vieţii celei neapuse,
mângâiere-n suflet pururea mi-aduni! **bis**

Binecuvântarea sfântă şi aleasă,
de la Tronul milei se revarsă-n plin,
şi-o adâncă pace-n inimă se lasă,
peste suferinţa-mi toarn-al ei alin!...

La plinirea vremii va-nceta durerea,
căci hotar la toate, Doamne, Tu ai pus,
după suferinţă vine mângâierea,
după chinul morţii, viaţa făr-apus!

**) Prima cântare primită din partea Domnului (melodia a fost întâi), în celula nr. 9(trei metri sub pământ) la securitatea din Cluj, anul 1959, luna iulie.*

2. Sfânt Cuptor...*)

"...Vădpatru oameni umblând slobozi în mijlocul focului şi nevătămaţi...!" (Daniel ***3****, 25).*

Andantino

Sfânt cup - tor al su - fe - rin - ţei ce mă arzi fă -
ră să pier, a - ripi noi dai tu cre - din - ţei
să mă nal - ţe că - tre cer! să mă nal - ţe că - tre cer!

Sfânt cuptor al suferinţei,
ce mă arzi, fără să pier,
aripi noi dai tu credinţei,
să mă nalte către Cer! } bis

Iar din lutul ce-nfăşoară
viaţa sufletului meu,
Tu faci zilnic să răsară
Chipul sfânt din Dumnezeu!

îmi teşi haine din lumina
veşnicei neprihăniri,
curăţindu-mi toată tina,
omeneştei mele firi.

Sfânt cuptor de suferinţă
tu de Domnu-ai fost sfinţit,
când pe cruce-a Lui Fiinţă,
pentru mine S-a jertfit!...

Mă sfinţeşte totdeauna,
o, cerescule cuptor,
ca să pot primi cununa
la sfârşit, biruitor!

**) A doua cântare primită din partea Domnului, în celula 151a securitatea din Cluj, în luna august 1959. In dimineaţa aceea am rrfeditat la cap.3 din cartea lui Daniel.*

3. Tu, Soarele nădejdii...

Maestoso

Tu, Soa - re - le nă - dej - dii sfin - te, Tu sfânt A -
lin în su - fe - rinţi, I - SUS - în - vi - e din mor - min - te,
Nă - dej - dea'a - le - sei bi - ru - inţi! I - SUS - în - vi - e
din mor - min - te, Nă - dej - dea'a - le - sei bi - ru - inţi!

Tu, Soarele nădejdii sfinte,
Tu,sfânt Alin în suferinţi,
ISUS - învie din morminte,
Nădejdea-alesei biruinţi! bis

Ne-a obosit a noastră viaţă,
sub greul munte de nevoi,
o, vino astăzi şi dezgheaţă,
nădejdea amorţită-n noi!

înviorează-ne credinţa,
trezeşte iar un sfânt avânt,
să nu ne-nghită suferinţa,
să nu ne culce le pământ!

Căci nu cei doborâţi, Isuse,
nici morţi nu Te-or lăuda,
şi nici nădejdile apuse,
nu-Ţi vor cânta mărirea Ta.

Ci numai cei cu viaţă plină
pot lăuda Numele-Ţi sfânt,
ei au privirea-n veci senină,
căci se hrănesc cu-al Tău Cuvânt.

Ridică-ne deasupra noastră,
învie iar nădejdea-n noi,
şi spre Tăria cea albastră,
privirea să ne-o ţii apoi!

Osana!...Numele Tău mare,
cu-ntreagă gura-L vom cânta,
iar viaţa fi-va sărbătoare,
acum şi-n veci spre slava Ta!..

4. Slavă Domnului..

Maestoso

Sla - vă Dom - nu - lui, sla - vă Dom - nu - lui, sla - vă şi mă - ri - re Lui,
sla - vă şi mă - ri - re Lui! Căci El ne'a pri - mit, şi ne'a mân - tu - it, cât de mult El
Ref.
ne'a iu - bit, ne'a iu - bit! Sla - vă, sla - vă, pu - ruri sla - vă, Dom - nu - lui I -
sus să'l dăm, şi cu i - ni - ma sfin - ţi - tă, Nu - me - le Lui să'L cân -
tăm! şi cu i - ni - ma sfin - ţi - tă, Nu - me - le Lui să'L cân - tăm!

Slavă Domnului,
slavă Domnului,
slavă şi mărire Lui! (bis)
căci El ne-a primit,
şi ne-a mântuit,
cât de mult El ne-a iubit!...(ne-a iubit!)

p.j: Slavă, slavă, pururi slavă,
Domnului Isus să-l dăm,
şi cu inima sfinţită,
Numele Lui să-L cântăm! j

Sfântu-I Legământ,
astăzi pe pământ,
să-l cântăm în dulce cânt. (bis)
şi cu duhu-n zbor
spunem tuturor,
calea Sa de Bun Păstor! (Bun Păstor!)

In iubirea Sa,
Ne păstreze-aşa,
Să-l putem mereu cânta, (bis)
Şi în bucurii,
Noi ai Săi copii,
Vom trăi, în veşnicii! (veşnicii!)

5. O, Doamne, Domnul meu!...*)

Andantino

O, Doam - ne, Dom - nul meu slă - vit, de o - mul rău mă
sca - pă, căci mâ - na'i cru - dă m'a lo - vit, şi
u - ra'i mă a - da - 1 pă! căci 2 da - pă!

O, Doamne, Domnul meu slăvit,
de omul rău mă scapă,
căci mâna-i crudă m-a lovit, i r ^
şi ura-i mă adapă! J

Nu-ngădui să fiu lăsat
în mâna lui tirană,
că-i fără milă şi-n păcat,
îşi caută el hrană!...

Să cad mai bine-n mâna Ta
că-i plină de-ndurare,
şi-n încercarea cea mai grea,
mi-aduce alinare!

Scurtează timpul rânduit,
să-ncerce slaba-mi viaţă,
căci ştii cât sunt de mărginit,
şi chinul greu mă-ngheaţă.

Ascultă rugăciunea mea
adu-mi a Ta scăpare,
şi Numele-Ţi voi înălţa
prin viaţă şi cântare!

**) O cântare - rugăciune, primită din partea Domnului, în celula 13 la închisoarea din Gherla, anul 1959, luna noiembrie. A fost gândită în timp ce toţi deţinuţii ne aflam pe burtă sub pat, ca pedeapsă din partea gardienilor.Eu mă aflam lângă Richard Wurmbrand, şi pentru că nu încăpeam bine sub pat, gardienii s-au suit cu cizmele pe noi.*

6. Dumnezeul meu..

Andante

Dum- ne - ze - ul meu cât do - resc, ca'n ne - ca - zul greu să pri - mesc,
cu - get li - niş - tit şi cu - rat, pu - ru - rea pă - zit de pă - cat!
cu - get li - niş - tit şi cu - rat, pu - ru - rea pă - zit de pă - cat!

Dumnezeul meu
cât doresc,
ca-n necazul greu
să primesc,
cuget liniştit
şi curat,
pururea păzit
de păcat! >bis

Vreau lucrarea Ta
s-o-mplinesc,
pururi pentu ea
să trăiesc!
Şi-n frumos veşmânt
alb de crin,
să trec pe pământ
ca străin.

Blând şi bun mereu
să rămân,
căci Tu eşti al meu
drag Stăpân,
iar Cuvântu-Ţi sfânt
plin de har,
fie-mi pe pământ
steag şi far!

Adevărul Tău
să-nţeleg,
nestricat de rău
şi întreg,
ca în Tine eu
să rămân,
căci Tu eşti al meu
drag Stăpân!

7. Când pe-a lumii drumuri...

"...Isus, ostenit de călătorie, şedea lângă fântână.'
(Ioan 4,6)

Andantino

Când pe'a lu- mii dru- muri gre- le, o - bo - sit eşti şi se - tos, vi - no'n
ca - sa vie - ţii me - le, Dom - nul meu I - sus Hris - tos! Pre - gă-
ti - tu - Ţi'am că - ma - ra i - ni - mii în alb veş - mânt, un - de'Ţi
poţi lă - sa po - va - ra gre - u - lui de pe pă - mânt!

Când pe-a lumii drumuri gi le
obosit eşti şi setos,
vino-n casa vieţii mele,
Domnul meu Isus Hristos!

Iară setea Ta cea mare
potoleşte-o ne-ncetat,
în iubirea-mi arzătoare,
în izvorul ei curat.

Pregătitu-Ţham cămara
inimii în alb veşmânt,
unde-Ţi poţi lăsa povara
greului de pe pământ!...

Tu mi-ai dat întâi iubire,
Tu întâi m-ai odihnit,
şi deplină izbăvire
eu în Tine mi-am găsit!

Odihneşte-a Ta Fiinţă,
în acest smerit lăcaş,
care pururi prin credinţă,
pregătit Ţi-e ca sălaş.

Astăzi, ca recunoştinţă,
vreau, Isuse, să primeşti,
ca-n a vieţii-mi locuinţă
pe deplin să Te-odihneşti.

8. Din Cerul sfânt...

Canon:2 voci (DeCrăciun)
Moderato

Din Ce - rul sfânt, mă - reţ şi lu mi nos, azi a ve-
nit la noi I - sus Hris tos mân - tu - i - re a - du- când,
El, - Mân - tu - i - to - rul blând, Dom - nul bun şi blând...

Din Cerul sfânt, măreţ şi luminos,
azi a venit la noi Isus Hristos;
mântuire aducând,
El Mântuitorul blând,
Domnul bun şi blând!...

Căci un Copil frumos azi ni s-a dat,
cu Nume sfânt, plăcut şi minunat.
Numele Emanuel,
este Numele Acel,
care-L poartă El.

Voi care cântul nostru ascultaţi,
a voastră viaţă-ntreagă s-o predaţi,
Domnului Cel Preamărit,
care Ceru-a părăsit
şi ne-a mântuit.

9. Nu numai să vorbesc...*)

Andantino

Nu nu- mai să vor- besc de Ti- ne, I- su- se şi de'al Tău Cu-vânt,
ci via- ţa Ta să fi- e'n mi- ne, cum ai tră - it Tu pe pă- mânt.
Ref.
I- sus, I - sus do- resc să fi - e vi - a - ţa Ta - în via - ţa mea,
în to- tul tot să'Ţi sea- măn Ţi - e, şi chi- pul Tău să'l vezi în ea!...

Nu numai să vorbesc de Tine,
Isuse şi de-al Tău Cuvânt,
ci viaţa Ta să fie-n mine,
cum ai trăit Tu pe pământ.

Isus, Isus, doresc să fie
viaţa Ta în viaţa mea,
în totul tot să-Ţi seamăn Ţie
şi chipul Tău să-L vezi în ea!.

Nu doar să spun despre credinţă,
ci credincios să fiu oricând,
a Ta blândeţe şi-umilinţă ,
şi gândul Tău să-l am în gând.

Nu doar să spun despre nădejde,
ci s-o trăiesc din plin, mereu,
să-mi dea încredere-n primejdie,
şi pace sufletului meu!...

Nu doar să spun despre iubire,
ci mult mai mult vreau să iubesc,
şi nici de-a Ta orânduire
numai să ştiu - ci s-o trăiesc.

Nu doar să spun despre lumină,
ci pretutindeni să lumin,
să am viaţa-n veci senină,
aşa cum Tu eşti de senin.

Nu numai ceruri viitoare,
să fie-n vorba-mi zr de zi,
un Cer şi-o sfântă sărbătoare,
să am în viaţă chiar aci

Note: *) Primită din partea Domnului în celula 13 din Gherla, în luna decembrie 1959, în timpul cât am stat pe burtă pe ciment, lângă Richard Wurmbrand. După un timp îndelungat, gardienii ne-au ordonat să ne ridicăm. Eu i-am recitat lui Richard cântarea, iar el a zis: "Nicule, să ne mai pună ăştia pe burtă, ca să mai compui asemenea cântări."

10. De ziua - aceasta îţi doresc.

Andantino

De zi-ua'a-ceas-ta îţi do-resc, un har bo-gat în toa - te,
iar o-mu-lui du-hov-ni-cesc, de-pli-nă să-nă-ta - te!
iar o-mu-lui du-hov-ni-cesc, de-pli-nă să-nă-ta - te!

De ziua aceasta îţi doresc,
un har bogat în toate,
iar omului duhovnicesc, *
deplină sănătate! \bis

Din biruinţi în biruinţi
să mergi pe sfânta cale,
şi pacea fie-n suferinţi,
cununa frunţii tale!

Blândeţea Blândului Isus
să-ţi lumineze faţa,
şi viaţa Cerului de Sus
mereu să-ţi umple viaţa.

Parfum divin să răspândeşti,
oriunde te vei duce,
prin toate să mărturiseşti,
iubirea de pe cruce!

Hristos să fie-n viaţa ta
întreg fără schimbare;
ca-n El deplin să poţi avea,
Eternă Sărbătoare!...

11. Doresc a-Tale daruri..

Moderato

Do-resc a Ta-le da-ruri scump I-su - se, do-resc a ha-ru-
lui Tău bu - cu-rii, dar mult mai mult ca da-ru-ri-le'a-du-se,
pe Ti-ne Te do - resc al meu să fii! resc al meu să fii!

Doresc a-Tale daruri scump Isuse,
doresc a-Harului Tău bucurii,
dar mult mai mult ca darurile-aduse,
pe Tine Te doresc al meu să Fii! bis

Căci fără Tine, darurile Tale,
sunt seci şi moarte, fără nici un preţ,
cu Tine Ceru-i plin de osanale,
prin Tine El devine-un cer măreţ...

Acolo unde este a Ta Fiinţă
chiar iadul se preface-n loc divin,
din întuneric gros, din nefiinţă,
Tu faci, lumină, viaţă, cer senin.

Un cer şi-o mântuire fără Tine
eu niciodată, Doamne, nu doresc,
căci nu e Cer acolo pentru mine,
când ochii mei cu-ai Tăi nu se-ntâlnesc!.

în Tine am pe veci deplin Isuse,
şi Cer şi-a mântuirii bucurii,
chiar azi când trec prin suferinţi nespuse,
îţi simt dulceaţa sfintei părtaşii!

12. Cer senin...*)

Andantino

Cer se- nin, Cer se- nin, plin eşti de lu - mi - nă, plin, ra - za ta, ra - za

Ref.

ta, în - căl - zeş - te via - ţa mea. Cer se - nin, Cer se- nin, de lu - mi - nă eşti

plin, vin în via - ţa mea, vin, du - pă ti - ne sus - pin, Cer se - nin, Cer se - nin!...

Cer senin, cer senin,
plin eşti de lumină, plin,
raza ta, raza ta,
încălzeşte viaţa mea.

Ref. Cer senin,
cer senin,
de lumină eşti plin,
vin în viaţa mea, vin,
după tine suspin,
cer senin,
cer senin!

Cer slăvit, cer slăvit,
de Isus eşti pregătit,
ca să-mi fii, ca să-mi fii,
loc de-odihnă pe vecii.

Cer divin, cer divin,
vino-n viaţa mea, o vin,
chiar acum, chiar acum,
când suspin pe-al vieţii drum!

Cer sublim, cer sublim,
tu eşti Nou Ierusalim,
şi doresc, şi doresc,
slava Ta s-o moştenesc!

Cer frumos, cer frumos,
loc al Domnului Hristos,
voi fi dus, voi fi dus,
în curând în tine Sus!...

*) *30 ianuarie 1960, o zi geroasă, când din celula întunecoasă cu nr. 13,priveam printre scândurile din geam cerul senin.*

1/

13. Doamne, mai nainte...*)

Andantino

Doam-ne, mai na - in - te de'a fi rău şi bi - - ne; mai na - in - te de'a - le

lu - mii te - me - lii, a - le me - le zi - le toa - te'au fost în Ti - ne,

cu'a - le lor du - reri şi sfin - te bu - cu - rii... a - le me - le zi - le

toa - te'au fost în Ti - ne, cu'a - le lor du - reri şi sfin - te bu - cu rii!...

Doamne, mai nainte de-a fi rău şi bine;
mai nainte de-ale lumii temelii,
ale mele zile toate-au fost în Tine, bis
cu-ale lor dureri şi sfinte bucurii!...

Tot ce-ai rânduit Tu-n viaţa mea să vină,
după planul Tău cel sfânt e cântărit,
ca s-aducă-n mine veşnica lumină,
cum e-n Tine veşnic, Domnul meu slăvit.

Sfântă şi-ndurată este-a Ta Lucrare,
minte s-o-nţeleagă, nu e pe pământ,
căci din întuneric pururea răsare
soarele nădejdii mai frumos şi sfânt.

Intăreşte-mi astăzi pacea şi credinţa,
să rămân statornic în durerea grea,
că-ncercări şi chinuri ce-mi străpung fiinţa
trec întâi prin Tine,prin Fiinţa Ta!

*) *3 februarie 1960, ziua mea de naştere, dar şi ziua în care mi s-a comunicat sentinţa: 12 ani muncă silnică, confiscarea totală a averii şi 10 ani degradare civică.*

14. O, Adevărule..

Moderato

O, A- de - vă - ru - le fru- mos, eşti în- suşi Dum- ne- zeu, eşti în- suşi
Ref.
Dom- nul meu Hris - tos, eşti El, eşti El me- reu. O, A- de -
văr, o, Dum- ne zeu, în Ti - ne vreau să fiu me - reu, să nu mai
fiu şi Tu şi eu, ci nu- mai Tu, Tu Dom- nul meu!

O, Adevărule frumos,
eşti însuşi Dumnezeu,
eşti însuşi Domnul meu Hristos,
eşti El, esti El mereu.

Ref. O, Adevăr, o, Dumnezeu,
'" Tine vreau să fiu mereu
să nu mai fiu şi Tu şi eu
ci numai Tu, Tu Domnul meu!

Prin El deplin Tu mi Te-ai dat
şi astăzi eşti al meu,
în El întreg eşti întrupat
eşti El, eşti El mereu!

Şi Adevăr Tu mă doreşti,
să fiu deplin şi eu,
căci Adevăr de-a pururi eşti,
doat Tu, doar Tu mereu.

Cât timp în lume noi vom fi
un Tu şi-un eu, mereu,
Tu Adevăr vei străluci
minciună voi fi eu...

O, Adevăr, atâta-mi cei:
să nu fim Tu şi eu,
ci-o singură fiinţa vrei:
Tu-eu, eu-Tu, mereu!

15. Stăpâne, Tată.

Moderato

Stă- pâ- ne, Ta- tă'Ţi dă- ru- iesc din nou vi - a - ţa mea, din nou ca jert- fă
Ref.
mă gă- tesc, din nou spre sla- va Ta! Din nou, din nou la Ti- ne vin, din
nou azi n'am ve- gheat, din nou prin sân- ge- le'Ţi di- vin, din nou să fiu spă - lat!

Stăpâne, Tată-Ţi dăruiesc
din nou viaţa mea,
din nou ca jertfă mă gătesc,
din nou spre slava Ta!

p.f Din nou, din nou la Tine vin,
din nou azi n-am vegheat,
din nou prin Sângele-Ţi divin,
din nou să fiu spălat!

Din nou închei nou legământ,
din nou spun: "Te iubesc!"
Din nou mă smulg de pe pământ,
din nou vreau să-Ţi slujesc!

Din nou sub brazda de hotar,
din nou ca bob să mor,
din nou să fiu umplut cu har,
şi să rodesc cu spor!

Din nou să fiu înveşmântat,
din nou în alb veşmânt,
din nou să fiu eu luminat,
din nou de-al Tău Cuvânt!

Din nou, din nou cu Duhul Sfânt,
să fiu din nou sfinţit,
din nou să fiu pe-acest pământ,
un credincios smerit.

16. Isus, Te iubesc!

Andante

I - sus, Te iu - besc, su - pus, Îti slu - jesc, me - reu Te do -

Ref.

resc, căci eu Te iu - besc! O, vin Tu me - reu, de -

plin Dum - ne - zeu, să'm - braci via - ța mea, s'o faci ca a Ta!

Isus,
Te iubesc,
supus,
îţi slujesc,
mereu
Te doresc,
căci eu
Te iubesc!

Cuvânt
întrupat,
un sfânt
încercat,
şi-un fiu
luminat,
să fiu
nencetat.

Refren

O, vin
Tu mereu,
deplin
Dumnezeu
să-mbraci
viaţa mea,
s-o faci
ca a Ta!

în cort
de pământ,
sincerelyă port
chipul sfânt,
senin,
luminos,
deplin
pe Hristos!

17. Lumina Ta..

Moderato

Lu-mi-na Ta cea mi-nu-na-tă, Lu-mi-na sfân-tu-lui Cu- vânt, I-su-se,

Doam- ne,via-ța toa-tă, mi'o fa- ce sfân - tă şi cu - ra - tă, în - ti - pă -

1 2

rin-du'i chi-puŢi sfânt! I - su se, rin- du'i chi- pu'Ţi sfânt!

Lumina Ta cea minunată,
lumina sfântului Cuvânt,
Isuse, Doamne, viaţa toată,
mi-o face sfântă şi curată, **bis**
întipărindu-i Chipu-Ţi sfânt!

Străfulgerări din altă lume
prin slava-i sfântă Tu îmi dai,
în ea-mi descoperi Sfântu-Ţi Nume,
şi-a Duhului Sfânt liimbă cum e
în sfântul Cer, în sfântul Rai!

Mi-e scut şi sabie şi hrană,
mi-e alinare în dureri,
El vindecă a vieţii rană,
mi-o face fără de prihană,
şi-mi dă cereştile-i puteri.

E Adevărul ce sfinţeşte,
e singurul curat şi sfânt,
prin El viaţa nouă-mi creşte,
El singur mă călăuzeşte,
spre ceruri de pe-acest pământ!

să fiu o candelă curată,
să port mai viu, mai luminos,
Cuvântul Domnului ce-arată
o mântuire fără plată,
o mântuire prin Hristos!

18. Preaslăvite Creator

Maestoso

Prea- slă - vi - te Cre - a - tor, pes - te vea- curi Îm - pă - rat, 'na - in- tezi Bi -
ru - i - tor, de Lu - mi- nă'n - con - ju - rat. Ma - re es - te sla - va Ta,
cân- tă Ne-cu- prin- sul tot, Nu- me- le a'Ţi lă - u - da, Sfin- te Doam- ne Sa- va- ot!

Preaslăvite Creator,
peste veacuri împărat,
naintezi biruitor,
de lumină-nconjurat.
Mare este slava Ta,
cântă necuprinsul tot,
Numele a-Ţi lăuda,
Sfinte Doamne Savaot!

Soare, lună şi pământ,
şi-al veciei nesfârşit,
Le-ai creat cu-al Tău Cuvânt,
Dumnezeule slăvit.
Şi-mpreună cântă-n cor:
"Slavă Ţie, Dumnezeu!"
Tu, Părinte-al tuturor,
slavă, slavă-Ţi cânt şi eu!

Armonii cereşti răzbat,
milioanele de sori,
din măreţul Tău Palat,
cu lumine şi splendori.
Toate-Ţi cântă slava Ta,
toate pururi Te măresc,
toate-n veci Te-or lăuda,
Dumnezeule ceresc!

19. Lumina sfântă..

Moderato

Lu - mi - na sfân- t'a can - de - lei cre - din - ţei, s'o stin -- gă
azi, mi - şei s'au nă - pus - tit, de - mo - nii de'n- do - ia - lă'ai su - fe -
rin - ţei, ce'n su flet pe fu - riş s'au cui-- bă - rit! - de - mo - nii
de'n- do - ia- lă'ai su - fe - rin - ţei, ce'n su- flet pe fu - riş -s'au cui - bă - rit!

Lumina sfânt-a candelei credinţei
s-o stingă azi, mişei s-au năpustit,
demonii de-ndoială-ai suferinţei,
ce-n suflet pe furiş s-au cuibărit!

Cu-a lor suflare plină de otravă,
să-ngheţe şi să-ntunece ar vrea,
viaţa-mi crunt lovită şi bolnavă,
de-atât amar în suferinţa-mi grea!

Puternic a dezlănţuit furtuna,
vrăjmaşul împotriva mea acum,
mai furios, mai rău ca totdeauna,
ar vrea să-ntunece-al credinţei drum!

Dar, o, Isus, eu mă încred în Tine,
chiar şi atunci când nu mai văd nimic,
ştiu că de-a pururi Tu eşti lângă mine,
nu stingi fitilu-oricât ar fi de mic!...

Adu seninul sfânt de sărbătoare,
c-o clipă mai devreme-n noaptea grea,
mi-aprinde Tu şi fă-mi mai arzătoare
credinţa, o, Isus, credinţa mea!

20. Sunt lungi a-mele zile..

Andante

Sunt lun- gi'a me - le zi - le'n greu şi în du - reri, mă
co - ple-şesc po - veri pes - te po - veri. Brăz - dat e'al meu o - braz, de'a -
mar şi de ne - caz, I - sus, o, vi - no
az', o, vi - no az', s'a - duci în via - ţa mea, pu -
teri să pot răb - da şi har să pot ve - ghea, să pot ve - ghea!-

Sunt lungi a-mele zile-n greu şi în dureri
mă copleşesc poveri peste poveri.
Brăzdat e-al meu obraz,
de-amar şi de necaz
Isus, o, vino az'
o, vino, az*
s-aduci în viaţa mea
puteri să pot răbda
şi har să pot veghea,
şi har să pot veghea!

Să ardă-n mine al păcatului venin,
cuptorul suferinţei pe deplin.
O, Doamne-ndurător,
dă-mi har întăritor,
când trec azi prin cuptor,
azi prin cuptor!
Căci focul cel cumplit
de Tine-i rânduit,
ca eu să fiu sfinţit,
să fiu sfinţit!!

Şi-n trupul meu să vezi mai viu mai luminat,
splendoarea Cerului Tău minunat.
Un cer Tu mă doreşti,
ca-n el să locuieşti,
din el să străluceşti,
să străluceşti.
Isuse, viaţa mea,
toţi câţi mi-o vor vedea,
să vadă Faţa Ta,
lucind în ea!...

21. Har şi binecuvântări..

Andantino

Har şi bi - ne - cu - vân - tări, bo - gă - ţi - e
de'n - du - rări, Dum - ne - zeu ne'a pre - gă - tit, căci din veac El
ne'a iu - bit, prin I - sus cel răs - tig - nit, ne'a pri - mit!

Har şi binecubântări
bogăţie de-ndurări,
Dumnezeu ne-a pregătit,
căci din veac El ne-a iubit, bis
prin Isus cel răstignit
ne-a primit!

Fericiţi în Casa Sa,
prin Isus putem intra,
prin Isus suntem primiţi,
prin El suntem fericiţi,
în Isus să fim găsiţi,
mântuiţi.

Tatăl nostru preaiubit,
pentru veci ne-a pregătit,
harul sfintei părtaşii,
ne-auzite armonii
mii şi multe mii de mii
bucurii!

Mare e iubirea Sa,
cât vecia ţine ea.
să cântăm neîncetat,
Numele Său minunat,
care ne-a răscumpărat,
din păcat!

22. Cântă, o, suflete

Moderato

Cân-tă, o, su-fle-te'n hai-na cre-din-ţei, cân-tă, o, cân - tă şi
fii fe - ri - cit, cân-tă mai viu, mai cu foc bi - ru - in - ţei
jert - fei a - du - să de Dom-nul iu - bit!... - Dom-nul iu - bit!...

Cântă, o, suflete-n haina credinţei,
cântă, o cântă şi fii fericit,
cântă mai viu, mai cu foc biruinţei,
jertfei aduse de Domnul iubit!...

Cântă, o, suflete-n haina nădejdii,
cântă şi pace să ai pe deplin,
cântă, căci Domnul în ceas de primejdii,
mâna ţi-o-ntinde şi-ţi face senin!

Cântă, o, suflete-n haina iubirii,
cântă, o, cântă, iubeşte mereu,
cântă pe-Acel ce-i Izvor mântuirii,
cântă-L pe Domnul Preasfânt Dumnezeu!

Cântă, o, suflete-n haina luminii,
cântă-mbrăcat cu putere de Sus,
cântă, nu-ţi pese ce-or spune străinii,
cântă, o, cântă cu drag lui Isus!...

Cână în alba lumină-a iertării,
fii o lumină şi fii credincios,
cântă, o, cântă-L pe Domnu-ndurării,
cântă smerit şi arzând lui Hristos!

23 Iubire, iubire..

Allegretto

Iu - bi - re, Iu - bi - re, a - dânc Te do - resc, a - dân - ca Ta
fi - re, a - dânc s'o pri - mesc! Iu - bi - re, Iu - bi - re, Slă -
vit Dum - ne - zeu, do - resc con - to - pi - re, cu Ti - ne me - reu!

Iubire, iubire,
adânc Te doresc,
adânca Ta fire,
adânc s-o primesc!

iubire, iubire,
de Tine tânjesc,
a mea fericire-i
să pot să iubesc!

Iubire, iubire,
slăvit Dumnezeu,
doresc contopire
cu Tine mereu!

Iubire, iubire,
lumină de rai,
să-mi dai strălucire
şi viaţă să-mi dai.

Iubire, iubire,
cu flacăra Ta
să iei zămislire
şi-n inima mea.

Schimbat în simţire,
să-mpart tot mai viu,
belşug de iubire,
pe-al lumii pustiu!

24. Trec încercările...

Moderato

Trec în - cer - că - ri - le, vin mân - gâ - ie - ri - le,
trec pus - ti - i - ri - le, vin fe - ri - ci - ri - le. -
Ref.
Sla - vă, o, sla - vă dăm, sla - vă în veci cân - tăm,
sla - vă I - sus iu - bit, sla - vă, o, fii slă - vit!

Trec încercările,
vin mângâierile,
trec pustiirile,
vin fericirile.

Ref. Slavă, o, slavă dăm,
slavă în veci cântăm, bi,
slavă Isus iubit,
slavă, o fii slăvit!

Trec suferinţele,
vin biruinţele,
vin să-ncunune az*
fruntea din greu necaz!

Îngeri cu miile
dau bucuriile,
raze de soare plin,
vin în viaţă.vin!

Doamne, spre slava Ta,
cântă azi inima,
cântă, smerit, frumos,
slavă, Isus Hristos!

25. Un glas divin...

Moderato

Un glas di - vin ră - su - nă lin, che - mând du - ios, pe pă - că - tos
să vi - nă az' cu'al lui ne - caz, din lo - cul greu la Dum - ne - zeu.
Ref.
I - sus, I - sus, Te chea - m'a-cum, să vii su - pus, pe'al vie - ţii drum. -
Po - va - ra grea, din via - ţa ta, I - sus, I - sus, ţi'o va lu - a!

Un glas divin
răsună lin,
chemând duios,
pe păcătos
să vină az'
cu-al lui necaz,
din locul greu
la Dumnezeu.

Refren
Isus, Isus,
te cheam-acum,
să vii supus,
pe-al vieţii drum,
povara grea
din viaţa ta,
Isus, Isus,
ţi-o va lua!

Un glas ceresc
Dumnezeiesc,
te cheam-acum,
din văl de fum,
din chin amar
ca să-ţi dea har,
din greu păcat
să fii scăpat!

Un glas de Sus,
al lui Isus,
te cheamă blând,
să vii curând,
nu amâna,
căci viaţa ta
oricât-ar fi,
se va sfârşi!

Glas iubitor,
glas sfmţitor,
mântuitor,
te cheamă-n dor,
ca tu să vii
şi-n veci să fii,
un mântuit
şi fericit!

26. Prin încercări..

Moderato

Prin în - cer- cări și prin a - mar, o, Doam- ne, Doam- ne
dă'mi Tu har, să pot răb - da, să pot ve- ghea, să nu câr- tesc în
con- tra Ta, ci li - niș - tit, și u - mi - lit să merg pe dru- mul Tău slă - vit!

Prin încercări şi prin amar,
o, Doamne, Doamne, dă-mi Tu har,
să pot răbda,
să pot veghea,
să nu cârtesc în contra Ta,
ci liniştit
şi umilit
să merg pe drumul Tău slăvit!

Prin valuri mari, prin ploi şi frig,
o, Doamne, Doamne, eu Te strig,
să mă-ntăreşti,
să mă păzeşti,
prin Duhul Sfânt să mă-ncălzeşti,
ca viaţa mea
să poat-avea
frumseţe din frumseţea Ta!

Prin întuneric, prin dureri,
o, Doamne, dă-mi puteri,
lumina Ta
s-o pot purta,
să biruiesc în lupta grea,
şi-n lungul chin,
să nalţ senin,
Isuse steagul Tău divin!

27. Credinţa mea..

Moderato

Cre- din - ța mea în - trea - gă vreau ca s'o zi - desc, I - sus, pe
sfân - tul Tău Cu- vânt dum- ne - ze- iesc. Cre- din - ța mea, cre- din - ța mea, din A - de-
văr tră - ias - că ea, să'și ai - be via - ța'n via - ța Ta, cre- din - ța mea!

Credinţa mea întreagă vreau s-o zidesc
Isus, pe sfântul Tău Cuvânt dumnezeiesc.
Credinţa mea,
credinţa mea,
din Adevăr trăiască ea,
să-şi aibă viaţa-n viaţa Ta,
credinţa mea!...

Nădejdea mea întreagă-n har mi-o odihnesc,
prin ea lucrez şi cânt şi lupt şi biruiesc;
nădejdea mea,
nădejdea mea,
e Jertfa Ta,
e Golgota,
Eşti Tu Isuse-ntreg în ea,
nădejdea mea!

Iubirea mea , Isuse-ntreagă-Ţi dăruiesc,
în Tine eu apoi întreg să mă topesc;
iubirea mea,
iubirea mea,
să fie-aprinsă din a Ta,
şi să rămână-n veci aşa,
iubirea mea!

28. Hristos a înviat!..

Maestoso

Hris-tos, Hris-tos a în - vi - at, Hris-tos, Hris - tos a în - vi-
at, Lu - mi - na or - bi - toa - re, pă - mân - tu'n - treg a'n -
fă - şu - rat, şi ce - rul tot e'n - veş-mân tat, în al - bă Săr - bă -
toa- re, Hris- tos a în - vi - at! Hris- tos a în - vi - at!

Hristos, Hristos a înviat, (bis)
Lumina orbitoare,
pământu-ntreg a-nfăşurat,
şi cerul tot e-nveşmântat,
în alba sărbătoare,
Hristos a înviat! (bis)

Hristos, Hristos a înviat!
E cântul biruinţii,
căci boldul morţii-a fost călcat,
zdrobită-i stânca de păcat,
şi jugul suferinţii,
Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat!
E cântul bucuriei.
Pământul cântă-n lung şi-n lat,
şi cântă cerul luminat,
cântarea veşniciei:
Hristos a înviat!
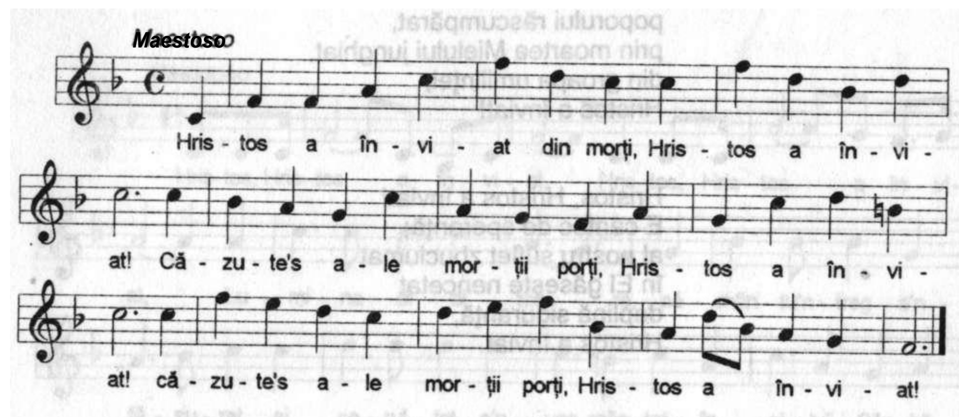
Hristos, Hristos a înviat!
E cântecul credinţei
poporului răscumpărat,
prin moartea Mielului junghiat,
din groapa umilinţei,
Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat!
E cântec de speranţă;
al nostru suflet zbuciumat
în El găseşte nencetat
deplină siguranţă,
Hristos a înviat.

Hristos, Hristos a înviat!
E cântecul iubirii,
cântat cum nu s-a mai cântat,
pe culmea harului bogat,
cântarea nemuririi:
Hristos a înviat!

Hristos, Hristos a înviat,
în veşnică lumină,
o fie veşnic lăudat,
căci El e veşnic împărat,
vecia I se-nchină:
Hristos a înviat!

29. Hristos a înviat din morţi...
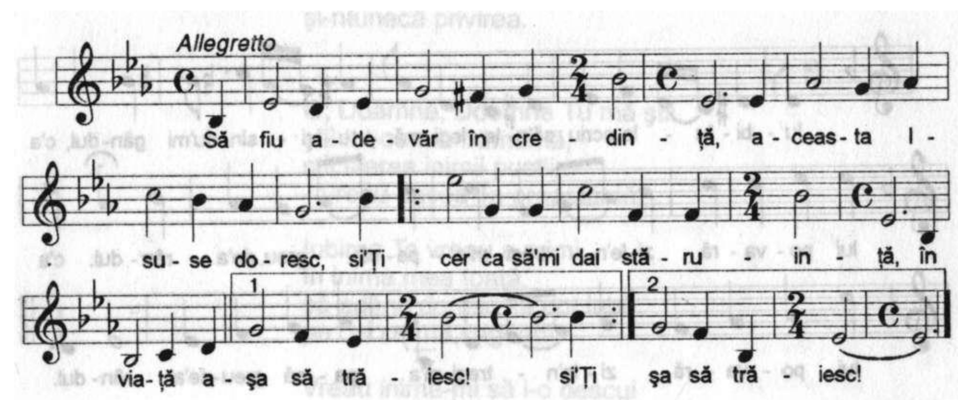

Hristos a înviat din morţi,
Hristos a înviat!
Căzute-s ale morţii porţi, } bis
Hristos a înviat!

Pământu-ntreg s-a zguduit,
Hristos a înviat!
Când El mormântu-a biruit,
Hristos a înviat!

Cântăm slăvitei învieri,
Hristos a înviat!
Izvorul unic de puteri,
Hristos a înviat!

Hristos, Hristos Biruitor,
Hristos a înviat!
E Singurul Mântuitor,
Hristos a înviat!

30. Să fiu adevăr în credinţă.

Să fiu adevăr în credinţă,
aceasta Isuse doresc,
şi-Ţi cer ca să-mi dai stăruinţă, } bis
în viaţă aşa să trăiesc!
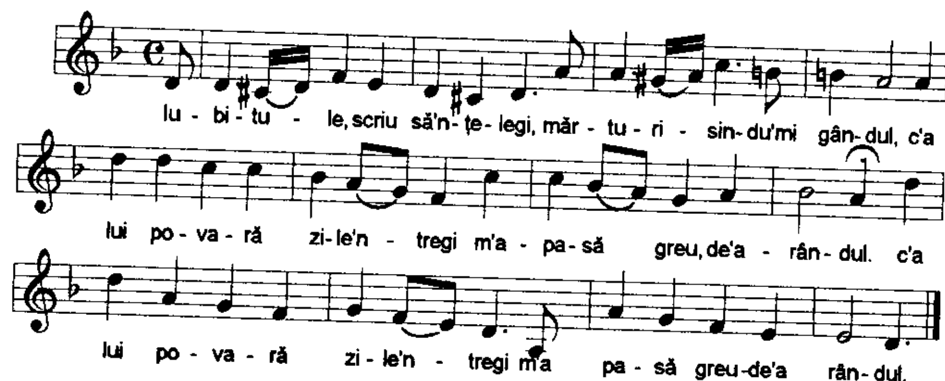
Să fiu adevăr în speranţă,
adânc şi fierbinte doresc,
ca-n Tine să am siguranţă,
în Tine sperând, să trăiesc!

Să fiu adevăr în iubire
ca focul din soare, doresc,
să-mi dai Tu un duh de jertfire,
ca Tine arzând să iubesc!

Să fiu adevăr în umblare,
şi-n toate -adevăr mă doresc,
lumină să fiu în purtare,
ca Tine,aşa să trăiesc!

A-Tale-adevăruri divine
în mine, Isus, le doresc, '
mai limpezi, mai albe, mai pline,
şi-n veci doar aşa să trăiesc!

31. Scrisoare

Iubitule, scriu să-nţelegi,
mărturisindu-mi gândul,
c-a lui povară zile-ntregi
m-apasă greu, de-a rândul.

Săgeţile vrăjmaşe dor,
adânc se-nfig în viaţă,
şi focul lor ucigător
mă arde şi mă-ngheaţă.

Dar cel mai veninos venin
ce inima-mi străbate,
nu vine de l a cel străin,
ci din săgeţi de frate.

Cu arcul lui ţinteşte drept
a vieţii rădăcină,
a inimi-mi bătaie-n piept,
şi-a ochilor lumină.

Căci taina sufletului, el
mi-o ştie şi mă doare,
când văd că vrea în chip mişel
viaţa să-mi doboare!

Unitu-s-a cu cel vrăjmaş,
durerea să-mi mărească,
cu glas hain, cu ochi trufaş,
mai crud să mă lovească!

Cuvântul mi-i prea slab să pot
cuprinde-n el simţirea,
ce-mi scurmă sufletul meu tot
şi-ntunecă privirea.

O, Doamne, Doamne Tu mă ştii,
ştii tot ce mă frământă,
ştii starea inimii pustii...
- Vreau pacea Ta preasfântă!

Iubirea Ta vreau a primi,
în inima mea toată,
că-adânc doresc să pot iubi,
pe cel ce mă săgeată!

Vreau inima-mi să i-o descui
să simtă-a ei văpaie,
ce arde-n slujba Domnului,
cu fiece bătaie!

Că nu ascunde gând străin,
nu are altă ţintă,
decât, Isus, s-arate plin,
Fiinţa Ta Preasfântă.

Şi liberat de-acest pământ,
legat doar de iubire,
mereu, mereu spre Cer m-avânt
cu-ntreaga mea simţire!

Iubitule, iubitul meu,
mă doare-a ta rănire,
dar oricât m-ar durea de greu,
nu vreau o despărţire.

Şi planuri şi păreri şi legi,
şi orice ne-ar desparte,
să le-aruncăm pe toate-ntregi,
în fundul mării moarte.

In Domnul - numa-n El uniţi,
şi-n dragostea Lui mare,
iubite-aşa să fim găsiţi,
în sfânta Lui Lucrare!

Aprilie 1960, Gherla

32. Dumnezeu ne veghează..

Moderato

Dum-ne-zeu ne ve-ghea-ză ne-cur-mat, mi-nu-nat El lu-crea-ză,
mi-nu-nat. Mi-nu-nat ne con-du-ce pe pă-mânt, ca s'a-
jun-gem, prin cru-ce, Ce-rul sfânt! Mi-nu-nat ne con-du-ce
pe pă-mânt, ca s'a-jun-gem, prin cru-ce Ce-rul sfânt!

Dumnezeu ne veghează
necurmat,
minunat El lucrează,
minunat.
Minunat ne conduce
pe pământ,
ca s-ajungem, prin cruce, bis
cerul sfânt!

Deşi trupu-i epavă,
chinuit,
greutate de slavă
ne-a gătit.
A răbdării-ncercare
va-nceta,
şi-a izbânzii cântare
vom cânta!

Jertfa Ta, o, Isuse,
ne-a deschis,
mii de haruri nespuse,
cum e scris!
Fericiţi pe vecie
vom trăi,
căci a Ta-mpărăţie
vom primi!

Vom avea frumuseţe
ca de rai,
pentru veci tinereţe
Tu ne dai.
Ne-nchinăm numai Ţie
necurmat,
căci Tu eşti pe vecie
împărat!

33. Luminat de-Adevăr..

Moderato

Lu-mi-nat de'A-de-văr şi-iu-bi-re-lu-mi-
nat de prea-sfân-tul Cu-vânt, vreau, I-su-se, cu'n-trea-ga'mi sim-
ţi-re, vreau a-şa să'Ţi slu-jesc pe-pă-mânt! vreau I-mânt!

Luminat de-Adevăr şi iubire,
luminat de preasfântul Cuvânt,
vreau Isuse, cu-ntreaga-mi simţire,
vreau, aşa să-Ţi slujesc pe pământ!

Dezlegat de-omenească părere,
şi-alipit doar de Sfântul Cuvânt,
vreau Isuse, cu-ntreaga-mi putere,
vreau aşa să-Ţi slujesc pe pământ!

De-a minciunii turbată furie,
eu m-acund în preasfântul Cuvânt,
căci, Isus, vreau întreg numai Ţie,
vreau aşa să-Ţi slujesc pe pământ!

Vreau aprins de iubirea Ta mare,
vreau să nalţ al vieţii Cuvânt,
vreau să ard în preasfânta-Ţi Lucrare,
vreau aşa să-Ţi slujesc pe pământ!

Până când Tu veni-vei, Isuse,
să-mplineşti tot ce-ai spus prin Cuvânt,
în a-Tale-adevăruri nespuse,
să trăiesc, să-Ţi slujesc pe pământ!

34. Pentru Tine Domnul meu

Moderato

Pen- tru Ti- ne, Dom- nul meu, cân - tă i - ni - ma me - reu, c'am gă-

Ref.

sit în jert - fa Ta, toa - tă mân - tu - i - rea mea. Cân - tă i - ni- ma'mi me-

reu, cân - tă pen - tru Dum - ne - zeu, cân- tă, cân - tă nen - ce - tat, cân - tă

Ha- rul Lui bo- gat! Cân - tă, cân - tă'n alb veş- mânt, cân - tă pen- tru Dom- nul

Sfânt, cân - tă, cân- tă i - ni - ma, cân - tă în - du - ra - rea Sa!

Pentru Tine, Domnul meu,
cântă inima mereu,
c-am găsit în jertfa Ta,
toată mântuirea mea.

Cântă inima-mi mereu,
cântă pentru Dumnezeu,
.cântă, cântă nencetat,
cântă Harul Lui bogat!
Ref. Cântă, cântă-n alb veşmânt,
cântă pentru Domnul Sfânt,
cântă, cântă inima,
cântă îndurarea Sa!

Penrtu Tine, Scump Isus,
cântă sufletul supus,
c-am găsit în Harul Tău,
adăpost de orice rău!

Pentru Tine Domn Ceresc,
cânt şi plâng şi mă jertfesc,
s-am găsit în viaţa Ta,
veşnic fericirea mea.

Tu-mi eşti, Domn, Tu-mi eşti Iubit,
şi de Tine alipit
vreau de-apururi să rămân,
scumpul meu, o, Scump stăpân!

35. Smerenia

Moderato

Sme - re - ni - e, poar - tă de Sus, să in - tru prin

ti - ne do - resc, să sea- măn mai mult cu I - sus, să

1 2

am chi - pu'l blând şi ce - resc. să resc.

Smerenie, poartă de Sus,
să intru prin Tine doresc,
să seamăn mai mult cu Isus,
să am chipu-I blând şi ceresc! bis

Smerenie, poartă de Rai,
deschisă de Domnul Hristos,
cu cât mă dezbrac, Tu îmi dai,
veşmânt mai divin, mai frumos!

Smerenie, poartă de Har,
prin Tine primesc pe deplin,
belşug din al Cerului dar,
cu cât mă golesc voi fi plin!

Smerenie, poartă de Cer,
mormânt al tiranului eu,
primi-voi putere de fier,
de urc coborând tot mereu!

Isus, voi primi slava Ta,
în veci voi trăi fericit,
şi Har şi-Adevăr voi avea,
cu cât voi umbla mai smerit!...

36. Cuvântul Tău..

Andantino

Cu - vân - tul Tău I - su - se, Cu - vân - tul Tău cel sfânt, mi'e sin - gu - ra lu - mi - nă şi pa - ză pe pă - mânt. Prin el pri - mesc cre - din - ţa şi dra - gos - tea de Sus, prin el am a - de - vă - rul, căci el eşti Tu, I - sus!

Cuvântul Tău Isuse
Cuvântul Tău cel sfânt,
mi-e singura lumină
şi pază pe pământ.
Prin el primesc credinţa
şi dragostea de Sus,
prin el am adevărul,
căci el eşti Tu, Isus!

Cuvântul Tău Isuse,
Cuvântul Tău de har,
mi-e haină şi podoabă
şi sfânt mărgăritar.
Căci îmbrăcat întrânsul,
când Te urmez supus,
eu pururea cu Tine,
voi semăna Isus!...

Cuvântul Tău Isuse,
Cuvântul Tău ceresc,
mi-e hrană şi putere,
şi har dumnezeiesc!
Prin el primesc viaţă
şi-avânt spre ceruri, Sus,
de-ascult de el întruna,
de Tine-ascult Isus!

Cuvântul Tău Isuse,
Cuvântul Tău divin,
mi-e armă de-apărare,
şi sabie şi-alin.
Căci înarmat cu dânsul
eu nu pot fi răpus,
ci fi-voi ca şi Tine,
biruitor, Isus!

37. Doresc în Tine să rămân!

Moderato

Do - resc în Ti - ne să ră - mân, o, Dom - nul meu iu - bit I - sus, Tu nu - mai Tu să'mi fii Stă - pân, iar eu să fiu un rob - su - pus! Do - *Ref.* resc a - dânc să'Ţi pot slu - ji, sfin - ţit în gân - duri şi'n sim - ţiri, zdro - beş - te'n mi - ne zi de zi, pu - te - rea ve - chei me - le firi!

Doresc în Tine să rămân,
o, Domnul meu iubit Isus,
Tu, numai Tu să-mi fii Stăpân,
iar eu să-Ţi fiu un rob supus!

Doresc adânc să-Ji pot sluji,
sfinţit în gânduri şi-n simţiri,
^°*- zdrobeşte-n mine zi de zi,
puterea vechii mele firi.

Doresc Cuvântul Tău divin
în mine să rămân-oricând,
ca-n orice-mprejurări, deplin,
să-l am în inimă şi-n gând!

Doresc în pacea Ta mereu
fiinţa să mi-o odihnesc,
ca liniştit, în orice greu,
Isus să Te mărturisesc!

Doresc să pot dori, Isus,
cu-n dor mereu mai arzător,
s-am viaţa Cerului de Sus,
şi s-o trăiesc ascultător!

38. In mâna Ta...

Andantino

În mâ - na Ta îmi pun, I - sus, eu mâ - na mea,

şi'a - poi vreau să ră - mân, pân' la sfâr - şit a - sa.

Ref.

Vreau i - ni - ma de'a Ta pe veci să mi'a - li - pesc, -

să pot a - jun - ge'a - şa un om du - hov - ni - cesc!

In mâna Ta îmi pun,
Isus, eu mâna mea,
şi-apoi vreau să rămân,
pân-la sfârşit aşa.

Vreau inima de-a Ta
Ref. Pe veci să mi-alipesc,
să pot ajunge-aşa
un om duhovnicesc!

Picioarele să-mi ţin,
oricând pe urma Ta,
de-i nor ori de-i senin,
să nu m-abat din ea.

Să-mi reazim capul meu,
smerit şi-ascultător,
de pieptul Tău mereu,
iubit Mântuitor!

Şi ochii-n ochii Tăi
să-i ţin pân-la sfârşit
s-ajung pe-a Tale căi
în Cerul fericit!

39. Din Cuvântul luminos...

(pentru copii)

Moderato

Din Cu - vân - tul lu - mi - nos, car - tea Dom - nu - lui Hris - tos,

dragi co - pii hai să'n - vă - ţăm, tot ce'i bi - ne s'as - cul - tăm.

să'n - vă - ţăm, să'n - vă - ţăm, cum pe Dom - nul să'L ur - măm!

Din Cuvântul luminos,
cartea Domnului Hristos,
dragi copii hai să-nvăţăm,
tot ce-i bine s-ascultăm,
să-nvăţăm, să-nvăţăm,
cum pe Domnul să-L urmăm!

Din Cuvântul cel de Sus,
cartea Domnului Isus,
să-nvăţăm dragi copilaşi,
cum sunt blânzii îngeraşi,
îngeraşi, îngeraşi,
ei sunt blânzi şi drăgălaşi!

Din Cuvântul cel sfinţit,
cartea Domnului iubit,
zi de zi să ne silim,
să-nvăţăm cum să trăim.
Cât trăim,cât trăim,
blânzi şi credincioşi să fim!

Să-nvăţăm copii mereu,
s-ascultăm de Dumnezeu,
s-avem sufletul frumos,
cum îi place lui Hristos.
Mai frumos, mai frumos,
să fim fii ai lui Hristos!

40. Pace adâncă...

Andantino

Pa - ce a - dân - că e'n su - fle - tu'a. cel ca - re'n a - dânc a pri -
mit pe Hris - tos, chi - pul blân - de - ţii Ce - res - cu - lui Miel, lu -
ci - va pe fa - ţă mai viu, mai fru - mos! viu, mai fru - mos!
Ref.
Chi - pul Tău blând, sfânt şi fru - mos, fă să'L pur - tăm, I - sus Hris - tos!

Pace adâncă e-n sufletu-acel
care-n adânc a primit pe Hristos,
chipul blândeţii Cerescului MieO
luci-va pe faţă mai viu, mai frumos! bis

Chipul Tău blând, sfânt şi frumos,
fă să-L purtăm, Isus Hristos!

Roadă iubirii-ncunună din plin
paşnic şi dulce pe-al dragostei fiu,
chipul evlaviei sfânt şi senin,
luci-va pe faţă mereu tot mai viu!

Cântec de slavă şi har strălucit
umple viaţa trăită-n (sus,
chipul luminii frumos şi slăvit
luci-va pe faţă în veci, făr-apus!

41. Să am credinţă tare...

Moderato

Să am cre - din - ţă ta - re în a - de - vă - rul -
sfânt, des - co - pe - rit I - su - se în vi - ul Tău Cu -
vânt. Şi cu - ge - tul să'mi fi - e se - nin şi cu - ră -
ţit, să'mi pot păs - tra cre - din - ţa, a - şa pân la sfâr - şit

Să am credinţă tare în adevărul sfânt,
descoperit Isuse în viul Tău Cuvânt.
Şi cugetul să-mi fie senin şi curăţit,
să-mi pot păstra credinţa, aşa pân-la sfârşit.

Să am nădejde vie în tot ce Tu ai spus,
să pot s-ascult Cuvântul mai sfânt şi mai supus,
şi sufletul să-mi fie de pace copleşit,
să-mi pot păstra nădejdea aşa pân-la sfârşit.

S-am dragostea aprinsă de focul Tău ceresc,
să-Ţi pot trăi Cuvântul şi-ntreg să Ţi-L vestesc,
şi-n inimă curată să port un duh smerit,
să-mi pot păstra iubirea aşa, fără sfârşit.

42. Voi ştiţi..

Isus a zis.'Vacă ştiţi aceste lucruri,fe-rice de voi dacă le faceţi, "(loan 13,17).

Moderato

Co-pi- ii Mei, voi ştiţi Cu - vân- tul ce'n lu- me Eu vi l'am lă -

sat; fe- ri- ce da- că'n as- cul - ta - re îl veţi tră - i cu'a- de- vă-

rat! fe- ri- ce da- că'n as- cul - ta - re îl veţi tră - i cu'a- de- vă - rat

Copiii Mei, voi ştiţi Cuvântul
ce-n lume Eu vi l-am lăsat;
ferice dacă-n ascultare
îl veţi trăi cu-adevărat!

Voi ştiţi ce taină e credinţa
păstrată-n cuget curăţit,
ferice dacă neschimbată
o veţi ţinea pân-la sfârşit!

Voi ştiţi ce dragoste fierbinte
v-am poruncit în voi s-aveţi,
ferice dac-aceasta fi-va
comoara voastră mai de preţ!

Voi ştiţi că pacea mea cerească
dă harul sfintei mângâieri,
ferice dacă-n ea rămâneţi,
când vin ispite şi dureri!

Voi ştiţi ce dulce-i părtăşia
cu Dumnezeul cel slăvit
ferice de veţi fi-n lumină,
şi credincioşi de neclintit!

Voi ştiţi!... Voi ştiţi ce este bine
cunoaşteţi toată voia Mea,
ferice dacă totdeauna
Veţi fi găsiţi deplin în ea!...

43. Din vecii nepătrunşi...

El este Acelaşiiieri, azi şi în veci. "(Evrei 13,8)

Moderato

Din ve - cii ne - pă - trunşi, na - in - te când tim - pul

nu a - vea ho - tar, lu- cra - rea Ta a fost Pă - rin - te,

în- trea - gă nu - mai har şi har lu- cra - rea Ta a fost Pă-

rin - te, în- trea - gă nu - mai har şi har

Din vecii nepătrunşi, nainte,
când timpul nu avea hotar,
Lucrarea Ta a fost, Părinte,
întreagă numai har şi har!...

Azi toat-a lumii frământare
cu bucurii şi cu amar,
e nenţeleasa Ta lucrare,
întreagă numai har şi har.

Iar mâine, fericitu/ ***Mâine,***
primind al slavei veşnic Dar,
vom înţelege toţi, Stăpâne,
că-n veci eşti numai har şi har!...

44. Azi, ziua dăruită ţie

(Binecuvântare: 25 dec. 1960, ziua de naştere a fr. T. Dorz).

Andantino

Azi, zi - ua dă - ru - i - tă ţi - e, de Dum - ne - ze - ul nos - tru Sfânt, e'un nou pri - lej de bu - cu - ri - e, un nou po - pas şi'un le - gă - mânt! e'un nou pri - lej de bu - cu - ri - e, un nou po - pas şi'un le - gă - mânt!

Ref. Dum - ne - zeu, Dum - ne - zeu să te creas - că'n har me - reu, ca să'l fii, ca să'l fii, slu - ji - tor pen - tru ve - cii, vo - ia Sa, vo - ia Sa, fi - e'n via - ţa ta!

Azi.ziua dăruită ţie,
de Dumnezeul nostru Sfânt,
e-un nou prilej de bucurie,
un nou popas şi-un legământ!

Ref.
Dumnezeu,Dumnezeu
să te crească-n har mereu,
ca să-l fii, ca să-l fii,
slujitor pentru vecii,
voia Sa, voia Sa,
fie-n viaţa ta!...

Plecăm întreaga-ne fiinţă
spre Cerul pururi îndurat,
şi ne rugăm cu stăruinţă,
să fii tu binecuvântat.

Lumina alb-a curăţiei
să-ţi învesmânte viaţa ta,
să-mparţi mireasma veşniciei,
oriunde paşii-ţi vor călca.

S-arunci QU mână iubitoare,
sămânţă de-adevăr curat,
pe nesfârşitele ogoare,
desţelenite din păcat!

Iar rodul muncii fericite
să crească-n urma ta cu spor,
şi planurile împlinite
să-ţi fie-acum şi-n viitor!

Izvoarele vieţii tale
de-apururi fie în Hristos,
şi strălucirea Feţei Sale
să-ţi facă chipul miai frumos.

Senină,albă sărbetoare,
oricând să ai în viaţa ta;
Hristos Slăvitul veşnic Soare,
te binecuvinteze-aşa!...

45. Prin Har..

"...Prin har aţi fost mântuiţi, prin credinţă."
(Efeseni 2,8).

Andante

Prin Har, prin cre - din - ţă sun - tem mân - tu - iţi, a - sa'i rân - du - i - rea di - vi - nă, căci Ha - rul e ca - sa în ca - re - no - iţi prin Du - hul am fost spre lu - mi - nă. căci Ha - rul e ca - sa în ca - re - no - iţi prin Du - hul am fost spre lu - mi - nă.

Prin Har, prin credinţă suntem mântuiţi,
aşa-i rânduirea divină,
căci Harul e casa în care-noiţi
in Duhul am fost spre lumină. / [1s]

Prin Har, prin credinţă primim luminos
îndemn şi voinţă-n trăire,
căci Har e viaţa ascunsă-n Hristos,
iubire - adevăr şi sfinţire!

Prin Har, prin credinţă, cu suflet supus,
purtăm greutatea durerii,
căci Har e să suferi tăcând ca Isus,
şi Har e răsplata-nvierii.

Prin Har, prin credinţă cântăm şi iubim,
mereu ostenind pe ogoare,
căci Har este munca - voioşi să-mpărţim,
lumina Divinului Soare!

Prin Har, prin credinţă Isuse-aşteptăm
să vină a Ta-mpărăţie,
căci Har va fi locul în care-o să stăm,
cu Tine pe veci de vecie!

46. Adevăr...

Andantino

A - de - văr, o, fru - mos A - de - văr, eşti Cu - vân - tul Ce - res - cu - lui

Ta - tă; A - de - văr, fe - ri - cit A - de - văr, nu - mai Tu'mi faci vi - a - ţa cu -

ra - tă. A - de - văr, fe - ri - cit A - de - văr, nu - mai Tu'mi faci vi - a - ţa cu - ra - tă.

Adevăr, o frumos Adevăr,
eşti ***Cuvântul*** Cerescului Tată;
Adevăr, fericit Adevăr,
numai Tu-mi faci viaţa curată.

Adevăr, luminos Adevăr,
eşti ***Viaţă, Căldură, Lumină;***
Adevăr, preţios Adevăr,
numai Tu-mi dai trăire divină.

Adevăr, neînfrânt Adevăr,
eşti ***Izvor nesecat*** de putere;
Adevăr, strălucit Adevăr,
numai Tu mă păzeşti de cădere.

Adevăr, preaslăvit Adevăr,
eşti ***Biserica*** vie curată,
doar în Tine curat Adevăr,
eu nu pot rătăci niciodată!

Adevăr, preasfinţit Adevăr,
Tu eşti ***Duhul,*** eşti Ca/ea-nţeleaptă,
Adevăr, minunat Adevăr,
numai Tu-mi dai credinţa cea dreaptă.

Adevăr, preamărit Adevăr,
eşti ***Hristos,*** eşti eterna ***Iubire;***
Adevăr, o etern Adevăr,
numai Tu poţi să-mi dai mântuire.

Adevăr, preaînalt Adevăr,
Dumnezeu necuprins pe vecie;
te iubesc, o iubit Adevăr,
mă supun şi mă-nchin numai Ţie.

47. Ce har..

Moderato

Ce har, ce har să poţi să crezi, ce har! Ce har! Ce

har pe Dom - nul să'L ur - mezi, ce har! Ce har! Ce har de - plin să te pre -

dai, ce har! Ce har! Ce har s'o rupi cu'al lu - mii trai, ce har! ce har!

Ce har, ce har să poţi să crezi,
ce har! (bis)
Ce har pe Domnul să-L urmezi,
ce har! (bis)
Ce har deplin să te predai,
ce har! (bis)
Ce har s-o rupi cu-al lumii trai,
ce har!...(bis)

Ce har, ce har să poţi iubi,
ce har!
Cuvântul sfânt să-l poţi trăi,
ce har!
Ce har să poţi să fii smerit,
ce har!
Şi-n suferinţă liniştit,
ce har!...

Ce har să poţi să spui mereu,
ce har!
Isus Mântuitorul meu,
ce har.
Ce har să poţi s-asculţi de El,
ce har,
să ai blândeţea Lui de Miel,
ce har!...

Ce har să mergi pe Calea Sa,
ce har!
Ce har curat să-l poţi cânta,
ce har!
Cu har să fiu umplut deplin,
cu har!
viaţa s-o trăiesc senin,
în Har!...

48. Iubire, Tu-mi eşti mântuire

Moderato

Iu - bi - re, Tu'mi eşti mân - tu - i - re, Iu bi - re de Sus, Iu - bi - re de Sus, prin
Ti - ne pri - mesc fe - ri - ci - re, eşti Dom - nul I - sus, eşti Dom - nul I - sus! Iu -
bi - re eşti via - ţă se - ni - nă, eşti soa - re fru - mos, eşti soa - re fru - mos, prin
Ti - ne tră - iesc în lu - mi - nă, eşti Domnul Hris - tos, eşti Dom - nul Hris - tos!

Iubire, Tu-mi eşti mântuire,
Iubire de Sus, (bis)
prin Tine primesc fericire,
eşti Domnul Isus! (bis)

Iubire, eşti viaţă senină,
eşti soare frumos,
prin Tine trăiesc în lumină,
eşti Domnul Hristos!

Iubire, Tu-mi eşti sărbătoare,
eşti raiul slăvit,
eşti pace şi dulce cântare,
eşti Domnul iubit.

Iubire , Tu faci să rodească
aici pe pământ,
în mine trăirea cerească -
eşti Domnul Preasfânt!

Iubire, eşti TOT pentru mine,
eşti Cerul în dar,
nimic nu-i frumos ca şi Tine,
comoară de har!

Te vreau, Te iubesc, o, Iubire,
Slăvit Dumnezeu,
să-mi schimbi Tu întreaga-mi simţire,
prin Trne, mereu!

49. Harul şi-Adevărul..

Moderato

Ha - rul şi'a - de - vă - rul um - plu via - ţa ca - re um - blă în lu - mi - na
Veş - ni - cu - lui Soa - re, căci I - sus e veş - nic Soa - re - le Drep - tă - ţii
El e A - de - vă - rul şi Lu - mi - na vie - ţii. şi Lu - mi - na vie - ţii.

Harul şi-Adevărul umplu viaţa care
umblă în lumina Veşnicului Soare,
căci Isus e veşnic Soarele Dreptăţii, } bis
El e Adevărul şi Lumina vieţii.

Harul şi-Adevărul toarnă fericirea,
sufletului care caută mântuirea,
căci Isus e veşnic Fericirea toată,
El e mântuirea celui care-L cată!

Harul şi-Adevărul pururi liberează
de-orice rătăcire, inima cea trează,
căci Isus e Harul care izbăveşte
pe cel care-L cheamă şi smerit doreşte.

Harul şi-Adevărul sunt în Cartea Sfântă,
slova ei oriunde.despre El cuvântă.
Căci Cuvântul Cărţii e Isus - Mesia,
cel care-L ascultă-i simte părtăşia!

Să trăiesc, Isuse, pe-a vieţii cale,
plin de Adevărul sfânt al voii Tale,
să Te poţi încrede pururea în mine,
plin de Har oriunde să trăiesc ca Tine!

50. In Tine mă ascund, Isuse

"Căci voi aţi murit şi viaţa voastră este ascunsă cu Hhstos în Dumnezeu."(Col.2, 2).

Andantino

In Ti - ne mă as - cund, I - su - se, când du - huri ră - tă - ci - te vin, căci nu - mai Ţi - e'Ţi sunt su - pu - se, şi Tu le poţi zdro - bi de - plin! căci nu - mai Ţi - e'Ţi sunt su - pu - se, şi Tu le poţi zdro - bi de - plin!

In Tine mă ascund, Isuse,
când duhuri rătăcite vin,
căci numai Ţie-Ţi sunt supuse,
şi Tu le poţi zdrobi deplin! bis

în Tine mă ascund, în Tine,
căci Tu eşti Adevărul tot,
şi duhul rătăcit când vine,
să-l biruiesc, prin Tine pot!

In Tine mă ascund întruna,
de viaţa Ta mă alipesc,
in Tine-s sigur totdeauna
că nu pot să mă rătăcesc!

în Tine mă ascund, Isuse,
şi-atunci când taine nu-nţeleg,
în Tine tainele-s deschise,
căci Tu eşti Adevăru-ntreg!

In Tine mă ascund - şi-n clipa
când lupta mi-o voi termina,
să fiu găsit deplin în Tine,
şi să rămân pe veci aşa!

51. Lucrarea Harului...

"...Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi..." (Filipeni 1, 6).

Andantino

Lu - cra-rea Ha - ru - lui slă - vit e lim - pe - de lu - mi - nă, e via - ţa'n Dom - nul Prea - mă - rit, e pa - cea Lui di - vi - nă! Fe -

Ref. ri - ce da - că'n via - ţa ta, Şi'a în - ce - put Lu - cra - rea Dum - ne - zeu, că'n Ha - rul şi iu - bi - rea Sa, o va de - să - vâr - şi me - reu!

Lucrarea Harului slăvit
e limpede lumină,
e viaţa-n Domnul Preamărit,
e pacea lui divină!

Ref Ferice dacă-n viaţa ta,
şi-a început Lucrarea Dumnezeu,
că-n Harul şi iubirea Sa,
o va desăvârşi mereu!

Lucrarea Harului nespus
e zilnică-noire,
e taina naşterii de Sus,
e creşterea-n sfinţire!

Lucrarea Harului preasfânt
e pricina cântării,
e-ndemn, putere şi avânt
spre Cerul îndurării!

Lucrarea Harului ceresc
e-adâncă umilinţă
prjn ea virtuţj |e_nf, oresc
· ea dă biruinţă ·

Lucrarea Harului curat
e sfântă curăţie,
e Cerul binecuvântat,
e-ntreaga Veşnicie.

52. Tu eşti Odihna mea!

Andantino

Tu eşti O - dih - na mea, o, Dom - nul meu,
şi'n fră - mân - ta - rea grea, mi'a - duci me - reu,
Har să mă li - niş - tesc, Tă - ri - e să'n-drăz-nesc,
căci în iu - bi - rea Ta, e'o - dih - na mea!

Tu eşti Odihna mea,
o, Dumnezeul meu,
şi-n frământarea grea,
mi-aduci mereu,
har să mă linştesc,
tărie să-ndrăznesc,
căci în iubirea Ta,
e-odihna mea!

Tu-mi dai puteri şi-avânt,
spre Cerul drag,
Cuvântul Tău cel sfânt
mi-e scut şi steag.
Tu calea-mi luminezi,
şi paşii-mii îndreptezi,
căci în iubirea Ta,
e-odihna mea!

Tu-mi eşti Mântuitor,
Stăpân Ceresc,
putere şi-ajutor
deplin primesc
să fiu pân-la sfârşit
de Tine alipit,
căci în iubirea Ta
e-odihna mea!

Când calea-mi voi sfârşi,
smerit aş vrea,
să pot şi-atunci primi
odihna Ta!
Şi-apoi în veci, mereu,
o, Doamne, Domnul meu,
doresc să pot cânta
iubirea Ta!

53. Har, numai Har...

Andante

Har, nu- mai Har, e Fi - in - ţa Ta, Slă - vit Dum - ne - zeu, Slă -
vit Dum- ne- zeu. To- tul e Har în vi - a - ţa mea, şi bi- ne şi greu! şi
bi- ne şi greu! *Ref.* To- tul e Har, to- tul e Har, to- tul e Har, nu- mai Har!

Har, numai Har,
e Fiinţa Ta,
Slăvit Dumnezeu, (bis)
Totul e Har
în viaţa mea,
şi bine şi greu! (bis)

Totul e Har,
totul e Har,
Ref - totul e Har,
numai Har!..

Har, numai Har
este Ceru-ntreg,
Stăpân Preamărit, (bis)
totul e Har,
chiar de nu-nţeleg,
de Tine-s iubit! (bis)

Har, numai Har
este-al Tău Cuvânt,
Părinte Ceresc, (bis)
totul e Har,
căci prin Duhul Sfânt
şi mor şi trăiesc! (bis)

Har, numai Har,
e lucrarea Ta,
Preasfânt împărat, (bis)
totul eHar,
să trăiesc aşa
cum Tu m-ai chemat! (bis)

Har, numai Har,
e-azi şi-n veşnicii
- Iubire şi Dor (bis)
totul e Har -
lăudat să fii
Măreţ Creator! (bis)

54. Comoara Harului.

Andantino

Co-moa - ra Ha - ru - lui di- vin, ne'a - du - ce mân - tu - i - re,

prin ea pri- mim ori - când, de - plin, cre - din - ţă şi iu - bi - re!

prin ea pri- mim ori - când de - plin, cre - din - ţă şi iu - bi - re!

Comoara Harului divin,
ne-aduce mântuire,
prin ea primim oricînd, deplin,)bis
credinţă şi iubire! J

Comoara Harului frumos,
ne dă o nouă viaţă,
ne dă frumseţea lui Hristos,
şi-n adevăr ne-nvaţă!

Comoara Harului sublim,
mereu ne-ndestulează,
puteri cereşti prin ea primim,
şi ea ne-nviorează!

Comoara Harului ceresc
e taină şi minune,
toţi cei ce cred prin,ea primesc
comori de-nţelepciune!

Comoara Harului slăvit
în veci e nesfîrşită,
din ea trăim şi vom trăi
vecia fericită!

55. Cântarea Harului...

Moderato

Cân - ta - rea Ha - ru - lui a - prins e cea mai dul - ce

din cân - tări, e ce - ru'n - treg în ea cu - prins cu veci de bi - ne -

cu - vân - tări! e ce - ru'n - treg în ea cu - prins cu veci de bi - ne - cu - vân - tări!

Cântarea Harului aprins
e cea mai dulce din cântări,
e Ceru-ntreg în ea cuprins,
cu veci dş binecuvântări bis

Ferice-acel ce va cânta
sublimele ei armonii,
căci de-i aprins acum de ea,
va arde-aşa şi-n veşnicii!...

56. O credinţă...

"Este un singur Domn, o singură credinţă, un singur botez, un singur Dumnezeu..." (Efes. 3, 5-6).

Andantino

O cre- din- ţă Tu ne'ai dat, u- na, Doam- ne Sfânt, ca- re smul- ge

din pă - cat, su- fle - tul în - frânt! *Ref.* Nu- mai prin Hris - tos pri - mim,

al cre- din- ţei har, când sme- riţi la El ve- nim, din al lu- mii'a-

mar. Cre- zuri mul- te's pe pă - mânt, dar cre - din- ţa'i U - NA;

cei năs - cuţi din Du- hul Sfânt o au tot- dea u - na!

O credinţă Tu ne-ai dat,
una, Doamne Sfânt,
care smulge din păcat,
sufletul înfrânt!

Ref. Numai prin Hristos primim,
al credinţei har,
când smeriţi la El venim,
din al lumii-amar.
Crezuri multe-s pe pământ,
dar credinţa-i ***UNA;***
cei născuţi din Duhul Sfânt

o au totdeauna!...

O credinţă ne-ai gătit
să umblăm în ea:
cum Tu , Doamne, ai trăit,
să trăim aşa!

O credinţă să primim
cea din Duhul Sfânt,
doar în ea nu rătăcim,
astăzi pe pământ!

O credinţă să avem,
cea de la-nceput,
mântuiţi prin ea suntem,
toţi câţi am crezut!

O credinţă-n Adevăr,
Tu ceri să păstrăm,
nici cât firul mic de păr,
noi să n-o schimbăm.

O credinţă cum ai zis,
în Scriptura Ta:
"Să nu trecem de ce-i scris,"
s-o ţinem aşa!

O credinţă: cea de Sus,
noi dorim mereu,
să fim pururi cu Isus,
sfinţi în Dumnezeu!

57. Bucuria Ta..

Andantino

Bu- cu- ri - a Ta, I - sus, o do- resc, o do- resc, şi cu su- fle -

tul su- pus, să'Ţi slu- jesc, să'Ţi slu- jesc. Căci în bu- cu - ri - a Ta,

sunt scă- pat sunt scă- pat, de'ori- ce fră- mân - ta - re grea şi pă- cat! şi pă- cat!

Bucuria Ta, Isus,
o doresc, (bis)
şi cu sufletul supus,
să-Ţi slujesc. (bis)
căci în bucuria Ta
sunt scăpat, (bis)
de-orice frământare grea
şi păcat! (bis)

Umilinţa Ta oricând
o doresc,
şi cu suflet bun şi blând,
să-Ţi slujesc.
Căci smerit de-Ţi voi sluji
pe pământ,
slava Ta o voi primi-n
Cerul sfânt.

Curăţia Ta, mereu,
o doresc,
liniştit în orice greu
să-Ţi slujesc.
Căci curat când eu urmez
Calea Ta,
luminată Tu-mi păstrezi
inima!

Adevărul Tău divin
Îl doresc,
şi cu sufletul senin
să-Ţi slujesc.
Căci în Adevărul Tău
cel sfinţit,
de-orice rătăciri şi rău
sunt scutit.

Frumuseţea Ta Hristos,
o doresc,
şi cu sufletul frumos
să-Ţi slujesc.
Căci frumos când Îţi slujesc
şi curat,
frumuseţea Ta primesc
necurmat!

58. Pentru Adevăr!...

Andantino

Pen - tru A - de - văr, I - su - se, de voi fi lo - vit,
chiar de fraţi şi de pri - e - teni, ră - mân li - niş - tit.
Pen- tru'a Ta cre - din - ţă sfân - tă, u - na pe pă - mânt,
nu voi as - cul - ta de oa - meni, ci de'al Tău Cu - vânt!

Pentru Adevăr Isuse
de voi fi lovit,
chiar de fraţi şi de prieteni,
rămân liniştit.

Pentru-a Ta credinţă sfântă,
una pe pământ,
nu voi asculta de oameni,
ci de-al Tău Cuvânt!

Pentru Calea Ta cea dreaptă
alungat de-aş fi,
mai statornic lângă Tine
mă voi alipi!

Pentru voia Ta curată
prigonit de-s eu,
vreau în pacea Ta adâncă
să rămân mereu!

Mai plăcută-i ascultarea
de-al Tău sfânt Cuvânt,
decât mii de jertfe-aduse
astăzi pe pământ!

Vreau s-ascult cu-ntregu-mi suflet
vreau s-ascult mereu,
Adevărul cărţii Tale,
Doamne Domnul meu!

Pentru Adevăr de-aş pierde
tot ce am mai drag,
şi-aş rămâne fără nimeni
străin şi pribeag!

Mi-e de-ajuns să-mi ştiu Isuse
mâna-n mâna Ta,
Adevărul şi iubirea-Ţi
mă vor mângâia!

Pentru mine, Tu eşti *TOTUL;*
Adevăr şi Har,
viaţa mi-o jertfesc întreagă
pe-al Tău sfânt Altar!

Şi cu inima sfinţită,
vreau să nalţ mereu,
Adevărul pretutindeni,
El e Dumnezeu!

59. Adevăr şi Har...

Andantino

A - de - văr şi Har, A - de - văr şi Har în Ti - ne sunt, I -
sus Hris- tos, Tu eşti ce- ru'n dar, Tu eşti ce- ru'n
dar şi'al Tău Cu - vânt e'n veci fru - mos, A - de - văr şi Har.

Adevăr şi Har (bis)
în Tine sânt,
Isus Hristos,
Tu eşti ceru-n dar (bis)
şi-al Tău Cuvânt
e-n veci, frumos,
Adevăr şi Har.

Adevăr şi Har
pe-acest pământ
Tu ai adus,
de la Tine-n dar.
Al Tău Cuvânt
Hristos Isus
e-Adevăr şi Har.

Adevăr şi Har
prin Duhul Sfânt
de cred primesc.
E divin nectar
al Tău Cuvânt
Dumnezeiesc
- Adevăr şi Har!...

60. Ce fericit mă simt isuse

Andantino

Ce fe - ri - cit mă simt, I - su - se, când
pa - şii'mi ur - ma Ta o ţin, când
do - ru - ri - le'mi sunt su - pu - se, doar Ţi - e,
Ţi - e pe de - plin! Când Ţi - e pe de - plin!

Ce fericit mă simt Isuse,
când paşii-mi urma Ta o ţin,
când dorurile-mi sunt supuse, x
doar Ţie, Ţie pe deplin.

Ce fericit sunt în credinţă,
Cuvântul când Ţi-l înţeleg,
când îl ascult în umilinţă,
şi-L pot trăi aşa, întreg.

Ce fericit sunt dimineaţa,
curat când mă trezesc din somn,
când liniştit pot să-ndrept faţa,
spre Tine dulcele meu Domn!

Ce fericit sunt când senină,
mi-e ziua-n Tine necurmat,
când umblu-n pace şi-n lumină,
când biruiesc orice păcat.

Ce fericit sunt când în Tine,
viaţa mi-o trăiesc aşa,
ca-n toate să Te vezi în mine,
căci Tu eşti Fericirea mea!

61. A mea iubire..

Moderato

A mea iu - bi - re Ţi'o dau, I - sus, ce - reas - că fi - re să'mi dai de
Sus, în cu - ră - ţi - e să mă păs - trezi, i - ni - ma
Ţi - e Ţi'o da - to - rez. Ref. Bi - ne - cu - vân - tă i - ni - ma
mea, o ca - să sfân - tă să'Ţi faci din ea; cu'a Ta iu -
bi - re s'o'm - po - do - beşti, ca'n ea de'a pu - ruri să lo - cu - ieşti!

A mea iubire
Ţi-o dau, Isus,
cerească fire
să-mi dai de Sus,
în curăţie
să mă păstrezi,
inima Ţie
ţi-o datorez.

Binecuvânta
inima mea,
o casă sfântă
p.f să-Ţi faci din ea;
cu-a Ta iubire
s-o-mpodobeşti,
ca-n ea de-a pururi
să locuieşti!

Mă luminează
cu Faţa Ta,
şi mintea trează
s-o pot avea.

în umilinţă
să propăşesc,
de-a Ta Fiinţă,
să m-alipesc!

Cu bunătate
Tu să mă-mbraci,
de-adânci păcate
să mă desfaci;
priviri senine,
mereu, mereu,
să-nalţ spre Tine,
Stăpânul meu.

Cu dor fierbinte,
azi pe pământ,
s-alerg nainte,
spre Ţelul sfânt,
vestind în lume
iubirea Ta,
slăvitu-Ţi Nume
să-L pot cânta!

62. Multe căi.

Moderato

Mul - te căi par bu - ne'n via - ţă, toa - te'a tră - gă - toa - re sânt
în - să ca - lea vie - ţi'i u - na: Tu eşti, o, I - su - se Sfânt. *Ref.* Eu nu mă'n - cred în
mi - ne, în oa - meni nu mă'n - cred, mă'n - cred nu - mai în Ti - ne, Cu -
vân - tul Tău îl cred; şi merg pe ca - lea'Ţi vi - e, ni - mic, ni - mic mai
mult, a - cum şi'n veş - ni - ci - e, Cu - vân - tul Tău as - cult.

Multe căi par bune-n viaţă,
toate atrăgătoare sânt,
însă calea vieţii-i *una:*
Tu eşti, o, Isuse Sfânt.

Eu nu mă-ncred în mine,
în oameni nu mă-ncred,
mă-ncred numai în Tine,
Cuvântul Tău îl cred;
Ref. şj merg pe calea-Ţi vie,
nimic,nimic mai mult,
acum şi-n veşnicie,
Cuvântul Tău ascult.

Multe-nvăţături în lume,
Adevărul par că sânt,
însă Adevăru-i *unul:*
Tu, Isus şi-al Tău Cuvânt!

Multe crezuri par să deie
viaţă astăzi pe pământ,
dar viaţa şi credinţa
Tu eşti, o, Isuse Sfânt.

Eu în Tine cred şi Ţie,
mă predau cu tot ce sânt,
Tu-mi eşti *Cale* şi *Viaţă*
şi-Adevăr - Isuse Sfânt!

63. Cu harul credinţei...

Moderato

Cu ha - rul cre - din - ţei de - pli - ne, um - plut vreau să fiu pe de -
plin, ca'n toa - te, I - sus, ca şi Ti - ne, să fiu cre - din - cios şi di -
vin. ca'n toa - te, I - sus ca şi Ti - ne, să fiu cre - din - cios şi di - vin.

Cu harul credinţei depline,
umplut vreau să fiu pe deplin,
ca-n toate, Isus, ca şi Tine,
să fiu credincios şi divin.

Cu harul nădejdii preasfinte,
umplut vreau să fiu - şi supus,
spre Ţintărs-alerg înainte,
statornic ca Tine, Isus!

Cu harul iubirii aprinse,
umplut vreau să fiu - şi curat
să ardă în flăcări nestinse,
ca-n Tine Isus, necurmat!

Cu harul blândeţii duioase,
umplut vreau să fiu orişicând,
ca-n haina trăirii frumoase,
să fiu ca şi Tine de blând!

Cu harul luminii divine ,
umplut şi-mbrăcat vreau să fiu,
Isuse, aşa ca şi Tine,
puternic, statornic şi viu!...

64. Să mă tragi după Tine...

"Trage-mă după tine! Şi haidem să alergăm."
(Cânt. Cânt. 1,4).

Andantino

Când nu mai am pu - te - re, să merg pe sfân- ta'Ţi ca - le, Tu
Ref.
să mă tragi I - su - se, pe ur - ma ur - mei Ta - le. Să mă
tragi, să mă tragi du - pă Ti - ne, să mă tragi, o, I - su - se me - reu, să mă
tragi, să mă tragi du - pă Ti - ne, să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Când nu mai am putere,
să merg pe sfânta-Ţi cale,
Tu să mă tragi Isuse,
pe urma urmei Tale.

Să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, o, Isuse mereu,
Ref. să mă tragi, să mă tragi după Tine,
să mă tragi, chiar şi când nu vreau eu.

Când focul suferinţei
îmi seac-a mea răbdare,
Tu să mă tragi Isuse,
spre Tine cu-ndurare.

Când moartă mi-e dorinţa
de dulcea Ta povaţă,
Tu să mă tragi spre Tine,
şi iar să-mi dai viaţă.

Când duhul îndoielii
îmi macină fiinţa,
Tu să mă tragi spre Tine
şi să-mi măreşti credinţa.

să nu mă laşi Stăpâne
în mlaştina căderii,
ci să mă tragi spre Tine,
Izvorul mângâierii...

Căci numai Tu-mi ştii starea,
Tu mă cunoşti mai bine,
chiar peste-a mea voinţă,
Tu să mă tragi spre Tine.

Şi-n alipirea dulce,
la sânu-ţi de iubire,
s-atrag pe toţi, Isuse,
c-aici e mântuire

65. De ziua ta...

(6 iulie 1961, ziua de naştere a soţiei mele)

Moderato

De zi - ua ta, iu - bi - to, ţi'a - duc ca sfânt pri -
nos, iu - bi - rea mea fier - bin - te şi'a - dân - că în Hris -
tos! Căci nu'i ni - mic pe lu - me mai sfânt şi mai cu -
rat, ca dra - gos - tea du - ioasă, ce via - ţa ne'a le - gat!

De ziua ta iubito,
ţi-aduc ca sfânt prinos,
iubirea mea fierbinte
şi-adâncă în Hristos!

Căci nu-i nimic pe lume
mai sfânt şi mai curat,
ca dragostea duioasă,
ce viaţa ne-a legat.

Şi inimile noastre
topite-n foc divin,
să nu mai fie două,
ci una pe deplin!

Doresc ca-n drumul vieţii
să calci cu pas supus,
şi inimă smerită
pe urma lui Isus!

Să fii ca şi Măria,
cu sufletu-n văpăi,
să-i sorbi cu drag Cuvântul
cu ochii-n ochii Săi!

Potirul de iubire,
cu mir de nard curat,
pe sfintele-I picioare,
să-I torni neîncetat!

Ca sfânta Lui mireasmă
şi harul luminos,
s-atragă pe-orice suflet
deplin lângă Hristos!

Te binecuvinteze,
Isus cu sfântu-I dar,
să-ţi fie viaţa plină
de adevăr şi har!

În haine de lumină,
spălate-n Sânge sfânt,
să umbli totdeauna
pe-acest străin pământ.

Ca la sfârşitul vieţii
să poţi primi deplin,
cununa răsplătirii
cu cerul ei senin!

66. Pe marea vieţii..

Moderato

Pe ma - rea vie - ţii, pe de - plin, în har îmi
a - flu li - niş - ti - re, căci ha - rul es - te'un port di -
vin un - de'mi gă - sesc a - dă - pos - ti - re. Har slă -
Ref.
vit, Har slă - vit, Har al lui Dum - ne - zeu, prin ti - ne azi sunt mân - tu -
it, prin ti - ne'n veci sunt fe - ri - cit, Har slă - vit, Har slă -
vit, Har al lui Dum - ne - zeu!

Pe marea vieţii, pe deplin,
în har îmi aflu liniştire,
căci harul este-un port divin
unde-mi găsesc adăpostire.

Har slăvit, har slăvit,
har al lui Dumnezeu,
. prin tine azi sunt mântuit,
• prin tine-n veci sunt fericit,
har slăvit, har slăvit,„
har al lui Dumnezeu!

Când trec pe-un drum întunecos,
în har îmi aflu siguranţă,
căci haru-i soarele frumos,
ce-mi dă lumină şi speranţă.

De-s obosit, căzut şi-nfrânt,
în har îmi aflu ridicare,
căci pernă-mi este harul sfânt,
de-odihnă şi-alinare!

Pe calea unicei credinţi,
prin har primesc statornicie,
căci el mi-e car în biruinţi,
şi el mă duce-n veşnicie!

O, Har etern şi felurit,
Tu totul tot eşti pentru mine,
căci Dumnezeul Preamărit,
e-ntreg, Nemărginit, înTine!

67. Cu harul..

Moderato

Cu ha - rul şi da - rul Lu - mi - nii de Sus, cre - din - ţa, fi -

Ref.

in - ţa îmi um - ple, I - sus! Lu - mi - nă di - vi - nă, de - pli - nă să'mi

dai, iu - bi - re, sfin - ţi - re şi fi - re de rai. Pe mi - ne în

Ti - ne mă ţi - ne, I - sus, s'am li - nă şi pli - nă Lu - mi - nă de Sus!

Cu harul
şi darul
luminii de Sus,
credinţa,
fiinţa
îmi umple, Isus!

Refren

Lumină
divină,
deplină
să-mi dai,
iubire,
sfinţire,
şi fire
de rai.
Pe mine
în Tine
mă ţine,
Isus,
s-am lină,
şi plină
lumină
de Sus!

Cu raza
şi paza
luminii mereu,
cuprinde,
aprinde
şi sufletul meu!

Cu viaţa
şi faţa
luminii oricând,
mă ţine
în Tine,
şi fă-mă mai blând!

Ca Ţie-n
vecie
să pot să-Ţi slujesc,
Lumină
Divină
să-mpart, să vestesc!

68. Unire!.

"Mă rog ca toţi să fie una, cum Tu Tată eşti în Mine şi Eu în Tine; ca şi ei să fie una în Noi..." (ioan 17, 21).

Maestoso

U - ni - re, de - pli - nă u - ni - re, prin Dom - nul Hris - tos noi a -

vem, un cu - get, un gând şi'o sim - ţi - re, pri - mim doar în El când sun -

Ref.

tem! Cei li - beri doar se pot u - ni, dar - ro - bii ni - cio - da - tă.

Hris - tos ne poa - te iz - bă - vi, de tot ce'n via ţă ne'ar - ro - bi,

de vrem, prin El vom do - bân - di, u - ni - re'a - de - vă - ra - tă!

Unire, deplină unire,
prin Domnul Hristos noi avem,
un cuget , un gând şi-o simţire,
primim doar în El când suntem!

Cei liberi doar se pot uni,
dar robii niciodată.
Ref. Hristos ne poate izbăvi,
* de tot ce-n viaţă ne-ar robi,
de vrem prin El vom dobândi,
unire-adevărată!

Unirea, preasfânta unire,
doar sfântul Cuvânt ne-o va da,
când El ni-e stăpân pe gândire,
unire şi rai vom avea!

Unire, cerească unire,
din Cer prin Hristos ai venit,
păcatu-a făcut despărţire,
dar El pentru veci l-a zdrobit.

Unire, adâncă unire,
prin Jertfa Golgotei primim,
când jertfa ni-e ţel în trăire,
în toate deplin ne unim!

Unire, divină unire,
lumina ţi-e casa-n vecii,
de stăm sub a ta stăpânire,
unire-ntre noi tu rămâi!

Unire, frumoasă unire,
dorinţă ce arde-n Hristos,
ca toţi cei ce cred - în sfinţire,
uniţi să trăiască frumos.

Unire, o, dulce unire,
fierbinte şi-adânc te dorim,
topeşte-ne-n sfânta-Ţi iubire,
Isuse, ca *UNA* să fim!

69. Azi, Daniela, fiica mea

(Binecuvântare: 15 iunie 1961, ziua de naştere a Danielei).

Moderato

Azi, Da - ni - e - la, fii - ca mea, tă - ti - cu'ţi scri - e de de - par - te, şi'L rog pe
Dum - ne - zeu să'ţi dea, tot ha - rul scris în sfân - ta'l Car - te. şi'L rog pe
Dum - ne - zeu să'ţi dea, tot ha - rul scris în sfân - ta'l Car - te. Să'L poţi cu -
noaş - te pe de - plin şi lui să'l dai pe veci vi - a - ţa, să'ţi fa - că
su - fle - tul se - nin, şi'ori - când stră - lu - ci - toa - re fa - ţa!

Azi, Daniela, fiica mea,
tăticu-ţi scrie de departe,
şi-L rog pe Dumnezeu să-ţi dea,
tot harul scris în sfânta-l Carte.
Să-L poţi cunoaşte pe deplin
şi Lui să-l dai pe veci viaţa,
să-ţi facă sufletul senin,
şi-oricând strălucitoare faţa.

S-asculţi de El, s-asculţi mereu,
să-l fii de-a pururi mărturie,
şi pacea Lui în orice greu,
să-ţi fie-ocrotitoare ţie.
Să biruieşti orice păcat,
ce calea pe furiş ţi-aţine,
privind spre Cerul îndurat,
mereu se va-ndura de tine!

Să-ţi încunune fruntea ta
cu-nţelepciune şi-umilinţă,
spre slava Lui să-l poţi cânta,
în curăţie şi-n credinţă!
Frumseţea lui Hristos oricând,
pe faţa ta senină fie,
aşa cum El era de blând,
aşa să fii pe veşnicie!

Şi inima să-ţi fie jar,
aprins în dragostea divină,
să răspândeşti oriunde har,
credincioşie şi lumină.
Aşa-ţi doresc!...Şi Dumnezeu,
în harul Lui nespus de mare,
să-ţi facă viaţa tot mereu
izvor de binecuvântare!

70. Păstorul meu...

(după Psalmul 23).

Moderato

Păs - to - rul meu, Păs - to - rul meu, Păs - to - ru - le Di -
vin, mă paşti în verzi pă - şuni me - reu, şi'o - dih - nă'mi dai de -
plin! mă paşti în verzi pă - şuni me - reu, şi'o - dih - nă'mi dai de - plin!

Păstorul meu, Păstorul meu,
Păstorule Divin,
mă paşti în verzi păşuni mereu,
şi-odihnă-mi dai deplin! ibis

Toiagul Tău, Toiagul Tău,
mă mângâie oricând,
El mă păzeşte de-orice rău,
şi mă-ndreptează blând!

Chemarea Ta, chemarea Ta,
ajută-mi s-o-nţeleg,
de Tine să pot asculta,
cu sufletul întreg!

Şi fericit, şi fericit,
apoi să locuiesc,
în Templul Tău cel strălucit,
şi Ţie să-Ţi slujesc!

71. La nunta cea din Cana...

"Mama Lui(Isus) a zis slugilor: "Să faceţi orice vă va zice." *(Ioan 2, 5).*

Moderato

La nun - ta cea din Ca - na, Tu Mai - că'a lui Hris - tos, la
nun - ta cea din Ca - na, ne'ai în - vă - ţat fru - mos: sme - re - ni - e'n pur -
ta - re, a - dân - că de - vo - ta - re, de pli - nă - as - cul -
ta - re, de Fi - ul Tău Hris - tos! sme - Fi - ul Tău Hris - tos!

La nunta cea din Cana,
Tu Maică-a lui Hristos,
la nunta cea din Cana,
ne-ai învăţat frumos:
smerenie-n purtare,
adâncă devotare,
deplină ascultare,
de Fiul Tău Hristos!

La nunta cea din Cana,
Tu Maică-a lui Isus,
la nunta cea din Cana,
cu sufletul supus,
ne-ai deşteptat dorinţa,
să ne-alipim fiinţa,
iubirea şi credinţa,
întreagă de Isus!

La nunta cea din Cana,
Tu Maică chip smerit,
la nunta cea din Cana,
drept pildă ne-ai slujit,
ca noi aşa ca Tine,
să ducem pe oricine,
durerea să-şi aline,
la Fiul Tău iubit!

Să-i dăm doar Lui viaţa
şi inima ca dar,
de-i ascultăm povaţa,
ne dă har după har.
Căci El e Mântuire,
eternă Fericire,
şi Pace şi Sfinţire,
şi Ceru-ntreg în dar!

72. Ai noştri noi nu mai suntem

"... Voi nu mai sunteţi ai voştri, căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ." *(1 Cor. 6, 19-20).*

Andantino

Ai noş - tri noi nu mai sun-tem, ci'ai Tăi, I - su - se pe ve - cii,
că'n Ti - ne Ce - ru'n - treg a - vem, cu ha - ruri mii şi mii de mii.
Ref.
Ni - mic, ni - mic n'a - vem pe lu - me, nici noi ai noş - trii nu sun -
tem, ne'n - cre - dem în preas - fân - tu'Ţi Nu - me, ca'n veci, I - su - se, să Te'a - vem!

Ai noştri noi nu mai suntem,
ci-ai Tăi, Isuse, pe vecii,
că-n Tine Ceru-ntreg avem,
cu haruri mii şi mii de mii.

Ref
Nimic, nimic n-avem pe lume,
nici noi ai noştri nu suntem,
ne-ncredem în preasfântu-Ţi Nume,
ca-n veci, Isuse, să Te-avem!

Cu-n preţ ales ne-ai cumpărat,
ca robi nicicând să nu mai fim,
de duhul lumii şi păcat,
noi liberi, liberi să trăim!

In curăţie să păstrăm,
al nostru vas necontenit,
ca-n Tine pururea să stăm,
cu-n duh supus şi umilit!

O inimă şi-un cuget vrei
să fim deplin cei mântuiţi,
căci dragostea-n frumseţea ei,
e numai când suntem uniţi!

Când nu-i robit al nostru dor,
când cerul vieţii e senin,
când numai Tu ne eşti Păstor,
atunci suntem uniţi deplin!

73. Aprinde-mi Tu viaţa..

Allegretto

A - prin - de'mi Tu via - ţa, iu - bi - te I - sus, cu
fo - cul di - vin al iu - bi - rii, ca fu - mul tă -
mâ - iei să nal - ţe în sus, mi - reas-ma plă - cu - t'a sfin - ţi -
rii. ca sus, mi - reas - ma plă - cu - t'a sfin - ţi - rii.

Aprinde-mi Tu viaţa, iubite Isus,
cu focul divin al iubirii,
ca fumul tămâiei să nalte în sus,
mireasma plăcut-a sfinţirii. }bis

Aprinde-mi Tu viaţa şi fă-o altar,
cu focul preasfânt al credinţii,
ca zilnic să guste din cerul de har,
dulceaţa trăirii cu sfinţii!

Aprinde-mi Tu viaţa, să ardă mereu,
în focul nădejdii curate,
ca-n pace deplină, în greul mai greu,
să aibă priviri luminate.

Aprinde-mi Tu viaţa cu focul ceresc,
topeşte-o Isuse în Tine,
ca pururi în Tine arzând să trăiesc,
şi arzând să trăieşti Tu în mine!

74. Puţin ulei.

"..N-am decât un pumn de făină într-o oală şi puţin untdelemn într-un ulcior... Aşa vorbeşte Domnul: Făina din oală nu va scădea şi untdelemnul din ulcior nu se va împuţina."
(1 Regi 17, 12 şi 14).

Andantino

Pu - ţin u - lei e'n va - sul meu, dar ha - ru'i mult şi
ma - re, din Cer, Pă - rin - te Sfânt, me - reu, dă'mi bi - ne - cu - vân -
ta - re! Căci bi - ne - cu - vân - ta - rea Ta pu - ţi - nul în - mul -
ţeş - te, dar mul - tul cel fă - ră de ea, mai mult se ri - si - peş - te!

Puţin ulei e-n vasul meu,
dar haru-i mult şi mare,
din Cer, Părinte Sfânt, mereu,
dă-mi binecuvântare!
Căci binecuvântarea Ta
puţinul înmulţeşte,
dar multul cel fără de ea,
mai mult se risipeşte.

Cinci pâin eu am şi peşti puţini,
dar harul mă veghează,
când pui Tu Doamne-a Tale mâini,
puţinu-ndestulează!
Căci numai mâna Ta-i izvor
de binecuvântare,
şi din puţin ea face spor,
că-i plină de-ndurare!

Făină am puţină-n sac,
dar toată Ţi-o dau Ţie,
că-n Tine toate se prefac,
în har şi bogăţie!
Puţinul dat de mine-n dar,
e firul care leagă,
viaţa de comori de har,
pe veşnicia-ntreagă!

Fă Tu puţinul meu oricând,
izvor de har oriunde,
în fiecare zi-mpărţind
cereasca Ta merinde!
Şi gloata s-o pot sătura,
cu largă dărnicie,
trăind predat în slujba Ta
şi-acum şi-n veşnicie!

75. Când beznă..

Allegretto

Când bez - nă e'n ju - ru'ţi cu cer fur - tu - nos, când tu nu mai
ştii ce'o să vi - nă, ră - mâi în lu - mi - nă, ră - mâi în Hris-
tos, lu - mi - na a - du - ce Lu - mi - nă! ră - mâi în lu-
mi - nă, ră - mâi în Hris - tos, lu - mi - na a - du - ce Lu - mi - nă!

Când beznă e-n juru-ţi cu cer furtunos,
când tu nu mai ştii ce-o să vină,
rămâi în lumină, rămâi în Hristos, \
Lumina aduce Lumină! | bis

Când moartea, păcatul, mai mult şi-a adus
în juru-ţi grămadă de gheaţă,
rămâi în viaţă, rămâi în Isus,
Viaţa aduce viaţă!

Când azi necredinţa mai crudă şi-a scos,
săgeţi să-ţi străpungă fiinţa,
rămâi în credinţă, rămâi în Hristos,
Credinţa aduce credinţa!

Cânt tot ce-i statornic îţi pare răpus,
şi-n jur nu mai ai siguranţa,
rămâi în speranţă, rămâi în Isus,
Speranţa aduce Speranţă!

Când ura se-aruncă muşcând furios,
în juru-ţi făcând pustiire,
rămâi în iubire, rămâi în Hristos,
Iubirea aduce iubire!

76. îndreaptă-mi privirea..

Andantino

În - dreap - tă'mi pri - vi - rea spre Ti - ne, I - su - se s'o'n - drepţi ne - cur -
mat, şi ce - rul vi - e - ţii mi'l ţi - ne, se - nin şi fru - mos şi cu -
rat! *Ref.* Soa - re, Soa - re fru - mos, Soa - re, Tu'mi eşti Hris - tos,
să fiu o ra - ză din via - ţa Ta, şi să ră - mân a - şa!

Indreaptă-mi privirea spre Tine,
Isuse s-o-ndrepţi necurmat,
şi cerul vieţii mi-l ţine,
senin şi frumos şi curat!

Indreaptă-mi privirea spre Tine,
ca cerbu-nsetat de izvor,
ca dorul din locuri străjne,
spre inimi aprinse de dor!

Soare, Soare frumos,
Soare Tu-mi eşti Hristos,
Ref - să fiu o rază din viaţa Ta,
şi să rămân aşa!

Indreaptă-mi privirea spre Tine,
ca ochii curaţi să-mi păstrez,
cu limpede apă,n lumine,
să pot şi mai treaz să veghez!

îndreaptă-mi privirea spre Tine,
şi-ntr-una spre Tine s-o ţin,
ca razele Tale divine,
să-mi scalde fiinţa deplin!

îndreaptă-mi privirea spre Tine,
şi viaţa întreagă să-mi ţii,
în har şi-adevăr să se-nchinine,
Isuse, doar Ţie-n vecii!

77. Să nu stricăm adevărul

"Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulţi;ci vorbim din inimă curată , din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristostos." (2 Cor 2, 17).

Maestoso

Să nu stri - căm a - de - vă - rul, Preas - fin - te - lor Scrip -
turi, să nu stri - căm a - de - vă - rul, cu al - te'n - vă - ță -
turi! Căci ci - ne stri - că un cu - vânt, din Car - tea sfân - tă da -
tă, că - dea - va'n mâ - na Ce - lui Sfânt, la dreap - ta ju - de - ca - tă!

Să nu stricăm adevărul,
preasfintelor Scripturi,
să nu stricăm adevărul,
cu alte-nvăţături!

Căci cine strică un cuvânt,
din sfânta Carte dată,
cădea-va-n mâna Celui Sfânt,
la dreapta judecată!

Să nu-ncurcăm adevărul,
Cereştilor Puteri,
să nu-ncurcăm adevărul
cu omeneşti păreri.

Căci cine-ncurcă drumul viu,
şi calea cea curată,
pieri-va-n veşnicul pustiu,
la dreapta judecată!

Să nu-ntinăm adevărul,
cel sfânt şi minunat,
să nu-ntinăm adevărul,
prin pofte şi păcat!

Căci cine-Ţi va sluji, Isus,
cu inimă-ntinată,
cădea-va pentru veci răpus,
la dreapta judecată!

Să înălţăm adevărul,
mai sus şi mai frumos,
să înălţăm adevărul,
- El e întreg Hristos!

Căci cine nalţă-n viaţa sa,
Fiinţa minunată,
şi Domnu-I va nălţa aşa,
la dreapta judecată!!

78. Mă poartă-n carul Tău.

" Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Hristos." (2 Cor. 2, 14).

Moderato

Mă poar - tă'n ca - rul Tău de bi - ru - in - ță, I - su - se zi - lnic să mă
porți, să bi - ru - iesc prin via - ță și cre - din - ță, pu - te - rea'n - tu - ne - ca - tei
morți! să bi - ru - iesc prin via - ță și cre - din - ță, pu - te - rea'n - tu - ne - ca - tei
Ref.
morți! Să bi - ru - iesc, să bi - ru - iesc, tot ce'i pă - cat, tot ce'i fi -
de de vo - ia ta tot ce'i stră - in, I - sus, să bi - ru - iesc de - plin!

Mă poartă-n carul Tău de biruinţă,
Isuse zilnic să mă porţi,
să biruiesc prin viaţă şi credinţă,
puterea-ntunecatei morţi!

Ref. - Să biruiesc, să biruiesc,
tot ce-i păcat, tot ce-i firesc,
de voia Ta tot ce-i străin,
Isus, să biruiesc deplin!

Mă poartă-n carul Tău de biruinţă,
spre Ţinta care Tu mi-ai pus,
să naintez, luptând cu stăruinţă,
păşind pe urma Ta, Isus!

Mă poartă-n carul Tău de biruinţă,
de rătăciri să mă păzeşti,
şi-umplut deplin de-o sfântă cunoştinţă,
prin Adevăr să mă-ntăreşti!

Mă poartă-n carul Tău de biruinţă,
când vin dureri asupra mea,
să trec senin şi blând prin suferinţă,
să biruiesc în lupta grea!

Mă poartă-n carul Tău de biruinţă,
pân-la sfârşit să biruiesc,
topeşte-mă-n Divina Ta Fiinţă,
biruitor ca să trăiesc!

79. Când spre mine năvălesc...

Andantino

Când spre mi - ne nă - vă - lesc, va - luri de du - reri,
eu mă rog şi'a - tunci pri mesc, - pa - ce şi pu - teri!

Când spre mine năvălesc,
valuri de dureri,
eu mă rog şi-atunci primesc,
pace şi puteri!

Când vrăjmaşu-n contra mea,
suflă nencetat,
eu mă rog - şi-n pacea Ta,
Doamne-s îmbrăcat!

Când gonit pe-acest pământ,
pribegesc străin,
eu mă rog - şi Duhul Sfânt,
pace-mi dă deplin!

Şi oriunde şi oricând,
eu mă rog supus,
ruga mi-o asculţi - şi blând,
pace-mi dai, Isus!

80. Adu-Ţi aminte..

(Psalm)

Andantino

A - du'Ţi a - min - te, Doam - ne când Te chem,
căci sunt din ţăr - nă şi'n ţăr - nă gem;
dar vreau spre Ti - ne să nalţ via - ţa mea,
lu - mi - na sfân - tă să stră - lu - ceas - că'n ea!

Adu-Ţi aminte, Doamne când Te chem,
căci sunt din ţărnă şi-n ţărnă gem,
dar vreau spre Tine să nalţ viaţa mea,
Lumina sfântă să strălucească-n ea!

Adu-Ţi aminte, Doaamne când mi-ndrept,
spre Tine ruga, căci stau şi-aştept,
s-aduci din ceruri în inima mea,
Lumina sfântă să strălucească-n ea!

Adu-Ţi aminte, Doamne când Te strig,
căci întuneric e-n jur şi frig,
dar raza-Ţi vie cu focul din ea,
să-mi încălzească deplin fiinţa mea!

Adu-Ţi aminte, că-s făptura Ta,
şi-n Casa-Ţi sfântă să stau aş vrea,
sfânt în purtare, mereu să mă ţii,
să-mpart lumină şi dragoste-n vecii!

81. Rămâi cu noi!...

"Rămâi cu noi, căci este spre seară şi ziua aproape a trecut..."
(Luca 24, 29).

Moderato

Ră- mâi cu noi I- sus, căci es - te sea- ră, s'a'n- tu- ne- cat al vie - ţii noas- tre
cer; du- reri a - dânci a - cum ne'n - cear - că ia - ră, ră - mâi cu
noi I- sus, căci es - te sea- ră, e sea - ra când nă - dejdi a - le - se
pier! du- reri a sea- ră, e sea- ra când nă- dejdi a- le - se pier!

Rămâi cu noi Isus, căci este seară,
s-a-ntunecat al vieţii noastre cer;
dureri adânci acum ne-ncearcă iară,
rămâi cu noi Isus, căci este seară, bis
e seara când nădejdi alese pier!

Rămâi cu noi Tărie minunată,
în seara încercărilor de-acum,
suntem prea slabi, să nu cădem vreodată,
rămâi cu noi Tărie minunată,
rămâi cu noi, opreşte-Te din drum!

Rămâi cu noi adâncă Mângâiere,
căci seara urii peste noi s-a pus,
să nu cârtim când trecem prin durere,
rămâi cu noi adâncă Mângâiere,
răbdare sfântă să ne dai, Isus!

Rămâi cu noi divină-nţelepciune,
în seara necunoaşterii din noi,
să ne lumini şi-n adevăr ne pune.
Rămâi cu noi divină-nţelepciune,
- e vremea rătăcirilor de-apoi!

Rămâi cu noi Iubire-n veci nestinsă,
în jur când fărdelegi se înmulţesc,
Tu ne păstrează dragostea aprinsă,
rămâi cu noi Iubire-n veci nestinsă,
prin Tine a noastre inimi se sfinţesc!

Rămâi cu noi Lumina veşniciei,
căci seara plânsului ne-a copleşit,
adu-ne Dimineaţa bucuriei,
rămâi cu noi Lumina veşniciei,
când trecem prin pustiul nedorit!

Rămâi cu noi Eterna Sărbătoare,
căci Tu ne eşti al vieţii noastre Rai,
în noaptea-ntunecoasă ne eşti Soare,
rămâi cu noi Eternă Sărbătoare,
odihna mântuirii să ne dai!

82. Să faci, o, Isuse...

"Gata îmi este inima să cânte, Dumnezeule!"
(Psalm. 108, 1.)

Andantino

Să faci, o, I - su - se, din i - ni - ma mea, o har - fă di - vi - nă - să
cânți Tu cu ea, și'n cor - zi - le'i sfin - te să su - ne mai plin, a -
cor - dul iu - bi - rii mă - reț și di - vin! și'n cor - zi - le'i sfin - te să
su - ne mai plin, a - cor - dul iu - bi - rii mă - reț și di - vin!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
o ***harfă divină*** - să cânţi Tu cu ea,
şi-n corzile-i sfinte să sune mai plin,
acordul iubirii măreţ şi divin!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
cădelniţă sfântă - să ardă în ea,
tămâia iubirii, cu focu-i ceresc,
ca pururi prin lume iubind, să trăiesc!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
epistolă vie - să scrii Tu în ea,
Cuvântul iubirii plăcut şi duios,
să-ndemne pe-oricine spre Cerul frumos!

Să faci, o, Isuse, din inima mea,
Biserică sfântă - să stai Tu în ea.
Podoaba iubirii cu duhul ei blând,
s-o facă frumoasă oriunde şi-oricând!

Să fie Isuse, şi inima mea,
să fie întruna ca inima Ta:
izvor de iubire, de milă, de har,
mereu tot mai plină, pe-al jertfei altar!

83. Ochii Tăi...

"Ochii Domnului privesc şi pleoapele
Lui cercetează pe fii oamenilor. "(Ps.11, 4).

Moderato

O - chii Tăi blânzi, Dom - nul meu, văd a - dânc pă - ca - tu'mi
greu, dar să nu fiu a - lun - gat me - reu, de'o - chii
Tăi blânzi, Dom - nul meu! dar să nu fiu a - lun -
gat me - reu, de'o - chii Tăi blânzi, Dom - nul meu!

Ochii Tăi blânzi, Domnul meu,
văd adânc păcatu-mi greu,
dar să nu fiu alungat mereu,
de-ochii Tăi blânzi, Domnul meu!

Ochii Tăi blânzi, necurmat,
osândesc al meu păcat;
- Am greşit, să nu fiu judecat,
de-ochii Tăi blânzi, necurmat!

Ochii Tăi blânzi, plini de har,
văd azi chinul meu amar,
pace şi iertare-mi dau în dar,
ochii Tăi blânzi, plini de har!

84. Doamne-mi ştii viaţa..

Moderato

Doam- ne'mi ştii vi - a - ţa şi do - rin - ţa mea,
să'Ţi as - cult po - va - ţa, pe de - plin aş vrea.
Dar sunt slab, I - su - se, greu pot as - cul - ta,
nu - mai ha - rul ma - re mă va a - ju - ta!...

Doamne-mi ştii viaţa,
ştii dorinţa mea,
să-Ţi ascult povaţa,
pe deplin aş vrea.
Dar sunt slab, Isuse, greu pot asculta,
numai harul mare mă va ajuta!...

Adevărul tare,
vreau să-l înţeleg,
şi în ascultare,
să-l trăiesc întreg.
Dar sunt slab, Isuse, înţeleg prea greu,
numa-n har lumină pot primi mereu!

Vreau în curăţie,
să trăiesc şi blând,
Ţie, numai Ţie
să-Ţi slujesc oricând.
Dar sunt slab, Isuse, greu pot sta curat,
numai haru-mi ţine duhul nentinat!

Doamne, dă-mi oriunde,
Harul Tău Divin,
ca să pot pătrunde,
voia Ta deplin.
Căci prin har, Isuse, totul pot avea,
El întrece pururi slăbiciunea mea!

85. Sus voi copii..

Maestoso

Sus,voi co - pii ai jert- fei mari şi sfin- te, co- pii ai Dom- nu- lui năs-cuţi de
Sus, cu stea-gul A- de- vă - ru- lui 'na - in- te, să a - pă - raţi drep- ta- tea lui I-
sus! cu stea-gul A- de- vă - ru- lui 'na - in- te, să a - pă - raţi drep- ta- tea lui I -
sus! I - sus, I - sus, să - a - pă - raţi drep- ta - tea lui I - sus!

Sus voi copii ai jertfei mari şi sfinte,
copii ai Domnului născuţi de Sus,
cu steagul Adevărului nainte,
să apăraţi Dreptatea lui Isus!
Isus, Isus,
să apăraţi Dreptatea lui Isus!

Sus, voi copii ai zilei şi-ai luminii,
copii ai Soarelui fără apus,
în noaptea neagr-a urii şi-a minciunii,
să apăraţi lumina lui Isus!
Isus, Isus,
să apăraţi lumina lui Isus!

Sus, voi copii viteji ai mântuirii,
copii ai harului în veci frumos,
înaintând spre Ţara Fericirii,
să apăraţi Cuvântul lui Hristos!
Isus, Isus,
să apăraţi Cuvântul lui Hristos!

Sus, voi copii aleşi ai Veşniciei,
copii ai Cerului Prealuminos,
purtând în voi virtutea curăţiei,
să apăraţi frumseţea lui Hristos!
Isus, Isus,
să apăraţi frumseţea lui Hristos!

Sus, voi copii ai dragostei divine,
copii ai Adevărului de Sus,
când rătăcirea calea vă aţine,
s-o biruiţi, nălţându-L pe Isus!
Isus, Isus,
s-o biruiţi nălţându-L pe Isus!

86. Isus, Tu Singur!

Isus, Tu singur eşti Mântuitor,
Tu singur, (bis)
Tu ne-ai purtat păcatul tuturor,
Tu singur! (bis)
Viaţa singur pentru noi Ţi-ai dat,
Tu singur, (bis)
cu Dumnezeu pe veci ne-ai împăcat,
Tu singur! (bis)
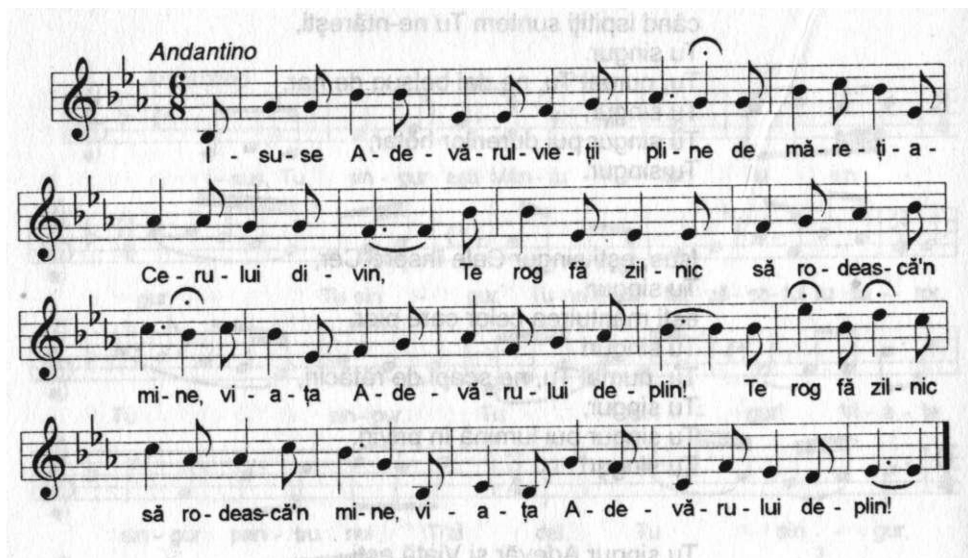
Isus, Tu singur eşti Mijlocitor,
Tu singur,
la Dumnezeu şi Tatăl iubitor,
Tu singur!
Tu, numai Tu, pe noi ne înţelegi,
Tu singur,
din orice stare grea Tu ne dezlegi,
Tu singur!

Isus, Tu singur Mare Preot eşti,
Tu singur,
când ispitiţi suntem Tu ne-ntăreşti,
Tu singur.
Tu, numai Tu, ne dai belşug de har,
Tu singur,
Tu singur pui durerilor hotar,
Tu singur.

Isus, eşti singur Cale înspre Cer,
Tu singur,
eşti mântuirea celor care pier,
Tu singur!
Tu, numai Tu, ne scapi de rătăciri,
Tu singur,
Tu singur pui lumină în priviri,
Tu singur!

Tu singur Adevăr şi Viaţă eşti
Tu singur,
prin Duhul Sfânt mereu Tu ne sfinţeşti,
Tu singur!
Dezleagă-ne de toate pe vecii,
Tu singur,
şi-n viaţa noastră singur să rămâi,
Tu singur!

87. Isuse - Adevărul..

Isuse - Adevărul vieţii pline
de măreţia Cerului divin,
te rog fă zilnic să rodească-n mine, ,
viaţa Adevărului deplin! Ibis

Isuse - Adevărul veşnic tare,
puterea celor care trec prin chin,
Te rog adânc dă-mi zilnic în purtare,
tăria Adevărului deplin!

Isuse - Adevărul ce-ndrăzneşte,
în lupta rătăcirilor ce vin,
Te rog, în mine, zilnic înoieşte,
curajul Adevărului deplin!

Isuse - Adevărule statornic
Tu care-n toate eşti mereu Amin,
te rog fă-mi zilnic sufletul mai spornic,
şi-n Adevăr statornic mai deplin!

Isuse - Adevărule - Lumină,
ce-n întuneric faci pe veci senin,
te rog, în viaţă, fă-mi mereu să vină,
Lumina Adevărului deplin!

Isuse - Adevăr frumos - ca Tine -
splendoarea albului curat de crin,
te rog fă zilnic să lucească-n mine,
frumseţea Adevărului deplin!

Isus, Ocean de har şi fericire,
Tu Adevăr odihnitor şi plin,
te rog smerit dă-mi zilnic în trăire,
odihna Adevărului deplin!

88. S-alergăm...

"...Aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre Ţintă..."
(Filipeni3, 13-14).

Maestoso

S'a- ler- găm, s'a- ler- găm î - na - in- te, pe'a vi - e ţii că- ra- re ori-
când, căci vi - a - ţa ce- reas- că, fier - bin-te, o pri- mim şi'o păs- trăm na - in -
tând! căci vi - a - ţa ce- reas- că fier - bin- te, o pri - mim şi'o păs- trăm na - in- tând!

S-alergăm, s-alergăm înainte,
pe-a vieţii cărare oricând,
căci viaţa cerească , fierbinte,) fcis
o primim şi-o păstrăm naintând! J

S-alergăm, s-alergăm înspre Ţintă,
stăruind, s-alergăm ne-ncetat,
cine zilnic spre Cer nu se-avântă,
va cădea mai adânc în păcat.

S-alergăm, s-alergăm spre lumină,
luminaţi de preasfântul Cuvânt,
Adevărul şi pacea divină,
le primim dezlegaţi de pământ!

S-alergăm, s-alergăm cu credinţă,
chiar şi-atunci când dureri încercăm,
căci atunci vom avea biruinţă,
când spre Cer, credincioşi, naintăm!

S-alergăm, s-alergăm spre vecie,
naintând pe cărarea de har,
de trăim zi de zi-n curăţie,
vom păşi al veciei hotar.

S-alergăm, s-alergăm cu speranţă
naintând înspre Cerul frumos,
naintarea ne dă siguranţă,
că suntem şi trăim în Hristos!

89. Ce bogat este Harul...

Moderato

Ce bo - gat, ce bo- gat es - te ha- rul, nu'i cu- vânt să'l cu- prin- dă de -
plin, căci din ve - cii tre- cuţi var- să da- rul, pes - te ve - cii fru - moşi ca - re
vin! căci din ve - cii tre - cuţi var- să da- rul, pes- te ve- cii fru- moşi ca - re vin!

Ce bogat, ce bogat este harul,
nu-i cuvânt să-l cuprindă deplin,
căci din vecii trecuţi varsă darul,
peste vecii frumoşi care vin.

Ce frumos, ce frumos este harul,
mai frumos ca deplinul frumos,
cu iubire-şi aprinde altarul,
în iubire-l vedem luminos!

Ce măreţ, ce măreţ este harul,
în Hristos când smerit S-a-ntrupat,
când senin a urcat El Calvarul,
şi cu Tatăl din Cer ne-a-mpăcat!

Cât de larg, cât de larg este harul,
căci în el pentru veci s-au cuprins,
şi dreptatea preasfântă şi jarul
arzător al iubirii - nestins!

Ce deplin, ce deplin este harul,
e deplin Dumnezeu Preamărit,
să-i primim prin credinţă azi darul
mântuirii ce el ne-a gătit!

90. Acopere-mă-n har...

Moderato

A - co - pe - re'mi i - ni - ma'n har, ne - cur - mat, I - su - se a -
co - pe - re'o'n Ti - ne, să nu mi'o stră - pun - gă vreun duh ne - cu -
rat cu'n - dem - nuri si gân - duri stră - i - ne! A - co - pe -

Ref.

re - mă'n har, a - co - pe - re - mă'n har, I - su - se'n
ori - ce timp si loc, a - co - pe - re - mă'n har...

Acopere-mi inima-n har, necurmat,
Isuse acopere-o-n Tine,
să nu mi-o străpungă vreun duh necurat
cu-ndemnuri şi gânduri străine!

Acopere-mă-n har,
acopere-mă-n har,
Isuse-n orice timp şi loc,
acopere-mă-n har!...

Acopere-mi gura în har nesfârşit,
ca pururea vorbirea să-mi fie,
îndemn nenfricat înspre Cerul slăvit,
şi slavă să-Ţi cânte doar Ţie!
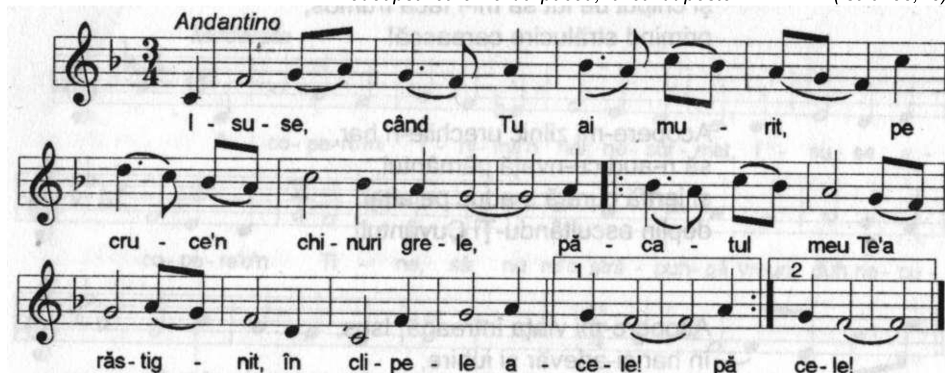
Acopere-mi ochii în har luminos,
spre Tine meru să privească,
şi chipul de lut să mi-l facă frumos,
primind strălucire cerească!

Acopere-mi zilnic urechile-n har,
să n-aud ce-nvaţă pământul,
şi jertfă curată s-aduc pe altar,
deplin ascultându-Ţi Cuvântul!

Acopere-mi viaţa întreagă, Isus,
în har şi-adevăr şi iubire,
să-mpart pretutindeni, cu suflet supus,
mireasmă de Cer, în sfinţire!

91. Isuse, când Tu ai murit.

"...El era străpuns pentru păcatele noastre...
Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El..." *(Isaia 53, 5).*

Isuse, când Tu ai murit,
pe cruce-n chinuri grele,
păcatul meu Te-a răstignit,
în clipele acele!

Când Te scuipa şi Te lovea,
cu ură, neagra gloată,
în ura ei era şi-a mea,
Tu o simţeai pe toată!

Cu fiere când Te-au adăpat,
în setea-Ţi arzătoare,
păcatul meu Tu l-ai gustat,
amar, adânc şi mare!

Iubind, Tu mi-ai purtat, Isus,
întreaga mea povară,
prin suferinţă mi-ai adus,
a Cerului comoară!
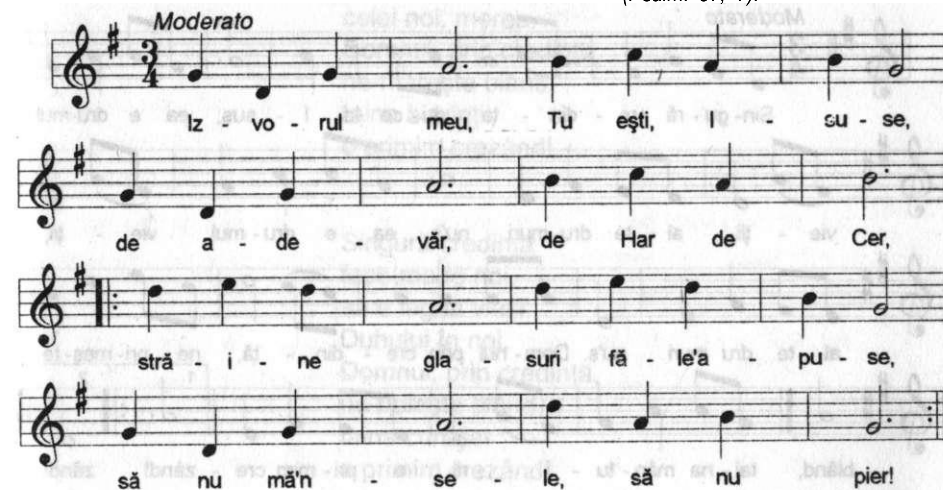
Căci moartea Ta mi-a dăruit
deplină mântuire,
prin ea la Tatăl am găsit,
o veşnică primire!

De-aceea astăzi mă închin,
cu-adâncă umilinţă,
şi Ţie îţi predau deplin,
întreaga mea fiinţă.

S-o curăţeşti şi s-o sfinţeşti,
să-Ţi pot urma doar Ţie,
ca-n cerul Tău să mă primeşti,
pe-ntreaga veşnicie!....

92. Izvorul meu..

"Toate izvoarele mele sunt în Tine."
(Psalm. 87, 7).

Izvorul meu, Tu eşti, Isuse,
de Adevăr, de Har, de Cer,
străine glasuri fă-le-apuse,)
să nu mă-nşele, să nu pier! j

t

Cărarea mea, Tu eşti, Isuse,
pe care sigur merg spre Cer,
străine căi le fă apuse,
să nu mă-nşele - să nu pier!

Iubirea mea, Tu eşti, Isuse,
şi viaţă-mi eşti şi veşnic Cer,
iubiri străine fă-le-apuse,
să nu mă-nşele - să nu pier!

93. Singură credinţa.

Moderato

Sin-gu-ră cre-din-ţa du-ce la I-sus, ea e dru-mul
vie-ţii, al-te dru-muri nu's. ea e dru-mul vie-ţii,
al-te dru muri nu's. Dom-nul prin cre-din-ţă, ne pri-meş-te
blând, tai-na mân-tu-i-rii o pri-mim cre-zând! zând!

Singură credinţa
duce la Isus,
ea e drumul vieţii,
alte drumuri nu-s.
Domnul, prin credinţă,
ne primeşte blând,
taina mântuirii
o primim crezând! [bis

Singură credinţa
luminează plin,
ea e farul vieţii,
sigur şi deplin.
Domnul, prin credinţă,
ne lumină blând,
taina-nţelepciunii
o primim crezând!

Singură credinţa
trece locul greu,
ea-i puterea vieţii
celei noi, mereu.
Domnul, prin credinţă,
ne-ntăreşte blând,
taina biruinţii
o primim crezând!

Singură credinţa
face roade noi,
ea e legea vieţii
Duhului în noi.
Domnul, prin credinţă,
ne-noieşte blând,
taina curăţiei
o primim crezând!

Singură credinţa
dată de Isus,
are adevărul
tainelor de Sus.
Ea ne dă odihnă
şi comori de har,
tot prin ea vom trece-al
Cerului hotar!

94. Eu nu pot vorbi iscusit..

Andantino

Eu nu pot vor- bi is - cu - sit des- pre Ti - ne, căci lim - ba'i prea sla - bă. să
pot să vor - besc, dar i - ni - ma ar - de, I - su - se în mi - ne, şi
pot doar a - tâ - ta să spun: Te - iu - besc! dar i - ni - ma ar - de, I -
su - se în mi - ne, şi pot doar a - tâ - ta să spun: Te iu - besc!

Eu nu pot vorbi iscusit despre Tine,
căci limba-i prea slabă să pot să vorbesc,
dar inima arde, Isuse în mine, \
şi pot doar atât să spun: Te iubesc!) bis

Să cânt, eu nu pot prea frumos despre Tine,
căci graiul mi-e stins - şi uşor obosesc -
dar coarda iubirii aprinse, în mine,
vibrează şi spune mereu: Te iubesc!

Şi mult să-nţeleg eu nu pot despre Tine,
căci tainele Tale adânci copleşesc
puterea gândirii şi viaţa din mine,
ce-n lacrimi îţi spun: o, Isus, Te iubesc!

Primeşte, Isuse, iubirea din mine,
mai mult eu nu am, doar atât dăruiesc,
şi-n inimă-aprinde într-una din Tine,
iubirea să pot şi mai mult să iubesc!

95. înger alb..

Moderato

În - ger alb din Ce - rul sfânt, se co -
boa - ră pe pă - mânt, ves - te ma - re
a - du - când, des - pre Me - si - a cel blând!

înger alb din Cerul sfânt,
se coboară pe pământ,
veste mare aducând, }bis
despre Mesia cel blând.

Cum smerit S-a întrupat,
să ne scape de păcat,
şi cum ceru-a părăsit,
căci atâta ne-a iubit!...

Loc în lume n-a avut,
Domnul Cel făr-de-nceput,
ieslea boilor l-a fost,
leagăn sfânt şi adăpost!

Azi din nou, Isuse blând,
vii la noi ca oarecând,
ieslea inimii ne-o cei,
ca să-i simţi căldura ei.

Să-i aduci ca dar frumos,
Cerul Tău prealuminos,
s-o sfinţeşti s-o faci un rai,
ca în ea pe veci să stai!

96. Sfântă Sărbătoare...

Moderato

Sfân - tă Săr - bă - toa - re la noi ai ve - nit,
Soa - re, veş - nic soa - re, Tu ne'ai dă - ru - it! -
Căci Tu Săr - bă - toa - re, eşti pe veci, I - sus,
su - fle - tu - lui ca - re Ţi - e s'a su - pus!

Sfântă Sărbătoare
la noi ai venit.
Soare, veşnic soare,
tu ne-ai dăruit!

Căci Tu, Sărbătoare,
eşti pe veci, Isus,
sufletului care
Ţie s-a supus!

Sfântă Bucurie,
Mir plăcut de Nard,
umpli pe vecie,
inimi care ard.

Căci Tu, Bucurie,
eşti pe veci, Isus,
pentru-acel ce Ţie,
viaţa şi-a adus!

Sfântă Mângâiere,
azi Te dăruieşti,
nouă în durere,
să ne întăreşti!

Căci Tu, Mângâiere,
eşti pe veci, Isus,
pentru-acel ce-Ţi cere
Harul Tău de Sus!

Pururea ne ţine
sufletul supus,
ca s-avem prin Tine
ceru-ntreg, Isus!

Sărbătoare dragă,
Bucuria-n plin,
Mângâierea-ntreagă
Tu eşti pe deplin!

97. Tatăl nostru!

(Matei 6, 9-13).

Andantino

O, Ta - tăl din Ce - rul Preas - fânt, a - ju - tă'mi să fiu, prin cre -
din - ţă, un fiu cre - din - cios pe pă - mânt, năs - cut din Ce - reas - ca'Ţi Fi -
in - ţă! Sfin - teas - că - se Nu - me - le Tău, în fap - tă, în gând şi'n sim -
ţi - re, pă - zes - te - mă Tu de cel rău, ca'n - treg să tră - iesc în sfin - ţi - re!

O, Tată din Cerul Preasfânt,
ajută-mi să fiu prin credinţă,
un fiu credincios pe pământ,
născut din Cereasca-Ţi Fiinţă!

Sfinţească-se Numele Tău,
în faptă, în gând şi-n simţire,
păzeşte-mă Tu de cel rău,
ca-ntreg să trăiesc în sfinţire!

ATa-mpărăţie de Sus,
să-mi umple şi inima-mi mică,
ca trupul să-Ţi fie supus,
în orice-ncercări, fără frică!

Şi voia preasfântă a Ta,
precum este-n Ceruri să fie,
deplină şi-n inima mea,
acuma şi-n veci de vecie.

Dă-mi pâinea Cuvântului sfânt,
ca viaţa cea nouă să-mi ţină,
şi pâine să-mpart prin Cuvânt,
la toţi cei flămânzi de lumină!

O, iartă-mi greşelile-n veac,
precum voi ierta pe oricine,
şi chipul de lut să-l prefac,
prin har ca să seamăn cu Tine!

Să nu laşi să fiu ispitit,
căci duhul minciunii e mare,
în Tine să fiu ocrotit,
în turnu-Adevărului tare!

Oricând izbăveşte-mi din rău,
viaţa şi fă-mi-o mai trează,
şi Duhul Cuvântului Tău,
s-o umple cu sfânta lui rază!

C-a Ta este slava deplin,
preasfântă e-a Ta-mpărăţie
Părinte, eu Ţie mă-nchin
şi Fiului Tău, pe vecie!...

98. Biserică!..

Andantino

Bi - se - ri - că a - lea - să, Ie - ru - sa - lim iu - bit, eşti
veş - ni - că Mi - rea - să, a Mie - lu - lui slă - vit. Cu
pre - ţul jert - fei sfin - te, cu sân - ge - le'l cu rat, - c'o
dra - gos - te fier - bin - te, El Te'a răs - cum rat! rat! Cu
pre - ţul jert - fei sfin - te, cu sân - ge - le'l cu - rat, c'o
dra - gos - te fier - bin - te, El Te'a răs - cum - pă - rat!

Biserică aleasă,
Ierusalim iubit,
eşti veşnică Mireasă,
a Mielului slăvit.
Cu preţul jertfei sfinte,
cu sângele-l curat,
c-o dragoste fierbinte, bis
El Te-a răscumpărat!

Biserică sfinţită,
prin adevăr şi har,
eşti Cale strălucită,
spre veci fără hotar.
Ca viaţa Ta senină,
şi chipul Tău frumos,
pe toţi, din fund de tină,
să-i tragă spre Hristos!

Biserică curată,
Crin alb şi nepătat,
cu haină luminată,
Hristos Te-a-nveşmântat.
Ca viaţa Ta de soare,
s-atragă pe deplin,
pe toţi aceia care
smeriţi la viaţă vin!

Biserică iubită,
eşti ***UNA*** pe pământ,
din mulţi alcătuită,
născuţi din Duhul Sfânt.
Toţi cei ce cu credinţă,
chemarea-Ţi vor primi,
în dulcea Ta Fiinţă,
fiinţa-şi vor topi!

Biserică străină,
prin lumea cea de az,
Tu n-ai aici hodină,
ci chinuri şi necaz.
Dar spinii suferinţii,
din lupte şi furtuni,
sunt semnul biruinţii
cu albele-i cununi!

Biserică slăvită,
neam sfânt şi-mpărătesc,
eşti pururi fericită,
pe Scaunul ceresc!
- Câţi au credinţă tare,
toţi cei răscumpăraţi,
sunt nemul sfânt şi mare
de preoţi şi-mpăraţi.

Biserică-nţeleaptă,
Tu Adevăr preasfânt,
cuvântul Tău îndreaptă
pe toţi înspre Cuvânt!
Căci în Cuvânt e viaţa
şi dragostea - oricând
El luminează faţa
oricui, şi-l face blând!

Biserică divină,
Tu soare-n veci nestins,
lumină din Lumină
în Tine s-a aprins.
Şi-ntreaga veşnicie
vei străluci frumos,
pe Tronu-mpărăţiei,
alături de Hristos!

99. învată-mă s-ascult Cuvântul...

"Pleacă-mi inima spre învăţăturile Tale şi nu spre câştig."
(Psalm. 119, 36).

Moderato

În - va - ţă - mă s'as - cult Cu - vân - tul, Stă - pâ - nul
meu prea - bun, chiar de s'ar des - pi - ca pă - mân - tul, şi fu - ri -
os ar ba - te vân - tul, în - va - ţă - mă s'as - cult Cu -
vân - tul, şi Lui să mă su - pun! şi Lui să mă su - pun!

învaţă-mă s-ascult Cuvântul,
Stăpânul meu preabun,
chiar de s-ar despica pământul,
şi furios ar bate vântul,
învaţă-mă s-ascult Cuvântul,
şi Lui să mă supun! (bis)

învaţă-mă Lucrarea-Ţi toată,
şi-ntreg să fiu în ea,
dă-mi o cunoaştere curată,
de rătăcire dezlegată,
învaţă-mă Lucrarea-Ţi toată,
- să nu-mi fac voia mea!

învaţă-mă să fiu statornic,
în rânduirea Ta,
fă-mi sufletul mereu mai dornic,
în ascultare tot mai spornic,
învaţă-mă să fiu statornic,
şi să rămân aşa!

Invaţă-mă deplin iubirea,
păzeşte-mă de rău,
să-mi înoieşti prin ea simţirea,
spre Tine să-mi îndrepţi privirea.
Invaţă-mă deplin iubirea,
şi Adevărul Tău!

în toate să mă-nveţi pe mine,!
Stăpânul meu Ceresc,
căci numai învăţat de Tine,
pricep ce-i rău şi ce e bine,
pricep Scripturile divine,
şi ştiu cum să trăiesc!

100. Biruitor sunt...

"în toate...suntem mai mult decât biruitori,
prin Acela care ne-a iubit." *(Rom.8, 37).*

Maestoso

Bi - ru - i - tor sunt prin cre - din - ţă, când
ea mă bi - ru - ie me - reu, cu cât îmi um - ple'a mea fi -
in - ţă, cu'a - tât voi bi - ru - i în greu. Să mă
Ref.
las bi - ru - it de lu - mi - na şi'a - de - vă - rul Cu - vân - tu - lui scris, căci a -
tunci bi - ru - in - ţă de - pli - nă, voi a - vea, o, I - sus, - cum ai zis!

Biruitor sunt prin credinţă,
oând ea mă biruie mereu,
cu cât îmi umple-a mea fiinţă,
cu-atât voi birui în greu.

Ref. Să mă las biruit de lumina
şi-adevărul Cuvântului scris,
căci atunci biruinţă deplină,
voi avea, o, Isus - cum ai zis!

Biruitor sunt prin iubire,
când ea mă biruie deplin,
cu cât îmi umple-a mea simţire,
cu-atât mă face mai divin!

Biruitor sunt prin răbdare,
când ea mă biruie oricând,
când Golgota mi-e scut şi soare,
voi fi şi răbdător şi blând!

Biruitor e Adevărul
în mine, când m-a biruit,
când neschimbat nici cât e părul,
eu îl păstrez pân-la sfârşit!

Biruitor eu sunt prin Tine,
Mântuitorul meu Ceresc,
căci biruinţa Ta în mine,
îmi dă puteri să biruiesc!

101. Harul vieţii...

Andantino

Ha-rul vi-e-tii ce-lei noi pri-mim, când prin cre-din-ţă
la I-sus ve-nim, când vo-ia noas-tră toa-t'o le-pă-dăm,
ha-rul vi-e-ţii zil-nic îm-bră-căm! când vo-ia noas-tră
toa-t'o le-pă-dăm, ha-rul vi-e-ţii zil-nic îm-bră-căm!

Harul vieţii celei noi primim,
când prin credinţă la Isus venim,
când voia noastră toat-o lepădăm,
harul vieţii zilnic îmbrăcăm!

Harul luminii pururea primim,
când în lumina Domnului trăim,
când curăţia inimii-o păstrăm,
harul luminii zilnic îmbrăcăm!

Harul puterii de la El primim,
când pretutindeni voia Lui plinim,
când Adevărul sfânt îl înălţăm,
harul puterii zilnic îmbrăcăm!

Har după har Isuse noi primim,
când în Fiinţa Ta ne contopim,
când viaţa noastră-ntreagă Ţi-o predăm
har după har prin Tine îmbrăcăm!

102. Un singur Dumnezeu...

"Un singur Domn, o singură credinţă, un singur botez, un singur Dumnezeu. "(Ef.4, 5-6).

Andantino

Un sin-gur Dum-ne-zeu a-vem şi Ta-tă pe ve-ci e, în El, de-plin şi
noi sun-tem, o u-ni-ta-te vi-e. în El, de-plin şi noi sun-tem, o
u-ni-ta-te vi-e. Ref. Toţi a-cei ce cred cu-rat, fraţi sunt pe ve-ci-e,
cru-cea Gol-go-tei le'a dat, dul-ce păr-tă-şi-e! Cei ce sunt năs-cuti de Sus,
via-ţa li'e iu bi-rea, Du-hul Sfânt în ei a pus, pa-cea şi u-ni-rea!...

Un singur Dumnezeu avem
şi Tată pe vecie,
în El, deplin şi noi suntem,
o unitate vie.

Ref. Toţi acei ce cred curat,
fraţi sunt pe vecie,
crucea Golgotei le-a dat,
dulce părtăşie!
Cei ce sunt născuţi de Sus,
viaţa li-e iubirea,
Duhul Sfânt în ei a pus,
pacea şi unirea!...

Un singur Domn avem, - Isus,
Mântuitor şi Frate,
în El avem, fără apus,
o vie unitate!

Un singur Duh Sfânt ni s-a dat,
Mângâietorul vieţii,
În El avem neîncetat,
Izvorul unităţii!

Căci ***UNA*** sunt Aceştia Trei,
în toate - pe vecie,
şi noi, crezând, avem în Ei,
o unitate vie!

Credinţă-/ ***UNA*** pe pământ,
credinţa ce uneşte,
credinţa sfântului Cuvânt,
ce schimbă şi-noieşte!

Să rămânem pân-la sfârşit,
statornici în iubire,
căci Dumnezeul Preamărit,
-n pace şi unire!

103. Oastea Domnului...

Maestoso

Oas-tea Dom-nu - lui năs-cu - tă din Gol-go - ta, prin cre-din - ţă,
Ca - lea Jert - fei ţi'e me - ni - tă, ca s'a-jungi la bi - ru - in - ţă!
Căci pe ea Stă - pâ - nul vie - ţii, a pă - şit cu as - cul - ta - re,
Jert - fa Lui, din bra - ţul mor - ţii, ţi'a a - dus răs - cum - pă - ra - re!

Oastea Domnului născută
din Golgota, prin credinţă,
calea jertfei ţi-e menită,
ca s-ajungi la biruinţă!
Căci pe ea Stăpânul vieţii,
a păşit cu ascultare,
Jertfa Lui, din braţul morţii,
ţi-a adus răscumpărare!

Oastea Domnului străină,
pe-a pământului cărare,
tu aici nu ai hodină,
ci prigoană şi-apăsare;
dar spre Cerul îndurării,
să-ţi îndrepţi a ta privire,
pe cărările răbdării,
vei ajunge la sfinţire!

Oastea Domnului chemată
să duci vestea mântuirii,
la mulţimea-ntunecată
de pe căile pieirii.
Tu să fii lumină vie,
cu privirea cristalină,
viaţa ta de curăţie,
va da altora lumină!

Oastea Domnului aleasă,
ca să nalţi mereu Cuvântul,
tu aşa vei fi frumoasă,
de-ţi vei ţine legământul!
Să nu faci altă lucrare,
să nu porţi altă vestire,
decât Jertfa Lui cea mare,
decât marea Lui iubire!

Oastea Domnului iubită,
de Hristos Cerescul Mire,
vei fi pururi fericită,
de trăieşti a Lui iubire!
Căci iubirea este jarul
ce topeşte munţi de gheaţă,
numai ea păstrează harul,
părtăşiei sfinte-n viaţă!

Oastea Domnului cea vie,
turma mică ce păşeşte
pe-a pământului pustie,
- nu te teme! îndrăzneşte!...
Domnul pururi te veghează
şi-ntăreşte-a ta lucrare;
de rămâi sub sfânta-l pază,
tu vei fi biruitoare!

Domnu-ţi este Ajutorul,
- sigur şi pe totdeauna -
El, Isus Biruitorul,
îţi va dărui cununa.
Şi pe Tronul slavei Sale,
străluci-vei ca un soare,
căci sfârşitul luptei tale,
e Răsplata viitoare!...

104. împărăţia Ta divină...

"...Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit, aşa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc."
(1 Cor.2,9).

Moderato

Îm- pă- ră - ţi - a Ta di - vi - nă, o, Dumne - ze - u - le slă -
vit, e'o veş- ni - ci - e de lu - mi - nă, în ca - re toa - te Ţi se'n-chi -
nă, în veci de veci- fă - ră sfâr - şit! în veci de veci fă - ră sfâr -
şit! Să fiu şi eu lu - mi - nă vi - e, Stă - pâ - nul meu, Stă - pân preas-
fânt, ca dul - cea Ta Îm - pă - ră - ţi - e, s'o pot pri - mi şi nu-mai
Ţi - e, să mă în - chin cu tot ce sânt! să mă în - chin cu tot ce sânt!

împărăţia Ta divină,
o, Dumnezeule slăvit,
e-o veşnicie de lumină,
în care toate Ţi se-nchină,
în veci de veci - fără sfârşit!

Să fiu şi eu lumină vie,
Stăpânul meu, Stăpân preasfânt,
ca dulcea Ta împărăţie,
s-o pot primi şi numai Ţie,
să mă închin cu tot ce sânt!

împărăţia Ta-i iubire,
o.Dumnezeule slăvit,
e-o veşnică neprihănire,
nebănuită fericre,
în veci de veci - fără sfârşit!

Să-mi dai iubire arzătoare,
Stăpânul meu, Stăpân preasfânt,
ca-mpărăţia Ta de soare,
cu Ceru-ntreg în sărbătoare,
s-o pot primi cu tot ce sânt!

împărăţia Ta-i putere
o, Dumnezeule slăvit,
în ea nu-i plâns şi nici durere,
ci liniştită mângâiere,
în veci de veci - fără sfârşit!

Să-mi dai putere şi credinţă
Stăpânul meu, Stăpân preasfânt,
s-ascult de Tine-n umilinţă
din biruinţă-n biruinţă
să pot trăi azi pe pământ!

împărăţia Ta-i frumseţe
e-al harurilor foc aprins,
e-o nesfârşită tinereţe,
cu veci de rânduiri măreţe
eşti Tu întreg în ea cuprins!

Să fiu frumos aşa ca Tine,
Stăpânul meu, Stăpân Divin,
ca-n frumuseţile senine,
a-mpărăţiei Tale pline,
să intru-n totul pe deplin!...

105. Inoieşte-mi credinţa

"...Omulnostru din lăuntru se înoieşte din zi in zi."
(2 Cor. 4, 16).

Moderato

În- no - ies-te'mi cre - din- ţa, prin ha- rul Tău me - reu, şi'a - li
peş-te'mi- fi - in- ţa, de Ti - ne Dom-nul meu! Ref. Zil- nic de sunt
în - no - it, - în - ţe - leg mai bi - ne, vo - ia Ta Stă - pân Slă - vit,
ca s'as-cult de Ti - ne! În - te - leg Lu - cra - rea Ta, Ha - rul Tău cel
ma - re, o, păs - trea ză - mă a - sa, în no - it şi ta - re!

Inoieşte-mi credinţa,
prin harul Tău mereu,
şi-alipeşte-mi fiinţa,
de Tine Domnul meu!

Zilnic de sunt înoit,
înţeleg mai bine,
voia Ta Stăpân Slăvit,
ca s-ascult de Tine!
înţeleg Lucrarea Ta,
harul Tău cel mare,
o, păstrează-mă aşa,
înoit şi tare!

înoieşte-mi iubirea,
prin Duhul Sfânt oricând,
luminează-mi privirea,
cu chipul Tău cel blând!

înoieşte-mi puterea,
prin harul Tău ceresc,
linişteşte-mi durerea,
să pot să biruiesc!

Inoieşte-mi gândirea,
prin viul Tău Cuvânt,
curăţeşte-mi simţirea,
prin Adevărul sfânt!

înoieşte-mă-n toate,
Stăpânul meu iubit,
căci primesc libertate
cu cât sunt înoit!

106. Să-Ţi recunosc Isuse...

"Oile merg după El, pentru că îi cunosc glasul." (Ioan 10, 1).

Moderato

Să'Ţi re - cu nosc, I - su - se gla - sul, din
mii de gla - suri pe pă - mânt, ni - mic să
nu mi'a - ba - tă pa - sul, din ca - lea sfân - tu -
lui Cu - vânt! ni - mic să nu mi'a - ba - tă
pa - sul, din ca - lea sfân - tu - lui Cu - vânt!

Să-Ţi recunosc, Isuse glasul,
din mii de glasuri pe pământ,
nimic să nu-mi abată pasul,
din calea sfântului Cuvânt!

Şi cât de neagră-ar fi furtuna,
ce marea vieţii-ar frământa,
Tu dă-mi lumină totdeauna,
să recunosc Fiinţa Ta!...

Căci glasul Tău, Fiinţa-Ţi dragă,
îmi e deajuns în orice greu,
acum şi-n veşnicia-ntreagă,
Tu să-mi rămâi, doar Tu, al meu!

107. Isuse, să fiu după inima Ta...

"...Domnul Şi-a ales om după inima Lui...".
(1 Sam. 13, 14).

Andantino

I - su- se, să fiu du - pă i - ni - ma Ta, ca Pe - tru'n - tă -
rit în cre - din - ţă, cu - vân - tul cre - din - ţei să'l pot î - năl - ţa, prin
el voi pri - mi bi - ru - in - ţă! cu - vân - tul cre - din - ţei să'l
pot î - năl - ţa, prin el voi pri - mi bi - ru - in - ţă!

Isuse, să fiu după inima Ta,
ca *Petru-* ntărit în credinţă,
Cuvântul credinţei să-l pot înălţa, ,
prin el voi primi biruinţă!

Isuse, să fiu după inima Ta,
ca *Pavel* smerit şi-n speranţă,
Cuvântul speranţei să-l pot semăna,
prin el să primesc siguranţă!

Isuse, să fiu după inima Ta,
curat ca *Ioan* în iubire,
Cuvântul iubirii să-l pot asculta,
prin el să primesc mântuire.

Isuse, să fiu după inima Ta,
ca *David,* viteaz în Lucrare,
Cuvântul ca sabie vreau a-l purta,
în lupta Dreptăţii cea mare!

Isuse, să-mi dai, după inima Ta,
credinţă, speranţă, iubire;
în Tine statornic să pot rămânea,
mai sfânt, mai frumos în trăire!

108. Doamne-n harul Tău...

"Să nu părăsim adunarea noastră"
(Evrei 10, 25).

Andante

Doam- ne'n ha - rul Tău bo - gat, azi din nou ne'am a - du - nat,
i - ni - ma să'Ţi dăm ca dar, ca s'o um - pli Tu cu har,
şi'm - pre - u - nă ne ple - căm, Ţi - e'n Duh să ne'n - chi - năm!

Doamne-n harul Tău bogat,
azi din nou ne-am adunat,
inima să-Ţi dăm ca dar,
ca s-o umpli Tu cu har,
şi-mpreună ne plecăm,
Ţie-n Duh să ne-nchinăm!

Dă-ne Tu lumina Ta,
să purem toţi asulta,
adevărul Tău frumos,
din Cuvântul luminos,
să-l primim şi să-l păstrăm,
Ţie-n Duh să ne-nchinăm!

Fă-ne sufletul senin,
ca să fim uniţi deplin;
fă-ne inima altar,
plină cu-al iubirii jar;
Numele Tău să-L nălţăm,
şi în Duh să ne-nchinăm!

109. Dacă Tu...

"... Vulpile au vizuini şi păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-Şi odihni capul."

Moderato

Da-că Tu I - su - se'n lu-me ca-să n'ai a-vut, ci drum, cum să
am eu loc a - i - cea, cum, o, cum? cum, o, cum?
Ref.
Un-de'i A - de-vă-rul pri-go - nit, eu nu vreau, nu vreau să fiu iu - bit

Dacă Tu Isuse-n lume
casă n-ai avut, ci drum,
cum să am eu loc aicea,
cum, o, cum?... (bis)

Ref. Unde-i Adevărul prigonit,
eu nu vreau, nu vreau să fiu iubit!

Cum să pot avea odihnă,
unde Tu ai fost gonit,
unde cruce şi piroane
Ţi-au gătit?

Cum să fiu primit Isuse,
unde Tu ai fost respins,
unde ura şi minciuna-s
foc aprins?...

Cum să fiu vorbit de bine
unde-ai fost batjocorit,
şi pentru Cuvântu-Ţi dulce,
Te-au lovit?

Cum să pot trăi în pace
unde pace nu Ţi-au dat,
unde până şi cămaşa
Ţi-au luat?

Cum să fiu iubit în locul
unde Tu ai fost urât?...
- Fiere ai primit în lume,
doar atât!...

cum să pot avea viată,
unde viaţa Ţi-au luat,
şi pentru-Adevăr, Isuse,
Te-au scuipat?...

Nu! O, nu, Isuse dulce,
eu nu vreau să fiu iubit,
unde Tu ai fost, cu ură,
răstignit!

Eu nu vreau să port cunună
împletită-n flori de crini,
unde Tu-ai purtat ocară,
răni şi spini!...

Vreau să fiu ca Tine-n totul,
vreau să am viaţa Ta,
vrau să-Ţi pot deplin Cuvântul
asculta!...

110. Iubirea Ta..

"...Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt..." (Rom.5,5).

Moderato

Iu - bi - rea Ta ne-măr - gi - ni - tă, să'mi um - ple i - ni - ma ră - ni -
tă să pot iu - bi a - şa ca Ti - ne, ori - când, ori - un - de pe ori -
ci - ne! A - prin - de dra - gos - tea în mi - ne, I - sus, să
pot iu - bi ca Ti - ne, I - sus, să pot iu - bi ca Ti - ne!

Iubirea Ta nemărginită,
să-mi umple inima rănită,
să pot iubi aşa ca Tine,
oricând, oriunde pe oricine,
- aprinde dragostea în mine,
Isus, să pot iubi ca Tine!...(bis)

Iubirea Ta înflăcărată,
să ardă inima mea toată,
să pot iubi arzând, ca Tine,
chiar când mă-ncearc-adânci suspine,
- aprinde dragostea în mine,
Isus, să pot iubi ca Tine!

Iubirea Ta dumnezeiască,
fiinţa să mi-o copleşească,
să pot iubi divin ca Tine,
să trec de ce-i firesc în mine,
Cuvântul Tău să mă lumine,
Isus, să pot iubi ca Tine!

Căci numai prin a Ta iubire,
eu pot să cresc în noua-mi fire,
prin ea voi semăna cu Tine,
şi-n Adevăr tot ea mă ţine,
- o, creşte dragostea în mine,
Isus, să pot iubi ca Tine!

111. Te chem...!

"Cheamă-Mă în ziua necazului..." (Psalm. 50, 15).

Andantino

Te chem ca să vii, Mân-tu - i - to - rul meu, scă - pa - re să'mi fii,
căci trec pe'un drum mai greu. Să fiu ne - ră - pus, când sunt vi - clean lo -
vit, 'năl - ţând tot mai sus, al pă - cii steag slă - vit! Ref. Să 'nalţ mai
sus, să 'nalt mai sus, me - reu mai sus, Cu - vân - tul Tău I - sus!

Te chem ca să vii,
Mântuitorul meu,
scăpare să-mi fii,
căci trec pe-un drum mai greu.
să fiu nerăpus,
când sunt viclean lovit,
nălţând tot mai sus,
al păcii steag slăvit!

Ref.- Să nalţ mai sus,
să nalţ mai sus,
mereu mai sus,
Cuvântul Tău Isus!

Un duh luminat,
prin har să-mi dai oricând,
şi-un trup îmbrăcat
cu cnipu| Tău ce| blând!
Să-Ţi pot înălţa,
mai sfânt, mai luminos,
deplin voia Ta,
Stăpânul meu Hristos!

Cu Duhul cel Sfânt,
să mă PăzeŞtj de rău.
să Pot Pe Pământ,
s-ascult Cuvântul Tău!
Să"' nal* mai deP,in-
întreg şi neschimbat,
păşind mai senin,
pe drumul Tău curat!

112. Viaţa să-mi jertfesc...

"...Aduceţi trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu." . *(Rom. 12, 1).*

Moderato

Via - ţa să'mi jert - fesc, pe al - ta - rul sfânt, să pot să tră - iesc Ce - rul pe pă - mânt. Har dă'mi de - plin să tră - iesc mai fru - mos, vo - ia'Ţi cu - ra - tă şi sfân - tă, Hris - tos!

Viaţa să-mi jertfesc,
pe altarul sfânt,
să pot să trăiesc
cerul pe pământ.
Har dă-mi deplin să trăiesc mai frumos,
voia-Ţi curată şi sfântă, Hristos! **bis**

Pe cărări de har,
să mă ţii oricând,
ai iubirii jar,
să mă facă blând.
Har dă-mi deplin să trăiesc luminos,
- focul iubirii mW creşte, Hristos!

Să-mplinesc smerit,
tot Cuvântul Tău,
pururea ferit,
de îndemnul rău!
Har dă-mi deplin să-Ţi ascult mai supus,
glasul Cuvântului Tău scump Isus!

Biruinţa Ta
să mi-o dai mereu
ca să pot purta
lupta-n ceasul greu.
Har dă-mi deplin ca să nu fiu răpus,
ci-n biruinţă mă-mbracă, Isus

Căci în Har ascuns
totul am deplin,
prin el am pătruns,
Cerul Tău divin.
Har după Har numai Tu-mi dai Hristos,
Harul mă face în toate frumos!!

113. Adevărul înviază...

"...Eram morţi în greşelile noastre... El ne-a înviat împreună şi ne-a pus să şedem împreună în locurile cereşti..." *(Efeseni 2, 5-6).*

Moderato

A - de - vă - rul în - vi - a - ză su - fle - tul pen - tru I - sus, Du - hul Sfânt prin El lu - crea - ză tai - na naş - te - rii de sus! *Ref.* Cu - vân - tul cel sfânt e'a - de - vă - rul cu - rat, El fa - ce schim - ba - re'n tră - i - re, vei fi fe - ri - cit de'l pri - meşti nes - chim - bat, a - şa vei pri - mi mân - tu - i - re!

Adevărul înviază
sufletul pentru Isus,
Duhul Sfânt prin El lucrează
taina naşterii de Sus!

Adevărul izbăveşte
sufletul de rătăciri,
îl îmbracă şi-i găteşte
sfintele orânduiri!

Ref.
Cuvântul cel sfânt e-Adevărul curat,
El face schimbarea-n trăire,
vei fi fericit de-l primeşti neschimbat,
- aşa vei primi mântuire!

Adevărul dă sfinţire
sufletului de pământ,
îl preface în iubire,
după Chipul Celui Sfânt!

Adevărul liberează
sufletul din greu păcat,
îl aduce şi-l păstrează
în Căminul minunat!

Adevărul dă lumină,
dă comori de har mereu,
sufletul prin El se-nchină,
pentru veci lui Dumnezeu!

114. O, Dumnezeule slăvit..

Andantino

O, Dum - ne - ze - u - le slă - vit, Iz - vor de bu - nă - ta - te, Tu eşti Pă - rin - te - le iu - bit, a'n - tre - gu - lui ne - măr - gi - nit, căci prin Cu - vân - tu'Ţi stră - lu - cit, o, Dum - ne - ze - u - le slă - vit, cre - a - tu - le'ai pe toa - te. cre - a - tu - le'ai pe toa - te.

O, Dumnezeule slăvit,
izvor de bunătate,
Tu eşti Părintele iubit,
a-ntregului nemărginit,
căci prin Cuvântu-Ţi strălucit,
o, Dumnezeule slăvit,
creatu-le-ai pe toate, (bis)

Dar dacă Tu nu eşti şi-a! meu,
Părinte pe vecie,
- căci viaţa-mi rea şi traiu-mi greu,
resping Cuvântul Tău mereu -
la toate poţi fi Dumnezeu,
dar dacă Tu nu eşti şi-al meu,
ce-mi foloseşte mie?

Căci soare, lună şi pământ,
nu-Ţi ies din ascultare,
ci toate-arată cât de sfânt,
cât de puternic şi nenfrânt,
şi cât de viu e-al Tău Cuvânt,
căci soare, lună şi pământ,
urmează-a Ta cărare!

Atunci Tu eşti al meu deplin,
când voia Ta curată,
o caut şi-o-mplinesc senin,
când merg pe drumul Tău divin,
când ochii-n ochii Tăi mi-i ţin,
atunci Tu eşti al meu deplin,
când voia mea Ţi-e dată!

Mântuitorule slăvit,
izvor de mântuire,
Tu pentru lume Te-ai jertfit,
păcatul ei ai ispăşit,
şi pentru veci i-ai pregătit,
Mântuitorule slăvit,
eternă fericire!...

Dar dacă Tu nu eşti şi-al meu,
Mântuitor şi Frate,
cum voi scăpa de chinul greu,
ce-mi dă păcatul tot mereu,
cum voi intra la Dumnezeu,
- o, dacă Tu nu eşti şi-al meu,
la ce folos de toate?...

Căci celor care Te-au primit
în inimi prin credinţă,
comori de har le-ai dăruit,
o viaţă fără de sfârşit,
pe veci Tu eşti al lor lubit,
acelor care Ţi-au primit,
Divina Ta Fiinţă.

Ajută-mă să Te primesc,
adânc şi-ntreg în mine,
să Te ascult, să Te iubesc,
Cuvântul Tău să-l împlinesc,
de viaţa Ta să m-alipesc,
ajută-mă să Te primesc,
şi să trăiesc ca Tine!

115. Ce drag îmi eşti!...

"...Dacă găseşti pe Iubitul meu, ce-i veţi spune?... Că sunt bolnavă de dragoste." *Cânt. Cânt. 8, 8).*

Moderato

Ce drag îmi eşti, ce drag îmi eşti, I - sus, Iu - bi - tul

vie - ţii me - le, prin - tre Fi - in - ţe - le ce-reşti, Tu eşti ca soa-re -

le'n - tre ste - le. Ref. Te iu - besc, Te iu-besc, ar - ză - tor Te iu-besc, iu -

bi - tul meu Mân - tu - i - tor, de dra - gos - te Îm - păr - ţi - tor!

Ce drag îmi eşti, ce drag îmi eşti,
Isus, Iubitul vieţii mele,
printre Fiinţele cereşti,
Tu eşti ca soarele-ntre stele!

Te iubesc, Te iubesc,
arzător Te iubesc,
Iubitul meu Mântuitor,
de dragoste împărţitor!

Tu m-ai primit, Tu m-ai primit,
la sânul Tău cu duioşie,
pe cine oare-aş fi iubit,
de n-ai fi Tu, pe veşnicie?

Vreau să Te-ascult, vreau să Te-ascult,
în totul totului pe Tine,
Fiinţa Ta vreau şi mai mult
să umple inima din mine!

116. Stăpâneşte-mă Isuse...

"...Daţi-vă pe voi înşivă lui Dumnezeu..."(Rom. 6, 13)

Maestoso

Stă-pâ - neş - te - mă, I - su se, nu - mai Tu de-plin, ta - ie'mi ori-ce le - gă-

tu - ră, ori - ce lanţ stră - in. Şi'n lu - mi - na Ta di - vi - nă, li - ber

de pă - cat, să mă'n-chin în a - de - vă - rul Tău cel mi - nu - nat.

Ref. Li - ber de tot ce'i fi - resc, li - ber de tot ce'i lu - mesc, li - ber de tot ce'i stră - in,

li - ber să fiu pe de-plin. Li - ber, dar Ţi - e su pus, li - ber în Ti - ne, I sus

Stăpâneşte-mă, Isuse,
numai Tu deplin,
taie-mi orice legătură,
orice lanţ străin.
Şi-n lumina Ta divină,
liber de păcat,
să mă-nchin în adevărul
Tău cel minunat.

Stăpâneşte-mi Tu voinţa,
ca să merg supus,
pe cărarea vieţii, dreaptă,
care duce-n Sus!
Şi-n voinţa Ta curată,
pururi să trăiesc,
omorând în mine zilnic,
tot ce-i pământesc!

R.f
Liber de tot ce-i firesc,
liber de tot ce-i lumesc,
liber de tot ce-i străin,
liber să fiu pe deplin.
Liber, dar Ţie supus,
liber în Tine, Isus!

Stăpâneşte-mi Tu gândirea,
ca să-Ţi înţeleg,
Adevărul Cărţii sfinte,
să-l trăiesc întreg.
Şi-n înţelepciune sfântă,
să-Ţi slujesc iubind,
plin de Duhul Sfânt oriunde,
viaţa Ta trăind.

117. Credinţa Adevărului.

"...Eşti credincios adevărului şi că umbli în adevăr..."
(3 Ioan 3).

Moderato

Cre-din- ţa a - de-vă - ru-lui să'mi dai, ca a - de - văr să fiu eu în cre -
din-ţă, de- pli- nă stă-pâ- ni- re Tu să ai, I - su- se scump, pe'n-trea- ga mea fi -
Ref.
in- ţă. A- de - văr vreau să fiu ne- cur - mat, căci e U-NU'Ade- vă- rul cu-
rat: A- de - văr es - te Ta- tăl de Sus, A- de - văr es - te Dom- nul I -
sus, A - de - văr es - te Du- hul Preas- fânt, A - de - văr es - te vi - ul Cu-
vânt, A - de - văr e vi - a - ţa în har, de'o tră- ieşti pe'al iu - bi- rii al- tar!

Credinţa Adevărului să-mi dai,
ca adevăr să fiu eu în credinţă,
deplină stăpânire Tu să ai,
Isuse scump, pe-ntreaga mea fiinţă.

Ref.
Adevăr vreau să fiu necurmat,
căci e ***UNU*** - Adevărul curat:
- Adevăr este Tatăl de Sus,
- Adevăr este Domnul Isus,
- Adevăr este Duhul Preasfânt,
- Adevăr este viul Cuvânt,
- Adevăr e viaţa de Har,
de-o trăieşti pe-al iubirii altar!

Nădejdea Adevărului să-mi dai,
ca adevăr să fiu eu în nădejde,
Isuse scump, în viaţa mea să stai,
să nu vând Adevărul în primejde!

Iiubirea adevărului să-mi dai,
ca adevăr să fiu eu în iubire,
lăuntrul meu găteşte-! ca un rai,
să-Ţi nalţ slăvitul Nume în sfinţire!

118. Să nalţ adevărul.

"...Apără adevărul, blândeţea şi neprihănirea...".
(Psalm. 45, 4).

Moderato

Să nalţ a - de- vă - ru'n blân - de - ţe, I - su - se, ca Ti - ne, ori-
când, ves - ti - rea Lu - cră - rii mă - re - ţe, o
pot îm - pli - ni când sunt blând. ves - ti - rea Lu - cră - rii mă -
re - ţe, o pot îm - pli - ni când sunt blând.

Să nalţ adevăru-n blândeţe,
Isuse, ca Tine, oricând,
vestirea Lucrării măreţe
o pot împlini când sunt blând.

Să nalţ adevărul ca Tine
Isuse, curat şi smerit,
vestirea trăirii divine,
o pot doar când sunt umilit!

Să nalţ adevărul în pace,
Isuse ca Tine, ceresc,
Lucrare divină pot face,
atunci când în pace trăiesc!

Să nalţ adevăru-n credinţă,
Isuse ca Tine, frumos,
în luptă câştig biruinţă,
când eu îl înalţ credincios!

Să nalţadevăru-n iubire,
Isuse cum Tu L-ai nălţat,
primindu-i cereasca trăire,
voi fi adevăr întrupat!

119. Cu răni şi spini...

"El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn..."
(1 Petru 2, 24).

Andante

Cu răni şi spini pe frun-te, lo - vit şi a - pă - sat, tu mi'ai pur- tat I -
su - se, în - tre-gul meu pă - cat. Ai pă - ră - sit mă - ri-rea din
ce - rul stră - lu - cit, şi chip de rob lu - a - t'ai, căci, Doam - ne, m'ai iu bit.

Cu răni şi spini pe frunte,
lovit şi apăsat,
Tu mi-ai purtat Isuse,
întregul meu păcat.
Ai părăsit mărirea,
din cerul strălucit,
şi chip de rob luat-ai,
căci, Doamne, m-ai iubit.

Târât ai fost de oameni
la curtea lui Pilat,
Tu,Cel fără de vină,
Te-au dat ca vinovat.
Dar vina mea Isuse,
atunci Te-a osândit,
răbdat-ai pentru mine,
căci, Doamne, m-ai iubit!

Ai fost vândut de Iuda
pe trizeci de arginţi,
şi-ai fost supus Isuse
[a grele umilinţi!
în haină de ocară,
ai fost batjocorit,
păcatul să-mi răscumperi,
căci, Doamne, m-ai iubit!

Pe crucea răstignirii,
pe Golgota supus,
ca jertfă Ţi-ai dat viaţa
căci m-ai iubit Isus!
Şi toate pentru mine,
tăcând ai suferit,
ca eu să fiu prin Tine,
iertat şi mântuit!

Mă-nchin isuse Ţie,
şi Tatălui slăvit,
că-n harul sfânt şi mare,
am fost şi eu primit.
Ajută-mi cu credinţă,
să Te urmez supus,
pe calea ascultării,
ce duce-n Ceruri sus!

120. Prin Jertfa Ta..

"...Prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în locul preasfânt" *(Evrei 10, 19).*

Andantino

Prin Jert - fa Ta eu am in - trat în ha-rul mân-tu - i - rii, prin ea am
fost răs-cum-pă - rat, din mlaş - ti - na pie - i - rii. *Ref.* I - su-se, iu -
bi - te I - sus, doar Tu, nu-mai Tu m'ai a - dus, în
ha - rul din veci pre - gă - tit, de Ta - tăl preas - fânt şi slă - vit. Prin
Ti - ne ră - mân ne - cur - mat, în ha - rul di - vin şi bo - gat!

Prin Jertfa Ta eu am intrat
în harul mântuirii,
prin ea am fost răscumpărat,
din mlaştina pieirii.

Prin Jertfa Ta nădăjduiesc,
în harul biruinţei,
prin Ea puterile-mi sporesc
pe calea suferinţei.

Isuse, iubite Isus,
doar Tu, numai Tu m~ai adus,
în harul din veci pregătit,
de Tatăl preasfânt şi slăvit.
Prin Tine rămân necurmat,
în harul divin şi bogat!

Prin jertfa Ta eu voi intra
în harul nemuririi,
căci numai Ea îmi poate da,
vecia fericirii!

Prin jertfa Ta eu pot trăi,
în harul curăţiei,
prin Ea oriunde voi primi,
virtutea bucuriei!

O, slavă veşnicului har,
căci el e-ntreg în Tine,
prin Jertfa Ta vecia-n dar,
o voi primi în mine!

121. Ce adevărî...

"Iată ce plăcut şi dulce este să locuiască fraţii împreună!" (Psalm. 133, 1).

Andantino

Ce a - de - văr su - blim, fru - mos, e via - ţa în u - ni - re, nu -
mai a - co - lo e Hris - tos, Lu - mi - nă şi iu - bi - re! nu -
mai a - co - lo e Hris - tos, Lu - mi - nă şi iu - bi - re!

Ce adevăr sublim, frumos,
e viaţa în unire,
numai acolo e Hristos, I b j s
lumină şi iubire! J

Ce bucurii, ce dar ceresc,
ce haruri noi s-arată,
când cei răscumpăraţi trăiesc,
unirea cea curată!

Ce fericiri, ce mângâieri
Preasfântul Duh ne-aduce,
când lepădăm orice păreri,
şi-uniţi privim spre cruce.

Căci numai lepădaţi de noi,
zburăm uniţi spre Tine,
puterea vieţii celei noi,
topiţi în har ne ţine!...

Şi-n dulcea dragoste de Sus,
ce inima ne-o leagă,
îţi vom cânta uniţi Isus,
o veşnicie-ntreagă!

122. Sufletul meu Ţi-l închin

"Dumnezeu să vă sfinţească El însuşi pe deplin şi duhul vostru, sufletul vostru şi trupul vostru, să fie păzite întregi fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos." (1 Tes. 5, 23).

Moderato

Su - fle - tul meu Ţi'l în - chin, Ţi - e Dom-nul meu,
lu-mi-nea-ză'l Tu de - plin, cu'al Tău har me - reu! cu'alTău har me -
reu! să tră-iesc fru - mos, Dom - nul meu Hris - tos!

Sufletul meu Ţi-l închin,
Ţie Domnul meu,
luminează-l Tu deplin,
cu-al Tău har mereu! (bis)
Să trăiesc frumos,
Domnul meu Hristos!

Duhul meu Ţi-l dau oricând,
Domnul meu iubit,
să-l sfinţeşti, să-l faci mai blând,
cu-al Tău Duh Sfinţit! (bis)
Să-Ţi slujesc supus,
Domnul meu Isus!

Trupul meu azi Ţi-l jertfesc,
Ţie Doamne Sfânt,
să mi-l faci duhovnicesc,
prin al Tău Cuvânt! (bis)
Să Te-ascult mereu,
Doamne, Domnul meu!

123. Vin sub cruce...

"Lângă crucea lui Isus , stătea mama Lui..." (Ioan 19, 25).

Andante

Vin sub cru- ce u - mi - lit, căci în alt loc n'am gă - sit,
pa-ce'n su- fle - tu'mi ră - nit. Pră- bu- şit a - co-lo'n la - crimi,
scap de'a me - le gre- le pa - timi, un- de Dom- nu'a su - fe - rit!

Vin sub cruce umilit,
căci în alt loc n-am găsit,
pace-n suîletu-mi rănit.
Prăbuşit acolo-n lacrimi,
scap de-a mele grele patimi,
unde Domnu-a suferit!

Sunt al Tău, Isuse-al meu,
merg pe drumul crucii greu,
unde pace am mereu!
Dragostea adânc mă leagă,
de Fiinţa Ta cea dragă,
fericit în Tine-s eu!

Pentru ce preablândul Miel,
sufere pe cruce El,
dându-Şi sângele-l de Miel?
Pentru mine-a Lui Fiinţă,
şi-a jertfit-o-n umilinţă,
mântuit să fiu prin El!

Eu eram, pierdut şi dus,
de păcate-adânc răpus,
unde har şi pace nu-s.
Dar mi-aduse mântuire,
Domnul prin a Sa jertfire,
când pe cruce S-a supus!

124. Mântuitorul vieţii...

"...htareşte-mi paşii în Cuvântul Tău, şi nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine." (Psalm. 119,133).

Moderato

Mân - tu - i - to - rul vie - ţii, a - ju - tă'mi cât tră -
iesc, să am de- plin lu - mi - na Cu - vân - tu - lui ce- resc! Să
nu m'a - bat din ca - lea ce Tu mi'ai a - ră - tat, şi
i - ni - ma să'mi fi - e, fe - ri - tă de pă - cat!

Mântuitorul vieţii,
ajută-mi cât trăiesc,
să am deplin lumina
Cuvântului ceresc!

Să nu m-abat din calea
ce Tu mi-ai arătat,
şi inima-mi să-mi fie,
ferită de păcat!

Să strălucească-n mine
iubirea Ta de Sus,
ca soarele din slavă,
mereu, fără apus!

Şi pacea Ta cerească
să-mi umple viaţa mea,
ca pururi bucuria
Să se reverse-n ea.

Lucrarea Ta divină,
s-o pot nălţa mai mult,
Cuvântul Tău cel dulce,
oriunde să-l ascult.

Ca la sfârşitul vieţii,
să-mi pot încredinţa,
cu linişte deplină,
viaţa-n mâna Ta!

125. Cum soarele...

"Paşii Tăi varsă belşugul" (Ps. 65, 11).

Andantino

Cum soa - re - le'n - căl - zeş - te pă - mân - tul în - ghe - ţat,
să'şi poa - t'a - du - ce ro - dul fru - mos şi'm - bel - şu - gat,
a - şa'n - căl zeş - te'mi Doam - ne, me - reu vi - a ţa mea,
ca Du - hul să ro - deas - că, bel - şug de Cer în ea!

Cum soarele-ncălzeşte
pământul îngheţat,
să-şi poat-aduce rodul
frumos şi-mbelşugat,
aşa-ncălzeşte-mi Doamne,
mereu viaţa mea,
ca Duhul să rodească,
belşug de cer în ea!

Cum roua-nviorează
câmpiile cu flori,
când arşiţa le stinge
lumina din culori,
aşa mi-nviorească,
Isuse viaţa mea,
ca mai frumos iubirea,
să strălucească-n ea!

Cum vântul poartă-n drumu-
miresmele de crin,
şi-aduce-n port corăbii
din largul mării plin,
aşa să port oriunde
Isuse-n viaţa mea,
mireasma veşniciei
pătruns şi plin de ea
Cum pururea balsamul
alină răni ce dor,
şi linişteşte-n suflet
ar chinului fior,
aşa să-mi fie-ntr-una
Isuse viaţa mea,
balsam de har şi pace
în frământarea grea!

Ca-n mine toţi să vadă
Lucrarea-Ţi mai frumos,
lumina Ta să-mi fie
viaţa mea - Hristos!
Să-ndrept pe orice suflet,
din lumea de păcat,
spre Cerul unde Tu eşti
şi Mire şi-mpărat!

126. Betanie...

"Măria s-a aşezat jos la picioarele Domnului şi asculta cuvintele Lui." (Luca 10, 39).

Andantino

Be - ta - ni - e scum - pă, Al - tar fe - ri - cit, a - prins în vă -
pa - ia iu - bi - rii, în fla - că - ra'Ţi sfân - tă ,pe veci s'au to -
pit făp - tu - ra cu Dom - nul mă - ri - rii! în fla - că - ra'Ţi
sfân - tă, pe veci s'au to - pit făp - tu - ra cu Dom - nul mă - ri - rii!

Betanie scumpă, Altar fericit,
aprins de văpaia iubirii,
în flacăra-Ţi sfântă, pe veci s-au topit
făptura cu Domnul măririi! (bis)

Ce taină măreaţă, ce har luminos,
în casa cea dulce s-arată,
căci mirul iubirii, divin şi frumos,
îşi varsă mireasma-i curată!

Acolo odihna şi pacea trăiesc
în sfântă şi dulce-armonie,
lumina Cuvântului viu şi ceresc,
e taina ce dă bucurie!

Acolo-Adevăru-şi găseşte deplin,
cămin cu adâncă primire,
căci numai acolo nu este străin.
- El pururi trăieşte-n iubire!

Betanie scumpă, Altar fericit,
primeşte-mă astăzi în tine,
ca-n tine să ard şi să fiu mistuit,
în focul iubirii divine!

127. "Din El, prin El,şi pentru El..."

(Romani 11, 36).

Moderato

Din El, prin El şi pen- tru El, eu vreau ca să tră - iesc, nu fe - lul
meu, ci sfân- tu'l fel, în mi- ne să'l pri- mesc! Ref. I - su- se, I - su- se Di- vin, din
Ti- ne să'mi dai pe de plin, un su- flet fru- mos şi se- nin, prin Ti- ne cu- rat să mi'l
ţin, ca Ţi - e să pot să'l în- chin! ca Ţi - e să pot să'l în - chin!

Din El, prin El şi pentru El,
eu vreau ca să trăiesc,
nu felul meu, ci sfântu-l fel,
în mine să-l primesc!

Isuse, Isuse Divin,
din Tine să-mi dai pe deplin,
un suflet frumos şi senin,
prin Tine curat să mi-l ţin,
ca Ţie să pot să-l închini (bis)

Din El, prin El şi pentru El,
eu vreau ca să lucrez,
şi viaţa Lui de Fiu şi Miel,
s-o am şi s-o păstrez!

Din El, prin El şi pentru El,
să pot iubi mereu,
şi-n zbor sublim de porumbel,
să nalţ sufletul meu.

Şi astfel zilnic înălţat
din tot ce-i pământesc,
tot mai frumos şi mai curat,
eu pot ca să-Ţi slujesc!

128. Ce cânt frumos!...

(Psalm. 40, 1-3).

Moderato

Ce cânt su - blim, ce cânt fru - mos, prin har am în- vă - ţat,
când Dom- nul meu I - sus Hris - tos, pă - ca - tul mi'a ier - tat.
Ref. Sunt mân - tu - it, sunt mân - tu - it, prin jert - fa Dom- nu- lui iu - bit,
a - şa m'a în - vă- ţat să cânt, Mân- tu - i - to- rul meu cel sfânt!

Ce cânt sublim, ce cânt frumos,
prin har am învăţat,
când Domnul meu Isus Hristos,
păcatul mi-a iertat.

Ref.
Sunt mântuit, sunt mântuit,
prin Jertfa Domnului iubit,
aşa m-a învăţat să cânt,
Mântuitorul meu cel sfânt!

Ce cânt adânc, ce câni ceresc,
prin har ascult mereu,
când în Hristos întreg trăiesc,
şi El e-ntreg ai meu!

Ce cânt înalt, ce cânt slăvit,
prin har mi-a fost adus,
prin el învăţ desăvârşit,
iubirea lui Isus!

Să cânt mereu, să cânt senin,
prin har mai fericit,
că-n Jertfa Ta am fost deplin,
iertat şi mântuit!

129. Să nu merg după un străin..

"...Oile merg după El, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin." (Ioan 10, 4-5).

Andantino

Să nu merg du - pă'un stră - in, Doam- ne, ni - cio - da - tă,

chiar de'aş fi si - lit prin chin, ori pe'un drum cu flori de crin, să nu merg du -

pă'un stră- in, ci să calc de - plin, de- plin, ur - ma Ta cu - ra - tă!

Să nu merg după un străin,
Doamne, niciodată,
chiar de-aş fi silit prin chin,
ori pe-un drum cu flori de crin,
să nu merg după-un străin,
ci să calc deplin, deplin,
urma Ta curată!

Să-nţeleg chemarea Ta
pururea prin lume,
zilnic s-o pot asculta
şi să nu m-abat din ea,
să-nţeleg chemarea Ta,
ca să-ţi pot mereu nălţa,
Doamne, sfântul Nume!

Să n-aduc pe-Altarul sfânt,
foc străin de Tine,
ci aprins de-al Tău Cuvânt,
vreau să ard cu tot ce sunt,
să n-aduc pe-Altarul sfânt,
un amestec de pământ,
ci sfinţit, pe Tine!

Doamne, să mă-ncred deplin,
în cereasca-Ţi Mână,
mă păzeşte de străin,
ochii-n ochii Tăi să-i ţin,
paşi-mi calce mai senin,
şi pe drumul Tău divin,
pururi să rămână!

130. Să nu pornesc...

"Recunoaşte-L pe Domnul în toate căile tale şi El îţi va netezi cărările." (Proverbe 3, 6).

Andante

Să nu por- nesc pe'a mea că - ra - re, I - su- se pâ- nă ce cu- rat, nu'Ţi

re- cu- nosc Fi - in - ţa sfân - tă, că mă'n- so- teş - te ne'n- ce - tat. Căci

toa - te dru- mu - ri - le me - le, în ca- re nu Te văd mer- gând, co -

boa- ră'n văi de făr - de - le - ge, mi - ros de ră - tă- ciri du- când!

Să nu pornesc pe-a mea cărare,
Isuse, până ce - curat,
nu-Ţi recunosc Fiinţa sfântă,
că mă-nsoţeşte nencetat.
Căci toate drumurile mele,
în care nu Te văd mergând,
coboară-n văi de fărdelege,
miros de rătăciri ducând!

Ridică-mi orice văl Isuse,
ce ochii mi-a acoperit,
să-Ţi recunosc mai clar Fiinţa
în toţi acei ce Te-au primit.
Şi-apoi în dulce părtăşie,
cu ei deplin să pot trăi,
adânc cum Te doresc pe Tine,
aşa adânc să-i pot dori!

Când cercetez Cuvântul vieţii,
ce-n Cartea Ta se află scris,
să nu mă laşi păn-ce Fiinţa-Ţi
n-o recunosc în tot, deschis.
Nu litera o vreau, Isuse,
ci duhul ei - pe Tine-ntreg,
iar Adevărul şi Iubirea,
prin Tine vreau să le-nţeleg!

Căci dacă eu nu umblu, Doamne,
să-Ţi recunosc Fiinţa Ta,
ce altceva mai bun aş face,
şi cum pot eu a Te avea?
Ajută-mi pururea, oriunde,
să Te cunosc tot mai deplin,
căci numai unde Tu eşti viaţă,
e adevărul Tău divin!

131. Armonizează-mi Tu Isuse.

"...Suntem schimbaţi în acelaşi chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului." (2 Cor. 3, 18).

Andantino

Ar- mo - ni - zea- ză'mi Tu, I - su- se, vi - a - ța mea cu via - ța
Ta, cu sim- țu - ri - le'n- tregi su - pu - se, de Ti - ne să pot as- cul-
ta! Ar- mo - ni - zea - ză'mi Tu cre - din - ța, cu vo - ia Ta, Stă - pân ce -
resc, să nu mi'a- bat nici- când fi - in - ța, din dru-mul Tău dum- ne - ze- iesc!

Armonizează-mi Tu, Isuse,
viaţa mea cu viaţa Ta,
cu simţurile-ntregi supuse,
de Tine să pot asculta!

Armonizează-mi Tu credinţa,
cu voia Ta, Stăpân Ceresc,
să nu mi-abat nicicând fiinţa,
din drumul Tău dumnezeiesc!

Armonizează-mi Tu iubirea,
cu-a Ta iubire necurmat,
acordul ei să-mi umple firea,
topind-o-n cântul minunat!

Armonizează-mi cugetarea,
cu adevărul Tău frumos,
să-Ţi înţeleg deplin Lucrarea,
şi s-o vestesc armonios!

Armonizează-mă cu Tine,
Isuse-n totul pe deplin,
nimic străin să n-am în mine,
când cânt în corul Tău divin!

Şi-n dulcea armonie plină,
în care-am fost duios primit,
cu Tine pururi în lumină,
să-ţi pot cânta desăvârşit!

132. Privind spre-a Ta făgăduinţă

"...El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti..." (2 Petru 1, 4).

Andantino

Pri- vind spre'a Ta fă - gă - du - in - ță, păr- taș la fi - rea Ta mă
fac, și lan- țuri tari de ne- cre- din - ță, I - su- se, simt cum se des-
fac! Simt în - no - i - t'a mea pu - te - re, simt pa- cea Ta tot mai de-
plin, simt ce-ru'n- treg de mân- gâ - ie - re, în su- flet cum co- boa- ră lin!

Privind spre-a Ta făgăduinţă,
părtaş la firea Ta mă fac,
şi lanţuri tari de necredinţă,
Isuse simt cum se desfac!

Simt înoit-a mea putere,
simt pacea Ta tot mai deplin,
simt ceru-ntreg de mângâiere,
în suflet cum coboară lin!

Lumina Ta tot mai puternic
cuprinde-ntreagă viaţa mea,
şi stăpânit de-un duh cucernic,
mă-nchin adânc în Faţa Ta!

Îţi mulţumesc c-a Ta iubire
şi harul Tău îmbelşugat,
mi-a dat şi mie mântuire,
am fost şi eu răscumpărat!

Spre slava Ta vreau viaţa-mi toată
să mi-o jertfesc pân-!a sfârşit,
s-arate-n ea tot mai curată,
lucrarea harului slăvit!

Iar dulcea Ta făgăduinţă,
cu-adâncile-i comori de har,
să mă păstreze în credinţă,
până când Tu veni-vei iar!

133. Isus, Izvor de mângâiere

"Voi aveţi totul deplin în El..." *(Coloseni 2, 10).*

Andantino

I-sus Iz-vor de mân-gâ - ie-re, la Ti-ne vin în-cre-ză-
tor, sunt co-ple-şit de'o grea du - re-re, şi mis-tu - it de'al ei fi-
or! Ref. I-sus, I - sus azi vin la Ti-ne,cu'a-dânci sus-pi-ne, la Ti-ne
vin, iu-bi-rea Ta să mă lu - mi-ne,şi să'mi a - du-c'al Tău a - lin!

Isus - Izvor de mângâiere,
la Tine vin încrezător,
sunt copleşit de-o grea durere,
şi mistuit de-al ei fior.

Ref. Isus, Isus azi vin la Tine,
cu-adânci suspine,
la Tine vin,
iubirea Ta să mă lumine,
şi să-mi aduc-al Tău alin!

Isus - Izvor de bucurie,
sunt întristat azi de vrăjmaşi,
să mă păzeşti, să-mi dai tărie,
şi-n mâna lor să nu mă laşi.

Isus - Izvor de har şi pace,
adâncă pace Tu să-mi dai,
chiar carnea de mi s-ar desface,
în duhul meu e cer.e rai!...

Acunde viaţa mea în Tine,
atunci când luptş grele vin,
Tu, numai Tu să fii în mine,
Izvorul harurilor plin!

134. Din zări senine...

"S-a dezbrăcat pe Sine însuşi şi a luat chip de rob..."
(Filipeni 2, 7).

Andantino

Din zări se - ni - ne, I - sus, la mi - ne, cu bra - ţe pli - ne, Tu ai ve-
nit, şi mân - tu - i - re, din grea pie - i - re, se - ni - nă,
de-pli-nă, mi'ai dă-ru - it. Să'mi dai cre-din-ţă, de'a Ta Fi - in-ţă, să m'a - li-
pesc pân' la sfâr - şit, şi să'Ţi slu - jesc tot mai sme - rit!

Din zări senine,
Isus, la mine,
cu braţe pline,
Tu ai venit.
Şi mântuire,
din grea pieire,
senină,
deplină,
mi-ai dăruit.
Să-mi dai credinţă,
de-a Ta Fiinţă,
să m-alipesc pân-la sfârşit,
şi să-Ţi slujesc tot mai smerit!

Inima-mi toată,
Ţi-e descuiată,
s-o faci curată,
prin Jertfa Ta,
să-mi dai tărie,
şi pace vie,
divină,
deplină,
să pot purta,
Cuvântul vieţii,
prin lumea morţii,
şi totdeauna viaţa mea,
s-o stăpâneşti cu pacea Ta!

137. Când teama de ziua de mâine...

"Nu vă îngrijoraţi de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăşi. Ajunge zilei necazul ei. "(Matei 6, 34).

Moderato

Când tea- ma de zi- ua de mâi- ne, fră - mân- tă via- ţa mea, un
har mai pu - ter- nic, Stă - pâ - ne, re - var- să'Ţi Tu în ea! Să tră-
iesc, să tră- iesc cu pu - te- re, li - niş - tit zi - ua sfân- tă de az', căci în
mâi-ne tră- ind e du- re- re, şi'n- tu- ne- ric şi chin şi ne- caz! căci în caz!

Când teama de ziua de mâine,
frământă viaţa mea,
un har mai puternic Stăpâne,
revarsă-Ţi Tu în ea!

Să trăiesc, să trăiesc cu putere,
liniştit ziua ziua sfântă de az'
căci în mâine trăind e durere,
şi-ntuneric şi chin şi necaz!

Când planuri de mâini mă apasă,
şi-mi fur-al păcii har,
păstrează-mă-n dulcea Ta Casă,,
şi odihnă dă-mi Tu iar!

Să trăiesc, să trăiesc cu credinţă,
ziua sfântă de azi, mai frumos,
căci altfel nu va fi cu putinţă,
să-mi păstrez bucuria-n Hristos!

Pe ziua de mâini totdeauna,
Tu singur eşti Stăpân,
o grijă să am - numai una:
în Tine să rămân!

Să nu port grija zilei de mâine,
căci aceasta mă trage-n păcat,
să trăiesc, o, Isus, pentru Tine,
ziua sfântă de azi, ce mi-ai dat!

138. Jertfa Domnului...

"El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre..." (1 Ioan 2, 2).

Andante

Jert - fa Dom - nu - lui Hris - tos, es - te - dru - mul
lu - mi - nos, ca - re'n ce - ruri su - ie. Veş - nic fi - va
fe - ri - cit, su - fle - tul ca - re'a ve - nit, şi pe dru - mul
cel slă - vit, pa - şii să şi'i su - ie! pa - şii să şi'i su - ie!

Jertfa Domnului Hristos,
este drumul luminos,
care-n ceruri suie.
Veşnic fi-va fericit,
sufletul care-a venit,
şi pe drumul cel slăvit,
paşii să şi-i puie!... (bis) ^

Jertfa Domnului Isus,
mântuire a adus,
pentru-ntreaga fire;
dar din harul ei bogat,
care scapă din păcat,
gustă azi cel ce curat,
crede-a ei vestire!

Jertfa Domnului iubit,
şi pe mine m-a primit,
din adânci păcate...
Cântă azi inima mea,
c-am găsit în Jertfa Sa,
har în starea cea mai grea,
şi în Cer, Cetate!

Jertfa Domnului e ***Har,***
este ceru-ntreg în dar,
e comoar-aleasă!...
suflete ce-n greu te frângi,
vrei Tu fericit s-ajungi!
- Vin acum, să nu-i respingi,
dragostea duioasă!

139. Eşti tu binecuvântare?.

"Orbului îi eram ochi şi şchiopului picior. Celor nenorociţi le eram tată..." *(Iov 29, 15- 16).*

Andantino

Eşti tu bi - ne - cu - vân - ta - re pen - tru cei din ju - rul tău?
Ref.
Via - ţa ta a - ra - tă pu - ruri, pe I - sus şi ce - rul Său? Să fiu bi - ne-
cu - vân - ta - re pen - tru cei din ju - rul meu, e do - rin - ţa ar - ză - toa - re,
ce mă mis - tu - ie me - reu. Bi - ne - cu - vin - tea - ză, Doam - ne, tot - dea - u - na
via - ţa mea, ca toţi cei din jur să fi - e bi - ne - cu - vân - taţi prin ea!

Eşti tu binecuvântare,
pentru cei din jurul tău?
Viaţa ta arată pururi
pe Isus şi Cerul Său?

Să fiu binecuvântare,
pentru cei din jurul meu,
e dorinţa arzătoare,
ce mă mistuie mereu.
R°f- Binecuvintează, Doaamne,
totdeauna viaţa mea,
ca toţi cei din jur să fie,
binecuvântaţi prin ea!

Eşti tu cale pentru-aceia
care astăzi rătăcesc,
şi-n adâncul fărdelegii
viaţa-ntreagă şi-o trăiesc?

Eşti tu ochiul curăţiei
pentru orbii în păcat!
Pot ei ca să afle-n tine
Adevărul minunat?

E fiinţa ta lumină?
Poţi să fii tu ajutor,
celor ce nu-l au în viaţă
pe Isus Mântuitor?

De nu eşti predat în totul
Domnului, trăind frumos,
nu poţi fi nici ochi, nici cale,
pentru cei fără Hristos!

Dacă-n viaţa ta păcatul
mai trăieşte-n loc ascuns,
tu eşti piatra poticnirii,
pentru toţi, de nepătruns.

Poţi să ai înţelepciune,
poţi să ştii vorbi frumos,
de n-ai haina neprihanei,
nu-i poţi duce la Hristos!

Numai când tu ai în viaţă
ca stăpân pe Domnul Sfânt,
poţi fi binecuvântare,
tuturora pe pământ!

140. O, ISIK e, vin ia Tine...

"Pe cel ce vine ta Mine, nu-l voi izgoni afară..." *(loan 6, 37).*

Moderato

O, I - su- se,vin la Ti- ne, cu'al meu su- flet zbu- ciu - mat, pa-cea
Ta să mi'l a - li - ne, căci Tu l'ai răs - cum - pă - rat! Azi din
nou o grea is - pi - tă, mai a - dânc şi mai cum - plit, c'o să-
gea - tă o - tră - vi - tă, l'a stră - puns şi l'a ră - nit!

O, Isuse, vin la Tine,
cu-al meu suflet zbuciumat,
pacea Ta să mi-l aline,
căci Tu l-ai răscumpărat!
Azi din nou o grea ispită,
mai adânc şi mai cumplit,
c-o săgeată otrăvită,
l-a străpuns şi l-a rănit!

Dar Tu, Doctorul cei Mare,
Tu, Cerescule Alin,
vindecă-l şi dă-i iertare,
ca din nou să Ţi-l închin.
Şi mi-l ţine cu iubire,
sub aripa Ta de har,
ca nici o nelegiuire,
să nu-l mai rănească iar

Ci-n deplină curăţie,
şi sfinţit prin Duhul Sfânt,
Ţie, Doamne, numai Ţie,
să-Ţi slujească pe pământ,
să Te-nalţe-n orice vreme,
să te-asculte mai supus,
şi cu dor mereu să cheme,
Numele Tău drag, Isus!

Şi să ducă vestea bună,
celor frânţi sub greu păcat,
ca în Mâna Ta să-şi pună,
sufletul lor apăsat;
şi-mpreună-n veşnicie
să-Ţi putem cânta în cor,
slavă, slavă, slavă Ţie,
drag şi scump Mântuitor!

141. Nu pentru pâine...

Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun...Mă căutaţi...pentru că aţi mâncat din pâinile acelea şi v-aţi săturat." *(loan 6, 26).*

Moderato

Nu pen-tru pâi - ne vreau, I - su - se, să Te ur-mez azi pe pă-mânt, nici
pen-tru da - ru-ri- le'a-du-se din ce-rul Tău cel pu-ruri sfânt, nici pen-tru
vea - cul ca-re vi - ne, cu ha-ruri cum nu bă - nu- iesc, ci te ur-
mez, Te vreau pe Ti - ne, căci Te iu- besc, o, Te iu - besc!

Nu pentru pâine vreau, Isuse
să Te urmez azi pe pământ,
nici pentru darurile- aduse
din Cerul Tău cel pururi sfânt,
nici pentru veacul care vine,
cu haruri cum nu bănuiesc,
ci Te urmez, Te vreau pe Tine,
căci Te iubesc, o, Te iubesc!

Şi vreau să-mi creasc-a mea iubire,
şi-n ea să fiu tot mai aprins,
să ard cu-ntreaga mea simţire,
ca-n focul soarelui nestins.
Şi-apoi să spun cu-nflăcărare,
cum pentru mine Te-ai jertfit,
cum mi-ai adus răscumpărare,
căci m-ai iubit, o, m-ai iubit!

Şi ca Măria vreau întruna,
să Te ascult, să Te privesc,
să am dorinţa ei cea ***UNA,***
să Te iubesc, să Te iubesc!
Căci singură iubirea poate
răspunde la iubirea Ta,
în dragoste-s cuprinse toate,
prin ea doresc a Te-asculta.

Nu pentru pâine vreau, Isuse,
să Te urmez azi pe pământ,
nici pentru darurile-aduse
din Cerul Tău cel pururi sfânt,
ci vreau iubirea-n toate cele,
s-o am, s-o nalţ mereu mai sus,
prin ea adâncurile mele
să Te urmeze-adânc Isus!

142. De nu ştii...

"Dacă vine cineva la Mine, şi nu urăşte pe tatăl său, pe mama sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu." (Luca 14, 26).

Moderato

De nu ştii u - râ pă - ca - tul şi ur - mă - ri - le'i a -
ma - re, ni - cio - da - tă tu pe Dom - nul să'L iu - beşti nu'i
fi în sta - re. N'ai să poţi iu - bi lu - mi - na,
nici că - ra - rea ei cu - ra - tă, când tră - ieşti în
în - tu - ne - ric, când ai i - ni - ma'n - ti - na - tă!

De nu ştii urî păcatul
şi urmările-i amare,
niciodată tu pe Domnul
să-L iubeşti nu-i fi în stare.
N-ai să poţi iubi lumina,
nici cărarea ei curată,
când trăieşti în întuneric,
când ai inima-ntinată!

De nu ştii urî minciuna,
de-o asculţi, de-o bagi în seamă,
nu ţi-e tată Adevărul,
nici Iubirea nu ţi-e mamă.
N-ai să poţ să-nveţi vreodată
ce e drept şi ce-i sfinţire,
când Cuvântul Cărţii sfinte
tu îl calci cu bună ştire!

De nu ştii urî la vreme
rătăcirea care vine,
ea-şi înfige-a ei săgeată,
otrăvindu-te pe tine!
Şi sub jarul ei oriunde
tu vei geme şi vei plânge,
căci în inimi bucuria
Adevărul doar o strânge!

Dacă nu urăşti în totul
lumea cu-âl ei fel de viaţă,
şi nu fugi de-a ei cărare
care-ţi stă mereu în faţă,
tu nu poţi intra-n cetatea
veşnic-a neprihănirii,
pregătită-n Cerul slavei
pentru fiii mântuirii!

De n-ai inima deschisă
pentru a primi iubirea,
care-a pregătit-o Domnul
ca să-ţi schimbe toată firea,
tu nu vei putea-nţelege
rostul vieţii de credinţă,
nici ce-i rău şi nici ce-i bine
ca să-l ştii, nu-i cu putinţă!

Numai când urăşti fierbinte,
a vrăjmaşului lucrare,
vei cunoaşte Adevărul,
vei iubi cu-nflăcărare...
- Cercetează-ţi zilnic viaţa,
învăţând deplin iubirea,
căci cu cât iubeşti pe Domnul,
vei urî nelegiuirea!...

Doamne-nvaţă-mă pe mine,
- prin Cuvântul Cărţii Tale -
să urăsc calea minciunii,
să iubesc a vieţii cale.
Şi cu inima-nfocată,
trăind zilnic în sfinţire,
să fiu pururea ca Tine,
şi în ură şi-n sfinţire!

143. Cu încredere deplină..

Moderato

Cu în - cre - de - re de - pli - nă în Lu - cra - rea ha - ru - lui,
via - ța mea o pun se - ni - nă, dea - su - pra Al - ta - ru - lui.
Ca să ar - dă'n sfân - ta pa - ră, jert - fă a - du - cân - du - se,
A - de - vă - ru - lui şi ia - ră Lui mai mult pre - dân - du - se!

Cu încredere deplină
în Lucrarea harului,
viaţa mea o pun senină,
deasupra Altarului.

Ca să ardă-n sfânta pară,
jertfă aducându-se,
Adevărului şi iară
Lui mai mult predându-se!

Să-l înalţe cu tărie,
fără nici o temere,
morţii din păcat să-nvie,
lumea s-o cutremure!

Să dărâme temelia,
tuturor minciunilor,
aducând împărăţia
veşnic-a luminilor.

Cu încredere curată
în Cuvântul Cerului,
viaţa mi-o jertfesc pe toată,
numai Adevărului.

Să rodească El în mine,
prin Lucrarea Harului,
viaţa limpedei lumine
deasupra Altarului!

144. Atâta har...

"...înaintea Feţei Tale sunt bucurii nespuse şi desfătări veşnice..." (Psalm. 16,11).

Andantino

A - tâ - ta har, a - tâ - ta bi - ne, şi'a - tâ - ta fe - ri - ci -
re, pri - mesc când îmi în - drept spre Ti - ne, I - su se'a mea pri - vi -
re. Dar cât de grea şi cât de frân - tă, mi'e tot - dea - u - na via -
ța, când uit Fi - in - ța Ta cea sfân - tă, şi'n - drept spre lu - me fa - ța.

Atâta har, atâta bine,
şi-atâta fericire,
primesc când îmi îndrept spre Tine,
Isuse-a mea privire.

Dar cât de grea şi cât de frântă,
mi-e totdeauna viaţa,
când uit Fiinţa Ta cea sfântă
şi-ndrept spre lume faţa.

Ce bucurii, ce roade sfinte,
deplin mă-ncununează,
când Te privesc cu dor fierbinte,
când ochii-Ţi mă veghează!

Dar ce căderi, ce-nfrângeri grele,
ce viaţă de pustie,
trăiesc când lumea-n toate cele,
privirea mi-o îmbie!

Desăvârşită-mi fă dorinţa,
şi-a ochilor lumine,
ca să-Ţi privesc adânc Fiinţa,
întipărind-o-n mine.

Şi-apoi s-o nalţ cu vrednicie,
în trupul meu deţină,
ducând de-aici, spre Veşnicie,
lumină din Lumină.

145. Samson

(Judecători 16, 4-21).

Moderato

Sam-son, când a fost bi - ru - it de pă - cat, Da - li - la tă - ia - tu - i'a pă - rul, ca -
tunci le - gă - mân - tul cel sfânt şi'a căl - cat, şi'a - tunci a tră - dat A - de - vă - rul. A -
tun - cea vrăj - ma - şii l'au prins şi i'au scos şi o - chii plă - tin - du'şi des - frâ - ul, la
râş - ni - ţa lor, în - tr'o tem - ni - ţă, jos, l'au pus să le ma - ci - ne grâ - ul...

Samson, când a fost biruit de păcat,
Dalila tăiatu-i-a părul,
c-atunci legământul cel sfânt şi-a călcat
şi-atunci a trădat Adevărul.

Atuncea vrăjmaşii l-au prins şi i-au scos
şi ochii - plătindu-şi desfrâul,
ia râşniţa lor, într-o temniţă, jos,
l-au pus să le macine grâul...

Când drumul credinţei în har nu ţi-e drept,
când ochii-ţi privesc într-o parte,
Dalilele lumii te-apucă la piept,
şi viaţa ţi-o-mping înspre moarte.

Te leagă cu funii, mai strâns de pământ,
tăindu-ţi puterea cea sfântă,
şi calci în picioare un sfânt legământ,
căci false iubiri te încântă!...

Vrăjmaşii te-apucă şi ochii ţi-i scot,
să nu poţi vedea niciodată
frumos Adevărul cu cerul lui tot,
din Ţara-n lumină-mbrăcată!

La râşniţa lor te silesc să-nvârteşti,
să macini sămânţa minciunii,
mai crunt te apasă, când tu oboseşti,
n-au mila de tine niciunii.

Pieri-vei cu ei în lumescul palat,
când ora cea sfânt-o să vie,
de nu-L chemi pe Domnul cel sfat şi-ndurat,
căci vremea de har e târzie!

O, Doamne, păzeşte-mă Tu să nu fiu
cuprins de-o Dalilă vicleană,
şi drumul credinţei, mai drept să mi-l ţiu,
'nălţându-Ţi doar Ţie Osana!...

146. Dumnezeu! milei...

"Grăbeşte. Dumnezeule de mă izbăveşte!"(Psalm. 70, 1).
"Nu un vrăjmaş mă batjocoreşte, căci aş suferi...Ci tu, pe care te socoteam una cu mine, tu frate de cruce şi prieten cu mine." *(Psalm. 55, 12-13).*

Andantino

Dum-ne - ze - ul mi - lei, a - du'a Ta'n - du - ra - re,
pes - te via - ţa'mi frân - tă sub du - reri a - ma - re,
caci tot mai a - prins e fo - cul de du - reri a - ma - re!
caci tot mai a - prins e fo - cul de du - reri a - ma - re!

Dumnezeul milei,
adu-a Ta-ndurare,
peste viaţa-mi frântă
sub dureri amare,
căci tot mai aprins e focul de dureri amare!

Lupta se-nteţeşte,
cei vrăjmaşi se-ncruntă,
Doamne, fii cu mine,
ochiul lor mă-nfruntă.
mai aprins, mai plin de ură, ochiul lor mă-nfruntă!

Uneltesc întruna,
contra vieţii mele,
fac la planuri zilnic,
pentru ca să-nşele.
Inimile dragi şi scumpe, ei vor să le-nşele!

Şi-au întors cărarea,
în vechea cetate,
unde e minciuna
ca stăpână-n toate.
- Vor s-amestece adevărul cu minciuna-n toate!

Ţi-au schimbat Cuvântul
Sfânt a-vieţii Apă,
ca să nu mai poată,
nimeni să-l priceapă.
Cei setoşi de mântuire, să nu-l mai priceapă!

Cântecul preadulce
despre sfântu-Ţi Nume,
părăsit e astăzi
pentru-n cânt din lume.
Ca să placă tuturora, cântă cum e-n lume!

Binecuvintează
viaţa mea cu pace,
să rămân statornic,
Doamne, cum îţi place.
Pe cărarea voii Tale, Doamne, cum îţi place!

Şi furtuna care
calea mi-o aţine,
să nu mă doboare,
ci s-o trec cu bine.
Strălucind în noaptea urii, s-o pot trece bine!

Şi-adă biruinţa,
sfântă şi deplină,
în vâltoarea luptei,
Doamne, fă lumină.
Adevărul şi Iubirea să facă lumină!

Ca din toate-acestea,
Numele Tău mare,
să primescă veşnic
slavă şi nălţare.
Mai puternic să primească, slavă şi nălţare!

147. Isuse - Credinţa.

"Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască in El" (Coloseni 1, 19).

Maestoso

I - su- se Cre-din-ţa cea sfân-tă şi dreap- tă, Tu shimbi şi vi- a- ţă şi
vor- bă şi fap- tă, în har şi ce- reas- că lu - mi - nă! în
har şi ce-reas-că lu - mi - nă! Căci su- fle- tul ca- re în Ti- ne vi -
a- ză pri- meş- te pe chi- pu'i din tai - ni - ca'i ra- ză, ce'Ţi
scal- dă Fi - in- ţa Di- vi - nă! ce'Ţi scal- dă Fi- in- ţa Di - vi - nă!

Isuse - ***Credinţa*** cea sfântă şi dreaptă,
Tu schimbi şi viaţă şi vorbă şi faptă,
în har şi cerească lumină! (bis)
Căci sufletul care în Tine viază,
primeşte pe chipu-i din tainica rază,
ce-Ţi scaldă Fiinţa Divină! (bis)

Isuse - ***Iubirea*** cea pururi fierbinte,
sădeşti în viaţă virtuţile sfinte,
când Ţie întreagă Ţi-e dată!
Căci sufletu-n care e-a Ta stăpânire,
se face ca Tine, izvor de iubire,
fierbinte, adâncă, curată!

Isuse - ***Nădejdea*** nenfrântă şi vie,
comori nepătrunse de har ce-o să vie,
în Tine pe veci sunt cuprinse!...
în Tine şi astăzi primeşte putere,
când sufletul geme sub munţi de durere,
în grele lupte aprinse!

De Tine-nsetează întreaga-mi fiinţă,
Să-mi fii Tu Iubire, Nădejde, Credinţă,
pe-a vieţii îngustă cărare,
să port adevărul frumsetii din Tine,
în cortul vremelnic al vieţii din mine,
mai viu, mai statornic, mai tare!

148. "La cine să ne ducem?...'

(Ioan 6, 68).

Andante

La ci- ne să ne du- cem, Doam - ne, când is - pi - tiţi sun- tem cum -
plit, când su- fle - tul se zba - te'n lup - te, şi'a - tât de des e bi- ru-
it? Ve- nim la Ti - ne, ve- nim la Ti - ne cu i - ni -
mi - le noas- tre'n- tregi, I - su- se scump, Iz- vor de ha - ruri, Tu să ne'a-
juţi cu'a Ta - le da - ruri, căci nu - mai Tu, Tu ne'n - ţe - legi!

La cine să ne ducem,Doamne,
când ispitiţi suntem cumplit,
când sufletul se zbate-n lupte,
şi-atât de-ades e biruit?

Ref.
Venim la Tine, venim la Tine,
cu inimile noastre-ntregi,
Isuse scump, Izvor de haruri,
Tu să ne-ajuţi cu-a Tale daruri,
căci numai Tu, Tu ne-nţelegi!

La cine să-ndrăznim, la cine,
când îndoieli ne rod amar,
când e pierdut şi stins în suflet,
al bucuriei veşnic har?

La cine să găsim odihnă,
când obosiţi suntem de chin,
când prea secată ni-e răbdarea,
pe-un drum de suferinţe plin?

La cine s-alergăm, Isuse,
când taina Ta n-am înţeles,
când copleşiţi de întuneric,
stricăm Cuvântul Tău ades?

La cine să venim noi astăzi,
când cei mai dragi ne părăsesc,
când din pricina căii Tale,
de rătăciri ne-nvinuiesc?

De Tine ne-alipim, Isuse,
mai mult acum ca orişicând,
căci Tu n-ai izgonit pe nimeni,
din cei care-au venit plângând!

Tu eşti Odihnă, eşti Iertare,
eşti Dragoste fără sfârşit,
eşti înţelegerea adâncă,
eşti Harul tot, nemărginit.

149. Două stânci..

Moderato

Do- uă stânci, pe ma - rea lu- mii tot mai greu mă a- me -
nin - ță, vor co - ra - bi - a vi - e - ții
ş'o scu- fun- de'n ne - fi - in - ță. cu mii col- țuri vârf de
su- liți as- cu - ți - te stau la pân- dă, s'o stră- pun-gă'n lo- cul
ca - re e mai sla - bă şi plă - pân - dă!

Două stânci, pe marea lumii,
tot mai greu mă ameninţă,
vor corabia vieţii
s-o scufunde-n nefiinţă.

Cu mii colţuri - vârf de suliţi -
ascuţite stau la pândă,
s-o străpungă-n locu-n care
e mai slabă şi plăpândă!

Şi cu grab-apoî s-o-nece-n
valuri negre, otrăvite,
să nu mai ajungă-n portul
harurilor strălucite...

Una-i stânca ***necredinţei,***
cu înfăţişare hâdă,
pare moartea-ntruchipată,
ce de oameni stă să râdă.

Din durerea lor îşi face
pricină de bucurie,
şi din morţi şi-adună zilnic
hrana ei de temelie!...

Alta e ***credinţa falsă***
- stâncă mai ucigătoare -
ce pe chipu-i de-ntunric
poartă haină lucitoare.

Pare înger de lumină,
cu privirea ei te fură,
să te tragă-n ghiara morţii,
căci e diavolul-n făptură.

Câte suflete curate
au fost înecate-n valuri,
căci înselătoarea-i formă,
pare salvatoare maluri!...

Dă corăbiei vieţii,
Doamne, cârma luminată,
a ***credinţei ce lucrează***
în iubirea-nflăcârată!

Duhul Sfânt mi-o cârmuiască,
prin furtuni, pe mări adânce,
să nu mi-o scufunde-n valuri
lucifericele stânce!

Şi s-ajungă-n portul păcii,
din slăvita-mpărăţie,
unde nu-s dureri, nici lupte,
ci odihnă pe vecie.

150. Pe calea credinţei..

"Căci Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit..." *(2 Timotei 4, 10).*

Moderato

Pe'a drep- tei cre-din- ţe că - ra - re, că - deri vin, în tru- da ur -
că- rii, dar nu e că-de- re mai ma- re, de - cât pă - ră - si- rea că -
ră - rii! de - cât pă - ră - si- rea că - ră- rii! dar nu e că - de - re mai
ma - re, de - cât pă - ră - si - rea că - ră - . rii!

Pe-a dreptei credinţe cărare,
căderi vin, în truda urcării,
dar nu e cădere mai mare, bis
decât părăsirea cărării, (bis 1)

In lupta credinţei divine,
înfrângeri avem câteodată,
dar nu sunt înfrângeri mai pline,
ca lupta cea bună trădată!

Pe-ogorul lucrării măreţe,
adesea sunt pierderi amare,
dar pierderi de-adâncă tristeţe-s
atunci când renunţi la lucrare!

Păcatul desparte oriunde
viaţa de Cer, de credinţă,
dar harul iertării se-ascunde,
când tu nu mai vrei pocăinţă!

Isuse, păzeşte-Ţi urmaşii,
de-nfrângeri, căderi sau păcate,
şi-ndreaptă-le zilnic Tu paşii,
pe calea credinţei curate!

151. Iubire din ceruri...

"...Căci dragostea este de la Dumnezeu..."(Ioan 4, 7).

Moderato

Iu- bi - re din ce- ruri a - du - să, în i- nimi de car- ne eşti pu -
să,când tai- na cre - din- ţei cu - ra - te le smul- ge din ne- gre pă - ca -
te. când tai- na cre - din- ţei cu - ra - te le smul- ge din ne- gre pă - ca-
Ref.
te. Du- hul Sfânt ne um- ple'n - tru - na cu iu - bi - rea cea de
Sus, când ni'e i - ni - ma pre - da - tă, toa- tă Dom- nu - lui I - sus!

Iubire din ceruri adusă,
în inimi de carne eşti pusă,
când taina credinţei curate bis
le smulge din negre păcate.

Duhul Sfânt ne umple-ntruna
cu iubirea cea de Sus,
când ni-e inima predată,
toată Domnului Isus!

Iubire, comoară de haruri,
în inimi cobori mii de daruri,
când taina evlaviei sfinte,
le umple cu-n dar mai fierbinte!

Duhul Sfânt ne umple-ntr-una,
cu-a iubirii sfinte legi,
când Isuse-a noastre inimi,
Ţie le predăm întrtegi.

Iubire, izvor de frumseţe,
în inimi aduci tinereţe,
şi-avânt spre vecii fericite,
din Tine, prin Tine primite!

Duhul Sfânt ne umple-ntr-una,
cu-al iubirii veşnic jar,
când ni-e inima întreagă
pentru Domnul, sfânt altar!

152. "Luaţi toată armătura..."

(Efeseni6, 13-18).

Moderato

În-cin-ge-mă, Slă-vit Pă-rin-te, cu A - de - vă - rul sfânt şi
ta re, şi'a-poi - tri - mi-te - mă na-in - te, în lup-ta vie-ţii-
grea şi ma - re. Căci ştii ce'n-tin-să e min-ciu - na, şi ce vi-
clean şi'as-cuns tră - ieş - te, de cur - sa ei în - tot - dea - u -
na, prin A - de - văr Tu mă pă - zeş - te!

Incinge-mă Slăvit Părinte,
cu Adevărul sfânt şi tare,
şi-apoi trimite-mă nainte,
în lupta vieţii grea şi mare.
Căci ştii ce-ntinsă e minciuna,
şi ce viclean şi-ascuns trăieşte,
de cursa ei întotdeauna,
prin Adevăr Tu mă păzeşte.

Cu platoşa neprihănirii
îmbracă-mi viaţa mea oriunde,
ca suliţa nelegiuirii
să nu mai poat-a o pătrunde.
Şi-apoi trimite-mă în lume,
să fac Lucrarea Ta curată,
ca-n mine toţi să vadă cum e
o viaţă din păcat salvată!

Cu râvna unică şi vie,
a Evangheliei curate,
picioarele mai mult să-mi fie,
de Tine zilnic încălţate,
ca piatra grijilor din cale,
să nu mă-nţepe sau rănească,
şi-apoi mă du pe-a lumii vale,
să nalţ Solia Ta cerească!

Cu scutul harului credinţei,
acoperit să fiu de Tine,
şi-apoi în lumea necredinţei
trimite-mă cu veşti divine!
să sting săgeţile arzânde,
ce-n contra mea trimit vrăjmaşii,
puteri din zi în zi crescânde,
mai mult să-mi însoţească paşii!

Pe cap, Părinte, cu-ndurare,
al mântuirii coif mi-aşează,
şi-apoi trimite-mă-n Lucrare,
cu mintea liberă şi trează.
Să-Ţi pot cunoaşte vocea lină,
să ştiu ce mi-ai făcut Tu mie,
să umblu-n limpede lumină,
să am cu Tine părtăşie!

Iar spada Duhului, ce este,
Cuvântul sfânt oricând puternic,
pe-a biruinţei nalte creste,
să mă păstreze mai statornic.
Şi-apoi trimite-mă în focul
aprins al luptei îndârjitr,
căci liniştit privesc spre locul
nădejdilor preafericite.

îmi umple zilnic Tu potirul
vieţii mele, Sfânt Părinte,
prin Duhul să-şi reverse mirul
de rugăciune mai fierbinte,
să pot veghea cu mulţumire,
păstrând frumseţea curăţiei,
s-atrag pe toţi spre-a Ta iubire,
izvorul sfânt al bucuriei.

Şi astfel înarmat cu toată
cereasca armătură vie,
s-ascult atent porunca-Ţi dată,
viteaz ostaş la datorie!
Şi steagul sfânt al voiei Tale
să-l nalţ mai sus, cu-nflăcărare,
să afle toţi a vieţii cale,
ce duce-n slava viitoare!

153. Să mă apere...

"Să mă ocrotească nevinovăţia şi neprihănirea."
(Psaim. 25, 21).

Moderato

Să mă a- pe- re în- tru- na ne- vi - no- vă- ţi - a dul- ce, pe'a ei per- nă tot- dea- u-

na ca- pul vreau să mi se cul - ce. pe'a ei ce Să fiu gă - sit, mai a - li-

pit, I- su- se lân- gă Ti - ne, când zi- ua- rea a- su- pra mea, mai fu- ri -

oa- să- vi - ne Că's ur- mă- rit, şi pri- go- nit de cei ce'mi ca- tă vi -

nă, dar fă me- reu, su- fle- tul meu pu- ter- nic prin lu - mi - nă!

Să mă apere într-una
nevinovăţia dulce,
pe-a ei pernă totdeauna
capul vreau să mi se culce.

Să fiu găsit,
mai alipit,
Isuse lângă Tine,
când ziua rea
asupra mea,
Ref. mai furioasă vine.
Că-s urmărit,
şi prigonit
de cei ce-mi cată vină,
dar fă mereu,
sufletul meu,
puternic prin lumină!

Să mă apere-Adevărul,
- Turnul neclintit şi tare -
să fiu neînfrânt ca Cerul,
în divina Ta Lucrare!

Să mă apere-n viaţă,
peste tot neprihănirea,
şi în suflet şi pe faţă,
să-şi arate strălucirea!

Să mă aperi Tu, Isuse,
căci eu mă încred în Tine,
doar Tu eşti Neprihănirea
si-Adevărul pentru mine!

154. Mi-e dor de căminul iubirii..

"...Ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul." *(2 Cor. 5, 8).*

Andantino

Mi'e dor de că - mi- nul iu - bi- rii, de fe- ţe'n lu - mi- nă scăl - da- te, de

sfân- tul fi - or al pri - mi- rii, de scum- pe- le i - nimi cu - ra - te! Mi'e

dor de că - mi- nul iu - bi - rii, cât lim- ba să spu- nă nu poa- te.

Mi-e dor de căminul iubirii,
de feţe-n lumină scăldate,
de sfântul fior al primirii,
de scumpele inimi curate!
- Mi-e dor de căminul iubirii,
cât limba să spună nu poate.

Mi-e dor de sfârşitul durerii,
de harul ce dă alinare,
e-aproape hotarul puterii
ce-mi ţine viaţa-n răbdare.
- Mi-e dor de sfârşitul durerii,
şi dorul se face mai mare.

Mi-e dor de triumful luminii,
în noaptea aceasta de groază,
cu ură se luptă străinii,
zdrobit adevărul să-i vază.
- Mi-e dor de triumful luminii,
adâncu-mi de el înseteazā!

Mi-e dor de odihna cea sfântă,
că-s prea obosit în furtună,
să nu-mi cadă inima-nfrântă,
când greul în juru-mi se-adună.
- Mi-e dor de odihna cea sfântă,
de mâna ei moaie şi bună.

Mi-e dor, o, Isuse de Tine,
de scumpa şi dulcea Ta Ţară,
o, vino, mă ia şi pe mine,
din lumea aceasta amară,
şi du-mă acolo la Tine,
în veşnica Ta Primăvară

155. Să locuiesc în Templu...

"M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-a fost truda, până ce am intrat în sfântul locaş al lui Dumnezeu." (Psalm. 73, 16-17),

Moderato

Să lo- cu- iesc în Tem- plul Tău- Pă-rin-te, do-resc a- dânc în ori- ce vre - me,
de'a- co - lo să pri- vesc şi mai fier- bin- te, în- tre- gu'mi su- flet să Te che - me.
Să lo- cu- iesc de- plin în Tem- plul le - gii sfin- ţe - ni - ei şi în- du - ră - rii,
să pot pri- ce- pe tai- na făr- de- le - gii, şi tai- na veş- ni- c'a ier - tă - rii.

Să locuiesc în Templul Tău Părinte,
doresc adânc în orice vreme,
de-acolo să privesc şi mai fierbinte
întregu-mi suflet să te cheme.

Să locuiesc deplin în Templul legii
sfinţeniei şi îndurării,
să pot pricepe taina fărdelegii,
şi taina veşnic-a iertării.

Să locuiesc în dragostea curată,
slăvitul Templu al luminii,
privind de-aici în lumea-ntunecată,
pricep şi florile şi spinii.

Pricep şi Adevărul şi minciuna;
şi bucuria şi durerea;
şi starea liniştită şi furtuna,
şi ura grea şi mângâierea!

Să nu mă-mpiedice perdeaua cetii,
ce-o pun vrăjmaşii-n faţa porţii,
să locuiesc întreg în Templul vieţii,
zdrobind puterea rece-a morţii.

Căci numai când în Templul Tău Părinte,
eu locuiesc - sfinţit de Tine -
prin Duhul pot pricepe din nainte,
adâncul tainelor divine!

C-aici, în orbitoarea frumuseţe,
din casa harurilor plină,
e strălucirea sfintei Tale Feţe,
ce schimbă totul în lumină!

156. Să-mi dai o minte sănătoasă...

Caut sa vă trezesc mintea sănătoasă, prin înştiinţări."
(2 Petru 3, 1).

Să'mi dai o min-te să-nă - toa-să, Pă - rin-te'Ţi cer cu stă-ru -
in-ţă, ca vo-ia Ta cea lu-mi - noa-să, s'o în-te-leg cu u-şu -
rin-ţă. Să'mi dai pu-teri şi har mai ma-re, să pot ur - ma în-tot-dea-
u-na, a a-de-vă-ru - lui că - ra-re, să nu mai pot ur - ma min-ciu-na!

Să-mi dai o minte sănătoasă,
Părinte-Ţi cer cu stăruinţă,
ca voia Ta cea luminoasă,
s-o înţeleg cu uşurinţă.

Să-mi dai puteri şi har mai mare,
să pot urma întotdeauna,
a adevărului cărare,
- să nu mai pot urma minciuna!

Să-mi dai iubire mai fierbinte,
de Cer, de fraţi - s-alerg ca vântul,
spre Ţinta ce mi-ai pus nainte,
- să nu mai pot iubi pământul!

Să-mi dai prin Duhul Sfânt dorinţă,
s-ascult Cuvântul care-L sameni,
şi-apoi trăindu-l cu credinţă,
să nu mai pot s-ascult de oameni!

Să-mi dai oricând statornicie,
în lupta sfântă şi curată,
şi biruind cu bărbăţie,
să nu mai pot cădea vreodată!

C-atuncea pot s-ascult de Tine,
călcând pe urma voii Tale,
când nu ascult de voci străine,
când nu păşesc pe altă cale!

Şi-atunci primesc din plin iubire,
când nu iubesc a lumii viaţă,
pe-aripi de har şi fericire,
zoresc spre alba Dimineaţă.

157. Lăudaţi-L pe Domnul...

"Lăudaţi pe Domnul, căci este bun, căci în veac ţine îndurarea Lui! Aşa să zică cei răscumpăraţi de Domnul, pe care i-a izbăvit El'din mâna vrăjmaşului."

Maestoso (Psalm 107-112)

Lă - u - da - ţi'L pe Dom - nul mă - ri - rii, cei năs -
cuţi din Iz - vo - rul cu - rat, al cre - din - ţei în Ha - rul iu -
bi - rii, pe Gol - go - ta în - treg a - ră - tat! Ref. Lă - u - daţi şi cân - taţi, voi ce'aţi
fost răs-cum - pă - raţi, cu a - vânt ne - în - frânt, lă - u - daţi pe Dom-nul Sfânt!

Lăudaţi-L pe Domnul măririi,
cei născuţi din Izvorul curat,
al credinţei în Harul iubirii,
pe Golgota întreg arătat!

Lăudaţi
şi cântaţi
voi ce-aţi fost răscumpăraţi,
cu avânt,
neînfrânt,
lăudaţi pe Domnul Sfânt!

Lăudaţi-L pe Domnul veciei,
voi ce-aţi fost din păcat izbăviţi,
voi cei liberi de lanţul robiei,
lăudaţi-L pe El şi-L slăviţi!

Lăudaţi-L pe Domnu-ndurării,
voi copii credincioşi care staţi,
în lumina din Templul iertării,
numai voi doar puteţi să-l cântaţi!

Numai voi îi cunoaşteţi puterea,
şi iubirea şi haru-l nespus,
numai voi aţi primit înfierea,
voi ce credeţi adânc în Isus!

Acuitâţi şi primiţi cu credinţă,
adevărul din sfântu-l Cuvânt,
căci atunci veţi avea biruinţă,
- lăudaţi-L pe Domnul preasfânt!

158. Pe Golgota...

"El este pacea noastră, care din doi a făcut unul şi a surpat zidul de la mijloc care-i despărţea." (Efes. 2, 14).

Andantino

Pe Gol - go - ta s'au în - tâl - nit, drep - ta - tea cu iu - bi - rea, căci
zi - dul ce - le'a des - păr - ţit, a - co - lo sus s'a pră - bu - şit, şi
pen - tru veci le'a dă - ru - it, prin cru - cea ei, u - ni - rea! căci ni - rea!

Pe Golgota s-au întâlnit,
dreptatea cu iubirea,
căci zidul ce le-a despărţit,
acolo sus s-a prăbuşit, \bis
şi pentru veci le-a dăruit,
prin crucea ei, unirea!

Pe Golgota a fost răpus,
Satan cu-a lui oştire,
pământu-ntreg va fi supus,
prin jertfa Domnului Isus,
şi pentru veci va fi adus,
cu cerul în unire!

Pe Golgota s-au împăcat,
Stăpânul cu zidirea,
căci blestemul pentru păcat,
pe culmea ei l-a ridicat,
Isus, când viaţa Lui Şi-a dat,
ca-n El s-avem unirea!

Pe Golgota dacă venim,
primindu-i legiuirea,
păreri şi patimi părăsim,
adâncul dragostei trăim,
prin cruce totul biruim,
şi-avem deplin unirea!

O, suflete, dacă doreşti
să afli mântuirea,
întoarce-te din căi lumeşti,
ia Golgota să te sileşti,
să vii grăbit ca să primeşti,
cu Tatăl Sfânt unirea!

159. Dacă vrei...

"Cu privire ia felul vostru de viaţă din trecut, să vă dezbrăcaţi de omul cel vechi...şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou..." Efes. 4, 22).

Moderato

Da- că vrei să pri- meşti A- de- vă- rul, din Cu- vân- tul Ce- resc şi cu- rat, tu go-
leş- te'ţi în- trea- ga fi - in- ţă, de pă - reri, ră - tă- ciri şi pă - cat. Tu go-
leş- te'ţi în- trea- ga fi - in- ţă, de pă- reri, ră - tă- ciri şi pă - cat. Căci I- sus, ţi'a a-
Ref.
dus, A- de- vă- rul cel de sus; de vo- ieşti, să'L pri- meşti, tu prin el te mân- tu- ieşti!

Dacă vrei să primeşti Adevărul,
din Cuvântul ceresc şi curat,
tu goleşte-ţi întreaga fiinţă,
de păreri, rătăciri şi păcate. ,

Ref
Căci isus,
ţi-a adus,
Adevărul cel de Sus;
de voieşti
să-L primeşti,
tu prin El te mântuieşti!

Dacă vrei să trăieşti Adevărul,
mai întreg, mai deplin, mai frumos,
tu omoară-ţi fireasca trăire,
învăţând să trăieşti ca Hristos!

Dacă vrei să vesteşti Adevărul,
tu de cruce să fii pregătit,
căci Golgota te-aşteaptă în lume,
de vesteşti Adevărul slăvit!

Mai ferice-i să stai cu-Adevărul
în prigoane, în chin şi-n dureri,
decât viaţa de slavă-n minciună,
pe un drum presărat cu plăceri!

Dar ce slavă,ce haruri măreţe,
la sfârşit pregătite îţi sânt,
de-ai primit şi-ai trăit Adevărul,
şi curat l-ai vestit pe pământ!

160. Chemarea harului...

"Câtă vreme se zice: "Astăzi, dacă auziţi glasul Lui, nu vă împietriţi inimile..." (Evrei 3, 15).

Che- ma- rea ha- ru- lui de Sus, şi azi ră - su - nă
în- că, o, vi- no su- fle - te su- pus, în bra- ţul Dom - nu-
lui I- sus, prin jert- fa'i sfân- tă ţi'a a- dus, ier - ta- rea Lui a - dân- că!

Chemarea harului de Sus,
şi azi răsună încă,
o, vino suflete supus,
în braţul Domnului Isus,
prin jertfa-I sfântă ţi-a adus,
iertarea Lui adâncă!

Şi astăzi sângele-I curat,
e locui de scăpare,
o, vin cu-al tău amar păcat,
oricât ai fi de-mpovărat,
o, vino să fii uşurat,
prin sfânta Lui iertare!

Să nu respingi chemarea Sa,
căci haru-i pe sfârşite,
o, vin-acum, nu amâna,
Isus te-aşteaptă, nu uita,
căci El îţi dă iertarea Sa,
şi ceruri fericite!

161. Legământul cu Domnul..

"Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, şi legământul făcut cu El le dă învăţătură." *(Psalm. 25, 14).*

Moderato

Le-gă - mân-tul cu Dom- nul I - sus, mă păs - trea - ză ori- când în cre-
din- ţă, si'n pu - te - rea ce dă bi - ru - in - ţă, de'l păs- trez cre- din- cios şi su-
pus! si'n pu - te- rea ce dă bi - ru - in - ţă, de'l păs - trez cre- din- cios şi su- pus!

Legământul cu Domnul Isus,
mă păstrează oricând în credinţă,
şi-n puterea ce dă biruinţă,
de-l păstrez credincios şi supus! } bis

Legământul prin jertfă-ncheiat,
mă învaţă în tot adevărul,
şi mă leagă prin Duhul cu Cerul,
dacă-l ţin pretutindeni curat!

Legământul prin harul ceresc,
mă-noieşte în duh şi-n gândire,
şi mă creşte aprins în iubire,
dacă zilnic mai viu-l-noiesc!

Să m-ajuţi, o, Isus, luminos
să-mi păstrez legământul cu Tine,
iară focu-ncercării când vine,
să mă facă mai sfânt, mai frumos!

162. Vrei să afli mântuirea?

"Crede în Domnul Isus şi vei fi mântuit..." *(F.Ap. 16, 31).*

Moderato

Vrei să a - fli mân - tu - i - rea? vrei tu fe - ri - ci-rea Ta
A - du'ţi i - ni - ma ca jert - fă, Dom- nu - lui pe Gol - go - ta!
Ref. Pe Gol- go - ta, pe - Gol - go - ta, de'ţi a- duci a ta fi - in - ţă,
vei a- vea bel- şug de pa - ce, de iu - bi - re si cre- din tă.
Vei cu- noaş- te a - de - vă - rul vei pri- mi sta - tor - ni - ci e,
căci pe cul- mea ei e dru - mul, ca - re du-ce'n veş - ni - ci - e!

Vrei să afli mântuirea?
Vrei tu fericirea ta?
Adu-ţi inima ca jertfă,
Domnului pe Golgota!

Ref.-
Pe Golgota, pe Golgota,
de-ţi aduci a ta fiinţă,
vei avea belşug de pace,
de iubire şi credinţă.
Vei cunoaşte adevărul,
vei primi statornicie,
căci pe culmea ei e drumul,
care duce-n veşnicie!

Vrei să ştii ce-i adevărul?
Vrei să-mbraci lumina lui?
Doar pe Golgota putea-vei,
când sub cruce te supui.

Vrei să-nveţi deplin iubirea?
Vrei s-o ai şi s-o trăieşti?
Vino frate pe Golgota,
căci în alt loc n-o găseşti.

Golgota-i izvor de haruri,
căci pe ea Stăpânul Sfânt,
a adus dintru-nălţime,
cerurile pe pământ!

Vino să-i primeşti azi darul,
necuprins de mintea ta,
căci viaţa şi lumina
le găseşti pe Golgota!

163. Turmă mică..

" Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăţia." *(Luca 12, 32).*

Moderato

Tur- mă mi - că nu te te- me, Dom- nul e Păs- to - rul tău.
Ur - le lu - pi'n ori - ce vre - me, şi fur - tu - na'n jur de'ar ge - me,
dar de ti - ne, nu te te - me, nu se'a- tin - ge nici un rău! nu se'a- tin- ge nici un
rău! Nu te te- me, nu te te - me, nu te'a- tin - ge nici un rău!

Turmă mică - nu te teme,
Domnul e Păstorul tău.
Urle lupii-n orice vreme,
şi furtuna-n jur de-ar geme,
dar de tine, nu te teme,
nu se-atinge nici un rău! - bis
Nu te teme, nu te teme,
nu te-atinge nici un rău!

Căci puterea Lui e mare,
şi iubirea Lui e foc.
Cine-ar mai putea sub soare,
viaţa ta să ţi-o doboare,
când în mâna Lui cea tare,
tu rămâi în orice loc?
Mâna-I tare, mâna-I tare,
te-o păzi în orice loc!

Deci alungă gând de teamă,
şi de El să te-alipeşti;
El ţi-e Tată, El ţi-e Mamă,
tu ascultă-L când te cheamă,
şi din calea Lui ia seamă,
paşii tăi să nu-i clinteşti.
să iei seamă, să iei seamă,
paşii tăi să nu-i clinteşti!

In curând sfârşeşti cărarea,
cea de trudă pe pământ,
roadă Duhului, răbdarea,
îşi va înceta lucrarea,
şi va-ncepe Sărbătoarea,
veşnică în Cerul sfânt.
Sărbătoarea, Sărbătoarea,
feri cită-n Cerul sfânt!

164. Dumnezeul îndurării...

"Vreau ca bărbaţii să se roage în orice loc şi să ridice spre cer mâini curate, fără mânie şi fără îndoieli." *(1 Tim.2, 8).*

Andantino

Dum- ne - ze - ul în - du - ră - rii, sfânt iz - vor de pa - ce, ha- rul
veş- nic al ier - tă - rii, ia - răşi să mă'm - bra ce Ca - să
pot năl - ţa cu - ra - tă, ru - ga 'mea în la - crimi, să nu
fi - e'm- pie - di - ca - tă de pă - cat şi pa - timi!

Dumnezeul îndurării,
Sfânt Izvor de pace,
harul veşnic al iertării,
iarăşi să mă-mbrace.
Ca să pot nălţa curată,
ruga mea în lacrimi,
să nu fie-mpiedicată,
de păcat şi patimi!

Mâini curate totdeauna
să ridic spre Tine,
nentinate de minciuna,
care-adesea vine.
Căci în firea mea de humă
zace viclenie,
biruieşte-o Tu şi du-mă
zilnic spre vecie!

Iar cu dragii mei din casă
să trăiesc în jarul
dragostei pe care-l lasă
totdeauna harul.
Ca aripa rugii mele
să-şi poarte dorinţa,
pe nălţimile acele
unde-Ţi stă Fiinţa!

Dumnezeule, Părinte,
dă-mi dorinţă vie,
să mă pot ruga fierbinte,
cu credinţă, Ţie!
Şi prin firul rugăciunii
să cobori în mine,
taina veşnic-a luminii,
care este-n Tine!

165. Ca piatră vie.

"Şi voi, ca nişte pietre vii, sunteţi zidiţi ca să fiţi o casă duhovnicească..." (1 Petru 2, 5).

Andante

Ca pia - tră vi - e şi cu - ra - tă, să fiu zi -
dit în Tem - plul vie - ţii, fă'mi i - ni - ma ne - vi - no - va -
tă, I - sus, ca zo - rii di - mi - ne - ţii. fă'mi i - ni - ma ne-
vi - no - va - tă, I - sus, ca zo - rii di - mi - ne - ţii.

Ca piatră vie şi curată,
să fiu zidit în Templul vieţii,
fă-mi inima nevinovată,
Isus, ca zorii dimineţii. } bis

Ca mădular sfinţit de Tine,
în Trupul Tău Tu mă aşează,
şi viu şi-ntreg şi treaz mă ţine,
prin harul ce mă luminează!

Ca mieluşel în mica Turmă,
mai veghetor s-ascult Cuvântul,
şi umilit, pe sfânta-Ţi urmă,
să pot străbate azi pământul!

Ca nestemată pururi vie,
pe diadema-mpărătească,
să strălucesc o veşnicie,
mărind frumseţea Ta cerească!

Şi tot ce Tu mă vrei Isuse,
mă vreau şi eu cu prisosinţă,
dorinţi străine fă-le-apuse,
să-Ţi pot plini a Ta dorinţă!.

166. Spre Tine, Doamne.

"La Tine-mi ridic ochii, la Tine, care locuieşti în ceruri." (Psalm. 123, 1).

Andantino

Spre Ti - ne Doam- ne, iar mi'n - drept, sme - rit lă - un - trul meu, căci
dor a - dânc a - prins în piept, mă mis - tu - ie me - reu! Aş vrea să fiu ca
Ti - ne blând, o, scump Mân - tu - i - tor, să am vi - a - ţa ta ori-când, mi'e
Ref.
dor s'o am, mi'e dor! Mi'e dor, mi'e dor I - sus, să'Ţi fiu tot mai su -
pus, dă'mi ha - rul Tău mai ar - ză - tor, să ard mai mult de dor!

Spre Tine, Doamne, iar mi-ndrept,
smerit lăuntrul meu,
căci dor adânc aprins în piept,
mă mistuie mereu!
Aş vrea să fiu ca Tine blând,
o, scump Mântuitor,
să am viaţa Ta oricând,
mi-e dor s-o am, mi-e dor!

Mi-e dor, mi-e dor Isus,
să-Ţi fiu tot mai supus,
Ref- dă-mi harul Tău mai arzător,
să ard mai mult de dor!

Mi-e dor, pe drumul Tău curat,
s-alerg necontenit,
de rătăciri şi de păcat,
deplin să fiu păzit!
Să-mi crească dragostea mereu,
cu sfântul ei fior,
şi pacea Ta în orice greu,
mi-e dor s-o am, mi-e dor!

Lumina albei curaţii
doresc s-o pot avea,
şi harul sfintei bucurii,
să-mi umple viaţa mea...
Mi-e dor de Ţara Ta de Sus
de veacul viitor,
mi-e dor de Tine scump Isus,
mi-e dor, atât de dor!...,

167. De-aş fi târât...

"ŞI chiar de nu ne va scoate(din cuptor), să ştii împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi şi nici nu ne vom închina chipului de aur, pe care l-ai înălţat!" *(Daniel 3, 18).*

Moderato

De-aş fi tâ - rât a - fa - ră din ce - ta - te ca Şte-fan, şi ca
el să fiu u - cis a - tât cât în - că i - ni-ma mea ba - te I -
sus, nu'Ţi voi căl - ca Cu-vân-tul scris! a - tât cât în - că i - ni-ma mea
ba - te I - sus, nu'Ţi voi căl - ca Cu - vân - tul scris!

De-aş fi târât afară din cetate
ca Ştefan, şi ca el să fiu ucis,
atât cât încă inima mea bate,
Isus, nu-Ţi voi călca Cuvântul scris! | bis

De-aş fi batjocorit în gura mare,
de toţi acei ce viaţa-mi urmăresc,
atât cât încă voi avea suflare,
Isus, mai mult de Tine m-alipesc!

De-aş fi închis şi pus sub crudă pază,
şi-n întunric de mormânt de-aş sta,
atât cât încă mintea-mi este trează,
Isus, eu nu renunţ la calea Ta!

De-aş fi de cei mai dragi dat părăsirii,
şi ne-nţeles şi-nvinuit de-aş fi,
mi-aş îneca în lacrimi darul firii,
dar Adevărul Tău nu-l voi jertfi.

Ci vreau mai mult, cu-ntreaga mea fiinţă,
cât timp voi pribegi pe-acest pământ,
să pot rămâne-n unica credinţă,
descoprtită-n viul Tău Cuvânt!

Ş'mflăcărat de Tine prin iubire,
să-Ţi nalţ slăvitul Nume tot mai sus,
căci Tu-mi eşti Adevăr şi Mântuire,
şi Tu Credinţă, pentru veci.Isus!...

168. O, Doamne.

"Adu-Ţi aminte, Doamne, de ce ni s-a întâmplat! Uită-Te şi vezi-ne ocara!" *(Plâng. Ier. 5, 1).*

Andante

O, Doam-ne'n ru - ga noas-tră cea de azi curg la - cri - me a - ma-re pe o-
braz, căci fru-moa-sa Ta Lu - cra - re, e căl - ca - tă în pi - cioa-re, cu'n-gâm-
fa-re, de vrăj - ma - şii cei cum - pliţi de răi; dar la Ti-ne'a-vem scă-pa - re,
căci sun-tem ai Tăi, du - pă mi - la Ta cea ma - re, dă - ne a - ju-tor, şi'n
ha - rul Tău, a-dânc în - tă - ri - tor, să ne cu-prinzi, o, scump Mân-tu - i - tor!

O, Doamne-n ruga noastră cea de az'
curg lacrime amare pe obraz,
căci frumoasa Ta Lucrare,
e călcată în picioare,
cu-ngâmfare,
de vrăjmaşii cei cumplit de răi;
dar la Tine-avem scăpare,
căci suntem ai Tăi,
după mila Ta cea mare,
dă-ne ajutor,
şi-n harul Tău, adânc întăritor,
să ne cuprinzi, o, scump Mântuitor!

Adu-ne izbăvirea mai curând,
c-am obosit în rugă aşteptând,
dulcea Ta făgăduinţă,
care-aduce biruinţă,
prin credinţă,
mai fierbinte astăzi o dorim,
întăreşte-ne-n răbdare,
ca să nu cârtim,
căci suntem în strâmtorare,
dar privim mereu,
spre Tine Atotputernic Dumnezeu,
Ocrotitorul nostru sfânt în greu!

169. O, Doamne-n toate...

"Toate îşi au vremea lor, şi fiecare lucru de supt ceruri îşi are ceasul lui...
Tăcerea îşi are vremea ei şi vorbirea îşi are vremea ei... (Ecl. 3, 1-7).

Andantino

O, Doam-ne'n toa-te vreau să'Ţi fiu pe plac, în toa-te vo-ia Ta vreau
s'o'm-pli-nesc, în toa-te vreau să Te măr-tu-ri-sesc, a-ju-tă-mă să nu pot
să gre-sesc, lu-mi-na Ta de-pli-nă s'o pri-mesc, ca să nu tac când e ca
să vor-besc, să nu vor-besc când tre-bu-ie să tac. I-

Ref.

su-se din Ti-ne să'mi vi-nă lu-mi-nă de-pli-nă, lu-mi-nă să'mi
fa-că vi-a-ţa se-ni-nă. Ca vor-ba, tă-ce-rea, lu-cra-rea şi sta-rea, şi
lup-ta cea grea şi'as-tep-ta-rea, să'Ţi poar-te pe-ce-tea di-vi-nă!

O, Doamne-n toate vreau să-Ţi fiu pe plac,
în toate voia Ta vreau s-omplinesc,
în toate vreau să Te mărturisesc,
ajută-mă să nu pot să greşesc,
lumina Ta deplină s-o primesc,
ca să nu tac când e ca să vorbesc,
să nu vorbesc când trebuie să tac!

Isuse din Tine să-mi vină,
lumină,
deplină,
R lumină,
° să-mi facă viaţa senină!
f Ca vorba,
r tăcerea,
e lucrarea
n şi starea,
şi lupta cea grea
şi-aşteptarea,
să-Ţi poarte pecetea divină!

Şi vremea toată s-o răscumpăr vreau,
Lucrarea Ta mai mult s-o cercetez
pe inimă s-o am şi s-o păstrez,
să pot în ea mereu să naintez,
dar să m-ajuţi, prin Duhul să veghez,
ca să nu stau când e ca să lucrez,
să nu lucrez când trebuie să stau!

Să mă ridici din tot ce-i dedesupt
se sfântul Cer, din tot ce e nedrept,
dar să rămân smerit pe drumul drept,
Cuvântul Tău întreg să-L am în piept,
din orice somn străin să mă deştept,
ca să nu lupt când trebuie s-aştept,
să nu aştept când trebuie să lupt!

170. O, unde eşti ?...

"htoarce-ne la Tine, Doamne şi ne vom întoarce!"
(Plâng. Ier.5, 21).

Andantino

O, un-de eşti, o, un-de Doam-ne, fi-in-ţa mea cu dor Te ca-tă;

O, un-de eşti, o, un-de Doam-ne, fi-in-ţa mea cu dor Te ca-tă;

din mii de căi în-şe-lă-toa-re, spre Ti-ne ca-lea, Tu mi'a-ra-

din mii de căi în-şe-lă-toa-re, spre Ti-ne ca-lea, Tu mi'a-ra-

tă! Pă-ca-tul m'a or-bit, şi'a-dânc am ră-tă-cit, dar mâ-na Ta de

ha-ruri pli-nă, să mă con-du-că spre lu-mi-nă!

O, unde eşti, o, unde Doamne,
fiinţa mea cui dor Te cheamă;
din mii de căi înşelătoare,
spre Tine calea, Tu mi-aratâ!
Păcatul m-a orbit,
şi-adânc am rătăcit,
dar mâna Ta de haruri plină,
să mă conducă spre lumină!

Nemărginitul este-n Tine,
Fiinţa Ta îi umple firea;
pe cer, cu litere de stele,
ai scris: cărarea Mea-i iubirea!
în tot ce eu privesc,
mă-nvaţă să citesc,
a adevărului cărare,
de mântuire dătătoare!

De intru-n mine totdeauna,
eu văd Lucrarea mâinii Tale,
descoperind şi-aicea Doamne,
a dragostei duioasă cale.
Căci toată fiinţa mea,
e doar Lucrarea Ta.
O, slavă şi-nchinare Ţie,
Ţi-aduc, Părinte, pe vecie!

171. Spre Golgota..

"Isus, ducându-Şi crucea, a ajuns la locul, zis al "Căpăţânii", care în evreeşte se cheamă "Golgota".
(Ioan 19, 17).

Spre Gol-go-ta ur-că Dom-nul răb-dă-tor, să plă-teas-că vi-na noas-tr'a tu-tu-

ror, să ne'a-du-că mân-tu-i-rea din pă-cat, prin sfin-ţi-tu'l sân-ge

ca-re s'a văr-sat Su-fle-te, o, su-fle-te da-c'ai sim-ţi,

Ref.

de pă-ca-te'n la-crimi tu te'ai des-păr-ţi, te'ai pre-da în bra-ţul

dul-ce'a lui I-sus, ca-re pen-tru ti-ne mor-ţii s'a su-pus!

Spre Golgota urcă Domnul răbdător,
să plătească vina noastr-a tuturor;
să ne-aducă mântuirea din păcat,
prin sfintitu-i sânge care L-a vărsat!

Coasta Lui străpunsă vindecă deplin,
rana fărdelegii cu amărui chin;
setea-I arzătoare, drumui ne-a deschis,
spre izvor de ape vii din Paradis!

Suflete, o, suflete dac-ai simti,
de păcate-n lacrimi tu te-ai despărţi;
te-ai preda în braţul dulce-a! lui Isus,
care pentru tine morţii S-a supus!

pentru noi, pe cruce, Domnu-a fost întins,
să ne-arate harul dragostei aprins,
să dărâme zidul ce ne-a despoărtit,
de Cerescul Tată care ne-a zidit.

Moartea Lui slăvită ne-a-nviat din morţi,
numai ea deschis-a ale vieţii porţi...
veşnicia toată slavă vei cânta,
de primeşti azi Darul de pe Golgota!

172. Toate cărările Tale...

"Toate cărările Domnului sunt îndurare şi credincioşie, pentru cei ce păzesc legământul şi poruncile Lui."
(Psalm. 25, 10).

Andantino

Toa-te că-ră-ri-le Ta-le, o, Doam-ne Sfânt şi ma-re, toa-te că-ră-ri-le
Ta-le, sunt pa-ce şi'n-du-ra-re! Chiar când vi-a-ţa*mi es-te greu lo-vi-tă,
şi când fur-tu-na nea-gră mă or-beş-te, ştiu că'n-du-ra-rea
Ta ne-măr-gi-ni tă, cu'a ei lu-mi-nă pu-ruri mă'n-so-ţeş-te!

Toate cărările Tale,
o, Doamne Sfânt şi mare,
toate cărările Tale,
sunt pace şi-ndurare!
Chiar când viaţa-mi este greu lovită,
şi când furtuna neagră mă orbeşte,
ştiu că-ndurarea Ta nemărginită,
cu-a ei lumină pururi mă-nsoţeşte.

Toate cărările Tale,
Cerescule Părinte,
toate cărările 'Tale,
sunt dragoste fierbinte!
Când viitorul inima-mi frământă,
când ura lumii crunt mă săgetează,
ştiu că iubirea Ta cea neînfrântă,
cu-a ei putere fiinţa mi-o veghează!

Toate cărările Tale,
din tainica vecie,
toate cărările Tale-s
întregi credincioşie!
Chiar când credinţa-mi este clătinată,
şi când nădejdea-mi zace doborâtă,
credincioşia Ta nestrămutată,
mă ţine lângă Tine, hotărâtă!

Toate cărările Tale,
Preaînţelept Stăpâne,
toate cărările Tale,
sunt sfântă-nţelepciune!
Când calea-mi este cu ţepuşe-amare,
şi-ncerc dureri şi pierderi ne-ntâlnite,
ştiu că-n înţelepciunea Ta cea mare,
mă pregăteşti pentru lucrări slăvite!

Toate cărălie Tale,
de mine ne-nţelese,
toate cărările Tale,
sunt haruri mai alese!
Căci văile de moarte-ntunecate,
prin care trec în scurta mea trăire,
sunt drumurile Tale minunate,
ce duc la viaţă şi desăvârşire!

173. Ştii ?...

"El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El şi prin rănile Lui suntem tămăduiţi." *(Isaia 53, 5).*

Moderato

Ştii că Dom-nul prea-mă-rit, Ce-rul sfânt a pă-ră-sit, pen-tru ti- ne?
Ştii că'n ha-rul Lui bo-gat, chip de rob El a lu-at, pen-tru ti -
ne? pen-tru ti - ne? Ref. Pen-tru ti - ne, pen-tru mi - ne,
Dom-nul S'a jert - fit, mân-tu-i - re, fe-ri-ci - re, El ne'a pre-gă - tit!

Ştii că Domnul Preamărit,
Cerul sfânt a părăsit,
pentru tine?
Ştii că-n harul Lui bogat,
chip de rob El a luat,
pentru tine?

Pentru tine, pentru mine,
Domnul S-a jertfit,
Ref. mântuire, fericire,
El ne-a pregătit!

Stii că şarpele Satan,
ispititu-L-a viclean,
pentru tine?
Ştii c-aici cât a stătut,
loc de-odihnă n-a avut,
pentru tine?

Ştii că El, Preablânduі Miel,
judecat a fost mişel,
pentru tine?
Ştii c-apoi fu osândit,
ca să fie răstignit,
pentru tine?

Ştii că crucea cea mai grea,
umilit El o purta,
pentru tine?
Ştii c-al morţii-amar venin,
l-a băut El pe deplin,
pentru tine?

Toate Domnul le-a răbdat,
pentru negrul tău păcat,
pentru tine?
Toate El le-a suferit,
ca să fii tu mântuit,
pentru tine?

Dacă ştii iubitul meu,
că Isus prin chinu-l greu,
cel de moarte,
pus-a morţii stăvilar,
ca la masa Lui de har,
să ai parte!

Vino-acum de ce mai stai,
vino, inima să-l dai,
El te-mbie;
Mâna Lui străpuns-ar vrea,
mântuirea să ţi-o dea
pe vecie!

174. Cum Isuse...

"Isus le-a zis: "Oare nu ştiţi că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?" (Luca 2, 49).

Cum, Isuse, totdeauna,
Tu ai fost găsit deplin,
în Lucrările şi-n Casa
Sfânt-a Tatălui Divin,
tot aşa doresc fierbinte,
ca să fiu găsit şi eu
pe deplin în Adevărul
şi-n Iubirea Ta mereu.

Cum prin lume fără teamă
ai umblat din loc în loc,
binele făcându-l pururi
şi stingând al urii foc,
tot aşa şi eu, ca Tine,
vreau să fiu pe-acest pământ,
purtător de haruri sfinte
şi-n trăire şi-n cuvânt.

Cum ascultător în toate
Tu ai fost pân-la sfârşit,
împlinind smerit Cuvântul
Dumnezeului slăvit,
tot aşa, cu-ntregu-mi suflet,
şi pe rug dac-aş fi pus,
vreau să-Ţi împlinesc Cuvântul,
chiar aşa cum Tu L-ai spus!

Cum ca jertfă Ţi-ai dat viaţa,
pe-al iubirii sfânt altar,
să răscumperî omenirea
din păcatul ei amar,
tot aşa ca Tine, Doamne
vreau să fiu şi eu mereu,
jertfă să m-aduc într-una
pentru cei din jurul meu.

Şi cum Tu cu-mbelşugare,
ai adus un rod frumos,
fă-mă şi pe mine-asemeni
roditor şi credincios.
Ca şi eu, aşa ca Tine,
să pot spune la sfârşit:
Tată-am isprăvit Lucrarea,
după cum Tu ai voit!

175. Deschide gura de mormânt...

"Din fundul adâncului, Te chem, Doamne! (Psalm. 130, 1).

Moderato

Des-chi-de gu-ra de mor-mânt, Prea mi-los ti-ve Ta-tă,
să ies, să nalț Nu-me-le'Ţi Sfânt, Mai sus ca ni-cio-da-tă
să ies, să nalț, Nu-me-le'Ţi Sfânt, mai sus ca ni-cio-da-tă!

Deschide gura de mormânt,
Preamilostive Tată,
să ies, să nalţ Numele-Ţi Sfânt,
mai sus ca niciodată!

Dezleagă-mi mâinile deplin,
de tot ce mi le leagă,
să pot Cuvântul Tău să-l ţin,
mai sus în, lumea-ntreagă.

Desprinde-mi viaţa mea de tot
ce-ar mai putea s-o ţină,
ca liber, mai frumos s-o pot
nălţa înspre lumină!

Şi cum pe toţi care-au venit
la Tine cu credinţă,
Le-ai ascultat şi împlinit
umila lor dorinţă,

Aşa şi ruga mea de-acum
din temniţi ferecate,
ascult-o şi deschide-mi drum,
spre sfânta libertate!

176. Pământ cum sânt..

Andantino

Pă-mânt cum sânt, Preas-fânt Cu-vânt, cu'a-vânt ne'n-frânt Te
cânt!... căci har și far și jar și'al-tar mi'ești Tu Cu-vânt în
dar. căci har și far și jar și'al-tar mi'ești Tu Cu-vânt, în dar.

Pământ
cum sânt,
Preasfânt
Cuvânt,
cu-avânt
ne-nfrânt,
Te cânt!...

Refren

Căci har ^
şi far
şi jar
şi-altar > bis
mi-eşti Tu
Cuvânt,
în dar.

De vin
senin,
alin
divin,
mi-aduci
deplin,
în chin!

De sus
Isus,
te-adus,
supus,
şi-n har
nespus
m-a pus!

De-mi stai
în grai
şi-n trai
îmi dai
un strai
de cer,
de rai!

177. Mântuire, Mântuire

i

Moderato

Mân - tu - i - re, mân - tu - i - re, din a - dânci pă - ca - te,
săţi a - du - că cu iu - bi - re, nu mai Dom - nul poa - te;
Dra - gul meu, săţi dea vi - a - ţă, Dom - nul sin - gur poa - te,
dra - gul meu, săţi dea vi - a - ţă, Dom - nul sin - gur poa - te.

Mântuire, Mântuire,
din adânci păcate,
să-ţi aducă cu iubire,
numai Domnul poate;
dragul meu, să-ţi dea viaţă,
Domnul singur poate. (bis)

Biruinţă, biruinţă,
în ispite grele,
cu iubire, prin credinţă,
Domnu-ţi dă în ele.
De-L asculţi, tu mai puternic,
vei ieşi din ele.

Alinare, alinare,
în dureri cumplite,
cu iubire, cu-ndurare,
Domnu-ţi dă iubite.
Mângâiere vieţii tale,
Domnu-ţi dă iubite.

Bucurie, bucurie,
har venit prin cruce,
cu iubire, Domnul ţie,
zilnic ţi-l aduce.
De trăieşti în curăţie,
zilnic ţi-l aduce.

Fericire, fericire,
- vrajă ce te leagă -
cu putere, cu iubire,
ţi-o dă Domnu-ntreagă.
De rămâi în El statornic,
vei primi-o-ntreagă!

178. In temple...

"Dumnezeu, care a făcut lumea şi tot ce este în ea, este Domnul cerului şi al pământului şi nu locuieşte în temple făcute de mâini omeneşti." (F-Ap. 17, 24; 7, 4-80).

Andantino

În tem - ple zi - di - te de mâini o - me - neşti, Tu, Doam - ne, nu stai ni - cio -
da - tă, căci Duh şi Lu - mi - nă şi Dra - gos - te eşti, şi
Dra - gos - tea'i Tem - plul ce Tu'l lo - cu - ieşti, când ea se păs - trea - ză cu -
ra - tă! căci Duh şi Lu - mi - nă şi Dra - gos - te eşti, şi
dra - gos - tea'i tem - plul ce Tu'l lo - cu - ieşti, când ea se păs - trea - ză cu - ra - tă!

în temple zidite de mâini omeneşti,
Tu, Doamne, nu stai niciodată,
căci Duh şi Lumină şi Dragoste eşti,
şi Dragostea-i templul ce Tu-l locuieşti
când ea se păstrează curată!

In inima-n care credinţa-i veşmânt,
şi-n sângele Tău curăţită,
Tu vii cu iubire, Stăpâne Preasfânt,
e singurul templu dorit pe pământ,
de inima Ta fericită!

Atunci când iubirea adună cu dor
copiii luminii divine,
cobori cu grăbire în mijlocul lor,
căci Tu le eşti Templu şi Har sfinţitor,
şi Templu sunt ei pentru Tine!

Credinţa şi pacea şi-ai dragostei jar,
şi viaţa în Duh şi-n lumină,
sunt toate lucrări izvorâte din har,
sunt Templu-Adevărului, fără hotar -
umplut cu Fiinţa-Ţi Divină!

Aici, în Lucrările Tale mereu,
Tu stai şi-Ţi găseşti desfătare,
în ele să stau pe deplin vreau şi eu,
căci ele sunt Templul adâncului meu,
în care Ţi-aduc închinare!

179. Sunt liniştit...

"Rămâneţi în Mine şi Eu voi rămâne în voi..." *(Ioan 15, 4).*

Andante

Sunt li- niş- tit şi fe- ri - cit, I - su- se,când ră - mân în Ti - ne, fur-
tuni şi greu de vin me- reu, nu pot pă- trun- de pân' la mi - ne! fur -
tuni şi greu, de vin me - reu, nu pot pă - trun - de pân' la mi - ne!

Sunt liniştit, - şi fericit,
Isuse, când rămân în Tine,
furtuni şi greu, - de vin mereu, \
nu pot pătrunde pân-la mine!) [1s]

Sunt luminat - şi-nveşmântat,
cu albe şi preasfinte haine,
când tot ce-ai spus - ascult supus,
urmând cărarea Ta de taine!

Biruitor - şi roditor,
sunt când în Templul curăţiei,
eu locuiesc - şi-adânc trăiesc,
fiorul sfânt al veşniciei.

180. Te rog, Stăpânul meu...

"...Cine'nu adună cu A/f/ne^risipeşte..." *(Matei 12, 30).*

Andante

Te rog Stă-pâ - nul meu Prea-bun, prin Du-hul să mă-n-ţe- lep -
ţeşti, să nu zi - desc ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - deşti.
ţeşti, să nu zi - dese ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm <^Tu zi - deşti.
să nu zi - desc ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - deşti.

să nu zi - dese ce Tu dă - râmi, să nu dă - râm ce Tu zi - deşti.

Te rog Stăpânul meu Preabun,
prin Duhul să mă-nţelepţeşti,
să nu zidesc ce Tu dărâmi,)
să nu dărâm ce Tu zideşti. J bis

In orice timp şi-n orice loc,
Lumina fie-mi căpătâi,
să nu rămân când Tu Te duci,
să nu mă duc când Tu rămâi.

Prin lumea veacului de-acum,
cu adevărul să mă-ncingi,
să nu resping ce Tu primeşti,
să nu primesc ce Tu respingi.

Din plasa harului ceresc,
s-aleg şi eu cum Tu alegi,
să nu culeg ce Tu arunci,
să nu arunc ce Tu culegi!

Să-mi dai iubirea-n adevăr,
să Te cunosc mai mult cum eşti,
să nu iubesc ce Tu urăşti,
să nu urăsc ce Tu iubeşti.

Să-mi potriveşti viaţa mea,
cu voia Ta în totul tot, -
ca a greşi-n Lucrarea Ta,
nicicând, nicicând să nu mai pot!

181. Să-mi odihnesc.

Moderato

Să'mi o - dih - nesc fi - in - ţa ră - vă - şi - tă, I - su - se'n A - de - vă - rul cel din

Ti - ne, ca A - de - vă - rul dul - ce, li - niş - ti - tă o - dih - nă să'şi gă - seas - că'ori - când în

Ref.

mi - ne. A - ju - tă - mă me - reu, slă vi - te Dum - ne - zeu, ca'n

A - de - vă - rul sfânt să fiu pe'a - cest pă - mânt. Şi El, a - poi, de - plin, cu

fe - lul Său di - vin, să fi - e'n via - ţa mea şi să ră - mâ - nă'n ea!

fe - lul Său di - vin, să fi - e'n via-ţa mea şi să ră-mâ-nă'n ea!

Să-mi odihnesc fiinţa răvăşită,
Isuse-n Adevărul cel din Tine,
ca Adevărul - dulce, liniştită -
odihnă să-şi găsească-n mine .

Ajută-mă mereu
Slăvite Dumnezeu,
ca-n Adevărul sfânt,
Ref- să fiu pe-acest pământ.
Şi El, apoi, deplin,
cu felul Său divin,
să fie-n viaţa mea
şi să rămână-n ea!

Plăcere să-mi găsesc fără-ncetare,
în Casa Adevărului cerească,
ca Adevărul, sfântă desfătare,
în mine totdeauna să-şi găsească!

Şi să rămân predat în sfânta mână
a Adevărului nebiruită,
ca Adevăru-n mine să rămână,
şi-acum şi-n Veşnicia fericită!

182. Numai Tu.

Moderato

Nu - mai Tu, o, I - sus, cu iu - bi - re, nu - mai Tu, nu - mai Tu, m'ai a -

dus pen - tru veci mân - tu - i - re, nu - mai Tu, nu - mai Tu. Tu m'ai

scos din a - dân - curi de moar - te, nu - mai Tu, nu - mai Tu, şi la

via - ţă fă - cu - tu mi'ai par - te, nu - mai Tu, nu - mai Tu.

Numai Tu, o, Isus, cu iubire
numai Tu, (bis)
mi-ai adus pentru veci mântuire,
numai Tu, (bis)
Tu m-ai scos din adâncuri de moarte,
numai Tu, (bis)
şi la viaţă făcutu-mi-ai parte,
numai Tu. (bis)

Numai Tu mă păstrezi în lumină,
numai Tu, (bis)
şi-n credinţă şi-n pace deplină,
numai Tu. (bis)
Tu mi-aduci alinare-n durere,
numai Tu, (bis)
şi-n ispite mă-mbraci cu putere,
numai Tu. (bis)

Pe nălţimi de-adevăr şi frumseţe,
mă ridici, numai Tu,
şi-n adâncuri de taine măreţe,
Tu mă duci, numai Tu.
Te slăvesc cu întreaga-mi fiinţă,
scump Isus, scump Isus,
că-n izvoare de har şi credinţă,
Tu m-ai pus, Tu m-ai pus..

Andantino

Când treci pe'a pă-mân-tu-lui ca- le, do-resc să'Ți aș-tern, Îm-pă-ra -

te, nu hai-ne, nici seci o-sa- na - le, ci'a i - ni- mii do-ruri cu - ra -

te. nu hai-ne,nici seci o-sa - na - le, ci'a i-ni-mii do-ruri cu- ra - te.

Andante

Preas-fin - te Miel Dum- ne - ze - iesc, Mi - reas - ma cu - ră - ți- ei, ai

rupt pe - ceți ca - re o- presc, că - ra - rea veș - ni - ci - ei. Ai

dă - râ - mat și'ai ni - mi - cit, vrăș - ma - șul zid de moar - te, de

ha - rul vie - ții fe - ri - cit, ni - mic nu mai des - par - te!

188. Unde-L cauţi tu pe Domnul..

"Pentru ce căutaţi între cei morţi pe Cel ce este viu?"
(Luca 24, 5).

Andante

Un-de'L ca - uţi tu pe Dom - nul su-fle - te iu - bi - te?
Prin-tre morţi şi prin-tre lu - cruri ne-în-su - fle - ţi-te? O, nu'L vei gă - si a -
i - cea, nici o veş-ni - ci - e, căci El e Iz - vor de via-ţă şi nă-dej-de
vi - e. ne - se-cat iz - vor de via - ţă şi nă - dej - de vi-e!

Unde-L cauţi tu pe Domnul, suflete iubite?
Printre morţi şi printre iucruri neînsufleţite?
- O, nu-L vei găsi aicea, nici o veşnicie,
căci El e Izvor de viaţă şi nădejde vie.
Nesecat Izvor de viaţă şi nădejde vie!

Unde-L cauţi tu pe Domnul? Pe cărarea lumii?
Printre fiii ei născuţi din aluatul numii?
- O, nu-L vei găsi, că-n lume e-mpărat minciuna,
iar Isus e Adevărul sfânt pe totdeauna,
adevăr nenfrânt şi tare, sfânt pe totdeauna.

Unde-L cauţi tu pe Domnul? Printre fraţi şi rude?
Oricât L-ai striga aicea, glasul nu-ţi aude.
El e-n Templu, pe Altarul rânduit de Tatăl,
nu-L găseşti în altă parte - vin aici şi cată-L,
căci zadarnică ţi-e truda - vin aici şi cată-L.

Cum îl cauţi tu pe Domnul? Prin ştiinţa firii?
Tu nu ştii că ea e roadă a nelegiuirii?
-O, nu-L vei găsi, căci locul Lui e curăţia,
cine-şi leapădă păcatu-l simte părtăşia.
De-mbraci hainele luminii, tu-l simţi părtăşia!

Ieşi afară din cetatea lumii blestemate,
ieşi din firea ta robită de adânci păcate,
şi grăbit să vii la Domnul, dincolo de poartă,
El ţi-aduce mântuire şi păcatu-ţi iartă.
Te acopere cu viaţă şi păcatu-ţi iartă!

Vino, să urmezi cărarea vieţii care duce,
prin Golgota neuitată, prin ocări şi cruce,
Sus în Cerul veşniciei plin de strălucire,
unde locuieşte Domnu-n har şi fericire,
lângă El pe veci te-aşează, Domnu-n fericire!

189. Să cântăresc...

"Să n-ai in sacul tău două feluri de greutăţi-" (Deut. 25, 13).

Moderato

Să cân-tă-resc în lu-me toa-te cu'al Tău cân-tar dum-ne-ze-
iesc, căci e drep-ta - rul de drep-ta-te, cu ca-re nu pot să gre-
Ref.
sesc! Să cân-tă-resc, să cân-tă-resc, cu'al Tău cân-tar dum-ne-ze-
iesc, şi gân-dul meu şi vor-ba mea, şi i-ni-ma cu tot din
ea, şi'n-dem-nuri de la cel stră-in, I-sus să cân-tă-resc de-
plin cu'al Tău dum-ne-ze-iesc Cu-vânt, cân-ta-rul veş-nic drept şi sfânt!

Să cântăresc în lume toate
cu-al Tău cântar dumnezeiesc,
căci e Cântarul de dreptate,
cu care nu pot să greşesc!

Să cântăresc, să cântăresc,
cu-al Tău Cântar dumnezeiesc,
şi gândul meu şi vorba mea,
şi inima cu tot din ea,
Ref.1. şi-ndemnuri de la cel străin,
Isus să cântăresc deplin,
cu-al Tău dumnezeiesc Cuvânt,
cântarul veşnic drept şi sfânt!

i

Ajută-mă s-arunc din mine,
cântar străin, firesc şi rău,
să poată pururi a rămâne,
în inimă cântarul Tău!
(Refren 1)

Măsura Ta de soare plină,
în inimă s-o am şi-n gând,
căci măsurând cu-a ei lumină,
eu nu pot să greşesc nicicând!

Vreau să măsor, vreau să măsor,
o, scumpul meu Mântuitor,
cu-a Ta măsură ne-ncetat,
ca să nu pot cădea-n păcat,
Ref. 2. şi calea mea şi lucrul meu,
şi tot ce este-n jur mereu,
vreau să măsor cu-al Tău Cuvânt,
dreptar desăvârşit şi sfânt!

Ajută-mă s-arunc Isuse,
măsuri fireşti din viaţa mea,
zdrobeşte-le şi fă-le-apuse,
să pot purta măsura Ta!
(Refren 2)

C-atunci mă porţi cu veşti divine,
prin lumea care zace-n rău,
când am desăvârşit în mine,
măsura Ta, cântarul Tău!

Cântarul Tău, Măsura Ta,
doresc deplin a le purta,
să-Ţi fiu un martor credincios,
făcând Lucrarea Ta frumos.
Ref. 3. în mine să Te-ncrezi deplin
ca-n tot ce fac să spui: amin.
Aşa doresc, Isuse Sfânt,
să pot trăi pe-acest pământ!

190. Păcatul Ţi-a gătit...

"îngerul a luat cuvântul şi a zis femeilor: "Nu vă temeţi; căci ştiu că voi căutaţi pe Isus, care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat..." *(Matei 28, 5-6).*

Andante

Pă - ca- tul Ţi'a gă - tit, I- su- se, a- dânc şi'n- tu- ne - cos mor- mânt, şi'n

Ref.

moar- te'n- lăn- ţu - it Te pu- se, să zaci Tu cel mai Viu şi Sfânt. Dar nu'i groa- p'a-

tât de'a- dân- că, şi nu'i lanţ a - tât de gros, ca să poa- tă ţi - ne veş- nic

A - de- vă - rul lu - mi- nos. Căci din ea, mai viu, mai ta - re, mai slă- vit şi

mai fru- mos, va'n- vi - a fă - ră ză - ba - vă, c'A - de- vă- rul e Hris- tos!

Păcatul Ţi-a gătit, Isuse,
adânc şi-ntunecos mormânt,
şi-n moarte-nlănţuit Te puse,
să zaci Tu cel mai Viu şi Sfânt.

Ref. Dar nu-i groap-atât de-adâncă
şi nu-i lanţ atât de gros,
ca să poată ţine veşnic
Adevărul luminos.
Căci din ea, mai viu, mai tare,
mai slăvit şi mai frumos,
va-nvia fără zăbavă,
c-Adevărul e Hristos!

Pecetluitu-i-a intrarea
şi strajă-n uşa lui a pus,
ca să-Ţi împiedice Lucrarea,
ce Tu ai spus c-o faci, Isus!

Dar când sosit-a ora sfântă
zdrobite-au fost drăceşti puteri,
şi straja a căzut înfrântă,
în faţa sfintei învieri.

Şi-n strălucire orbitoare
Te-ai ridicat Biruitor,
Isuse, Veşnicule Soare,
de viaţă pururi dătător!

191. Dincolo..

Moderato

Din- co - lo de va- lea mor- ţii, din- co - lo de cru - ce, e Ce-

ta- tea vie- ţii'n ca- re, Dom- nul ne va du - ce. Pe'a cre - din- ţei sfân- tă ca - le,

Dom- nul ne va du - ce. Pe'a cre- din- ţei sfân- tă ca - le, Dom- nul ne va du- ce.

Dom-nul ne va du - ce.Pe'a ere-din-ţei sfân-tă ca-le, Dom-nul ne va du-ce.

Dincolo de valea morţii
dincolo de cruce,
e Cetatea vieţii-n care,
Domnul ne va duce.
Pe-a credinţei sfântă cale, Domnul ne va duce. (bis)

Dincolo de marea lumii,
dincolo de apă,
e slăvita-mpărăţie
unde El ne scapă.
Cu Corabia credinţei, Domnu-n Ea ne scapă.

Dincolo de munţii urii,
dincolo de noapte,
e iubirea în lumină,
cu-a ei roade coapte.
Cu-a credinţei mână strângem roadele ei coapte!

Dincolo de suferinţă
dincolo de chinuri,
e parfumul cel din via,
cu preasfinte vinuri.
cu-a credinţei cupă bem noi sfintele ei vinuri.

Ochiul limpede-al credinţei
să ni-l ţii Părinte,
să privescă oricând ***Dincolo***
harurile sfinte.
în curând păşi-vom pragul harurilor sfinte.

192. Dă-mi harul credinţei..

Moderato

Dă'mi ha - rul cre - din - ţei în vre- mea de'a-cum, când şer- pi'n- do -
ie - lii as- cunşi stau în drum; în gân-duri, în vor- be, în fap- te'n do -
rinţi, I - su - se dă'mi ha - rul preas - fin - tei cre - dinţi. în gân- duri, în
vor- be în fap- te'n do - rinţi, I - su- se dă'mi ha - rul preas - fin - tei cre - dinţi.

Dă-mi harul credinţei în vremea de-acum,
când şerpii-ndoielii ascunşi stau în drum;
în gânduri, în vorbe, în fapte-n dorinţi,
Isuse dă-mi harul preasfintei credinţi.

Dă-mi harul credinţei adânc şi curat,
când sufletul geme.adânc apăsat!
Când veacu-ndoielii scrâşneşte din dinţi,
isuse dă-mi harul preasfintei credinţi.

Dă-mi harul credinţei mereu mai aprins,
de gheaţa-ndoielii să fiu neatins,
Te rog cu putere şi lacrimi fierbinţi,
Isuse dă-mi harul preasfintei credinţi.

Dă-mi harul credinţei, să zbor tot mai sus,
de munţii-ndoielii să fiu nerăpus;
.când muşcă durerea, când vin suferinţi,
Isuse dă-mi harul preasfintei credinţi.

Dă-mi harul credinţei, să trec liniştit,
pe marea-ndoielii cu valu-i cumplit.
Vâslind cu putere şi noi stăruinţi,
Isuse dă-mi harul preasfintei credinţi.

Dă-mi harul credinţei, să pot să privesc,
spre ţărmul nădejdii spre care păşesc,
mergând pe cărarea urmată de sfinţi,
Isuse prin harul preasfintei credinţi.

Dă-mi harul credinţei, să pot rămânea ,
în Tine statornic cu dragostea mea,
topit în lumina slăvitei Fiinţi,
Isuse prin harul preasfintei credinţi.

193. Doresc să pot să-Ţi cânt Isuse..

Moderato

Do-resc să pot să'Ţi cânt, I - su-se, c'o i - ni - mă me-reu se-
ni - nă scăl - da - tă'n va - luri de lu - mi - nă a - prin - să'n
dra - gos - tea di - vi - nă şi o - dih ni - tă'n pa - ce
li - nă a - şa do - resc să'Ţi cânt, I - su - se! scăl - da - tă'n su - se!

Doresc să pot să-Ţi cânt, isuse,
c-o inimă mereu senină,
scăldată-n valuri de lumină,
aprinsă-n dragostea divină,
şi odihnită-n pacea lină,
aşa doresc să-Ţi cânt, Isuse!

Doresc să pot s-alerg, Isuse,
c-o inimă despovărată,
în sângele Tău sfânt spălată,
de dor mai mult înflăcărată,
pe calea Ta cea minunată,
aşa doresc să-alerg, Isuse!

Doresc să pot să lupt, Isuse,
c-o inimă mai arzătoare,
umplută cu-adevărul tare,
să poată fi biruitoare,
în lupta sfinţilor cea mare,
aşa doresc să lupt, Isuse!

Doresc să pot s-aştept, Isuse,
c-o inimă mai liniştită,
şi c-o răbdare nesilită,
făgăduinţa Ta slăvită,
ce-n har curând va fi-mplinită,
aşa doresc s-aştept, Isuse!

Să cânt, s-alerg, să lupt, Isuse,
şi să aştept sunt haruri sfinte,
pe care Ţi le cer fierbinte,
chiar când nu pot rosti cuvinte,
Tu dă-mi-le mai dinainte,
aşa Te rog, Te rog, Isuse!...

194. Să ştiu...

"Vedeţi ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Şi suntem." (1 Ioan 3, 1).

Andantino

Să ştiu că sunt co - pi - lul Tău, Pă - rin - te, s'o ştiu
bi ne, că's mân - tu - it din ori - ce rău, prin har, prin har de
Ti - ne! Ref. O, Ta - tă, Ta - tă Sfânt, Tu vrei pe'a-cest pă - mânt, să
ştiu, să ştiu ce sânt, să ştiu, să ştiu ce sânt, prin trai şi prin cu -
vânt, să'Ţi nalţ Nu - me - le sfânt, şi'a - şa să spun ce sânt!

Să ştiu că sunt copilul Tău,
Părinte s-o ştiu bine,
că-s mântuit din orice rău,
prin har, prin har de Tine!

O, Tată, Tatăs fânt,
Tu vrei pe-acest pământ,
^ să ştiu, să ştiu ce sânt, (bis)
prin trai şi prin cuvânt,
să-Ţi nalţ Numele sfânt,
şi-aşa să spun ce sânt!

Să ştiu că sunt ostaş smerit,
Isuse să ştiu bine,
că-n Oastea Ta am fost primit,
prin har, prin har de Tine!

Isus, Isuse Sfânt,
Tu ceri pe-acest pământ,
să fiu ostaş ne-nfrânt,
în frontul vieţii sfânt,
să lupt cu dor şi-avânt,
şi-aşa să spun ce sânt!

Să ştiu că-s rânduit să fiu,
o, Doamne să ştiu bine,
un martor credincios şi viu,
prin har, prin har de Tine!

O, Doamne, Doamne Sfânt,
am pus un legământ,
să-Ţi fiu un martor sfânt,
oricând pe-acest pământ,
de-i soare, nor sau vânt,
lucrând să spun ce sânt!

195. Fă-mi cântecul..

Moderato

Fă'mi cân - te - cul un foc a - prins, din A - de - vă - rul veş - nic, să
ar - dă'n Tem - plul Tău ne - stins, ca jert - fă şi ca sfeş - nic! Pu -
te - rea lui să fa - că scrum, lu - cra - rea ră - tă - ci - rii, îm -
prăş - ti - ind pe'al vie - ţii drum, mi - reas - ma mân - tu - i - rii!

Fă-mi cântecul un foc aprins,
din Adevărul veşnic,
să ardă-n Templul Tău nestins,
ca jertfă şi ca sfeşnic!
Puterea lui să facă scrum,
lucrarea rătăcirii,
împrăştiind pe-al vieţii drum,
mireasma mântuirii!

Fă-mi cântecul o spadă grea,
Cuvântul Tău să-l poarte,
să-mpartă biruinţa Ta,
prin lumea cea de moarte;
să taie-adânc orice păcat,
şi orice rătăcire,
croind un drum mai luminat,
spre har şi mântuire!

Fă-mi cântecu-nţeiept năier,
pe marea suferinţei,
să poarte-n orice timp spre Cer,
corabia credinţei!
Şi s-o păzească liniştit,
de stânca rătăcirii,
înaintând desăvârşit,
spre Ţărmul mântuirii!

Fă-mi cântecul, spre slava Ta,
să sune tot mai tare,
mai plin să poată arăta,
iubirea-Ţi arzătoare.
Şi armonia lui de har,
s-atragă pe oricine,
din noaptea chinului amar,
Isuse lângă Tine!

196. Fă-mă Tu folositor...

"...Altă dată ţi-a fost nefolositor, dar care acum îţi va fi.folositor şi ţie **şi** mie." (Filimon 11).

Moderato

Fă - mă Tu fo - lo - si - tor, Doam- ne, prin iu - bi - re, ca să pot pe'al
Tău o - gor, du - ce mân - tu - i - re! ca să pot pe'al Tău o - gor,
du - ce mân - tu - i - re! I su - se, I - su - se
Ref.
fă - mă Tu fo - lo - si - tor nu - mai prin iu - bi - re!

Fă-mă Tu folositor,
Doamne prin iubire,
ca să pot pe-al Tău ogor, Ibis
duce mântuire!
Isuse, Isuse, fă-mă Tu folositor
numai prin iubire!

Duhul pururi sfinţitor,
să mă poarte-n lume,
ca să fiu folositor,
sfântului Tău Nume!
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
sfântului Tău Nume!

Mai aprins, mai râvnitor,
să alerg nainte,
ca să fiu folositor,
cauzei preasfinte.
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
cauzei preasfinte!

Dă-mi puterea să-mi omor,
zilnic vechea fire,
ca să fiu folositor,
căii de sfinţire.
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
căii de sfinţire!

Stinge-mi foc ucigător,
de dorinţi străine,
ca să fiu folositor,
numai pentru Tine!
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
numai pentru Tine!

Fă-mă Tu mai răbdător,
în dureri amare,
ca să-Ţi fiu folositor,
Ţie în Lucrare!
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
Ţie în Lucrare!

Şi de Tine mai cu dor
inima-mi anină,
ca să-Ţi fiu folositor,
pururi prin lumină!
Isuse, Isuse, vreau să fiu folositor
pururi în lumină!

197. O, vindecă-mi ochiul credinţei...

"Doamne, deschide-i ochii să vadă." (2 Regi 6, 17).

Moderato

O, vin-de-că'mi o-chiul cre - din-ţei, I - sus, să poa-tă pri - vi stră-lu - ci - rea, din Ce - ru'a - de - vă - ru - lui fă - ră a - pus, în ca - re dom - neş - te iu - bi - rea! din Ce - ru'a - de - vă - ru - lui fă - ră a - pus, în ca - re dom - neş - te iu - bi - rea!

O, vindecă-mi ochiul credinţei Isus,
să poată privi strălucirea,
din ceru-adevărului fără apus,
în care domneşte iubirea! j

Mai limpede fă-mi-l în vremea de-acum,
să-Ţi pot recunoaşte Fiinţa,
să pot ocoli orice piedică-n drum,
ce-o pune-n ascuns necredinţa.

Când somnul vrăjmaş, mă pândeşte şi-ar vrea
adânc să pătrundă în mine,
alungâ-l Isuse din inima mea,
şi ochiul mai treaz Tu mi-l ţine!

Topeşte-mă-n focul preasfintei iubiri,
ca ochiul credinţei să poată
păstra necurmat şi fierbinte-n priviri,
Fiinţa-Ţi în har îmbrăcată!

198. Suflete-al meu

Andantino

Su - fle - te'al meu, cân-tă me-reu, cân-tă pe Dom-nu'n lu - mi - nă, Cân-tă su-pus, căci Ţi'a a - dus, har şi pri - mi - re de - pli - nă.

Ref. Mai lu - mi-nos, mai cre - din-cios, cân-tă şi'as-cul-tă'L pe Dom-nul Hris-tos!

Suflete-al meu,
cântă mereu,
cântă pe Domnu-n lumină,
cântă supus,
căci ţi-a adus,
har şi primire deplină.

Ref. Mai luminos,
mai credincios,
cântă şi-ascultă-L pe Domnul Hristos!

Drumu-l slăvit,
calcă-l smerit,
plin de nădejdea sfinţirii,
cântă nenfrânt,
cântecul sfânt,
scut ţi-este harul iubirii!

Fii răbdător,
spinii ce dor,
grabnic trăi-şi-vor sfârşitul,
zorii de har,
dulce răsar,
iată e roş Răsăritul!

199. Ce frumoasă-i mântuirea..

Moderato

Ce fru - moa - să'i mân - tu - i - rea, ce fru - moa - să! ce fru -
moa - să! Toar - nă'n su - flet fe - ri - ci - rea, lu - mi - noa - să! lu - mi -
noa - să! Căci a - cel ca - re'a ve - nit, la I - sus cel răs - tig - nit,
mân - tu - i - re'a do - bân - dit, lu - mi - noa - să! lu - mi - noa - să!

Ce frumoasă-i mântuirea,
ce frumoasă! (bis)
Toarnă-n suflet fericirea
luminoasă! (bis)
Căci acel care-a venit,
la Isus cel răstignit,
mântuire-a dobândit,
luminoasă!

Ce deplină-i mântuirea,
ce deplină,
taina ei omoară firea
cea de tină!
Şi din moartea ei răsar,
zorii vieţii noi, în dar,
îmbrăcată-n sfântul har
şi-n lumină!

Ce slăvită-i mântuirea,
ce slăvită!
E gătită cu iubirea
liniştită!
Şi pe unde trece ea,
lasă alb veşmânt de nea,
miresmat cu dragostea
liniştită!

Ce măreaţă-i mântuirea,
ce măreaţă!
Poartă-n ea nemărginirea
de viaţă.
Căci în haru-I minunat
Domnu-n braţe ne-a purtat,
spre izvorul nesecat
de viaţă!

închinare-n umilinţă
închinare,
îi aducem cu credinţă
şi-ascultare,
Domnului iubit Isus,
ce-n iubire ne-a adus,
mântuirea cea de Sus,
cu-ndurare!

200. Neam de Dumnezeu...

"Suntem din neamul Lui..." *(Fap. Ap. 17, 28).*

Moderato

Din neam de Dum - ne - zeu sun - tem, năs - cuţi din veş - ni - ca'l Fi - in - ţă, toţi câţi pe - ce - tea Lui a - vem, toţi câţi pur - tăm în duh cre - din - ţă; din *Ref.* Dum - ne - zeu sun - tem din Dum - ne - zeu!

Din neam de Dumnezeu suntem,
născuţi din veşnica-I Fiinţă,
toţi câţi pecetea Lui avem,
toţi câţi purtăm în duh credinţă;

R f Din Dumnezeu,
suntem din Dumnezeu.

Toţi câţi în inimă-am primit
chemarea harului divină,
adusă-n chip desăvârşit,
prin jertfa Fiului deplină;

Toţi câţi păstrăm al Lui Cuvânt
lumină sfântă pe cărare;
toţi câţi înaintăm cu-avânt,
spre-mpărăţia viitoare;

Toţi câţi suntem înveşmântaţi,
cu arzătoarea Lui iubire,
- suntem din neamul Lui, curaţi,
şi El e-a noastră Moştenire!

201. Ce pot să spună despre tine ?...

Maestoso

Ce pot să spu - nă des - pre ti - ne, a - cei ce via - ţa'ţi ur - mă - resc? te so - co - tesc lu - cra - re sfân - tă a Ha - ru - lui dum - ne - ze - iesc? te so - co - tesc lu - cra - re sfân - tă a Ha - ru - lui dum - ne - ze - iesc. *Ref.* Tu ştii, tu vezi! o, cer - ce - tea - ză'ţi a - dânc şi'a - tent vi - a - ţa ta, chiar de te'n - şeli pe ti - ne în - suţi, pe Dom - nul nu'L poţi în - şe - la - la!

Ce pot să spună despre tine,
acei ce viaţa-ţi urmăresc?
Te socotesc lucrare sfântă } bis
a harului dumnezeiesc?

Ref. Tu ştii, tu vezi! - O, cercetează-ţi
adânc şi-atent viaţa ta,
chiar de te-nşeli pe tine însuţi,
pe Domnul nu-L poţi înşela!

Văd ei lumină minunată,
în tot ce faci şi-n tot ce spui?
Şi simt în fiinţa ta de humă
că eşti copilul Domnului?

Văd pe ogorul vieţii tale
belşugul roadelor de sus?
Şi faţa ta arată pururi
blândeţea Feţei lui Isus?
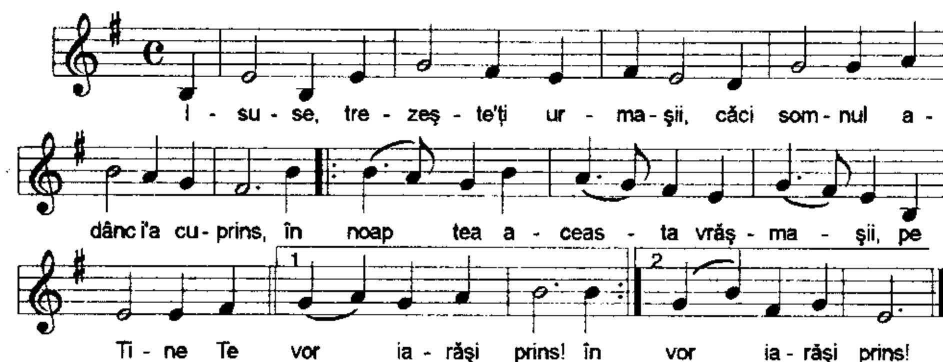
Te văd ei liberi de pământul
şi lumea veacului de-acum?
Şi-alergi tu liniştit şi sigur
pe-al neprihanei veşnic drum?

Isus te-a pus să-I fii lumină,
şi mărturie pe pământ,
cum împlineşti voinţa-I sfântă,
şi cum ţii sfântu-I legământ?

El şi-a făcut cu prisosinţă
lucrarea pentru tine, blând,
de nu-L asculţi în umilinţă,
vei da socoata în curând!

202. Isuse, trezeşte-Ţi urmaşii...

"Isus, apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind şi a zis lui Petru: "Ce. un ceas n-aţi putut să vegheaţi împreună cu Mine?"
(Matei 26, 40).

Isuse,trezeşte-Ţi urmaşii,
căci somnul adânc i-a cuprins,
în noaptea aceasta vrăjmaşii,
pe Tine Te vor iarăşi prins!
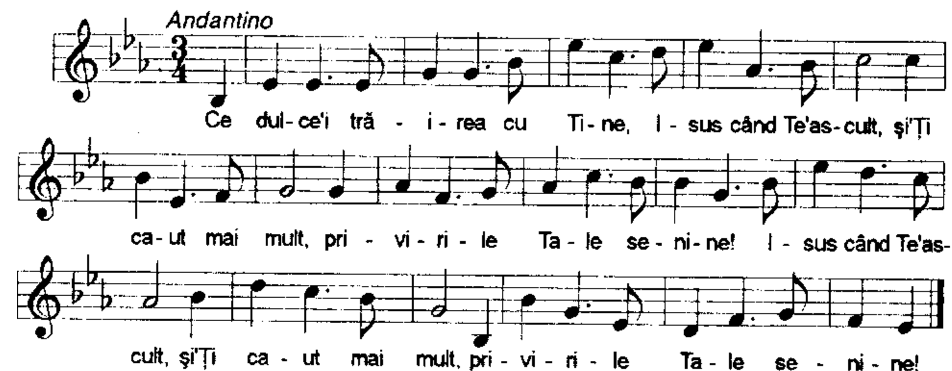
Vor mâinile Tale să-Ţi lege,
o, sfânt Adevăr luminos,
că-n lumea deacum nu e lege,
să-Ţi apere Chipul frumos!

Lucrarea Ţi-o vor nimicită,
pe Tine pe cruce Te vor,
păzeşte-i cu dreapta-Ţi slăvită,
pe-acei ce-Ţi urmează cu dor!

Adună-i mereu lângă Tine,
că-n lume-s atâţia duşmani,
şi-atâtea trădări şi suspine,
şi-atâtea grădini Ghetsimani.

Mai trează le ţine credinţa,
şi dragostea-n suflet curat,
să poarte şi ei biruinţa,
Isuse, cum Tu ai purtat!

203. Ce dulce-i trăirea cu Tine...

Ce dulce-i trăirea cu Tine,
Isus când Te-ascult,
şi-Ţi caut mai mult,
privirile Tale senine! }bis

Ce tainice doruri mă leagă,
când inima mea,
cu focul din ea,
cuprinde Fiinţa-Ţi întreagă!

Ce haruri, ce roade preasfinte,
mă umplu mereu,
când sufletul meu,
aleargă spre Ţintă, nainte!

Odihnă plăcută m-aşteaptă,
în Casa de Sus,
când umblu supus,
cu Tine pe calea cea dreaptă!

204. Pacea şi iubirea..

"...Cel ce sta pe cal, a primit puterea să ia pacea de pe pământ..." *(Apocalipsa6, 4).*

Andante

Pa-cea şi iu- bi-rea s'au lu-at din lu-me, ur-me-le lor sfin-te pes-te tot s'au şters,
căci ni-si-pul mă-rii făr- de- le-gii'n spu-me, 'co-pe- ri- t'a dru-mul pe'un- de e- le'au mers.
Groa-ză şi'n- tu- ne-ric as- tăzi stă- pâ- neş-te fa-ţa'n- tu- ne- ca- t'a'n- tre-gu- lui pă- mânt,
sus- pi-nând aş- teap-tă fi- rea şi tân- jeş-te, du- p'al mân- tu - i- rii Nou A- şe- ză- mânt!

Pacea şi iubirea s-au luat din lume,
urmele lor sfinte peste tot s-au şters,
căci nisipul mării fărdelegii-n spume,
coperit-a drumul pe-unde ele-au mers!

Groază şi-ntuneric astăzi stăpâneşte
faţa-ntunecat-a-ntregului pământ,
suspinând aşteaptă firea şi tânjeşte,
dup-al mântuirii Nou Aşezământ!

Norii grei de ură tot mai mult s-adună,
ploaia să şi-o verse peste fiii ei,
tremură văzduhul, fulgeră şi tună,
şi tresaltă vesel, demonii mişei!...

Pacea şi iubirea pururi se sărută,
doar în locu-n care e Stăpân Hristos,
fericită-i viaţa ce-ascultând tăcută,
rupe legătura cu lumea de jos!

Şi se naltă-n cerul păcii şi iubirii
pe-a credinţei cale dată de Isus,
chiar în cort de humă, haina mântuirii,
o-mbracă-n lumina slăvilor de Sus!

Vino, Doamne, vino! Ca s-aduci cu Tine,
pacea şi iubirea şi-al nădejdii har,
pe pământul care tremură-n suspine,
frământat de chinuri şi de plâns amar!

Şi-adu Sărbătoarea stăpânirii Tale,
peste lumea care s-a zbătut în rău,
pacea Ta să-i fie luminoasă cale,
slavă-n veci să cânte, doar Numelui Tău!

205. De la Tine-am învăţat

"Isus a zis: Învăţaţi de la Mine..." *(Matei 11, 29)*

Moderato

Eu de la Ti-ne'am în-vă-ţat, I-su-se, eu de la Ti-ne'am în-vă-
ţat, I-su-se, că lu-mea'i pa-tri-e stră-i-nă,
pen-tru'a-de-văr, pen-tru lu-mi-nă, pen-tru cre-din-ţa
cea di-vi-nă, pen-tru iu-bi-rea Ta se-ni-nă, pen-tru a-
cei ce vor să vi-nă, la Ti-ne să le dai ho-di-nă!

Eu de la Tin-am învăţat Isuse, (bis)
că lumea-i patrie străină,
pentru-adevăr, pentru lumină,
pentru credinţa cea divină,
pentru iubirea Ta senină,
pentru acei ce vor să vină
la Tine să le dai hodină...

Am învăţat, Isus, că mântuire **(bis)**
din stări adânci de rătăcire,
din neagra lumii rânduire,
din lanţuri de nelegiuire,
din faptele din vechea-mi fire,
primesc când vreau cu hotărâre
desăvârşită izbăvire...

Am învăţat că lumea e-o pustie, (bis)
de rătăciri şi viclenie,
că nu-i a Ta Împărăţie,
ci Te-a primit ca pe-o urgie
când Tu pe-ntinsa ei pustie
îi dăruiai din Apa vie
spre-o fericită veşnicie.

Da, de la Tine-am învăţat, Isuse (bis)
ca să trăiesc cu-adevărat,
tot ceea ce mi-ai arătat.
De nu ascult a Ta dreptate
să pier în noaptea de păcate
străin de sfânta-Ţi bunătate,
de Tine în eternitate!

206. Cu ochii tăi de cer

(Binecuvântare)

- pentru Daniela, 15 iunie 1963,
- ziua ei de naştere -

Moderato

Cu o-chii Tăi de Cer cu soa-re, de'a pu-ruri Ce-rul să'l pri-veşti,
ca Ce-ru'n su-flet să'ţi co-boa-re, şi Ce-ru'n veci să'l mos-te-neşti.
ca Ce-ru'n su-flet să'ţi co-boa-re, şi Ce-ru'n veci să'l mos-te-neşti.

Cu ochii tăi de Cer cu soare,
de-a pururi Cerul să-l priveşti,
ca ceru-n suflet să-ţi coboare,
şi Ceru-n veci să-l moşteneşti.

O sărbătoare nesfârşită,
scăldată-n har dumnezeiesc,
să te-ncunune fericită,
- fetiţa mea, azi îţi doresc!

207. Nu-i jertfă prea mare..

Moderato

Nu'i jert - fă prea ma- re să cazi a - pă - rând frum - se- ţea'A- de- vă- ru- lui
ca - re din Cer co - bo - râ - t'a la noi a - du- când, lu -
mi - nă, iu - bi - re, ier - ta - re! din cer co - bo - râ - t'a la
noi a - du - când, lu - mi - nă, iu - bi - re, ier - ta - re!

Nu-i jertfă prea mare să cazi apărând
frumseţea-Adevărului care
din Cer coborât-a la noi aducând,
lumină, iubire, iertare!

Nu-i jertfă prea mare să pierzi pe pământ
averi, prietenii, libertate,
când Domnul smerit a lăsat Cerul sfânt,
să poarte-ale noastre păcate.

Nu-i jertfă prea mare să fii prigonit,
când crezi şi păstrezi calea dreaptă,
când ştii c-o s-ajungi un sfârşit strălucit,
când ştii ce cunună te-aşteaptă!

Nu-i jertfă prea mare, când ochii-ţi ridici
spre Jertfa de Domnul adusă,
când ştii cât de mult a plătit El aici
a ta mântuire nespusă!

Alungă-ntristarea şi fii fericit,
cântând imnuri sfinte iubirii,
c-alături de Domnul ai fost rânduit,
să fii pe altarul jertfirii!

208. Când m-apasă întristarea..

Moderato

Când m'a - pa- să în - tris - ta - rea, când mi'e su- fle- tu' 'no - rat, o, I -
su- se a - li - na - rea, şi o - dih - na'n Ti - ne'mi cat. Tu cu -
noşti făp - tu - ra'mi sla - bă, şi ştii lup - te - le ce'mi vin, a - du'mi,
Doam- ne, mai de - gra - bă a - ju - to - rul Tău de - plin!

Când m-apasă întristarea,
când mi-e sufletu-norat,
o, Isuse alinarea,
şi oduhna-n Tine-mi cat.
Tu cunoşti făptura-mi slabă,
şi ştii luptele ce-mi vin,
adu-mi, Doamne, mai degrabă
ajutorul Tău deplin!

Adu-mi bucuria sfântă,
şi seninu-n viaţa mea,
luptele care-o frământă,
linişteşte-le în ea.
Şi-n lumina Feţei Tale,
să mă ţii pân-la sfârşit,
ca să pot pe-a vieţii cale
alerga necontenit.

În iubire şi-n credinţă
totdeauna să mă creşti,
şi de scumpa Ta Fiinţă,
tot mai mult să m-alipeşti.
Ca să pot rămâne-n Tine,
liniştit şi roditor,
chiar şi-atunci când greul vine,
scumpul meu Mântuitor!

209. De-ai străbate..

Moderato

De'ai stră - ba - te'n lung şi'n lat, ma - rea şi pă - mân - tul,
de cu zori pâ - nă'n- se - rat a - ler - gând ca vân - tul,
n'ai să a - fli ni - cio - dat' porci zi - dind ce - ta - te,
nici pe cel strâmb şi'n - ti - nat, făp - tu - ind drep - ta - te!

De-ai străbate-n lung şi-n lat
marea şi pământul ,
de cu zori până-n serat
alergând ca vântul,
n-ai să afli niciodat '
porci zidind cetate,
nici pe cel strâmb şi-ntinat,
făptuind dreptate

N-ai să afli lup păstor,
nici pod peste mare,
nici pe cel linguşitor,
sfânt pe-a sa cărare!
Nici făţarnicul trăind
lepădat de sine,
într-o lume ce-i aprind,
patimile-i pline.

Nici pe omul cel firesc
pătrunzând în taina
Adevărului ceresc,
şi să-i poarte haina.
N-ai să-l vezi pe cel răpus
de pământ şi lume,
să-L iubească pe Isus
şi preasfântu-l Nume!...

De-ai străbate-n lung şi-n lat
şi pământ şi mare,
n-ai să-l vezi pe cel bogat,
în sfânta Lucrare.
Căci acel înlănţuit
de-a morţii robie,
niciodată nu-i primit,
în Lucrarea vie!

Domnul nu-şi dă turma Lui
- cea din veac iubită -
niciodată lupului,
spre a fi păzită.
Şi nici haru-l sfinţitor
El nu şi-L împarte,
şarpelui otrăvitor,
purtător de moarte!

Ci El dă desăvârşit,
mântuire-aleasă,
celui care-a părăsit,
calea păcătoasă!
Celui ce-a primit deplin,
viaţă şi iertare,
îi dă harul Lui divin,
pentru-a Sa Lucrare!

Prin credinţ-a fost adus
şi prin haru-l mare,
miel în Turma lui Isus,
dintre morţi şi fiare.
Şi pe urma Lui călcând,
cu nădejde vie,
poate ca să-l fie-oricând
sfântă mărturie!

210. Ce dulce-i povara iubirii..

Moderato

Ce dul - ce'i po - va - ra iu - bi - rii, Pe u - meri cu - raţi a - şe -
za - tă, ea'i mi - rul din Tem - plul mă - ri - rii, Şi
ja - rul pe'al - ta - rul jert - fi - rii, A - şa e po - va - ra iu -
bi - rii, În i - ni - ma'n ca - re'i pur - ta - tă!

Ce dulce-i povara iubirii,
pe umeri curaţi aşezată,
ea-i mirul din Templul măririi,
şi jarul pe-altarul jertfirii,
aşa e povara iubirii,
în inima-n care-i purtată!

Ce albă e floarea iubirii,
mai albă ca neaua-nsorită,
ea-i sfânta podoab-a unirii,
şi-i veşnic izvor fericirii,
aşa este floarea iubirii,
în inima-n care-i primită!

Povara şi floarea iubirii,
păstreaz-o şi creşte-o în mine,
să fiu de folos mântuirii,
la toţi de pe calea pieirii,
prin harul ales al iubirii,
Isus să-i atrag lângă Tine!

211. Iubirea-mi fierbinte

(Binecuvântare)

- pentru soţia mea, Lena, cu ocazia zilei de naştere, 6 iulie 1963.

Andantino

Iu - bi - rea'mi fier - bin - te'ţi do - reş - te, mai mult să'l iu - beşti pe Hris -
tos, căci su - fle - tul ca - re iu - beş - te, e tâ - năr în veci şi fru - mos! căci
su - fle - tul ca - re iu - beş - te, e tâ - năr în veci şi fru - mos!

Iubirea-mi fierbinte-ţi doreşte,
mai mult să-L iubeşti pe Hristos,
căci sufletul care iubeşte
e tânăr în veci şi frumos!

Şi capul mereu ţi se culce
pe umărul Lui mai supus,
nimic nu-i atâta de dulce
ca dragostea pentru Isus!

Ea-i viaţă, putere, lumină,
şi-avânt înspre veacul măreţ,
de ea fie-ţi inima plină,
- e tot ce-ţi doresc mai de preţ!

Niculiţă !

212. Isuse-ntruparea Harului

Moderato

I - su-se'n-tru-pa-rea preas-fân-tu-lui Har, şi Pre-ot şi Jert-fă Tu
eşti pe Al-tar, în Tem-plul sfin-ţi - rii, în Tem-plul sfin-ţi - rii, şi
Pre-ot şi jert-fă eşti Tu pe Al-tar. Ca toţi ca-re gem de pă-ca-te ro-biţi, prin
Ti-ne să fi-e ier-taţi şi pri-miţi, de Ta-tăl, de Ta-tăl mă-ri-rii!

Isuse-ntruparea preasfântului Har,
şi Preot şi Jertfă Tu eşti pe Altar,
în Templul sfinţirii, (bis)
şi Preot şi Jertfă Tu eşti pe Altar.
Ca toţi care gem de păcate robiţi,
prin Tine să fie iertaţi şi primiţi,
de Tatăl, de Tatăl măririi!

Isuse-Armonia din Cerul slăvit,
Tu eşti şi Stăpân dar şi Rob umilit,
în sfânta Lucrare,
Tu eşti şi Stăpân dar şi Rob umilit.
Izvor al vieţii Tu viaţa Ţi-ai dat,
să-i poţi ridica pe cei morţi în păcat,
la viaţă, la viaţă şi soare!

Isuse-Frumseţea neprinsă-n Cuvânt,
Păstor Preaputernic şi Miel pururi sfânt,
Tu eşti pe vecie,
Păstor Preaputernic şi Miel pururi sfânt!
Peceţile sfinte le-ai rupt şi-ai deschis,
cărări spre lumină şi har nedescris,
şi dragoste, dragoste vie!

Isuse eşti *TOT* pentru cei ce Te vor,
eşti Bobul de grâu, dar şi-ntinsul Ogor,
ce porţi mântuire,
eşti Bobul de grâu, dar şi-ntinsul Ogor,
ca toţi cei sădiţi, prin credinţa de foc
în Tine - s-ajungă în Veşnicul Loc,
primind fericire!

Să fiu ca şi Tine, Isuse doresc,
cum Tu mi-ai slujit vreau şi eu să-Ţi slujesc,
cu-ntreaga-mi fiinţă,
cum Tu mi-ai slujit vreau şi eu să-Ţi slujesc!
În mine să pot să cuprind pe deplin,
şi viaţa şi lucrul şi felu-Ţi divin,
mereu prin credinţă.

213. Arătarea Lui

"...Când se va arăta El, vom fi ca EL." *(1Ioan 3, 2).*

Moderato

Doar ce-lor ce Te'ai a-ră-tat, o, A-de-văr prea-lu-mi-nos, şi

Te'au vă-zut cu'a-de-vă-rat, a-şa cum eşti, a-şa fru-mos, şi

fo-cul Tău în veci nes-tins, i'a bi ru it şi i'a a-prins, doar

ei pri-mesc pe chi-pul lor slă-vi-tu'Ţi chip stră-lu-ci-tor; şi

fe-lul Tău şi fa-ţa-Ta, doar ei le pot cu-rat a-vea. căci

tot ce ar-de pe al-tar, ia chip de foc, de-vi-ne jar, de-vi-ne jar.

Doar celor ce Te-ai arătat,
- o, Adevăr prealuminos, -
şi Te-au văzut cu-adevărat,
aşa cum eşti, aşa frumos,
şi focul Tău în veci nestins,
i-a biruit şi i-a aprins,
- doar ei primesc pe chipul lor
slăvitu-Ţi chip strălucitor;
şi felul Tău şi Faţa Ta,
doar ei le pot curat avea, -
căci tot ce arde pe altar,
ia chip de foc, devine jar!... (bis)

214. Nu poţi şti ce-i învierea..

Andantino

Nu poti şti ce'i în-vi-e-rea, nici s'o crezi cu'a-de-vă-rat,

când din-moar-tea făr-de-le-gii, dra-gul meu, n'ai în-vi-at.

Căci în tai-ne-le preas-fin-te va pă-trun-de cel ce'i viu,

mor-ţii în-să ni-cio-da-tă, nici nu cred şi nici nu ştiu!

Nu poţi şti ce-i învierea,
nici s-o crezi cu-adevărat,
când din moartea fărdelegii,
dragul meu, n-ai înviat.
Căci în tainele preasfinte
va pătrunde cel ce-i viu.
Morţii însă niciodată,
nici nu cred şi nici nu ştiu!

Nu poţi şti ce-i biruinţa
Jertfei de pe Golgota,
când mocirla fărdelegii
ţi-a-necat viaţa ta.
Căci în luptele divine
biruiesc doar cei curaţi;
ca să-noate, niciodată,
nu mai pot cei înecaţi.

Nu poţi şti ce-i mântuirea,
şi-adâncimea ei de har,
când la plugul fărdelegii
tragi pe-al lumii-ntins hotar!
Numai cei iertaţi şi liberi,
îi simt focul ei întreg.
Robii însă niciodată,
n-o cunosc, nici n-o-nţeleg!

Nu poţi şti ce-i Adevărul
rânduirilor cereşti,
când pe calea fărdelegii,
şi-a minciunii tu păşeşti.
Numai cel născut din Duhul
prin credinţa în Isus,
în lumina cunoştinţei
tainelor pe veci e pus!...

215. Un stâlp In Templul Tău...

*"Pe cel **ca** va birul, îl voi face un stâlp **în** Templul Dumnezeului **meu**..."* *(Apocalipsa 3, 12).*

Moderato

Un stâlp în Tem-plul Tău cel viu, zi - dit a - dânc în Ti - ne,

I- sus do-resc de - plin să fiu, să pot pe u- meri ca să ţiu,

1 po - ve - ri - le di - vi - ne! 2 po - ve - ri - le di - vi - ne!

Un stâlp **în** Templul Tău cel viu,
zidit adânc în **Tine,**
Isus doresc deplin să fiu,
să pot **pe** umeri ca să ţiu, }bis
poverile divine!

Împodobit şi potolit,
cu aurul credinţii,
să port **în** chip desăvârşit,
lumina harului slăvit,
în noaptea **suferinţii!**

Pân-la sfârşit neclătinat,
din sfânta Temelie,
păstrează-mă tot mai curat,
mai hotărât, mai nenfricat,
oricâte-ar fi să vie!

Să fiu un **reazim sfinţitor,**
trudiţilor pe cale,
alin şi har **întăritor,**
să torn **în** inimile lor,
prin glasul Cărţii Tale.

Un stâlp **în** Templul Tău cel sfânt,
durat în stânca tare,
a Adevărului nenfrânt,
Isuse **fă-mă** pe pământ,
spre slava Ta cea mare!

216. Nu te frământa...

*"...Isus i-a zis: "Marto, **Marto,** pentru multe lucruri te îngrijorezi şi te fămânţi tu, dar un singur lucru trebuieşte. **Maria** şi-a ales partea cea bună, care nu i se va lua."*
*(**Luca** 10, 41-42).*

Nu te fră- mân - ta ca Mar- ta, mul - te tu să'n - făp - tu-ieşti,

ros - tul vie - ţii'i nu- mai U - NUL: A - de - vă - rul săl gă - seşti.

Şi ră - mâi a - poi sta - tor - nic, cu tot su - fle - tu'a - li - pit,

li - niş - tit ca şi Ma - ri - a, lân - gă Dom- nul Prea - iu - bit.

Nu te frământa ca **Marta,**
multe tu **să-nfăptuieşti,**
rostul vieţi-i numai ***UNUL :***
Adevărul **să-l** găseşti.
Şi rămâi apoi statornic,
cu tot sufletu-alipit,
liniştit ca şi **Maria,**
lângă Domnul Preaiubit.

Însetat după ştiinţă,
multe-nveţi azi pe pământ,
multe prinde-a ta gândire,
multe ştii, căci multe sânt!
Dar de nu ştii lucrul ***UNIC,***
spus de orbul vindecat,
tu nu poţi avea lumina
harului **îmbelşugat!**

Poţi păzi cu **sârguinţă,**
ca şi tânărul avut,
multe legi, porunci şi jertfe,
câte **alţii** n-au putut,
dar de-ţi mai lipseşte ***UNA :***
"Ruperea de veacul rău,"
tu n-ai parte niciodată,
cu Isus în Cerul Său.

De te lupţi cu multe planuri,
de vrei multe căi s-apuci,
uiţi de ***UNICA*** Lucrare,
şi de slujba care-o duci.
Uiţi s-alergi pe calea sfântă,
şi uiţi Ţinta ce ţi-a pus,
înaintea ta curată,
Domnul nostru Sfânt Isus!

Uiţi iubirea-n simplitatea
inimii de prunc candid,
ce cu cheia ei descuie,
porţi ce alte legi **le-nchid...**
- Domnul vrea ***UN*** singur lucru:
- prin trăire-aşa să-l ştii: -
"Tu în El şi El în tine,"
contopiţi pe veşnicii!

217. Tot ce-i vrednic...

"...Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de ***primit...aceea*** *să vă* ***însufleţească..."***
(Filipeni 4, 8).

Andante

Tot ce'i vred-nic de pri-mit, tot ce'i vred-nic de do-rit, tot ce'i vred-nic

de iu-bit, Doam-ne să mă'n-su-fle-ţeas - că, ca să pot tră - i cu-rat,

în-tr'o lu-me de pă-cat, şi'n lu-mi-nă'n-veş-mân-tat, să 'nalţ ca - u- za ce-reas-că!

Tot ce-i vrednic de primit,
tot ce-i vrednic de dorit,
tot ce-i vrednic de iubit,
Doamne să mă-nsufleţească,
ca să pot trăi curat,
într-o lume de păcat,
şi-n lumină-nveşmântat,
să nalţ Cauza cerească!

Tot ce-i vrednic şi frumos,
tot ce-i sfânt şi de folos,
e-Adevărul luminos,
dătător de mântuire.
Tu eşti Adevăru-ntreg,
viaţa mea de Tine-o leg,
căci prin Tine înţeleg,
tot ce-i vrednic de iubire!

Dumnezeul meu Ceresc,
dă-mi credinţă să doresc,
şi putere să primesc,
tot ce vine de la Tine.
Să iubesc ce Tu iubeşti,
să doresc ce Tu doreşti,
să primesc ce Tu primeşti,
haru-acesta-l vreau în mine!

218. Nu poţi cumpăra cu bani.

"...Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani."
(Fap. Ap. 8. 20).

Andantino

Nu poţi cum - pă - ra cu bani, mân-tu - i - rea mi - nu - na - tă,

de te'ai zba - te ani şi ani, nu poţi cum - pă - ra cu bani,

ea se dă la cei săr - mani, prin cre-din - ţă, fă - ră pla - tă!

Nu poţi cumpăra cu bani,
mântuirea minunată,
de te-ai zbate ani şi ani,
nu poţi cumpăra cu bani,
ea se dă la cei sărmani,
prin credinţă, fără plată!

Nu poţi cu fireşti puteri,
să duci luptele divine,
nici a Duhului poveri,
nu poţi cu fireşti puteri,
să le porţi smerit spre Cer,
de n-ai viaţă nouă-n tine!

Nu poţi prinde-n mintea ta,
cea-ntinată şi firească,
darul de pe Golgota,
nu-l poţi prinde-n mintea ta,
numai Duhu-i poate da,
starea care să-l primească!

Numai harul minunat,
coborât întreg prin cruce,
te ridică din păcat,
şi din locu-ntunecat,
dacă crezi cu-adevărat,
mântuire el ţi-aduce!

Leapădă tot ce-i pământ,
leapădă-ţi vicleana fire,
şi-atunci Domnul pururi sfânt,
îţi dă harul Lui nenfrânt,
şi lumină şi avânt,
şi comori de fericire!

219. Cu amfora inimii...

"Apa pe care ***i-o*** *voi da Eu, se va preface în el* ***într-un*** *izvor de apă, care va ţâşni* ***în viaţa*** *veşnică."* ***(Ioan*** *4, 14).*

Moderato

Cu am - fo - ra i - ni - mii me - le când zo - rii'şi a -
run - că be - tea - la lu - mi - nii pe ce - rul de ste - le, gră -
bit şi'n - se - tat vin cu ea - la Fân - tâ - na cu a - pa cea
vi - e şi sfân - t'A - de - vă - ru - lui, ca - re ţâş - neş - te din
veci spre ve - ci - e, s'o um - pli cu dul - ce ră - coa - re

Cu amfora inimii mele
- când zorii-şi aruncă beteala
luminii pe cerul cu stele -
grăbit şi-nsetat vin cu ea la

Fântâna cu Apa cea vie
şi sfânt-a Adevărului, care
ţâşneşte din veci spre vecie,
s-o umpli cu dulce răcoare.

Şi setea din ea-şi potolescă
câţi trec prin a lumii Sahară,
puteri tot mai noi să primească,
să-şi poarte a crucii povară!

Mi-e amfora mică, Stăpâne,
dar mult să reverse ea poate,
cu Apa cea vie din Tine,
mi-o umple în zilele toate!

220. Cum stropul..

Moderato

Cum stro - pul cris - ta - lin de ma - re, cu ma - rea'n veci se fa - ce u - na,
că'i smuls din ea şi tot - dea - u - na re - vi - ne în în - tâ - ia sta - re,
a - şa sunt cei ce prin cre - din - ţă ca stropi, năs - cuţi din A - pa Vi - e,
u - niţi sunt toţi pe veş - ni - ci - e, de stau în Veş - ni - ca Fi - in - ţă.

Cum stropul cristalin de mare,
cu marea-n veci se face una,
că-i smuls din ea - şi totdeauna
revine în întâia stare,
aşa sunt cei ce prin credinţă
ca stropi, născuţi din Apa Vie,
uniţi sunt toţi pe veşnicie,
de stau în Veşnica Fiinţă.

Cum boabele de grâu unite
sunt doar în pâinea minunată,
în suferinţă frământată,
atunci când ele sunt zdrobite,
aşa sunt cei ce suferinţa,
zdrobitu-le-a dintâia fire,
desăvârşiţi sunt în unire,
că-n pâinea vieţii-şi au fiinţa!

Cum o scânteie îşi păstrează,
cu focul vie unitate,
din trupul lui când nu se-abate,
căci numa-n el ea luminează,
aşa sunt cei născuţi din focul
aprins al dragostei divine,
uniţi sunt toţi cu roade pline,
în el când îşi păstrează locul!

Cum vinul ce dă bucurie
e-o unitate fericită,
a boabelor ce nimicită,
li-e firea cea născută-n vie,
aşa sunt cei ce-şi au trăirea,
în Viţa harurilor tare,
au bucurii şi sărbătoare,
în noul vin ceresc, ***UNIREA.***

221. Acesta-i Adevărul...

"Cuvântul Tău este Adevărul..." *(Ioan 17, 17).*

Andantino

De uzi me - reu pe al - ţii, şi tu vei fi u - dat,
nu se- ceri ni - cio - da - tă, de- cât ce'ai se - mă - nat!
A - ces - ta'i A - de - vă - rul pu- ter- nic şi fru - mos,
ce'n stră - lu - ci - ta'l Car - te ni l'a lă - sat Hris - tos!

De uzi mereu pe alţii,
şi tu vei fi udat,
nu seceri niciodată
decât ce-ai semănat!
Acesta-i Adevărul
puternic şi frumos,
ce-n strălucita-l Carte
ni l-a lăsat Hristos!

Şi sabia din teacă
de-o scoţi spre a lovi,
de sabie pieri-vei,
când ceasu-ţi va sosi.
Acesta-i Adevărul
din sfântul Cer adus,
si-i scris în Cartea păcii,
prin jertfă, de Isus!

Pe calea mântuirii
aşa doar poţi s-apuci,
de-ţi lepezi eul propriu
şi crucea când ţi-o duci.
Acesta-i Adevărul
nenfrânt şi luminos,
descoperit în Cartea
Vieţii lui Hristos!

La doi stăpâni deodată,
nu vei putea sluji,
nici firea pământească
nu poţi a o-mblânzi.
Acesta-i Adevărul
pe care ni l-a spus,
cu-atâta limpezime,
în Cartea Sa, Isus!

Părintele iubirii
păcatul ne-a iertat,
prin Fiul Său de credem,
căci jertfă ni L-a dat.
Acesta-i Adevărul
preadulce şi duios,
ce-atât de nalt se vede,
în Cartea lui Hristos!

Pământu-ntreg cu Cerul
curând se va uni,
când Domnul în mărire,
la noi va reveni.
Acesta-i Adevărul
mângâietor nespus,
ce-n Cartea Veşniciei
ni l-a păstrat Isus!

De cercetăm cu râvnă
preasfântă Cartea Sa,
noi Adevărul veşnic,
deplin îl vom afla.
Căci Adevărul unic,
e-un diamant ceresc,
cu mii şi mii de feţe
ce-n dragoste sclipesc!

Ferice-acel ce crede
şi-n dragoste-i aprins,
în tainică lumină
de Adevăr e prins!
Că-ntreaga mântuire,
şi harul minunat,
e-n Adevărul veşnic,
atunci când l-ai aflat!

222. Fereastra vieţii...

"...Daniel...a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim şi de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga şi lăuda pe Dumnezeul lui..." (Daniel 6, 10).

Andantino

Fe - reas - tra vie - ţii me - le, Doam - ne, mai
larg des - chi-de'o ne - cur - mat, spre ce - rul ha - ru - ri - lor Ta -
le, ne - măr - gi - nit şi ne - se - cat spre Ce - rul ha - ru -
ri - lor Ta - le, ne - măr - gi - nit şi ne - se - cat!

Fereastra vieţii mele, Doamne,
mai larg deschide-o necurmat,
spre Cerul harurilor Tale,
nemărginit şi nesecat! bis

Ca aerul curat şi proaspăt,
al Adevărului sfinţit,
s-o primenească totdeauna,
statornic şi desăvârşit.

Al dragostei zefir s-o umple
cu-al ei parfum îmbătător,
mai strălucit, mai viu, mai spornic,
în revărsatul zorilor!

Căci sunt cu trupul prins în lumea
vremelnicului Babilon,
dar ard de dorul revederii,
dumnezeiescului Sion!

Păstrează-mi Tu deschisă, Doamne,
fereastra vieţii necurmat,
spre Fericita mea Nădejde
Sionul binecuvântat!

223. O, Doamne, dă-mi mereu iubirea...

"Urmăriţi dragostea..." (1 Corinteni 14, 1).

Andantino

O, Doam - ne, dă'mi me - reu iu - bi - rea, ce poa - te prin - de'n
ea vrăj - ma - şii, ce'mi fa - ce lim - pe - de pri - vi rea, şi'n
ca - lea Ta mi'n - dreap - tă pa - şii. ce'mi fa - ce lim - pe -
de pri - vi - rea şi'n ca - lea Ta mi'n - dreap - tă pa - şii.

O, Doamne, dă-mi mereu iubirea,
ce poate prinde-n ea vrăjmaşii,
ce-mi face limpede privirea,
şi-n calea Ta mi-ndreaptă paşii. } bis

Dă-mi Tu înţelepciunea care
cu Adevărul mă încinge,
cu zel m-aprinde în Lucrare,
şi focul rătăcirii-l stinge.

Şi dă-mi puterea cea din Tine,
să biruiesc orice ispită,
să naintez spre zări senine,
nălţând dreptatea Ta slăvită.

Cu harurile Tale sfinte,
îmi umple zilnic Tu fiinţa,
să pot trăi-mplinind, Părinte,
Cuvântul Tău, cum Ţi-e dorinţa!

224. Cu resemnare...

"Căci întristările noastre uşoare de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veşnică de slavă." (2 Cor. 4, 17).

Andantino

Cu re-sem-na-re şi cre-din - ţă, să urci cal-va-rul
u-mi-li-rii, că'n a-dân-cimi de su-fe-rin - ţă, se
naş-te per-la mân-tu-i-rii! că'n a-dân - cimi de
su-fe - rin - ţă, se naş-te per-la mân-tu - i - rii!

Cu resemnare şi credinţă,
să urci calvarul umilirii,
că-n adâncimi de suferinţă,
se naşte perla mântuirii!

Cu râvnă-n rugă tu te pune,
să-mprăştii umbrele minciunii,
că-n adâncimi de rugăciune,
se află perla-nţelepciunii!

Cu stăruinţă arzătoare,
Tu cercetează ce te-ncântă,
că-n adâncimi de cercetare,
e Adevărul - perlă sfântă!

Cu-a neprihanei armă vie,
să stingi a patimilor pară,
că-n adâncimi de curăţie,
găseşti iubirea, perlă rară!

Să-ţi fie viaţa adâncită
în Domnul - Marea Vieţii pline -
căci El e pururi nesfârşită
Comoara perlelor divine!

225. Cu haina iubirii...

"Atunci Sem şi Iafet au luat mantaua, au pus-o pe umeri, au mers deandărătelea şi au acoperit goliciunea tatălui lor; fiindcă feţele le erau întoarse înapoi, n-au văzut goliciunea tatălui lor." (Fac. 9, 23).

Moderato

Cu hai-na iu-bi-rii s'a-co-păr me-reu, pe cel dez-go-lit de is-
pi-tă, şi greu să nu'l ju-dec în cu-ge-tul meu, ros-tind o sen-
tin-ţă gră-bi-tă! *Ref.* Iu - bi - rea, iu - bi - rea, să'mi um-ple de'a pu-ruri tră-
i - rea, iu - bi - rea, iu-bi - rea, pli-neas-că'şi în mi-ne me - ni - rea.

Cu haina iubirii s-acopăr mereu,
pe cel dezgolit de ispită,
şi rău să nu-l judec în cugetul meu,
rostind o sentinţă grăbită!

Ref: Iubirea, iubirea
să-mi umple de-a pururi trăirea,
iubirea, iubirea
plinească-şi în mine menirea.

Nici piatra osândei cea rece şi grea
în mine s-o am ridicată,
ci dragostea dulce, cu focul din ea,
să facă deplin judecată!

Iar sabia sfânt-a dreptăţii de Sus
nici când să n-o scot cu grăbire,
ci pururi să-nvăţ de la Domnul Isus,
dreptatea născută-n iubire.

Cu plugul iubirii să scot nencetat
păcatul cu-a lui rădăcină,
că-n dragoste sufletul este curat,
prin ea se păstrează-n lumină!

In răni de păcate să torn nesfârşit
balsamul iubirii divine,
căci dragostea-i semnul că Domnul slăvit
născutu-m-a nou dintru Sine!

226. Pe harfa inimii...

Maestoso

Pe har - fa i - ni - mii un sin - gur Nu - me, do -
resc să nalţ un cân - tec ma - ies - tos, lu - mi - na lui să um ple'n -
trea - ga lu - me, căci Soa - re e dum - ne - ze - ies - cul Nu - me: I -
SUS HRISTOS! I - SUS HRISTOS! căci Soa - re e dum - ne - ze -
ies - cul Nu - me: I - SUS HRIS - TOS! I - SUS HRIS - TOS!

Pe harfa inimii un singur Nume,
doresc să nalţ în cântec maiestos,
lumina Lui să umple-ntreaga lume, } bis
căci Soare e dumnezeiescul Nume:
ISUS HRISTOS! -bis-

In Taina Lui e-ntreaga mântuire,
şi-ntregul Har prin El a fost adus.
0, Nume sfânt! Comoară de iubire,
puterea Ta aduce mântuire:
HRISTOS ISUS!

Să-mi acordezi, Isuse, în lumină,
prin Duhul, harfa inimii mereu,
şi-n armonia limpede şi plină,
să-Ţi nalţ slăvitul Nume în lumină
de DUMNEZEU!

227. La adăpostul Sângelui.

*"**Sângele** vă va sluji ca semn pe casele unde **veţi** fi. Eu voi vedea **sângele,** şi voi trece pe lângă **voi,** aşa că nu vă va ni-**nici** ourgie..."* *(Exod 12, 13).*

Andantino

La a - dă - pos - tul Sân - ge - lui sfin - ţit, al Mie - lu - lui de
Paş - te, de ori - ce griji şi te - meri sunt scu - tit, de pa - ce su - fle
tul mi'e co - ple - şit, la a - dă - pos - tul Sân - ge - lui sfin - ţit, spe - ran - ţa
mea re - naş - te! de mea re - naş - te! spe - ran - ţa mea re - naş - te!

La adăpostul Sângelui sfinţit,
al Mielului de Paşte,
de orice griji şi temeri sunt scutit,
de pace sufletul mi-a copleşit,
la adăpostul Sângelui sfinţit, bis
speranţa mea renaşte! (bis 2)

La adăpostul sângelui curat,
eu scap de-o grea povară,
prin El cu Dumnezeu sunt împăcat,
din pomul vieţii roade El mi-a dat,
la adăpostul Sângelui curat,
e-a Harului comoară!

Lumină şi imbold deplin primesc
şi aripi de credinţă,
să zbor spre Canaanul cel Ceresc,
când stau sub Sângele dumnezeiesc,
lumină şi imbold deplin primesc,
în slaba mea fiinţă!

O, slavă Ţie, Mieluşel Preasfânt,
căci Jertfa Ta slăvită,
mi-e stânca mântuirii pe pământ,
mi-e adăpost puternic şi nenfrânt,
mi-e bucurie sfântă şi avânt,
spre Era fericită!...

228. Ridică-Ţi lucrători..

Moderato

Ri - di-că'Ţi lu-cră-tori I - su-se, căci ma-re'i se-ce-ri-şul
Tău Dez-lea-gă bra-te-le su - pu-se, de stă-pâ-ni-rea ce-lui rău! Pe o
Ref.
go-rul lu-cră-rii di - vi-ne,ca s'a-du-ne I-su-se cu Ti-ne,să'Ţi ri-dici, să'Ţi ri-dici lu-cră-
tori, mai a-prinşi de'ai iu-bi-rii fi-ori, mai pă-trunşi de'al cre-din-ţei a - vânt, şi mai
plini de preas-fân-tul cu-vânt. Ca s'a-du-ne I - su-se cu Ti-ne, pe o-go-rul lu-cră-rii di-
vi-ne,să'Ţi ri - dici,să'Ţi ri-dici lu-cră-tori, de lu-mi-nă şi har pur-tă-tori!

Ridică-Ţi lucrători Isuse,
căci mare-i secerişul Tău,
dezleagă braţele supuse
de stăpânirea celui rău!

Pe ogorul Lucrării divine,
ca s-adune Isuse cu Tine
să-Ţi ridici, să-Ţi ridici lucrători,
mai aprinşi de-ai iubirii fiori,
Ref. mai pătrunşi de-al credinţei avânt,
şi mai plini de preasfântul Cuvânt.
Ca s-adune Isuse cu Tine,
pe ogorul Lucrării divine,
să-Ţi ridici, să-Ţi ridici lucrători,
de lumină şi har purtători!

Înflăcărează-i Tu cu darul
dumnezeieştei stăruinţi,
să poată strânge în grânarul
ceresc, noi snopi curaţi şi sfinţi.
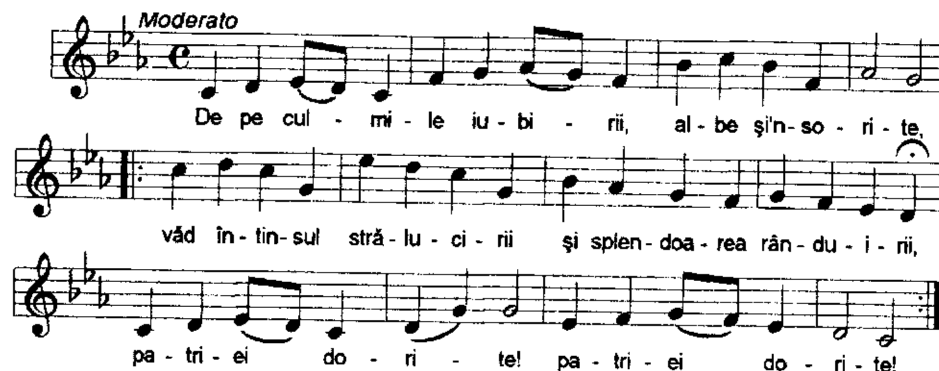
Şi-nveşmântează-i în lumină,
prin Adevărul Tău sfinţit,
să poat-alege din neghină,
frumosul grâu desăvârşit!

Ridică-Ţi în Lucrarea vie,
pe cei din viaţa Ta născuţi,
căci numai viii pot să-nvie,
pe morţii-n fărdelegi ţinuţi!

Ce mare, mare Ţi-e Lucrarea
şi ce preţ mare Te-a costat,
doar cei ce-i simt din plin chemarea
sunt lucrători cu-adevărat!

229 . De pe culmile iubirii...

*"**Moise** s-s suit din câmpia **Moabului** pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, in fața **Ierihonului**. Și Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la **Dan**." (Deut. 34, 1).*

De pe culmile iubirii,
albe şi-nsorite,
văd **întinsul** strălucirii,
şi splendoarea rânduirii, } bis
Patriei dorite! (bis)
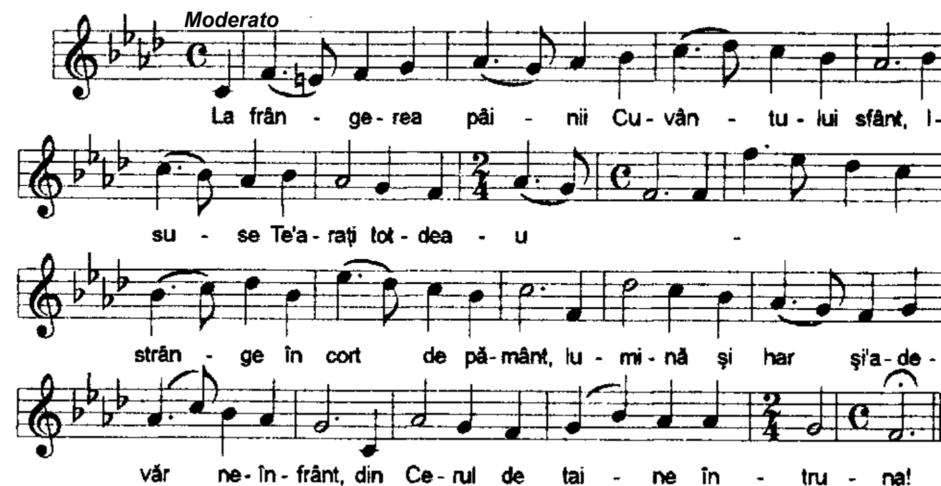
Inima **mi-se** aprinde,
viaţa-mi se topeşte,
de-aş putea azi **m-aş** desprinde,
de pământul ce-mi cuprinde
dorul care creşte!

Şi-aş zbura, zbura spre Tine,
să Te-ajung odată,
căci Te port adânc **în** mine,
şi-n furtuni şi-n vremi senine,
Ţară minunată!

Frumuseţea Ta **mă-mbie,**
- totu-i sărbătoare -
m-ai vrăjit pe veşnicie,
vino, **sfântă-mpărăţie,**
cu-al Dreptăţii Soare!

230. La frângerea painii...

*"Pe când şedea cu ei la masă, a luat pâinea; şi după ce a rostit binecuvântarea, a **frânt-o,** şi **le-a** dat-o. Atunci li s-au deschis ochii şi L-au cunoscut..." (Luca 24, **30-31**).*

La frângerea pâinii Cuvântului sfânt,
Isuse Te-arăţi totdeauna,
şi sufletul strânge în cort de pământ,
lumină şi har şi-adevăr neînfrânt,
din Cerul de taine - **întruna!**

Din frângerea pâinii Cuvântului viu
primesc şi-mi păstrez viaţa nouă,
ea-mi ţine tăria **pe-al** lumii pustiu
şi dorul **mi-l** creşte spre Tine să viu,
cu genele pline de rouă!

Vreau frângerea pâinii s-o fac necurmat
în Templul iubirii aprinse,
s-o pot împărţi mai divin, mai curat,
la toţi cei flămânzi după harul bogat,
cu **mâinile-n** rugă întinse!

La frângerea pâinii Cuvântului Sfânt
Isuse Te-arăţi tuturora,
ea-i uşă şi scară şi aripi şi-avânt,
spre Cerul preasfântului Tău Legământ,
de unde-i privesc aurora!

231. Nu poţi opri...

Maestoso

Nu poţi o - pri din drum mă - re - ţul soa - re, nici tim - pu'n loc nu'l
vei pu - tea ţi - nea, nici le - gea mor - ţii cea ne - cru - tă - toa - re,
s'o'm - pie - dici as - tăzi tu nu vei pu - tea! nici le - gea mor - ţii
cea ne - cru - ţă - toa - re, s'o'm - pie - dici as - tăzi tu nu vei pu - tea!

Nu poţi opri din drum măreţul soare,
nici timpu-n loc nu-l vei putea ţinea,
nici legea morţii cea necruţătoare,
s-o-mpiedici astăzi tu nu vei putea! } bis

Şi nici sfârşitul veacului de ură,
nici judecata care va veni,
nici vremile prezise de Scriptură,
să le opreşti - zadarnic vei trudi!

Nici Primăvara Harului ce vine,
n-o poţi lega în lanţuri şi obezi,
puterea ei nimic n-o poate ţine,
ea vine chiar şi dacă tu nu crezi

Cuvântul Dumnezeului Puternic,
ce veşnic stă deasupra tuturor,
desăvârşit se va-mplini statornic,
căci El e viu şi-atotbiruitor!

232. Smulge cu desăvârşire.

"Desţeleniţi-vă un ogor nou şi nu semănaţi intre spini..."
(Ieremia 4, 3).

Andante

Smul - ge cu de - să - vâr - şi - re, ori - ce rest din
ve - chea'mi fi - re, ră - dă - cini a - dânci şi tari,
de pă - cat ce dau lăs - tari, smul - ge - le din
via - ţa mea, Doam - ne cu pu - te - rea Ta!

Smulge cu desăvârşire,
orice rest din vechea-mi fire,
rădăcini adânci şi tari,
de păcat ce dau lăstari,
smulge-le din viaţa mea,
Doamne, cu puterea Ta!

Ca sămânţa Ta cerească,
să-ncolţească,să rodească,
Harul mântuirii plin,
cu-n duh nou, cu-n simţ divin,
şi cu-n dor, mai arzător,
după veacul viitor!

Buruienile străine,
care-au fost sădite-n mine,
de lucrarea celui rău,
smulge-le cu braţul Tău;
sufletul să-mi fie-n veac,
un ogor pe sfântu-Ţi plac.

Evanghelia slăvită,
s-o pot duce neştirbită,
celor care zac robiţi,
de păcate-nlănţuiţi,
să primesc-al vieţii dar,
şi-al iertării veşnic har.

Fă Tu viaţa mea grădină,
cu flori albe de lumină,
purtătoare de nectar,
şi de roade sfinte-n har,
să le strângi, să le culegi,
numai Tu, Isuse-ntregi.

233. Nu uita...

"Binecuvintează, suflete, pe Domnul, şi nu uita niciuna din binefacerile Lui..." (Psalm. 103, 2).

Moderato

Nu ui - ta c'ai fost smuls din pier - za-re, de I - sus când vi - a - ța și'a
dat, nu ui - ta ce'a cos-tat, ce preț ma-re mân-tu - i - rea din ne-gru'ți pă -
cat! nu ui - ta ce'a cos-tat, ce preț ma-re mân-tu - i - rea din ne-gru'ți pă-cat!

Nu uita c-ai fost smuls din pierzare,
de Isus când viaţa Şi-a dat;
nu uita ce-a costat, ce preţ mare,
mântuirea din negru-ţi păcat! }

Nu uita că tu porţi sfântul nume,
al vieţii şi-al harului sfânt,
rânduit eşti să fii pentru lume,
mărturie prin trai şi cuvânt!

Nu uita, nu uita niciodată,
că tu eşti pe pământ un străin,
nu uita că viaţa ţi-e dată,
ca să nalţi Adevărul divin!

Nu uita de chemarea cerească,
şi de-alegerea ta pentru har,
prin veghere s-o faci să lucească,
dovedind că nu lupţi în zadar.

Să-ţi aduci totdeauna aminte,
de Isus şi Cuvântu-l nespus,
propăşire şi viaţă fierbinte,
vei avea când nu uiţi ce ţi-a spus!

234. Chiar cei aleşi.

Moderato

Chiar cei a - leşi sunt is - pi - tiţi să ca - dă, în vre-mu - ri - le
gre- le de a - poi, dă o - chi - lor tre - zi - e ca să va - dă, I -
su - se că Tu eşti me - reu cu noi, dă o - chi - lor tre -
zi - e ca să va - dă, I - su - se că Tu eşti me - reu cu noi!

Chiar cei aleşi sunt ispitiţi să cadă,
în vremurile grele de apoi,
dă ochilor trezie ca să vadă,
Isuse că Tu eşti mereu cu noi! } bi

Şi-n inimi toarnă linişte deplină,
şi-avânt şi har în greul Tău război,
să ştim adânc, că-n tot ce-o fi să vină,
mai alipit, mai viu eşti lângă noi!

Când urlă valurile spumegânde,
de necredinţă, ură şi nevoi,
adu-ne-aminte-ndemnurile blânde,
ce ni le-ai dat spunând că eşti cu noi!

Şi nu lăsa durerea şi-oboseala,
să ne târască-n negrul lor şuvoi,
ci iartă-ne slăbia şi greşala,
şi-ncredinţează-ne că eşti cu noi!

235. Când vin!

Moderato

Când vin spre mi - ne oşti cum - pli - te, de'n-dem-nuri şi is - pi - te gre-le, când
în - gro- zit pri - vesc spre e - le, I - su - se'n cli - pe - le a - ce - le, dă
i - ni - mi'mi pu - teri spo - ri - te! dă i - ni - mii'mi pu - teri spo - ri - te!

Când vin spre mine oşti cumplite,
de-ndemnuri şi ispite grele,
când îngrozit privesc spre ele,
Isuse-n clipele acele,
dă inimi-mi puteri sporite. (bis)

Deschide-a ochilor lumine,
să văd cum Tu-mi numeri paşii,
să-Ţi recunosc deplin urmaşii,
că mult mai mulţi decât vrăjmaşii
sunt cei ce luptă pentru mine!

Înviorează-mă-n credinţă,
nădejdea fă-mi-o tot mai tare,
şi dragostea mai arzătoare,
să pot rămâne în picioare,
încununat de biruinţă!

Să văd oştirile de îngeri,
ce-mi împresoară viaţa toată,
să-mi văd puterea minunată,
ce-azvârle-ntunecata gloată,
în hăul veşnicei înfrânger!

Şi-nvăluit în pace-adâncă
să cânt cântări de bucurie,
când trec prin neagra vijelie,
să văd lumina ce-o să vie
de haruri neştiute încă!

236. Adânc dorim..

Andantino

A - dânc do - rim, să'Ţi îm - pli - nim, o, Doam - ne,
toa - tă vo - ia - Ta, slă - vi - tu'Ţi Glas, în ori - ce
ceas, a - ju - tă - ne a'l as - cul - ta! slă - ta!

Adânc dorim,
să-Ţi împlinim
o, Doamne toată voia Ta,
slăvitu-Ţi Glas,
în orice ceas,
ajută-ne a-l asculta! } bis

Cu Duhul Sfânt,
pe-acest pământ,
să ne conduci pe drumul Tău,
descoperind,
şi biruind,
îndemnurile celui rău!

Stăruitori,
şi roditori,
în lucrul Tău să fim mereu,
nălţând cu drag,
frumosul steag,
ne-mpiedicaţi de nici un greu!

Ca la sfârşit,
mai strălucit,
cu toţii să-Ţi putem cânta,
când Tu măreţ,
a noastre vieţi,
cu har le vei încununa!

237. Mântuire plină... *)

Moderato

Mân - tu - i - re pli - nă, pa - ce şi lu - mi - nă,
din sla - vă se - ni - nă ţi - e ţi'a a - dus, ţi - e ţi'a a - dus,
naş - te - rea slă - vi - tă, cum a fost ves - ti - tă, în ies - lea sme -
ri - tă'a Dom - nu - lui I - sus, Dom - nu - lui I - sus!

Mântuire plină,
pace şi lumină,
din slava senină,
ţie ţi-a adus, (bis)
naşterea slăvită,
cum a fost vestită
- în ieslea smerită a -
Domnului Isus. (bis)

Dacă cu credinţă,
şi cu umilinţă,
în a ta fiinţă
astăzi o primeşti,
taina mântuirii,
înnoirea firii,
plinul fericirii,
pururea trăieşti!

Căci în haru-I mare,
prin a Sa-ntrupare,
ne-a deschis intrare
Domnul Preamărit,
în slăvita-I Casă,
la bogata-I masă
şi la slavă-aleasă,
fiindcă ne-a iubit!

*) Crăciunul 1963.

238. Nu e greu..

Moderato

Nu e greu să gă - seşti A - de - vă - rul preas - fânt, când îl ca - uţi ar - zând, cu cre -
din - ţă, când sme - rit îl as - culţi în - che - ind le - gă - mânt, când sme - rit îl as - culţi în - che -
ind le - gă - mânt, că'i ur - mezi cu în - tre - ga'Ţi fi - in - ţă. când sme -
rit îl as - culţi în - che - ind le - gă - mânt, că'i ur - mezi cu în - trea - ga'Ţi fi - in - ţă!

Nu e greu să găseşti Adevărul preasfânt,
când îl cauţi arzând, cu credinţă,
când smerit îl asculţi, încheind legământ (bis 1) bis
că-i urmezi cu întreaga-ţi fiinţă.

Nu e greu, când iubeşti felul Său cristalin,
când trăirea cu El ţie-ţi place,
- ce uşor te conduce atunci, ce senin,
înspre ţărmuri albastre de pace!

Dăruit când îi eşti, când cărarea i-o ţii,
Adevărul se dăruie ţie,
şi când rupi legături de fireşti prietenii,
îi câştigi pentru veci prietenie!

Când sărac şi lipsit pentru El tu rămâi,
Adevărul îţi este comoară,
mai bogat, mai de preţ pe pământ nimeni nu-i
decât El, când în tine coboară!

Şi pe faţă primeşti chipul Lui preafrumos,
de lumină, blândeţe, iubire,
c-Adevărul e viaţă, e har, e Hristos,
e întreg Dumnezeu în mărire!

239. Să-mi fii Tu Alfa şi Omega...

"Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi Sfârşitul, zice Domnul..."
(Apocalipsa 1, 8).

Moderato

Să'mi fii Tu Al - fa şi O - me - ga vie - ţii, I - sus - se tot - dea -
u - na pe pă - mânt, lu - cea - fă - rul fru - mos al di - mi - ne - ţii
să'mi fi - e'al Tău dum - ne - ze - iesc Cu - vânt! lu - cea - fă - rul fru -
mos al di - . mi - ne - ţii să'mi fi - e'al Tău dum - ne - ze - iesc Cu - vânt!

Să-mi fii Tu Alfa şi Omega vieţii,
Isuse, totdeauna pe pământ,
Luceafărul frumos al dimineţii
să-mi fie-al Tău dumnezeiesc Cuvânt? } bis

Prin Tine vreau să-ncep orice lucrare,
şi tot prin Tine vreau ca s-o sfârşesc
cum raza-şi are obârşia-n soare,
aşa - din Tine viaţa să-mi trăiesc!

Pecetea Duhului s-o am în mine,
în tot ce simt, gândesc şi spun şi fac
bobocii-mpărăţiei care vine,
în inimă să-i vezi cum se desfac.

Să-mi fii Tu Alfa şi Omega-n toate,
şi-n toate fă-mă sfânt şi roditor,
căci doar prin Tine sufletul meu poate
păşi spre fericitul Viitor!

240. Dreptate...

"Şi Dumnezeu nu va face dreptate aleşilor Lui. care strigă zi şi noapte către El, măcar că zăboveşte fată de ei? Vă spun ca le va face dreptate in curând..." *(Luca 18, 7-8)*

Maestoso

Drep - ta - te, Drep - ta - te, I - SU - SE, Drep - ta - te, pe Ti - ne Te vrem, du - pă
Ti - ne tân - jim, cu su - fle - te ar - se, cu tru - puri us - ca - te, Îţi
ce - rem azi a - pa, a - dânc s'o sor - bim! Cu su - fle - te ar - se, cu
tru - puri us - ca - te, îţi ce - rem azi a - pa, a - dânc s'o sor - bim!

Dreptate, Dreptate, *ISUSE* - Dreptate,
pe Tine te vrem, după Tine tânjim,
cu suflete arse, cu trupuri uscate,
îţi cerem azi apa, adânc s-o sorbim!

E lungă-ncercarea, e aspră durerea,
în văile morţii în care-aşteptăm,
o, vino Dreptate, arată-Ţi puterea,
pe braţele Tale noi capu-l plecăm!

Adu-ne lumina în noaptea de groază,
adu-ne scăparea din fund de mormânt,
pătrunde-ne viaţa cu dulcea Ta rază,
căci credem în Tine cu suflet nenfrânt!

Ridică-ne Tu de pe umeri povara,
de hule, batjocuri, minciuni şi ocări,
ce lung-a fost iarna! Adu primăvara,
slăvitei şi veşnicei Tale-arătări!...

O, vino Dreptate, înalţă-Ţi Fiinţa,
şi-n noi care plângem, c-atât Te dorim,
cuprinde-ne Tu şi ne-nvie credinţa,
ca Numele Tău şi mai mult să-L slăvim!

241. În fiecare zi...

Andante

În fi - e - ca - re zi c'un pas să na - in - tez pe
ca - lea dreap - tă, să urc sme - rit din treap - tă'n treap -
tă, spre Ce - rul ca - re mă aş - teap - tă, ui - tând ce'n
ur - mă mi'a ră - mas! ui - tând ce'n ur - mă mi'a ră - mas!

În fiecare zi cu-n pas
să naintez pe calea dreaptă,
să urc smerit din treaptă-n treaptă
spre Cerul care mă aşteaptă,
uitând ce-n urmă mi-a rămas! (bis)

Mai tare azi să fiu ca ieri,
mai răbdător în suferinţă,
mai hotărât, mai cu credinţă,
să nalţ divina Ta voinţă,
Isuse-n lumea de dureri!

Iubirea Ta vreau şi mai mult
din zi în zi s-o pot pătrunde,
să-i prind puterea ce-o ascunde,
şi dus de blândele ei unde,
deplin solia să-i ascult!

Să port amiaza-n viaţa mea,
mai limpede ca altădată,
cu trupul meu îngemănată,
Fiinţa Ta să fie toată,
în neprihana albă - nea!

Şi astfel zilnic propăşind,
să-Ţi fiu arzândă mărturie,
prin lumea rece şi pustie,
ca sufletele să învie,
şi-apoi de Tine să le prind!

242. Cine-ar putea?..

Andantino

Ci - ne'ar pu - tea să'ţi dea ier - ta - re, pen - tru pă - ca - tul
tău cel ma - re ci - ne'ar pu - tea? ci - ne'ar pu -
tea? I - sus Dum-ne - ze - ies - cul Miel, prin jert - fa ce'a a -
du - s'o El, El ar pu - tea! El ar pu - tea! I - ar pu - tea!

Cine-ar putea să-ţi dea iertare,
pentru păcatul tău cel mare,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus Dumnezeiescul Miel,
prin jertfa ce-a adus-o El,
El ar putea!

Cine-ar putea să-ţi dea tărie,
în vremurile de urgie,
cine-ar putea,cine-ar putea?
- Isus cu braţul Lui ne-nfrânt,
ce ţine soare şi pământ,
El ar putea!

Cine-ar putra să-ţi dea lumină,
şi-n suflet linişte deplină,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus e Unicul Izvor,
de haruri pururi dătător,
El ar putea!

Cine-ar putea să-ţi facă parte,
de viaţa cea fără de moarte,
cine-ar putea, cine-ar putea?
- Isus, îţi spun - şi sigur ştiu,
căci mort a fost, dar este viu,
El ar putea!

De crezi cu inimă curată,
şi Lui Îi dai viaţa toată,
El îţi va da, El îţi va da,
comori de Cer, comori de har,
şi fericiri fără hotar,
cu mâna Sa!

243. E noapte..

Moderato

E noap-te a-dân-că şi ur-lă fur-tu-na, iar ca-lea cre-din-ţei se
fa-ce mai grea, a - ju - tă - ne Doam-ne prin har tot - dea - u - na, să'n-
frân-gem vrăş-ma-şii ce via - ţa ne'ar vrea! A - via - ţa ne'ar vrea!

E noapte adâncă şi urlă furtuna,
iar calea credinţei se face mai grea,
ajută-ne Doamne, prin har totdeauna,
să-nfrângem vrăjmaşii ce viaţa ne-ar vrea!

Să ţinem privirea mereu ridicată,
mai sus peste lumea de unde suntem,
spre Ţinta vieţii-n lumină-mbrăcată,
prin neguri şi lupte, mai clar s-o vedem!

Păstrează-ne treji şi adu-ne aminte,
că noaptea şi chinul de-aici s-or sfârşi,
şi-n Ţara luminii şi-a păcii preasfinte,
noi fiii credinţei curând vom păşi!

244. De ce-s fără putere?.

Moderato

De ce's fă - ră pu - te-re? De ce sunt în - tris - tat? De
ce n'am mân-gâ - ie - re şi su - fle-tu'm - pă - cat? N'am pen-tru - că is -
pi - ta, a - tunci când n'am ve-gheat a - su - pra mea ţin - ti - ta şi'a
dânc m'a să-ge - tat. *Ref.* Dar vin a - cum la Ti - ne, preas - fânt Mân-tu - i-
tor, Te rog să tor - ni'n mi - ne, bal - sam vin - de - că - tor!

De ce-s fără putere?
de ce sunt întristat?
De ce n-am mângâiere
şi sufletu-mpăcat?
- N-am pentru că ispita,
atunci când n-am vegheat,
asupra mea ţintit-a
şi-adânc m-a săgetat.

Dar vin acum la Tine,
Preasfânt Mântuitor,
Te rog să torni în mine,
balsam vindecător!

De ce nu am lumină?
De ce mi-e capul greu?
De ce tot caut vină
la cei din jurul meu?
- E pentru că păcatul
m-a prins şi m-a mânjit,
şi azi eu, vinovatul,
de el sunt chinuit!

De ce trăiesc înfrângeri?
De ce mi-e calea grea?
De ce amare plângeri
mi-neacă viaţa mea?
- E pentru că pământul
mă leagă strâns de el
şi uit prea des Cuvântul
ropstit de Blândul Miel!

Din bezna stării grele,
din adâncimi de rău,
adâncurile mele,
le-ndrept spre harul Tău!
Ştiu că-n a Ta iubire,
pe nimeni n-ai respins,
şi-n sfânta-Ţi mântuire,
Isuse m-ai cuprins!

245 . Zidul casei mele...

"...Preoţii au lucrat fiecare înaintea casei lui." (Neemia 3, 28).

Andante

Zi- dul ca-sei me- le vreau în- tâi a dre- ge, să nu in- tre fia- ra

cea fă- ră de le - ge, mie- lu - şe - ii să'i sfâ- şi - e fia- ra fă- ră

le - ge! mie- lu - şe - ii să'i sfâ- şi - e fia - ra fă - ră le - ge!

Zidul casei mele
vreau întâi a-l drege,
să nu intre fiara
cea fărădelege;
mieluşeii să-i sfâşie, fiara fără lege! (bis)

Dup-aceea braţu-mi
altora s-ajute,
să ridice ziduri
sparte şi căzute;
cu blândeţe să ridice ziduri greu căzute!

Grija cea dintâie,
dorul ce mă poartă,
e s-alung păcatul,
când îmi bate-n poartă;
să-l cunosc şi-apoi să-l birui, când îmi bate-n poartă.

Ca să pot în juru-mi
priveghea cu teamă,
sufletele care
uită să ia seamă;
pe cărarea mântuirii, când nu bagă seamă!

Să nu-nvăţ pe nimeni
numai cu vorbirea,
ci prin viaţa-mi nouă
să duc mântuirea;
prin trăirea-nvăţăturii, să duc mântuirea!

Doamne, Domnul milei,
dă-mi un duh cucernic,
cauza cea sfântă,
s-o vestesc puternic;
dintr-o inimă curată, s-o vestesc puternic!

Să Te-ncrezi în mine,
pururea prin lume,
fruntea mea să poarte,
scris Slăvitu-Ţi Nume.
Prin lumină să-Ţi înalţe dulcele Tău Nume!

246 . Tu întâi...

" Dă-te pe tine însuţi pildă de fapte bune, în toate privinţele...!
(Tit 2, 7).

Moderato

Ca să poţi a - pă - ra mân - tu - i - rea, şi'A - de - vă - rul şi Pa - cea de
Sus,mai în - tâi tu să'isimţi ză - mis - li - rea î - nă - un - tru să'ţi schim - be tră -
i - rea, prin cre - din - ţa în Domnul I - sus! Mai în - tâi tu să'isimţi ză - mis -
li - rea î - nă - un tru să'ţi schim - be tră i - rea,- prin cre -
din - ţa în Dom - nul I - sus! prin cre - din - ţa în Dom - nul I - sus!

Ca să poţi apăra mântuirea,
şi-Adevărul şi Pacea de Sus,
mai întâi tu să-i simţi zămislirea
înăuntru - să-ţi schimbe trăirea,
prin credinţa în Domnul Isus! (bis 2)

Mai întâi tu să fii o scânteie
din izvorul de Soare şi jar,
ca arzânda-ţi făptură să deie
tuturor care vin ca să-ţi ceie
Adevăr, mântuire şi har!

Tu întâi să primeşti liberare
de-ntuneric, plăceri şi pământ,
ca să poţi fi o vie-ndrumare,
spre Acel care-mparte salvare,
celor prinşi de păcat ca-n mormânt!

Tu să ai mai întâi părtăşie
cu lumina Cetăţii cereşti,
şi-al tău nume în Cartea cea vie
scris prin jertfa Golgotei să fie,
- numai astfel eşti pus să slujeşti.

Tu întâi să pătrunzi taina firii,
cea din Duhul Preasfânt Dumnezeu,
şi vestmântul frumos al sfinţirii,
cu podoabele albe-a iubirii
să-l îmbraci tu întâi - şi mereu.

Doar aşa vei putea totdeauna,
ca să aperi ce-i sfânt şi frumos,
când înfrângi prin credinţă minciuna,
când evlavia-ţi este cununa,
când întâi tu trăieşti ca Hristos!

247. Numai o vorbă...

"...Zi numai un cuvânt şi robul meu va fi tămăduit..."
(Matei 8. 8).

Andantino

Nu-mai o vor - bă să spui I - su - se, şi bez-na nop - ţii se va schim-
ba în zi se - ni - nă de soa - re pli-nă, şi pa - ce li - nă, spre sla - va Ta.
Cu - vân - tul Tău I - sus, e har nes - pus, şi foc de Sus, la noi a - dus;
El veş - nic e ne'n-frânt, că'i viu şi sfânt, în Cer şi pe pă - mânt!

Numai o vorbă să spui Isuse,
şi bezna nopţii se va schimba,
în zi senină,
de soare plină,
şi pace lină,
spre slava Ta.

Cuvântul Tău Isus,
e har nespus,
şi foc de Sus,
la noi adus;
El veşnic e nenfrânt,
că-i viu şi sfânt,
în Cer şi pe pământ!

Numai privirea s-o-ndrepţi Isuse,
spre cei ce sufăr şi plâng amar,
şi-atunci suspinul,
cel ca pelinul,
primeşte-alinul
- preadulce har!

Privirea Ta Isus,
e-alin nespus,
şi har de Sus,
la noi adus,
ea dă din plin puteri,
şi mângâieri,
când trecem prin dureri!

Şi numai gândul să-L ai Isuse
spre cei ce Ţie, viaţa şi-au dat,
şi-Ţi simt iubirea,
şi ocrotirea,
şi fericirea,
cu-adevărat!

O, gândul Tău Isus,
e dor nespus,
spre noi ce-am pus,
nădejdea Sus.
Slăvit,slăvit să fii,
pe veşnicii,
căci numai Tu ne ţii!

248. Să păstrezi...

"Păstrează ce ai,ca nimeni să nu-ţi ia cununa."
(Apocalipsa 3, 10).

Andantino

Să păs-trezi ce ai ca ni-meni să nu'ţi ia cu - nu-na, e în-dem-nul
Căr-ţii sfin-te pen-tru tot-dea - u - na, lu - mi - nos în - demn ca ce-rul
pen-tru tot-dea - u-na! lu - mi - nos în - demn ca ce-rul, pen-tru tot-dea-
u-na! Şti tu su-fle - te, ştii si-gur ce'ai pri-mit şi ci-ne, es-te'A-ce-la
ca-re'a-du-s'a da-ruri pen-tru ti - ne? Pre-ţi-oa-se şi e - ter - ne,
da-ruri pen-tru ti - ne? pre-ţi - oa-se şi e-ter-ne, da-ruri pen-tru ti-ne?

Să păstrezi ce ai ca nimeni să nu-ţi ia cununa,
e îndemnul Cărţii sfinte pentru totdeauna,
luminos îndemn - ca Cerul, pentru totdeauna! (bis)

Ştii tu suflete, ştii sigur ce-ai primit şi cine,
este-Acela care-adus-a daruri pentru tine?
Preţioase şi eterne, daruri pentru tine? (bis)

Ai primit tu de la Domnul sfânta Lui iertare?
Pentru ochii tăi de beznă, ai tu vindecare?
Poţi să spui aşa ca orbul: ***văd,*** am vindecare?

Ai primit tu mântuire, prin har şi credinţă?
Renăscut ai fost prin Duhul în a ta fiinţă?
Firea cea dumnezeiască e-n a ta fiinţă?

Haina albă-a neprihanei - dulce gingăşie -
şi inel divin în deget pentru cununie,
- ai primit tu toate-acestea pentru cununie?

Ai primit tu înfierea? - Ştii că ea ţi-e dată
prin Isus Mântuiotorul, de Cerescul Tată?
Dacă crezi pe veci ţi-e dată de Cerescul Tată!

Ce-ai primit tu de la Domnul? - Spune fără teamă!
Numai cei ce ştiu aceasta pot să ieie seamă;
cei ce au în ei comoară, pot să ţină-n seamă!

Să păstrezi ce ai, căci drumul tot mai greu se face,
dar curând ajungi limanul cel dorit de pace.
Şi uitând ce-a fost în urmă, odihneşti în pace!

249. Lespezi grele..

Andante

Les-pezi gre - le de du - re - re de m'ar a - pă - sa,
de m'ar a - pă - sa, şi de'aş bea o - ţet cu fie -
re, şi'aş fi dus pen - tru jun - ghe - re,
nu - Te pot lă - sa, I - su - se nu Te pot lă - sa!

Lespezi grele de durere
de m-ar apăsa, (bis)
şi de-aş bea oţet cu fiere,
şi-aş fi dus pentru junghiere,
nu Te pot lăsa,
Isuse, nu Te pot lăsa!

Carnea dacă mi-ar desface
cei ce m-asupresc,
facă-mi răul ce mi-ar face,
grămădindu-l cât le place,
nu Te părăsesc,
Isuse, nu Te părăsesc!

De mi-ar da tot ce-i în lume:
al măririi nimb,
marea fericirii-n spume,
şi-un strălucitor renume,
nu pot să Te schimb,
Isuse, nu pot să Te schimb!

Şi prigoană şi mărire,
orice va veni,
din credinţă, din iubire,
de sub dulcea Ta privire,
nu mă va clinti,
Isuse, nu mă va clinti!

Căci doar mâna Ta mă ţine,
- Tu mi-ai spus curat -
şi-ncercarea care vine,
mă va face pentru Tine
mai înflăcărat,
Isuse, mai înflăcărat!

250. Veghează ne-ntrerupt...

"Celui ce veghează asupra căii lui, aceluia îi voi arăta mântuirea..." (Psalm 50. 23)

Moderato

Ve - ghea - ză ne'n - tre - rupt, ve - ghea - ză, a - su - pra
ta ne - o - bo - sit, Hris - tos a - tunci te lu - mi - nea -
ză, când som - nul nu te'a co - ple - şit Hris -
tos a - tunci te lu - mi - nea - ză, când som - nul nu te'a co - ple - şit!

Veghează ne-ntrerupt, veghează,
asupra ta neobosit,
Hristos atunci te luminează, } bis
când somnul nu te-a copleşit!

Atunci te umple cu iubire,
atunci te-ncinge cu tării,
atunci întreaga mântuire,
în inimă o ai - să ştii!...
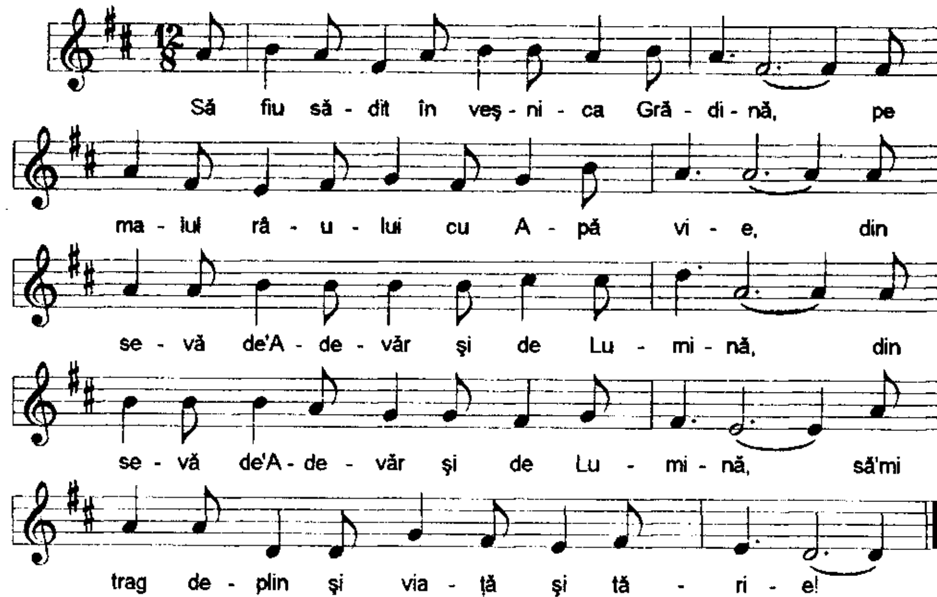
Izvorul Lui de Apă vie,
prin tine curge când veghezi,
iar adevăr şi bucurie,
primeşti Cuvântul când I-L crezi.

Veghează ne-ntrerupt, veghează,
aşa-i porunca cea de Sus,
neprihănirea se păstrează,
când tu-mplineşti ce El a spus!

Privirea ţine-o înainte,
străjer pe turn - mai treaz să stai,
tot Cerul harurilor sfinte,
când tu veghezi - în tine-L ai!

251. Să fiu sădit...

"El este ca un pom sădit lângă un izvor cu apă..."
(Psalm. 1, 3).

Să fiu sădit în veşnica Grădină,
pe malul râului cu Apă vie,
din sevă de-Adevăr şi de Lumină (bis)
să-mi trag deplin şi viaţă şi tărie!
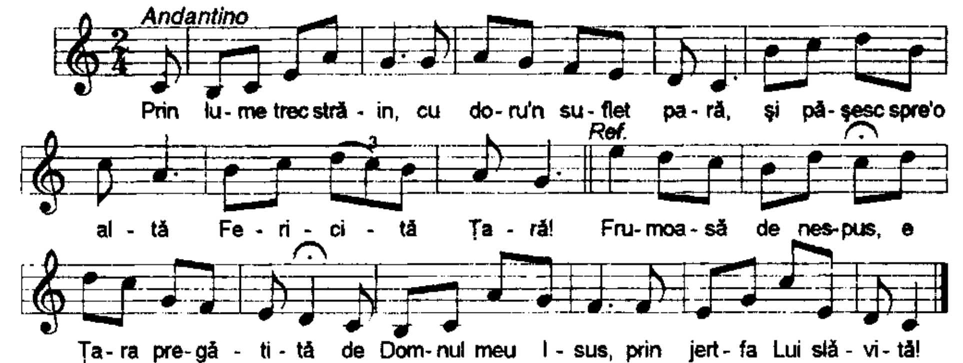
Să fiu finic cu frunza veşnic verde,
cu roade-n Soarele Dreptăţii coapte,
privirea Lui de aur să-mi dezmierde
făptura mea - că-n lume-i miez de noapte!

Sub mâna Grădinarului - în pace,
să mă supun, să-mi curăţească toate
mlădiţele uscate şi sărace,
să pot rodi mai mult - cât El socoate!

Iar roadele de viaţă dătătoare,
crescute-n har şi-n a iubirii lege,
să fie zilnic mai atrăgătoare,
să placă tuturor a le culege!

252. Prin lume trec străin..

"Căci n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem in căutarea celei viitoare." *(Evrei 15, 14).*

Prin lume trec străin,
cu doru-n suflet pară,
şi păşesc spre-o altă
fericită Ţară!

Ref. Frumoasă de nespus,
e Ţara pregătită,
de Domnul meu Isus,
prin Jertfa Lui slăvită!

Credinţa-mi este drum,
iar dragostea lumină,
şi păşesc spre dulcea
Ţară-n veci senină!

Privirea azi mi-o ţin
nainte îndreptată,
şi păşesc spre Tine
Ţară minunată!

Ce taine, ce lucrări
adânci a-măreţiei,
Tu le ai gătite
Ţară-a bucuriei!...

O, Doamne, dă-mi puteri
s-alerg cu dor fierbinte,
ca s-ajung în Ţara
harurilor sfinte!

253. O trâmbiţă să fiu.

Maestoso

O trâm - bi - ţă să fiu, cu glas de'a - ra - mă a
A - de - vă - ru - lui di - vin şi'e - tern, şi noap - tea de min - ciu - nă, fă - ră
tea-mă şi noap - tea de min - ciu - nă fă - ră tea-mă S'o bi - ru-iesc, lu -
mi - nă să aş - tern! s'o bi - ru-iesc, lu - mi - nă să aş - tern! O trâm - bi -
Ref.
ţă, o trâm-bi - ţă să fiu spre sla - va Dum - ne - ze - u - lui Cel Viu!

O trâmbiţă să fiu, cu glas de-aramă,
a Adevărului divin şi-etern,
şi noaptea de minciună, fără teamă (bis)
s-o biruiesc - lumină să aştern! (bis)

> O trâmbiţă, o trâmbiţă să fiu
> spre slava Dumnezeului cel Viu!

Să spun mai desluşit mereu, chemarea
la lupta sfântă-a Domnului Hristos,
să pregătesc poporului intrarea
în Canaanul harului frumos!

Să cadă zidurile întărite
a-lerihonului, cu larg ecou,
şi oşti vrăjmaşe, fie nimicite
desăvârşit, de losua cel nou!

O trâmbiţă să fiu, - să fiu scânteie,
şi-un Ghedeon viteaz să fiu,
să surp-nălţimi de Baali şi Astarteie,
şi cultul lui lehova să-l re-nviu!

Prin mine biruiască Adevărul
lumina şi iubirea cea de sus,
fiinţa mea, deplin s-arate Cerul
şi frumuseţea Blândului Isus!

254. Harul Tău...

"...Harul Meu îţi este de ajuns,, *(2 Cor. 12, 9).*

Ha - rul Tău în gre - le cli - pe, Doam-ne mi'e de'a juns,
căci sub sfin - te - le'i a - ri - pe, El mă ţi - ne'as - cuns!
Su - te de să - geţi a - prin - se de la cel mi - sel,
toa - te'n har pie - ri - vor stin - se, de măn-cred în El!

Harul Tău, în grele clipe,
Doamne mi-e de-ajuns,
căci sub sfintele-i aripe,
El mă ţine-ascuns!
Sute de săgeţi aprinse
de la cel mişel,
toate-n har pieri-vor stinse,
de mă-ncred în El. }bis

Harul Tău nu-l pot cuprinde,
- e fără sfârşit -
inima de Cer mi-o prinde,
mai desăvârşit.
Şi mi-o umple de putere
să pot birui,
şi ispită şi durere,
tot ce va veni!

Harul Tău se înnoieşte
zilnic - cum ai spus!
Sufletul prin El primeşte,
liniştea de Sus!
Jertfa mulţumirii pline,
- mirul ei sfinţit -
o ridic smerit spre Tine,
Domnul meu iubit!

Tu-mi eşti sfântă Moştenire,
Harul mi Te-a dat,
şi-n eternă fericire,
sunt înveşmântat!
Laude şi osanale
Ţie-Ţi cânt mereu,
pentru darurile Tale,
Dumnezeul meu!

255. Te caut!..

Moderato

Te ca - ut, Te ca - ut, I - su - se, din zori în a - murg, cu
do - ruri ce curg spre Ti - ne în va - luri nes - pu - se, ca
a - pa de mun - te în clo - cot, ca ploa - ia de va - ră în ro - pot ca
zbo - rul so - li - ei de clo - pot, a - şa eu Te ca - ut, I - su se!...

Te caut, Te caut, Isuse,
din zori în amurg,
cu doruri ce curg
spre Tine în valuri nespuse,
ca apa de munte în clocot,
ca ploaia de vară în ropot,
ca zborul soliei de clopot,
aşa eu Te caut, Isuse!...

C-o râvnă mai vie, mai caldă,
întruna Te cat,
deşi Te-am aflat,
şi sufletu-n Tine se scaldă!
Cum floarea-nsetează de soare,
cum cerbul doreşte izvoare,
aşa este-a mea căutare,
mereu mai curată, mai caldă!

Cu cât eu Te caut pe Tine,
cu-atâta mai mult,
doresc să-Ţi ascult,
chemările Tale divine!
Căci cine-ar putea vreodată
cuprinde Fiinţa Ta toată,
în taine de soare-mbrăcată?
- De-aceea Te caut pe Tine!...

In Tine-mi găsesc liniştire,
şi sufletul meu,
primeşte mereu,
comori de-adevăr şi iubire!...
Te caut Izvor al cântării,
lumină în noaptea-ntristării,
doresc frământarea căutării,
că-n ea-i doar a mea liniştire!...

256. Fericirea mea...

"...Cât despre mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu." *(Psalm. 73. 2).*

Andantino

Fe - ri - ci - rea mea cu - ra - tă, Dum - ne - ze - ul meu, e să'mi
am a - pro - pi - a - tă i - ni - ma me - reu, de Fi - in - ţa Ta slă - vi - tă,
U - ni - vers de jar, ca să fi - e mis - tu - i - tă pe'al iu - bi - ri'al - tar!

Fericirea mea curată,
Dumnezeul meu,
e să-mi am apropiată
inima mereu,

de Fiinţa Ta slăvită,
- univers de jar -
ca să **fie** mistuită
pe-al iubirii-altar.

Să Te pot adânc pătrunde
ca să-Ţi înţeleg
strălucirea care-ascunde
adevăru-ntreg!

Treptele luminii Tale
zilnic să le sui,
pe cărarea de petale
albe-a-Harului.

Ca Lucrarea mântuirii
să sporeasc-apoi
roadele desăvârşirii
vieţii celei noi.

Fericirea mea curată,
Dumnezeul meu,
este inima-mi predată
Dragostei mereu!

257. Doamne, Tu mă vezi...

Moderato

Doam - ne, Tu mă vezi, ştii ce greu îmi a - pa - să azi du - hul meu!
Ştii c'ai mei vrăj - maşi mă pân - desc şi cu'a lor să - geţi mă lo - vesc!

Doamne, Tu mă vezi, ştii ce greu
îmi apasă azi duhul meu!
Ştii c-ai mei vrăjmaşi mă pândesc
şi cu-a-lor săgeţi mă lovesc! } bis

Dar în harul Tău mă încred,
şi-adevărul sfânt eu îl cred.
Să nu cad acum obosit,
când mai furios sunt lovit!

Mulţumesc adânc şi mă-nchin
Ţie, Domnul meu, pe deplin,
că nu pierd aici nici un păr,
Tu mă ţii prin har şi-adevăr!

258. Fericit în veci e omul

Moderato

Fe- ri - cit în veci e o-mul, ce tră - ieş - te prin cre - din- ță, şi de-
plin se'n - cre- de'n Dom- nul cu în - trea- ga lui fi - in - ță! şi de-
plin se'n - cre- de'n Dom- nul cu în - trea- ga lui fi - in - ță!

Fericit în veci e omul,
ce trăieşte prin credinţă,
şi deplin se-ncrede-n Domnul
cu întreaga lui fiinţă!

Fericit e când ascultă
sfânta Lui învăţătură,
şi nu schimbă nici o iotă
de cum scrie la Scriptură!

Fericit e în nădejde
şi-n văpaie de iubire,
aşteptând cu dor fierbinte
strălucita Lui venire!

Fericit e viaţa toată,
fericit în veşnicie,
fericit în suferinţă,
fericit în bucurie!

259. Ciocârlii zglobii

- pentru copii -

Moderato

Cio- câr - lii zglo - bii ur - că în ță - rii, ca să spu- nă
Ce - lui Sfânt la - u- dă prin cânt. Doar a - co - lo sus pot cân- ta nes - pus.
să'n- vă- țăm şi noi, co- pii, de la cio- câr - lii: să cân-tăm fru - mos,
Dom- nu- lui Hris- tos, gân- dul să'l năl - țăm de jos, pen-tr'un cânt fru - mos!

Ciocârlii zglobii
urcă în tării,
ca să spună Celui Sfânt
laudă prin cânt.
Doar acolo sus
pot cânta nespus.
Să-nvăţăm şi noi, copii,
de la ciocârlii:

Ref.
Să cântăm frumos,
Domnului Hristos,
gândul să-l-nălţăm de jos,
pentru-un cânt frumos!

Ciocârlii zglobii
din câmpii şi vii,
zboară-nalt şi-n cânt mereu,
pentru Dumnezeu.
Glasul ce li-i dat
e pentru cântat.
Să-nvăţăm şi noi copii,
de la ciocârlii:

260. Te chem cu dor, Isuse..

Andantino

Te chem cu dor, I - su- se, şi'as- tept răs - pun- sul Tău, o,

vin şi ne ri - di- că, din vea-cu'a- ces- ta rău! o, vin şi ne ri -

di- că, o, vin şi ne ri - di - că din vea-cu'a-ces-ta rău!

Te chem cu dor, Isuse,
şi-aştept răspunsul Tău,
o, vin şi ne ridică (bis 2) }bis
din veacu-acesta rău!

Cu toţi ai Tăi din lume
- acei ce Te-au primit -
unesc cu ei chemarea:
o, vin, Isus iubit!

Povara suferinţei
şi dorul ca să vii,
îmi copleşesc fiinţa
şi strig: să nu-ntârzii!

Te chem, Te chem, Isuse,
şi ştiu că vei veni;
Te-aştept cu doru-n suflet
în fiecare zi!

261. Isuse, Te rugăm!.

Moderato

I - su- se, Te ru- găm a - cum, as - cul - tă - ne mâh -

ni- rea, căci tot mai greu e'al nos - tru drum prin lu- mea ca - re za - ce'n

fum, să nu ne piar- dă'n praf şi'n scrum, a - du- ne iz - bă - vi - rea!

Isus, Te rugăm acum,
ascultă-ne mâhnirea,
căci tot mai greu e-al nostru drum
prin lumea care zace-n fum,
să nu ne piardă-n praf, şi-n scrum,
adu-ne izbăvirea!

Îţi mulţumim de-al Tău Cuvânt,
ce ni l-ai dat lumină,
ca să ne-arate pe pământ
că totu-i goană după vânt,
că-i trud-amară şi frământ,
că nu-i aici hodină!

Ajută-ne ca să privim
făgăduinţa-Ţi vie,
că-n Tine credem - şi trăim
Cuvântul sfânt. Prin el noi ştim
că Locul Slavei moştenim,
cu Tine pe vecie!

262. Focul dragostei..

Moderato

Fo - cul dra - gos - tei de Sus, mai de - plin, mai de - plin,
ne dă chi - pul lui I - sus, cris - ta - lin, cris - ta - lin. Şi lu - mi - na'l
de to - paz mai fru - mos, mai fru - mos, se re - var - să pe o - braz,
ma - ies - tuos, ma - ies - tuos. Azi cu su - fle - tu'n cân - tări lă - u - dăm,
lă - u - dăm, Tem - plul ma - rei în - du - rări, un - de stăm, un - de stăm.
Ce - lui mai pre - sus de zări, ne'n - chi - năm, ne'n - chi - năm.

Focul dragostei de Sus,
mai deplin (bis)
ne dă chipul lui Isus,
cristalin. (bis)
Şi lumina-l de topaz
mai frumos, (bis)
se revarsă pe obraz,
maiestuos. (bis)
Azi cu sufletu-n cântări
lăudăm (bis)
Templul marii îndurări,
unde stăm. (bis)
Celui mai presus de zări,
ne-nchinăm.

263. Biruieşte-mi fiinţa

Moderato

Bi - ru - ieş - te'mi fi - in - ţa, să'Ţi pot slu - ji mai sfânt! Î - no -
ieş - te'mi cre - din - ţa prin vi - ul Tău cu - vânt! Doam - ne, când mă
bi - ru - ieşti, sunt în - treg lu - mi - nă, Tu, prin mi - ne stră - lu - ceşti,
cu pu - te rea pli - nă! Vo - ia Ta a - tunci e steag î - năl - ţat în
mi - ne, şi Te am mai viu, mai drag mai de - plin pe Ti - ne!

Biruieşte-mi fiinţa,
să-Ţi pot sluji mai sfânt!
Înnoieşte-mi credinţa,
prin viul Tău Cuvânt!

Ref. Doamne, când mă biruieşti,
sunt întreg lumină,
Tu, prin mine străluceşti,
cu putere plină!
Voia Ta atunci e steag
înălţat în mine,
şi Te am mai viu, mai drag
mai deplin pe Tine!

Biruieşte-mi puterea
din firea mea de lut,
să se vadă-nvierea
ce-n mine ai făcut!

Biruieşte-mă-n toate,
Stăpânul meu Divin,
ca fiinţa-mi s-arate
că sunt al Tău deplin!

264. Isuse, eşti cu mine

Moderato

I - su - se, eşti cu mi - ne, eşti A - dă - pos - tul meu, şi'n
ori - şi - ce fur - tu - nă mă li - niş - teşti me - reu! şi'n
ori - şi - ce fur - tu - nă mă li - niş - teşti me - reu! Co -
ră - bi - oa - ra vie - ţii, pe ma - rea lu - mii az' de
Ti - ne'i o - cro - ti - tă să n'a-jung sub ta - laz!

Isuse, eşti cu mine,
eşti Adăpostul meu,
şi-n orişice furtună
mă linişteşti mereu! } bis

Corăbioara vieţii,
pe marea lumii az'
de Tine-i ocrotită
să n-ajung sub talaz!

Tu eşti Atotputernic,
Tu m-ai răscumpărat,
eu sunt al Tău de-a pururi,
prin harul ce mi-ai dat!

Îţi mulţumesc, Isuse,
Ţi-aduc cu duh senin,
o jertfă de-nchinare
acum şi-n veci, amin!

265. Treaz să păstrezi

Moderato

Treaz să păs - trezi su - fle - tul meu, Tu să'l a - şezi proas - păt me - reu
în vi - a Ta, sfânt lu - cră - tor să'Ţi poa - tă da rod mai cu spor!
în vi - a Ta, sfânt lu - cră - tor să'Ţi poa - tă da rod mai cu spor!

Treaz să păstrezi
sufletul meu,
Tu să-l aşezi
proaspăt mereu
în via Ta,
sfânt lucrător
să-Ţi poată da
rod mai cu spor!

Doamne, doresc
harul preasfânt,
să Ţi-l vestesc
viu pe pământ!
Cântec senin,
neîntinat,
Ţie-Ţi închin
înflăcărat!

266. Cu cheia credinţei.

Moderato

Cu che - ia cre - din - ţei des - cui a ce - ru - lui poar - tă, şi'n
toa - te splen - do - ri - le lui pe mi - ne mă poar - tă. Mă
plim - bă'n că - mări de sma - rald cu stropi de ru - bi - ne, I -
su - se'n iu - bi - re mă scald a - lă - turi de Ti - ne! -

Cu cheia credinţei descui
a cerului poartă,
şi-n toate splendorile lui
pe mine mă poartă.

Mă plimbă-n cămări de smarald
cu stropi de rubine,
- Isuse-n lumină mă scald
alături de Tine.

Palatele-ntregului har
deschise-mi sunt toate,
şi sori de iubire-mi răsar,
prin sfânta Cetate...

O, cheie-a credinţei de sus,
o, scut al tăriei,
prin tine mă face Isus
un fiu al veciei.

267. Mai albă ca neaua

Moderato

Mai al - bă ca nea - ua'n - so - ri - tă să'ţi fi - e me - reu via - ţa ta, co -
moa - ră de har fe - ri - ci - tă, s'o poa - tă de - plin a - ră - ta. co -
moa - ra de har fe - ri - ci - tă, s'o poa - tă de - plin a - ră - ta.

Mai albă ca neaua-nsorită
să-ţi fie mereu viaţa ta,
comoara de har fericită,
s-o poată deplin arăta.

Mai tare ca stânca de munte
să-ţi fie credinţa oricând,
şi vânturi şi valuri să-nfrunte,
aceeaşi Solie purtând.

Mai vie nădejdea, mai plină
să-ţi fie în lupta cea grea,
şi pacea adâncă, divină,
în suflet adânc să ţi-o dea.

Mai mult decât soarele-n slavă
fierbinte iubirea s-o ai,
topindu-te-n sfânta ei lavă,
să poţi tuturora s-o dai...

Acestea-ţi doresc preaiubite...
- Şi Domnul cel bun şi-ndurat,
să-ţi dea mult mai mult...strălucite
şi roade şi har nesecat.

268. Prin glasul Cărţii

Moderato

Prin gla-sul Căr-ţii sfin-te sfin - ţit sunt pe că - ra - re, prin
el pri - mesc pu - te - rea cre - din - ţei sfin - ţi - toa - re. prin
el pri-mesc pu - te - rea cre - din - ţei sfin - ţi - toa - re.

Prin glasul Cărţii sfinte
sfinţit sunt pe cărare,
prin el primesc puterea
Credinţei sfinţitoare.

Prin glasul Cărţii vieţii
viaţa-mi se-noieşte,
şi-n faţa suferinţei
Nădejdea mea sporeşte.

Prin glasul Cărţii păcii
şi-a dragostei divine,
mai viu, Isus, se-aprinse
Iubirea mea de Tine.

Şi tot ce am, o, Doamne,
e-n Cartea Ta divină,
prin tainica ei slovă
păstrat sunt în lumină.

269. Ai pătimit cumplit, Isuse

Moderato

Ai pă - ti - mit cum-plit, I - su-se, a - tunci când ne'ai răs - cum - pă -
rat! A noas-tre făr - de - legi nes - pu - se, a noas-tre făr - de - legi nes-
pu - se, prin sfân-tu'Ţi sân - ge le'ai spă - lat! prin sfân-tu'Ţi sân - ge le'ai spă - lat! -

Ai pătimit cumplit, Isuse,
atunci când ne-ai răscumpărat!
a noastre fărdelegi nespuse (bis)
prin sfântu-Ţi sânge le-ai spălat! (bis)

De sete, gura-Ţi era arsă,
şi trupu-n răni Ţi-era-nvelit!
Ca vina să ne fie ştearsă,
ce mult şi-adânc ai pătimit!

A trebuit să treci prin moarte,
să poţi ca să ne-nvii pe noi,
s-avem de harul vieţii parte,
şi-n ceruri să ne duci apoi!

Îţi mulţumim cu închinare,
Isuse, pentru jertfa Ta,
prin ea, la Dumnezeu intrare
avem, pe veci în slava Sa!

270. Adu-ne-al izbăvirii har

Moderato

A - du - ne'al iz - bă - vi - rii har, din
gro - ta as - ta de a - mar, să Te slă - vim sub soa - re plin, I -
sus, Mân - tu - i - tor Di - vin! să Te slă - vim sub soa - re plin, să
Te slă - vim sub soa - re plin, I - sus, Mân - tu - i - tor Di - vin!

Adu-ne-al izbăvirii har,
din grota asta de amar,
să Te slăvim sub soare plin, (bis 2) } bis
Isus, Mântuitor Divin!

Şi Tu ai fost într-un mormânt,
Mântuitorul nostru Sfânt.
Tu ştii ce-nseamn-a fi-ncuiat,
paharu-acesta l-ai gustat!

Dar Tu mormânt-ai biruit,
din el ai înviat slăvit,
de-aceea poţi să ne dezlegi,
căci numai Tu ne înţelegi!

Îţi mulţumim că ne vei da
şi nouă izbăvirea Ta,
cu-ncredere o aşteptăm!
Şi-acum şi-atunci Te lăudăm!

271. Răsună cântecul..

Maestoso

Ră - su - nă cân - te - cul de sla - vă Ţi - e, de'a -
ici de jos din cel mai greu mor - mânt, cu tru - pu'n chin, cu du - hu'n bu - cu -
ri - e, Te la ud Doam - ne, Ta - tăl meu Preas - fânt! cu
tru - pu'n chin, cu du - hu'n bu - cu - ri - e, Te la - ud, Doam - ne, Ta - tăl meu Preas - fânt!

Răsună cântecul de slavă Ţie,
de-aici de jos din cel mai greu mormânt,
cu trupu-n chin, cu duhu-n bucurie,
Te laud, Doamne, Tatăl meu Preasfânt!

Când deznădejdi se năpustesc spre mine,
şi totul pare mai întunecos,
ştiu, prin credinţă, că eu sunt cu Tine,
şi Tu-mi trimiţi un har mai luminos!

Dreptatea Ta va fi biruitoare,
şi adevărul sfânt mai strălucit,
Tu vei aduce-un timp de sărbătoare,
iar planul celui rău va fi zdrobit!

Îţi mulţumesc de-a Ta făgăduinţă,
o, Dumnezeul meu Cel Minunat!
Îţi-nalţ acum cântări din suferinţă,
căci totul este harul Tău bogat!
Prin cruce ştiu c-ajung la biruinţă.
Fii lăudat, în veci fii lăudat!

272. Frumoasă dragoste...

Text:T.D.

Andantino

Fru-moa-să dra - gos-te din - tâi, nu-mai o - da - tă eş-ti'n

via - ţă, dar cât de scum - pă ne ră - mâi, fru-moa-să

dra-gos-te din - tâi! fru-moa-să dra-gos-te din - tâi! dar cât de

scum-pă ne ră - mâi, fru-moa-să dra-gos-te din - tâi!

Frumoasă dragoste dintâi,
numai odată eşti în viaţă,
dar cât de scumpă ne rămâi,
frumoasă dragoste dintâi! (bis 1)

Credinţă dar dumnezeiesc,
doar una poţi să fii pe lume,
când toţi ai tăi la fel trăiesc,
credinţă dar dumnezeiesc!

Nădejde har nepreţuit,
doar tu eşti unica avere,
când tot ce-avem s-a nimicit,
nădejde har nepreţuit!

Frumoase feţe-a lui Hristos,
doar voi daţi veşnic strălucire,
când staţi pe chipul credincios,
frumoase feţe-a lui Hristos!

Isuse, Doamne, Te rugăm,
păstrează-ni-le-n veci curate,
ca-n totul noi să-Ţi semănăm,
Isuse, Doamne, Te rugăm!

273. O, Ceresc şi Bun Părinte...*)

Text:T.D.
Trad. din l. maghiară

Andantino

O, Ce-resc şi bun Pă-rin-te, dul-ce Dum-ne - ze-ul meu,

văd că pie-re'n lu-me to-tul, nu-mai Tu'mi ră - mâi me-reu.

Su-fle-tul meu Te do-reş-te, Tu eşti via-ţa pen-tru mi-ne,

şi'as-tept toa-tă mân-tu-i-rea, Doam-ne nu-mai de la Ti-ne!

O, Ceresc şi Bun Părinte,
dulce Dumnezeul meu,
văd că piere-n lume totul,
numai Tu-mi rămâi mereu.
Sufletul meu Te doreşte,
Tu eşti viaţa pentru mine,
şi-aştept toată mântuirea,
Doamne numai de la Tine!

Cum pe-o floare vestejită,
roua o învie iar,
harul Tău mi-alină-n suflet,
răni ce-au sângerat amar!
Mai uşoară-mi simt povara,
când m-aplec la rugăciune,
şi când tot ce mă apasă,
Ţie Doamne, pot a-Ţi spune!

Orice bucurii în viaţă,
numai de la Tine-mi vin,
de aceea pentru toate,
Ţie-Ţi mulţumesc deplin!
Lacrimile mulţumirii,
strălucind pe-a mea privire,
sunt a marelui Tău Nume,
slavă şi mărturisire!

Eu aşa de slab sunt Doamne,
aripile-mi obosesc,
totuşi să mă nalţ spre Tine,
din tot sufletul doresc!
O, ceresc şi bun Părinte,
fii nedespărţit de mine,
vreau cât mai trăiesc viaţa,
s-o trăiesc doar pentru Tine!

* *)După o veche melodie reformată.*

274. Noi suntem..

Text:T.D.

Moderato

Noi sun-tem os - ta-şii cre - din - ţii, în Ta - tăl Prea-sfânt Dum-ne -

zeu, pre-cum au tră - i - t'o pă - rin - ţii, ur-mând al Scrip-

tu - rii cre - deu! Lu - crând şi lup - tând cu cre - din -

ţă, gă - tim vi - i - to - rul fru - mos ur-mân- d'o cu'n-

trea-ga fi - in - ţă, slu - jim şi ves - tim pe Hris - tos!

Noi suntem ostaşii credinţii,
în Tatăl Preasfânt Dumnezeu,
precum au trăit-o părinţii,
urmând al Scripturii credeu!

Lucrând şi luptând cu credinţă,
gătim viitorul frumos,
urmând-o cu-ntreaga fiinţă,
slujim şi vestim pe Hristos!

Noi suntem ostaşii nădejdii,
puternice-n Domnul Isus,
statornici în orice primejdii,
nălţăm steagul Lui tot mai sus.

Luptând şi lucrând cu nădejde,
gătim viitorul frumos,
un gând fericit ne-ntăreşte,
slujim şi vestim pe Hristos!

Noi suntem ostaşii iubirii,
adusă de Duhul cel Sfânt,
şi ducem solia-nfrăţirii,
la toţi în Hristos pe pământ!

Lucrând şi luptând cu iubire,
gătim viitorul frumos,
grăbind fericita-nfrăţire,
slujim şi vestim pe Hristos!

275. Numele Tău.

Text:T.D.

Maestoso

Nu- me - le Tău e mi - nu-nat, o, Doam- ne Sfânt şi Ma - re,

e'al ce - ru - ri - lor ne- se-cat, iz-vor de des-fă - ta - re! Me-reu mai nou, mai

sfânt, mai nalt, iz - vor de des - fă - ta - re! Ref. Slă - vit în veş- nic

cânt, e Nu - me - le Tău Sfânt, î - nalt şi ne - gră - it Cu-vânt,

e Nu- me-le Tău sfânt, sfânt, sfânt! e Nu - me - le Tău sfânt, sfânt, sfânt!

Numele Tău e minunat,
o, Doamne Sfânt şi Mare,
e-al cerurilor nesecat,
Izvor de desfătare.
Mereu mai nou, mai sfânt, mai nalt,
Izvor de desfătare!

Ref. Slăvit în veşnic cânt,
e Numele Tău sfânt,
înalt şi negrăit Cuvânt,
e Numele Tău sfânt, sfânt, sfânt! (bis)

Numele Tău dumnezeiesc,
e Taină şi Lumină,
nici îngerii nu Ţi-l rostesc,
ci cântă şi se-nchină.
Când Ţi-L aud rostit în Cer,
toţi îngerii se-nchină!

Numele Tău e strălucit,
e-al Cerurilor Soare,
e pace sfântă, negrăit
de-adânc odihnitoare;
Eternă pace, negrăit
de-adânc odihnitoare!

Numele Tău nebănuit,
e-avânt şi tinereţe,
e Paradisul nesfârşit,
de cânt şi frumuseţe,
din care vecii curg spre veci
în cânt şi frumuseţe!

Numele Tău Preafericit
e şoaptă şi-alipire,
unire de nebiruit,
cu veşnica iubire.
Comoara celor cununaţi
cu veşnica iubire.

276. Te preamărim pe Tine..

Text: T.D.
Moderato

Te prea-mă-rim pe Ti-ne Ta-tăl, Ce-resc şi U-nic Dum-ne-zeu, Cel Că-ru-ia se'n-chi-nă toa - te, oş-ti-ri-le ce-reşti me-reu! oş-ti-ri-le ce-reşti me-reu!

Ref. Te prea-mă-rim şi ne'n-chi-năm, şi'n veci do-rim să'Ţi î-năl-ţăm, mă-ri-re'n cer şi pe pământ, Nu-me-lui Tău cel sfânt, sfânt, sfânt, mă-ri-re Nu-me-lui Tău sfânt!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
Ceresc şi Unic Dumnezeu,
Cel Căruia se-nchină toate,
oştirile cereşti mereu! (bis)

Ref.
Te preamărim,
şi ne-nchinăm,
şi-n veci dorim
să-Ţi înălţăm,
mărire-n Cer şi pe pământ,
Numelui Tău cel sfânt, sfânt, sfânt,
mărire Numelui Tău sfânt!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
Atotputernic şi slăvit,
Cel Căruia Îi cântă ceruri
de Heruvimi necontenit! !

Te preamărim pe Tine Tatăl,
în care viaţa toţi ne-avem,
căci bunătatea Ta ne ţine,
cât Tu voieşti, atât suntem!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
prin Fiul Tău Isus Hristos,
căci El e slava Ta prin care,
faci totul sfânt şi luminos!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
prin Duhul Tău Ceresc şi Sfânt,
căci Tu prin El ne dai viaţă,
îndemn şi pază pe pământ!

Te preamărim pe Tine Tatăl,
chemând doritul veac divin,
când Cerul şi pământul una,
îţi vor cânta la fel, amin

277. Chiar dac-ar fi.

Text: T.D.
Andantino

Chiar da-c'ar fi să'n-dur din greu, du-reri şi lan-ţuri şi ru-şi-ne, a-ju-tă'mi Dum-ne-ze-ul meu, să nu pot să mă las de Ti-ne! să nu pot să mă las de Ti-ne! a-ju-tă'mi Dum-ne-ze-ul meu, să nu pot să mă las de Ti-ne!

Chiar dac-ar fi să-ndur din greu,
dureri şi lanţuri, şi ruşine,
ajută-mi Dumnezeul meu,
să nu pot să mă las de Tine! (bis) }bis

Chiar dac-ar fi să fiu răpit,
şi-n noapte dus de mâini haine,
oricât închis şi chinuit,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să mi se ia
tot ce-am avut pe lângă mine,
sărac şi gol de-aş rămânea,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să zac flămând,
bolnav şi-uitat la uşi străine,
lovit şi alungat, nicicând
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi cei dragi ai mei,
răpiţi şi duşi de lângă mine,
zdrobit de dorul după ei,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să ştiu că mor
departe dus în zări străine,
tânjind de-al casei mele dor,
să nu pot să mă las de Tine!

Chiar dac-ar fi să fiu ucis,
de cei cu mâini de sânge pline,
pân-la sfârşit să spun deschis,
că nu pot să mă las de Tine!

Iar după toate-acestea, Sus,
tot ce-mi doresc eu de la Tine,
e să se vad-atunci, Isus,
că-i harul Tău - ce-n veci mă ţine!

278. Atunci când Te-am aflat.

Text: T.D.
Andantino

A- tunci când Te'am a - flat pe Ti- ne, de toa - te eu m'am le - pă-
dat, e- ram în sfân- ta'mi să- ră- ci - e, dum- ne ze - ieş- te de bo -
gat! e- ram în sfân - ta'mi să- ră- ci - e, dum- ne - ze - ieş- te de bo - gat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
de toate eu m-am lepădat,
eram în sfânta-mi sărăcie,
dumnezeieşte de bogat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
tot sufletul mi-era vrăjit
plângeam ca-n cea mai grea durere,
atât eram de fericit!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
aşa o zi de rând era,
dar n-am pe lume sărbătoare,
mai fericită decât ea.

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
eram atât de vinovat,
dar ca pe cel mai fără vină,
aşa cu drag m-ai sărutat!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
nici nu simţeam că merg pe jos,
părea că zbor prin întuneric,
atât era de luminos!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
al primăverii vis era,
dar ca-ntr-un mijloc greu de iarnă,
atât belşug de flori ningea!

Atunci când Te-am aflat pe Tine,
eu m-am simţit că sunt bogat,
dar nici atunci, nici azi Isuse,
nu ştiu cât sunt cu-adevărat!

279. Ajută-ne să Te iubim.

Text: T.D.
Andantino

A - ju - tă - ne să te iu - bim, Ce - res - cul
nos - tru Ta - tă, chiar da- c'ar fi să nu pri -
mim, în veac nici o răs - pla - tă. chiar da- c'ar
fi să nu pri - mim, în veac nici o răs - pla - tă.

Ajută-ne să Te iubim,
Cerescul nostru Tată,
chiar dac-ar fi să nu primim,
în veac nici o răsplată. }bis

Să credem în puterea Ta,
adânc cum ni se spune,
chiar dacă nu ni-i asculta,
nicicând vreo rugăciune!

Să ţinem sus Cuvântul Tău,
în crâncena-ncercare,
chiar dacă ne-ar lovi cel rău,
cu ură şi mai mare!

Să nu ne îndoim deloc
în şi mai grea ispită,
s-avem când vom ieşi din foc
o faţă strălucită.

Şi astfel zilnic preschimbaţi,
din bine în mai bine,
s-atingem slava înfiaţi,
având un chip cu Tine!

280. A sosit..

Text: T.D.
Maestoso

A so - sit, a so - sit iz - bă - vi-rea, s'a sfâr - şit, s'a sfâr - şit chi - nul greu, să năl - ţăm, să năl - ţăm mul - tu - mi-rea, ne'a scă-pat, ne'a scă - pat Dum - ne - zeu! Ref. Mul - ţu - mim, mul - ţu-mim nu - mai Ţi - e, Doam-ne sfânt, Doam-ne sfânt şi'n - du-rat, ne'n - chi-năm, ne'n-chi-năm pe ve - ci - e, nu - mai Tu, nu - mai Tu ne'ai scă - pat!

A sosit, a sosit izbăvirea,
s-a sfârşit, s-a sfârşit chinul greu,
să nălţăm, să nălţăm mulţumirea,
ne-a scăpat, ne-a scăpat Dumnezeu!

Re´ Mulţumim, mulţumim numai Ţie,
Doamne sfânt, Doamne sfânt şi-ndurat,
ne-nchinăm, ne-nchinăm pe vecie,
numai Tu, numai Tu ne-ai scăpat!

A sosit , a sosit biruinţa,
a căzut, a căzut lanţul jos,
s-a sfârşit, s-a sfârşit suferinţa,
să-nălţăm, să-nălţăm pe Hristos!

S-a sfârşit, s-a sfârşit înoptarea,
am ieşit, am ieşit din mormânt,
să-nălţăm, să-nălţăm toţi cântarea,
ne-a scăpat, ne-a scăpat Duhul Sfânt!

A sosit, a sosit strălucirea,
s-a sfârşit, s-a sfârşit noaptea grea,
până-n veci, până-n veci mulţumirea,
Celui Sfânt, Celui Sfânt vom nălţa!

281. Voi cei adânc căzuţi în patimi.

Text: T.D.
Andantino

Voi cei a - dânc că - zuţi în pa - timi, ce vreţi ier - ta - rea s'o a - flaţi, de şap - te ori spă - laţi în la - crimi, de Dom - nul să v'a - pro - pi - aţi! Ref. Ve - niţi spre el în Duh cu - cer - nic, şi'n gând cu - rat de ori - ce fel, căci Dum-ne-zeu A - tot - pu-ter - nic, şi'n - fri - co - şat de Sfânt e El!

Voi cei adânc căzuţi în patimi,
ce vreţi iertarea s-o aflaţi,
de şapte ori spălaţi în lacrimi,
de Domnul să v-apropiaţi!

e. Veniţi spre El în duh cucernic
şi-n gând curat de orice fel,
căci Dumnezeu e-Atotputernic,
şi-nfricoşat de Sfânt e El!

Voi toţi cei care cu credinţă,
vreţi Lui să vă mărturisiţi,
de şapte ori în pocăinţă,
să vă spălaţi şi-aşa veniţi!

Voi care-n dulce părtăşie,
cu Dumnezeu vreţi să intraţi,
cu teamă sfântă-n curăţie,
de şapte ori să vă spălaţi!

Voi care vreţi a Lui vestire,
în lume s-o mărturisiţi,
de şapte ori pe zi-n sfinţire,
să vă spălaţi şi-apoi vorbiţi!

Voi care-n slujba Lui divină,
doriţi pe veci să vă predaţi,
de şapte ori pe zi-n lumină,
fiinţa-ntreagă v-o spălaţi!

282. O, noi ne-am bizuit pe Domnul..

Maestoso

O, noi ne'am bi - zu - it pe Dom - nul, de'a - ce - ea nu ne'a bi - ru - it, nici
vân - tul când vu - ia pu - ter - nic, nici va - lul când vu - ia cum - plit. Bi - zu -
Ref.
i - ţi - vă pe Dom - nul, toţi ai Lui în ori - ce fel, căci în
El au bi - ru - in - ţă, câţi se bi - zu - iesc pe El! căci în pe El!

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea nu ne-a biruit,
nici vântul când vuia puternic,
nici valul când izbea cumplit.

Ref:
Bizuiţi-vă pe Domnul,
toţi ai Lui în orice fel,
căci în El au biruinţă,
câţi se bizuiesc pe El. } bi

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea-n noaptea cea mai grea,
purtam în suflet strălucirea,
luminii ce se-apropia.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea când zdrobiţi păream,
spre fericita izbăvire,
adânc încrezători priveam!

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea-n nopţi de suferinţi,
senini trăiam înflăcărarea,
cântării marii biruinţi.

O, noi ne-am bizuit pe Domnul,
de-aceea azi cântăm aşa,
din toată inima slăvindu-l
puterea şi iubirea Sa.

283. Noi suntem martori.

Text: T.D.
Moderato

Noi sun - tem mar - tori că Hris - tos, e Dum - ne - zeu, cu
Ta - tăl U - NA, a - de - vă - rat şi cre - din - cios, şi'a -
tot - pu - ter - nic tot - dea - u - na! Cei ce'au tră - it, cei
ce'au vă - zut, sunt mar - tori vred - nici de cre - zut, c'a - de - vă - rat şi
cre - din - cios, Mân - tu - i - tor e'n veci Hris - tos!

Noi suntem martori că Hristos,
e Dumnezeu, cu Tatăl ***UNA***,
adevărat şi credincios,
şi-Atotputernic totdeauna!

Ref:
Cei ce-au trăit, cei ce-au văzut,
sunt martori vrednici de crezut,
c-adevărat şi credincios,
Mântuitor e-n veci Hristos!

Noi suntem martori căci am fost,
în loc de moarte şi pierzare,
şi L-am căutat de Adăpost,
şi braţul Lui ne-a dat scăpare!

Noi suntem martori c-am trecut,
prin greutăţi nemaitrăite,
şi L-am chemat şi l-am văzut,
puterea mâinii Lui slăvite!

Noi suntem martori pentru voi
şi pentru Domnul pe vecie,
o, fie-n ziua de apoi,
slăvită-această mărturie.

284. Voi care-aţi fost adânc legaţi...

Text: T.D.
Andantino

Voi care aţi fost adânc legaţi,
şi Dumnezeu v-a dat scăpare,
voi pân-la moarte-l datoraţi,
recunoştinţa cea mai mare!

O, nu uitaţi, o, nu uitaţi,
ce l-aţi promis, ce-l datoraţi,
pliniţi al vostru legământ,
căci Dumnezeul vostru-l sfânt!

Voi care L-aţi chemat în greu,
şi El va scos din suferinţă,
voi până-n veci lui Dumnezeu,
îi datoraţi recunoştinţă!

Atât de-adânc căzuţi eraţi,
când El v-aduse izbăvire,
azi El aşteaptă, nu uitaţi,
întreaga voastră dăruire!

O, nu uitaţi ce l-aţi promis,
când L-aţi rugat în strâmtoare,
El Şi-a-mplinit Cuvântu-l scris,
dar cum vi-l împliniţi voi oare?...

285. Când gânduri negre

Text: T.D.
Andante

Când gânduri negre mă frământă,
când temeri grele mă-nspăimântă,
când răni adânci îmi sângerează,
când stinsă-mi pare orice rază,
când mi-arde inima-n suspine,
Isuse-ntoarce-mă spre Tine!

Căci de-mi răsai,
lumină-mi dai,
şi-un dulce-alin,
Ref. mi-aduci în chin;
din orice greu mormânt mă-nvii,
Isuse când la mine vii!

Când plâng cu lacrimi prea amare,
când greul prea nenvins îmi pare,
când tot ce-am scump mi se va duce,
când singur voi zăcea sub cruce,
când prea zdrobit e duhu-n mine,
Isuse-ntoarce-mă spre Tine!

Când prea adâncă simt durerea,
când prea secată mi-e puterea,
când tot ce-am drag o să se piardă,
când vor lovi cei ce dezmiardă,
nenfrânt mă naltă din ruine,
Isuse-ntors pe veci spre Tine!

286. Hristos ne-a adus...

Text: T.D.
Maestoso

Hris - tos ne'a a - dus bi - ru - in - ța, prin Nu-me - le Lui stră - lu - cit, cân-
ta - ți'l cu toa - tă fi - in - ța, în veci fi - e El prea - mă - rit! I-
Ref.
sus mai pre-sus, sla - vă Ți - e, cu'a - vânt, ne'n - frânt, Ți - năl - țăm căci
Sus toți am pus, pe ve - ci - e, un sfânt Le - gă - mânt să'Ți ur - măm!

Hristos ne-a adus biruinţa,
prin Numele Lui strălucit,
cântaţi-l cu toată fiinţa,
în veci fie El preamărit!

Refren:
Isus
mai presus,
slavă Ţie,
cu-avânt,
neînfrânt,
Ţi-nălţăm,
căci Sus,
toţi am pus,
pe vecie,
un sfânt,
legământ
să-Ţi urmăm!

Hristos ne-a adus învierea,
când noi toţi zăceam ca-n mormânt,
cântaţi-l, cântaţi-l puterea,
şi-al Lui minunat Nume sfânt!

Hristos ne-a adus izbăvirea,
când noi toţi eram greu legaţi,
cântaţi-l, cântaţi-l mărirea,
şi Numele Lui lăudaţi!

287. Ce-adânc mă mângâi.

Text: T.D.
Andantino

Ce'a - dânc mă mân-gâi Tu Pă - rin - te, când noap-tea îmi în-drept spre Ti - ne, fi -
o - rul i - ni - mii fier - bin - te, de un - da la - cri - mi - lor li - ne! Ce'a-
dânc mă mân-gâi Tu când zo - rii, zâm - besc pe'a zi - lei al - bă fa - ță, când
no - ul har îmi dă fi - o - rii, cu - rați ai dra - gos - tei de via - ță!

Ce-adânc mă mângâi Tu Părinte,
când noaptea îmi îndrept spre Tine,
fiorul inimii fierbinte,
de unda lacrimilor line!

Ce-adânc mă mângâi Tu când zorii,
zâmbesc pe-a zilei albă faţă,
când noul har îmi dă fiorii,
curaţi ai dragostei de viaţă!

Ce-adânc mă mângâi Tu când toate,
cărările îmi par închise,
şi-n clipa următoare poate,
văd zarea luminându-mi-se!

Ce-adânc mă mângâi Tu când seara,
cu genele înrourate,
îşi pleacă fruntea lin povara,
pe mâinile împreunate!

Ce-adânc mă mângâi Tu oriunde
şi orişicând mă-ndrept spre Tine,
căci viaţa-ntreagă mi-o pătrunde
fiorii liniştii divine.

288. Îndură-Te, o, Doamne..

Text: T.D.
Andante

În - du - ră - te, o, Doam - ne, de toți ai Tăi me -
reu, dar și mai mult te'n - du - ră, de cei ce plâng mai
greu! A - proa - pe fii, o, Doam- ne, de toți cei a - su -
priți, dar fii și mai a - proa - pe de cei mai greu lo - viți!

Indură-Te, o, Doamne,
de toţi ai Tăi mereu,
dar şi mai mult Te-ndură,
de cei ce plâng mai greu!

Aproape fii, o, Doamne,
de toţi cei asupriţi,
dar fii şi mai aproape
de cei mai greu loviţi!

Şi caută-i o, Doamne,
pe toţi câţi sunt pierduţi,
dar şi mai mult pe-aceia,
ce-s mai adânc căzuţi!

Şi mângâie-i cu milă,
pe câţi sunt amărâţi,
dar şi mai mult să-i mângâi,
pe cei mai doborâţi!

Pe toţi ascultă-i Doamne,
şi-ajută-i Tu degrab,
dar şi mai mult pe-acela
mai încercat şi slab!

De Tine toţi au lipsă,
dar dintre toţi câţi pier,
mai mult au cei ce singuri,
şi-nstrăinaţi Te cer.

289. Îndreaptă-mi inima..

Text: T.D.
Andantino

În- dreap- tă'mi i - ni - ma spre Ti - ne, în ori - ce cli - pă
de du - re - re, a - ceas - ta fi - va pen - tru mi -
ne, iz - vo - rul u - nic de pu - te - re! A - ceas - ta fi - va
pen - tru mi - ne, iz - vo - rul u - nic de pu - te - re!

Îndreaptă-mi inima spre Tine,
în orice clipă de durere,
aceasta fi-va pentru mine,
izvorul unic de putere! } bis

Îndreaptă-mi inima spre Tine,
în orice zi de bucurie,
aceasta-i taina ce-mi va ţine,
viaţa-n har şi-n curăţie!

Indreaptă-mi inima spre Tine,
în anii grei de încercare,
aceasta-mi va păstra-n suspine,
nădejdea-n slava viitoare!

Indreaptă-mi inima spre Tine,
Isuse-ntreaga mea viaţă,
căci harul şi puterea-mi vine,
doar când rămân în sfânta-Ţi Faţă!

290. Sfinte Tată..

Text: T.D.
Andante

Sfin- te Ta - tă bun şi blând, Ţi - e ne ru - găm năl- ţând,
prin - tre la - cri - me fier - binţi, a - le i - ni - mii do - rinţi!
Prin sme - ri - te ru - gă - ciuni, a - le vie - ţii slă - bi - ciuni,
şi'n po - tir de le - gă - mânt, do - rul în - drep - tă - rii sfânt!

Sfinte Tată bun şi blând,
Ţie ne rugăm, nălţând,
printre lacrime fierbinţi,
ale inimii dorinţi!
Prin smerite rugăciuni,
ale vieţii slăbiciuni,
şi-n potir de legământ,
dorul îndreptării sfânt!

Căci ne doare-adânc şi-amar,
vorba multă fără har,
rugăciunea fără foc,
slujba fără duh deloc;
părtăşia fără dor,
dragostea fără fior,
bucuria fără cânt,
viaţa fără Duhul Sfânt!

Doamne-ndură-Te şi fă-i
plini de har pe toţi ai Tăi,
dă-ne-un duh ascultător,
cald şi blând şi răbdător;
mai fierbinte să iubim,
mai adânc să ne smerim,
mai din plin trăind ce ştim,
ca să fim cum ne numim!

291. Eu nu ştiu, Doamne.

Text: T.D.
Andantino

Eu nu ştiu Doam-ne, un - de în - că îmi vei mai du - ce pa - şii mei, dar ştiu că
Tu poţi fi ori - un - de, lu - mi nă sfân - tă pen - tru ei! dar ştiu că
Tu poţi fi ori - un - de, lu - mi - nă sfân - tă pen - tru ei!

Eu nu ştiu, Doamne, unde încă
îmi vei mai duce paşii mei,
dar ştiu că Tu poţi fi oriunde, } bis
lumină sfântă pentru ei!

Eu nu ştiu câte noi primejdii,
m-aşteaptă-n calea mea de-acum,
dar ştiu că Tu poţi fi-ajutorul,
şi paza mea pe orice drum!

Eu nu ştiu câte lacrimi încă,
au să mai verse ochii mei,
dar ştiu că Tu-mi poţi fi-alinare
şi mângâiere pentru ei!

Eu nu ştiu Doamne de câţi prieteni,
şi fraţi mai pot fi părăsit,
dar ştiu că Tu rămâi cu mine,
însoţitor nedespărţit!

Eu nu ştiu câte noi ispite,
vor mai veni în calea mea,
dar ştiu că-n Tine biruinţă,
şi izbăvire pot avea!

Eu nu ştiu câte jertfe încă,
va trebui s-aduc din greu,
dar ştiu că Tu-mi poţi da putere,
să-mi urc deplin calvarul meu!

Eu nu-mi ştiu, Doamne, viitorul,
dar ştiu că el e-n mâna Ta,
ajută-mi să nu uit aceasta,
ca liniştit să-Ţi pot urma!

292. Suind..

Text: T.D.
Moderato

Su-ind din nou pe'un vechi ur - cuş, port jert - fe noi spre'un vechi al - tar,
cu - ra - ne noi de vechi că-tuşi, nalţ în- că'un stâlp pe'un sfânt ho - tar!
E - ben - E - zer! A - juns a - ici, pri- vesc tot lun - gul drum tre - cut,
ce paşi mă-runţi, ce ur - me mici, ce'a tre - bu - it şi ce'am fă - cut!
ce paşi mă-runţi, ce ur - me mici, ce'a tre - bu - it şi ce'am fă - cut!

Suind din nou pe-un vechi urcuş,
port jertfe noi spre-un vechi altar,
cu rane noi de vechi cătuşi,
nalţ încă-un stâlp pe-un sfânt hotar!

Eben-Ezer! - Ajuns aici,
privesc tot lungul drum trecut,
ce paşi mărunţi, ce urme mici,
ce-a trebuit şi ce-am făcut!

Gândesc cu sufletul durut,
la anii ce i-am risipit,
cât am trăit din ce-am ştiut?
Cât am ştiut din ce-am trăit!

Cât am gândit din ce făceam?
Cât am făcut din ce-am gândit?
Cât am iubit din ce aveam,
cât am avut din ce-am iubit?...

Cât am trăit din ce-am crezut,
cât am crezut din ce-am trăit?
Cât am vorbit din ce-am făcut,
cât am făcut din ce-am vorbit?

La stâlpul meu de greu hotar,
cad azi cu fruntea la pământ,
nu-n cântec pun, ci-n plâns amar,
Isuse noul legământ!

Şi-aş vrea de-acum pân-la sfârşit,
prin harul Tău dumnezeiesc,
să pot trăi tot ce-am vorbit,
să pot vorbi tot ce trăiesc!

293. Singurătăţi.

Text: T.D.
Andantino

Sin - gu - ră - tăţi şi'n - de - păr - tări, mă'n-chid ca'n - tr'o ce - ta -
te, şi'a - de - sea prin - tre ne - gre zări, nici gân - dul nu răz - ba -
te! Dar când la Ti - ne, Doam - ne vin, u - şor mi'e to - tul şi se -
nin. Tu'mi schim - bi'n bi - ne - cu-vân - tări, sin - gu - ră - tăţi şi'n - de - păr - tări!

Singurătăţi şi-ndepărtări,
mă-nchid ca-ntr-p cetate,
şi-adesea printre negre zări,
nici gândul nu-mi străbate!

Dar când la Tine Doamne vin,
uşor mi-e totul şi senin.
Tu-mi schimbi în binecuvântări,
singurătăţi şi-ndepărtări!

Dezamăgiri şi-ndurerări,
mă ard şi mă sfâşie,
şi-n toate cele patru zări,
văd numai vijelie.

Dar când spre Tine Doamne vin,
mi-e paşnic totul şi senin.
Tu-mi schimbi în binecuvântări
dezamăgiri şi-ndurerări.

Neliniştiri şi-ameninţări,
mă-nconjor ca o mare,
şi cât privesc în depărtări,
nu văd nici o scăpare.

Dar când spre Tine Doamne vin,
frumos văd totul şi senin,
Tu-mi schimbi în binecuvântări,
neliniştiri şi-ameninţări.

294. Faţa Ta..

Text: T.D.
Moderato

Fa - ţa Ta I - su - se, când se va i - vi,
plân - sul şi du - re - rea ni se vor sfâr - şi;
I - ni - ma de cân - tec ni se va um - plea,
când o să ră - sa - ră, Doam - ne, Fa - ţa Ta!

Faţa Ta Isuse, când se va ivi,
plânsul şi durerea ni se vor sfârşi;
inima de cântec ni se va umplea,
când o să răsară Doamne, Faţa Ta!

Lumea astăzi cântă, veselă fiind,
iar ai Tăi suspină, calea grea suind,
dar curând acestea toate s-or schimba,
când o să răsară Doamne Faţa Ta!

Dă-ne Tu puterea harului mereu,
cât străbatem valea plângerii cu greu,
să păstrăm credinţa, să putem răbda,
până-o să răsară Doamne Faţa Ta.

295. Faţa Ta.

Text: T.D.
Moderato

Fa - ţa Ta I - su - se, Soa - re fe - ri - cit,
mi'n - se - ni - nă dul - ce su - fle - tul zdro - bit,
îmi a - lun - gă noap - tea su - fe - rin - ţii grea,
când ră - sa - re dul - ce, Doam - ne, Fa - ţa Ta!

Faţa Ta Isuse, Soare fericit,
mi-nsenină dulce sufletul zdrobit,
îmi alungă noaptea suferinţii grea,
când răsare dulce, Doamne, Faţa Ta. bis

Faţa Ta Isuse când se va ivi,
toată suferinţa ni se va sfârşi,
inima de cântec ni se va umplea,
când o să răsară dulce Faţa Ta.

Faţa Ta Isuse mângâie-ntărind,
inima ce plânge, calea grea suind,
Tu în bucurie plânsul vei schimba,
când o să răsară dulce Faţa Ta.

Faţa Ta Isuse o slăvim răbdând,
către ea cu lacrimi inima plecând,
aşteptând lumina care ne-o vei da,
când o să răsară dulce Faţa Ta.

296. Mărit fii Tu..

Text:T.D.
Andantino

Mă - rit fii Tu Cel ca - re dai lu - mi - nă'ori - că - rei di - mi - neţi, şi
ca - re soa - re - le'Ţi ră - sai a - tât de blând şi de mă - reţ! Mă -
Ref.
rit să fii în veci mă - rit, A - tot - pu - ter - nic Dum - ne - zeu, c'a -
tât de blând şi stră - lu - cit, în tot ce faci Te vezi me - reu!

Mărit fii Tu Cel care dai
lumină-oricărei dimineţi,
şi care soarele-Ţi răsai,
atât de blând şi de măreţ!

Ref
Mărit să fii în veci mărit,
Atotputernic Dumnezeu,
c-atât de blând şi strălucit,
în tot ce faci Te vezi mereu!

Mărit fii Tu Cel care pui
tărie-n braţul muncitor,
şi faci să crească-urma lui,
belşugul hranei tuturor!

Mărit fii Tu Cel ce găteşti
un pat drumeţului sărman,
porţi mii de sori pe căi cereşti,
veghind în somn un biet orfan!

Mărit fii Tu Cel ce veghezi,
asupra tuturor oricând,
şi care-n tot ce faci Te vezi,
măreţ, strălucitor şi blând!

297. Adeseori..

Text:T.D.
Andantino

A - de - se - ori is - pi - te gre - le a - su - pra vie - ţii
me - le vin, zdro - bind o - dih - na nop - ţii me - le şi'al
zi - lei li - nis - tit se - nin. A - tunci a - lerg la ru - gă - ciu -
Ref.
ne, şi prin Hris - tos din nou pri - mesc, pu - te - re să le'n
ving pe toa - te, şi ia - răşi pa - cea să'mi gă - sesc!

Adeseori ispite grele
asupra vieţii mele vin,
zdrobind odihna nopţii mele
şi-al zilei liniştit senin.

Ref.
Atunci alerg la rugăciune,
şi prin Hristos din nou primesc,
putere să le-nving pe toate,
şi iarăşi pacea să-mi găsesc!

Adeseori dureri amare,
adânc mi-ncearcă viaţa mea,
şi dreapta-ncrederii cărare,
aşa de greu o pot ţinea!

Adeseori puteri duşmane,
spre mine năvălesc cumplit,
lăsându-mi viaţa numai rane,
şi sufletul adânc lovit!

298. Odată la fântână..

Text: T.D.
Andantino

O - da - tă la fân - tâ - nă stând, I - sus l'a zis fe - me - ii,
blând: ori - ci - ne'a - ceas - tă a - pă bea, cu - rând din nou va în - se -
ta! Ori - ci - ne'aceas - tă a - pă bea, cu - rând din nou va în - se - ta!

Odată la fântână stând,
Isus l-a zis femeii, blând:
oricine-această apă bea,
curând din nou va înseta!

Dar apa care-o voi da Eu,
alină sufletul mereu,
izvoare vii in el se fac,
şi nu mai însetează-n veac!

Isuse, timp îndelungat
şi eu din plin m-am adăpat,
bând din al lumii-amar izvor,
cu suflet tot mai ars de dor.

Dar setea nu mi-am potolit,
ci-am fost mereu mai chinuit;
când însă Apa Ta mi-ai dat,
adâncul tot mi-a săturat!

De-atuncea ani şi ani s-au dus,
dar n-am mai însetat Isus,
căci harul Apei Tale vii,
m-a-ndestulat pe veşnicii!

299. Ca un ascuns mărgăritar.

Text: N.M. şi T.D.
Andantino

Ca un as - cuns măr - gă - ri - tar, e'al mân - tu - i - rii ma - re
dar, fe - ri - ce su - fle - tul a - cel, ce l'a pri - mit şi'l a - re'n
el. fe - ri - ce su - fle - tul a - cel, ce l'a pri - mit şi'l a - re'n el.

Ca un ascuns mărgăritar,
e-al mântuirii mare dar,
ferice sufletul acel,
ce l-a primit şi-l are-n el.
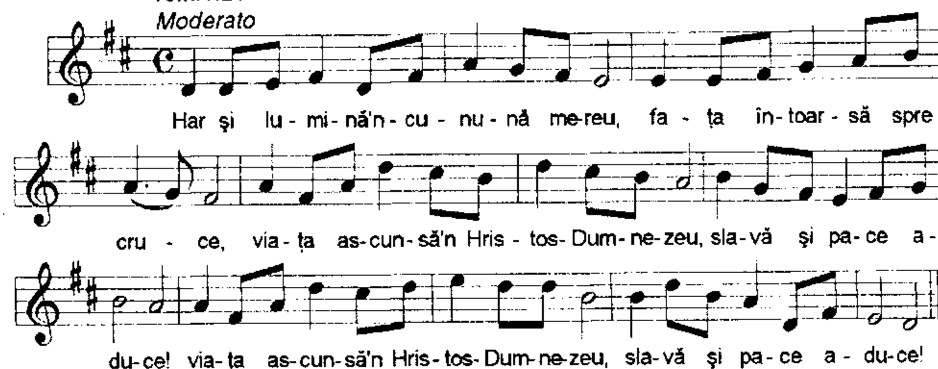
Ca un tezaur de mult preţ,
e-al mântuirii dar măreţ,
ferice-acel ce l-a găsit,
şi-l va păstra pân-la sfârşit!

Ca un izvor curat şi plin,
e-al mântuirii dar divin,
ferice-acel ce l-a aflat,
şi bea din el cu-adevărat.

Ca mirul cel cu bun miros,
e-al mântuirii dar frumos,
ferice-acel ce-l va păstra,
împrăştiind mireasma sa!

O, suflet drag de n-ai primit,
ai mântuirii dar slăvit,
dă tot ce ai s-o poţi avea,
căci nu-i nimic mai scump ca ea!

300. Har şi lumină..

Har şi lumină-ncunună mereu,
faţa întoarsă spre cruce,
viaţa ascunsă-n Hristos-Dumnezeu,
slavă şi pace aduce!
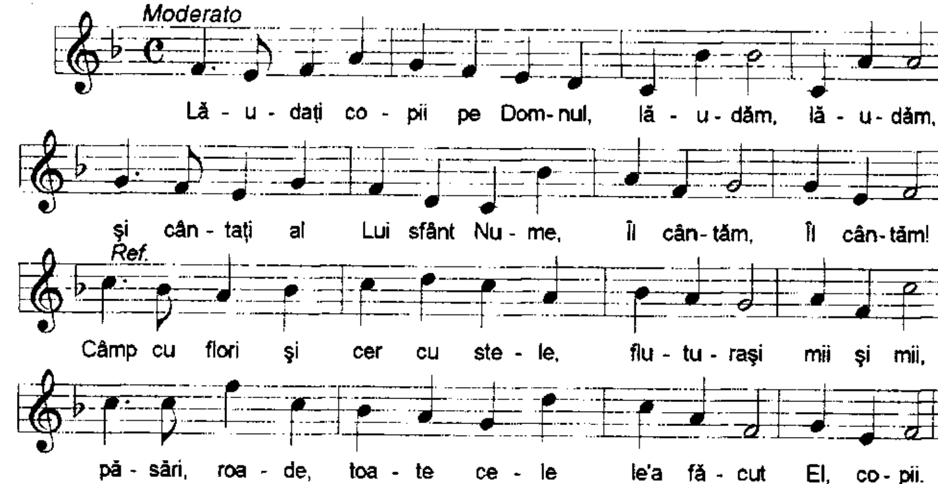
Noaptea când bezna-i mai mare, oricând,
semn e că ziua răsare,
lanţul când arde şi doare, curând
cade, oricât e de tare!

Greu e urcuşul spre vârful frumos,
mare-irăsplata luminii,
suie, că-ntr-una ţi-e cerul mai jos,
cinste-s ocara şi spinii.

Sus să rămâi în lumină mereu,
faţa ţinând-o spre cruce,
viaţa trăită-n Hristos-Dumnezeu,
veşnică slavă aduce!

301. Lăudaţi copii...

(pentru copii)

Lădaţi copii pe Domnul
- lăudăm, lăudăm,
şi cântaţi a Lui sfânt Nume,
- Îl cântăm, Îl cântăm!

Câmp cu flori şi cer cu stele,
fluturaşi mii şi mii,
Ref păsări, roade, toate cele
le-a făcut El, copii.

Lăudaţi copii pe Domnul,
- lăudăm, lăudăm,
Lui să-l daţi inima voastră,
- Lui l-o dăm, Lui l-o dăm.

Lăudaţi copii pe Domnul,
- Lăudăm, lăudăm,!
Şi-nvăţaţi din Cartea sfântă,
- învăţăm, învăţăm!

Lăudaţi copii pe Domnul,
- lăudăm, lăudăm;
şi-ascultaţi ce El vă cere,
- ascultăm, ascultăm!

302. Tu ştii la ce necazuri...

Text: T.D.
Andantino

Tu ştii la ce ne - ca - zuri, Doam - ne, în lu - mea as - ta
ne'ai tri - mis, fă să'n - drăz - nim s'a - vem cre - din - ţă, să
bi - ru - im cum Tu ai zis. fă să'n - drăz - nim s'a -
vem cre - din - ţă, să bi - ru - im cum Tu ai zis.

Tu ştii la ce necazuri, Doamne,
în lumea asta ne-ai trimis,
fă să-ndrăznim s-avem credinţă,
să biruim cum Tu ai zis.

Tu ştii că-n lume-aşa ca mieii,
la lupi ai spus că ne trimiţi,
păzeşte-ne-ntre ei Isuse,
să nu putem fi biruiţi!

Tu ştii ce slabi suntem adesea
şi ce ispite tari avem,
fii ne-ncetat cu noi în luptă,
şi-ajută-ne să nu cădem!

Tu ştii ce rară e iubirea,
şi-n lume ce puţin trăim,
nu-ngădui să fim o, Doamne,
prea despărţiţi de ce iubim!

Tu ştii ce grea e-n lumea asta
povara slujbei ce ne-o cei,
dă Doamne celor ce le-ai dat-o
şi inimi pe măsura ei!

303. Nedespărţitul meu Prieten...

Text: T.D.
Andantino

Ne-des-păr - ţi - tul meu Pri - e - ten, Mân-tu - i - to - rul meu cel
Sfânt, O-cro - ti - to - rul meu pu - ter - nic, ce'a-dânc în - da - to - rat Îţi
sânt! Ce'a-dânc în - trea - ga mea fi - in - ţă, cu'a Ta Fi - in - ţă s'au pă -
truns, c'a tât de plin mă simt de Ti - ne, şi'n ce'i vă - zut şi'n ce'i as - cuns!

Nedespărţitul meu Prieten,
Mântuitorul meu cel Sfânt,
Ocrotitorul meu puternic,
ce-adânc îndatorat Îţi sânt!

Ce-adânc întreaga mea fiinţă,
cu-a Ta Fiinţă s-au pătruns,
c-atât de plin mă simt de Tine,
şi-n ce-i văzut şi-n ce-i ascuns!

Din tot trecutul vieţii mele,
uitat-am tot ce cunoşteam,
pe Tine însă tot mai mare
şi mai adânc în gând Te am!

Uitat-am feţe mult dorite,
ce-mi luminau al vieţii crez,
dar Faţa Ta şi-n ochi şi-n suflet,
mereu mai limpede-o păstrez!

Cu tot ce-aveam mai drag pe lume,
stau tot mai rar şi mai puţin,
dar Cerul gândurilor mele,
întreg de Tine-i tot mai plin!

Şi n-am nici amintiri din urmă,
şi nici dorinţi de viitor,
Făptura Ta întreagă-mi umple,
întregul inimii fior!

Azi toat-a vieţii strălucire
şi-ntregul fericirii rai,
şi tot ce-aş mai dori Isuse,
în Tine sunt, doar Tu le ai.

Tu mi-ai schimbat a vieţii beznă,
în rai strălucitor şi sfânt,
Stăpânul veşniciei mele,
ce-adânc îndatorat Îţi sânt!

304. Când ne-ai lăsat porunca milei...

Text :T.D.
Andantino

Când ne'ai lă - sat po - run- ca mi- lei, pen- tru de'a- proa- pe - le săr -
man, noi am sim - ţit, I - sus, că Tu eşti A- cel mi-
los Sa-ma - ri - tean! noi am sim - los Sa - ma - ri - tean!

Când ne-ai lăsat porunca milei,
pentru de-aproapele sărman,
noi am simţit Isus că Tu eşti
acel milos Samaritean!

Căci, vai, şi noi am fost odată
căzuţi între tâlhari cumpliţi,
strigând zadarnic după milă,
zăceam uitaţi şi părăsiţi!

Dar n-a fost nimeni să ne-ajute,
căci cine oare-ar fi putut,
când sufletul zăcea-n pierzare,
atât de-adânc şi greu căzut.

De n-ai fi fostu Tu milostive
şi bunule Samaritean,
noi n-am fi-aflat nicicând odihna,
din sfântul mântuirii han.

Ce bun ai fost cu noi Isuse,
şi cât de-adânc Îţi mulţumim,
fă ca şi noi, aşa ca Tine,
în slujba milei să trăim!

305. Mărit Biruitor...

Text :T.D.
Maestoso

Mă - rit Bi - ru - i - tor I - sus, oş - tiri de mii de mii, Îţi
cân - tă jos, Îţi cân - tă Sus, pe veci de veş - ni - cii! Năl -
Ref.
ţând mă - ri - re Ţi - e, cu'al în - ge - ri - lor cor, noi
Îţi cân - tăm şi ne'n- chi - năm, Mă - reţ Bi - ru - i - tor!

Mărit Biruitor Isus,
oştiri de mii de mii,
Îţi cântă jos, Îţi cântă Sus,
pe veci de veşnicii!

Ref. Nălţând mărire Ţie,
cu-al îngerilor cor,
noi Îţi cântăm
şi ne-nchinăm,
Măreţ Biruitor!

Mărit fii Tu Cel ce murind,
din morţi ne-ai înviat,
în veci mai mult iubit fiind,
vei fi mai mult nălţat!

Mărit fii Tu căci crucea Ta,
e-al biruinţei semn,
toţi cei ce cred, primesc prin ea,
putere şi îndemn!

Mărit fii Tu în unic Cor,
de toţi ai Tăi urmaşi,
căci în măreţul Viitor,
la slavă-i faci părtaşi.

306. Slăvit sâ fii Isus...

Text :T.D.
Andantino

Slă-vit să fii slă-vit I-sus, ce bi-ru-in-ţă ne'ai a-dus, ce praz-nic sfânt ne'ai pre-gă-tit, în veci să fii slă-vit! *Ref.* În veci să fii slă-vit, Mân-tu-i-tor iu-bit, că'n ha-rul Tău ne'ai dă-ru-it, tot ce'am nă-dăj-du-it, mai mult de ce'am nă-dăj-du-it, în veci să fii Slă-vit.-

Slăvit să fii slăvit Isus,
ce biruinţă ne-ai adus,
ce praznic sfânt ne-ai pregătit,
în veci să fii slăvit!

R
În veci să fii slăvit,
Mântuitor iubit,
că-n harul Tău ne-ai dăruit,
tot ce-am nădăjduit,
mai mult de ce-am nădăjduit,
în veci să fii slăvit.

Eram căzuţi când Te-am strigat,
Tu strigătul ne-ai ascultat,
cu braţ înalt ne-ai izbăvit,
în veci să fii slăvit!v

Din noaptea grea pe toţi ne-ai scos,
la locul larg şi luminos,
ne-ai dat mai mult de ce-am gândit,
în veci să fii slăvit!

Cu cei atât de mult iubiţi,
stăm iar cântându-Ţi fericiţi,
tot ce-am cerut ne-ai împlinit,
în veci să fii slăvit!

Doar lacrimile pot vorbi,
ce sfânt ni-e plinul inimii,
azi n-avem grai mai fericit,
în veci să fii slăvit!

Ce scurte clipe-acum ne par,
toţi anii lungi de chin amar,
cu ce mult har i-ai copleşit,
în veci să fii slăvit!

307. Când trec prin ape..

Text :T.D.
Andantino

Când trec prin a-pe tul-buri, şi lupt cu va-luri gre-le, I-su-se nu-mai Tu'mi eşti, Li-ma-nul vie-ţii me-le! Li-ma-nul vie-ţii me-le, Li-ma-nul vie-ţii me-le, ră-mâi doar Tu I-su-se, Li-ma-nul vie-ţii me-le!

Când trec prin ape tulburi,
şi lupt cu valuri grele,
Isuse numai Tu-mi eşti,
limanul vieţii mele!

Ref.
Limanul vieţii mele,
limanul vieţii mele,
rămâi doar Tu Isuse,
limanul vieţii mele!

Când trec prin întuneric,
şi lupt cu neguri grele,
Isuse numai Tu-mi eşti,
lumina vieţii mele!
Lumina vieţii mele...

Când trec prin suferinţă,
şi lupt cu chinuri grele,
Isuse numai Tu-mi eşti,
alinul vieţii mele!
Alinul vieţii mele...

Când zac zdrobit de trudă,
şi-nfrânt de munci prea grele,
Isuse numai Tu-mi eşti,
odihna mea prin ele!
Odihna vieţii mele...

Când pierd averi prea scumpe,
şi-ncerc dureri prea grele,
Isuse numai Tu-mi eşti,
comoara vieţii mele.
Comoara vieţii mele...

Când voi sfârşi-alergarea,
şi timpul slujbei grele,
Isus Tu fi-vei veşnic,
răsplata vieţii mele!

Răsplata vieţii mele,
răsplata vieţii mele,
rămâi pe veci Isuse,
răsplata vieţii mele!

308. Pacea crucii Tale..

Text :N.M. şi T.D.
Andantino

Pa - cea cru - cii Ta - le, scump Mân - tu - i - tor,
es - te'al bu - cu - ri - ei, me - le'a - dânc iz - vor! Vreau
Ref. pa - cea Ta, o, Dom - nul meu, să'mi um - ple i - ni - ma me - reu, de -
plin s'o am şi s'o tră - iesc, şi'a - sa să Te măr - tu - ri - sesc

Pacea crucii Tale,
scump Mântuitor,
este-al bucuriei
mele-adânc izvor!

Ref. Vreau pacea Ta, o, Domnul meu,
să-mi umple inima mereu,
deplin s-o am şi s-o trăiesc,
şi-aşa să Te mărturisesc!

Pacea Ta cerească
mângâie deplin,
ale vieţii mele
răni şi plâns şi chin!

Pacea Ta mi-alină
Duhul zbuciumat,
când prin pocăinţă
sunt din nou iertat!

Pacea Ta-mi păstrează
sufletul senin,
când Tu-mi eşti Stăpânul
inimii deplin!

Pacea Ta-mi sfinţeşte
viaţa zi de zi,
când smerit Cuvântul,
caut a Ţi-l păzi.

Pacea Ta-i comoa
şi odihna mea,
n-am nimic pe lume,
mai de preţ ca ea!

Pacea Ta Isuse,
o voi vrea mereu,
ea e fericirea
sufletului meu.

309. In veci noi n-am vedea..

Text :T.D.
Andante

În veci noi n'am ve - dea pe Ta - tăl, când prin Hris - tos nu L'am pri - vi, căci
fo - cul fe - tei Lui ne'ar ar - de, şi stră - lu - ci - rea'l ne'ar or - bi! Pe
Ref. Dumne - ze - ul cel as-cuns, doar Fi - ul sin - gur L'a pă - truns, de nu vrei să'l cu -
nosti prin El, în veci nu'l vei pu - tea alt - fel! în veci nu'l vei pu - tea alt - fel!

În veci noi n-am vedea pe Tatăl,
când prin Hristos nu L-am privi,
căci focul Feţei Lui ne-ar arde,
şi strălucirea-l ne-ar orbi!

Pe Dumnezeul cel ascuns,
doar Fiul singur L-a pătruns,
de nu vrei să-L cunoşti prin El,
în veci nu-L vei putea altfel!

Noi n-am putea-ntâlni pe Tatăl,
şi slava Lui de ne-ndurat,
de n-ar fi Fiul Său prin care
ni S-a făcut apropiat!

El stă-n lumină orbitoare,
şi-n foc de mii de sori aprins,
şi-n slavă negrăit de sfântă,
de nepătruns şi necuprins!

Căutaţi-L prin Hristos pe Tatăl
şi Duhul vă va lumina,
căci cine prin Hristos nu-L caută,
în veci nu-L va putea afla.

O, numai Fiul Său cel dulce,
ni L-a putut descoperi,
că-n veci noi n-am avea pe Tatăl,
când pe Hristos nu L-am primi!

310. Hai, somn uşor...

(cântec de leagăn)

Text :T.D.
Andantino

Hai somn u - şor, iu - bit o - dor, căci blând de sus, de
la I - sus, vin fă - ră paşi, dragi în - ge - raşi, să'ţi
cân - te lin în somn se - nin! *Ref.* Na - ni, na - ni,
na - ni, na - ni, dul - ce crin, dor se - nin!

Hai, somn uşor,
iubit odor,
căci blând de Sus,
de la Isus,
vin fără paşi,
dragi îngeraşi,
să-ţi cânte lin,
în somn senin!

Ref. Nani, nani,
nani, nani,
dulce crin,
dor senin!

Hai somn uşor,
iubit odor,
iubirea mea,
deasupra ta,
se va ruga,
să poţi avea,
în leagăn lin,
un somn senin!

Hai somn uşor,
iubit odor,
al nostru Domn,
să-ţi fie-n somn,
mângâietor,
ocrotitor,
s-ai somn senin
în leagăn lin!

Hai somn uşor,
iubit odor,
să creşti aşa,
cum Domnul vrea,
fiu credincios,
al lui Hristos,
cu suflet lin
şi Cer senin!

311. Nani, nani...

(cântec de leagăn)

Text :T.D.
Andantino

Na - ni, na - ni, som - nul dul - ce, dra - gul
ma - mei să se cul - ce, ma - ma'i cân - tă
să se cul - ce! *Ref.* Somn u - şor, drag o - dor, drag o - dor,
somn u - şor, dor se - nin, som - nul lin, som - nul lin, dor se - nin!

Nani, nani somnul dulce,
dragul mamei să se culce,
mama-i cântă să se culce!

Ref Somn uşor, drag odor,
drag odor, somn uşor,
dor senin, somnul lin,
somnul lin, dor senin!

Sfânta rază nu-nserează,
sfânta rază ne veghează,
Tatăl nostru ne veghează!

Duhul Sfânt să te sfinţească,
suflet bun să mi te crească,
dor şi cânt să mi te crească!

Visuri line să te-aline,
nopţi senine să-ţi lumine,
totdeauna să-ţi lumine!

Vocea lină şi duioasă,
noaptea-i plină şi frumoasă,
să creşti inimă frumoasă!

Faţa-ţi fie liniştită,
viaţa-ţi fie fericită,
limpede şi fericită!

312. Veniţi la Mine..

Text : T.D.
Andante

Ve - niți la Mi - ne'a spus I - sus, voi cei a - dânc îm - po - vă -
rați, și toți în ha - rul Meu de Sus, o - dih - na vie - ții'o să a -
flați! - și toți în ha - rul Meu de Sus, o - dih - na vie - ții'o să a -
flați. *Ref.* Ve - niți, ve - niți la Mi - ne toți cei os - te -
niți, ve - niți, ve - niți, o - dih - na vie - ții s'o - gă - siți!

Veniţi la Mine-a spus Isus,
voi cei adânc împovăraţi,
şi toţi în harul meu de Sus,
odihna vieţii-o să aflaţi. } bis

Veniţi, veniţi
la Mine, voi cei osteniţi,
veniţi, veniţi,
odihna vieţii s-o găsiţi!

Luaţi cu toţii jugul Meu,
căci cei ce duc povara Mea,
chiar şi-n necazul cel mai greu,
odihna vieţii-şi vor afla!

Isuse şi eu am venit,
la Tine-adânc împovărat,
şi-n harul Tău cel fericit,
odihna vieţii mi-am aflat!

Ută-mi jugul Tău purtând,
pe urma Ta mereu să vin,
să-mi poţi şi mie da oricând,
odihna vieţii pe deplin!

313. Pierdut zăceam.

Text : T.D.
Andantino

Pier - dut ză - ceam în greu pă - cat, că - zut din al ier - tă - rii har, când
Doam - ne iar m'ai că - u - tat, și'a - tât de dul - ce m'ai che -
mat; la Ti - ne iar, la Ti - ne iar! când iar!

Pierdut zăceam în greu păcat,
căzut din al iertării har,
când Doamne iar m-ai căutat,
şi-atât de dulce m-ai chemat,
la Tine iar,
la Tine iar! } bis

Ce-adânc-a fost căderea mea,
şi în ce adânc păcat zăceam,
că-n starea mea nespus de rea,
simţeam că-n desnădejdea-mi grea
pe nimeni n-am,
pe nimeni n-am!

Fiinţa-ntreagă mi-a pătruns,
chemarea dulcelui Tău har,
cu-ntregu-mi suflet Ţi-am răspuns,
lăsând păcatul meu ascuns,
în plâns amar,
în plâns amar!

Cu scumpu-Ţi sânge mi-ai spălat,
din nou păcatul făptuit,
o, Doamne-n veci fii lăudat,
ce har să fii din nou iertat,
ce har slăvit,
ce har slăvit!

Atât de-adânc Îţi mulţumesc,
îndepărtat pe veci de rău,
cu-ntreagă inima-Ţi slujesc,
şi-ntreaga-mi viaţă Ţi-o jertfesc,
pe veci al Tău,
pe veci al Tău!

314. Doi ochi senini

Text : T.D.
Andantino

Doi ochi se-nini au plâns pe cru-ce, a-dânc sfâ - şi - e - tor şi greu,
doi ochi se - nini au plâns pe cru-ce pă - ca - tul tău, pă - ca - tul meu!
doi ochi se - nini au plâns pe cru-ce pă - ca - tul tău, pă-ca-tul meu!

Doi ochi senini au plâns pe cruce,
adânc, sfâşietor şi greu,
doi ochi seniniau plâns pe cruce,
păcatul tău, păcatul meu! bis

O frunte-a ispăşit pe cruce
sub spinii cruntului călău,
o frunte-a ispăşit pe cruce
păcatul meu, păcatul tău!

Şi două mâini iertau pe cruce,
mijlocitor spre Dumnezeu,
o, două mâini iertau pe cruce
păcatul tău, păcatul meu!

Şi-o inimă purta pe cruce,
răscumpărându-ne din rău,
o inimă purta pe cruce
păcatul meu, păcatul tău!

O, ochi senini şi frunte sfântă,
ce-adânc v-a sângerat mereu,
o, ochi senini, o, frunte sfântă,
păcatul lor, păcatul meu!

Şi sfinte mâini însângerate,
adânc în suflet azi mă dor,
preasfinte mâini însângerate,
păcatul meu, păcatul lor!

315. Crucea-i ascultarea.

Text : T.D.
Andantino

Cru-cea'i as - cul - ta - rea Dom - nu - lui I - sus, cea mai nal - tă jert - fă
ca - re s'a a - dus, da - rul cel mai ma - re, pre - ţul ne'n - tre - cut,
ca să mân - tu - ias - că ce e - ra pier - dut! *Ref.* Cru - cea'i sla - va Ta,
cru - cea'i pa - cea mea, din bles - tem m'a scos, Jert - fa lui Hris - tos,
via - ţă mi'a a - dus, cru - cea lui I - sus, sla - vă lui Hris - tos, sla - vă lui I - sus!

Crucea-i ascultarea Domnului Isus,
cea mai naltă jertfă care s-a adus,
darul cel mai mare, preţul ne-ntrecut,
ca să mântuiască ce era pierdut!

Ref.
Crucea-i slava Ta,
crucea-i pacea mea,
din blestem m-a scos,
Jertfa lui Hristos,
viaţă mi-a adus,
crucea lui Isus,
slavă lui Hristos,
slavă lui Isus!

Crucea e iubirea Domnului Isus,
nu-i cuvânt să nalţe dragostea mai sus,
nu-i nimic s-arate-atât de strălucit,
dragostea cu care Tatăl ne-a iubit!

Crucea-i biruinţa Domnului Isus,
El a-nvins când Singur morţii S-a supus,
şi-a zdrobit vrăjmaşul când S-a umilit,
preamărit e Mielul fiindcă S-a jertfit!

Crucea este slava Domnului Isus,
prin ea Şi-a nălţat El Numele-I mai sus,
rănile Lui sfinte veşnic vor purta,
mântuirea noastră şi mărirea Sa!

316. O, Tată Sfânt al zilei.

Text :T.D.
Moderato

O, Ta - tă sfânt al zi - lei şi'al nop- ţii Fă-că - tor, Tu ca-re eşti Lu-

mi - na şi via-ţa tu-tu- ror, în cea-sul di - mi - ne - ţii,scu- lân-du- ne din

somn,Te prea-mă-rim pe Ti - ne, Ce - res-cul nos-tru Domn!Ce- res-cul nos-tru

Domn!Ce- res-cul nos- tru Domn!Te prea- mă- rim pe Ti - ne,Ce- res- cul nos-tru Domn!

O, Tată Sfânt al zilei şi-al nopţii Făcător,
Tu care eşti Lumina şi viaţa tuturor,
în ceasul dimineţii, sculându-ne din somn,
Te preamărim pe Tine, / Cerescul nostru Domn! / - de 3 ori -

O nouă zi începem şi Doamne noi nu ştim,
ce poate să ne-aducă şi cum o s-o sfârşim,
de-aceea-n mâna-Ţi sfântă şi-n bunătatea Ta,
ne-ncredinţăm viaţa cu tot ce va urma!

Îţi cerem pâinea zilei, dar dacă n-o primim,
răbdare dă-ne Doamne şi har să nu cârtim!
De orice rău ne scapă, dar dacă va veni,
putere dă-ne Doamne şi har a-l birui!

Inlătură ispita, dar dacă ne-ar cerca,
tărie dă-ne Doamne, să nu cădem în ea!
Ne scapă de primejdii, de curse şi nevoi,
dar de vor fi să vină, prin toate fii cu noi!

Îţi cerem sănătate, putere şi-ajutor,
să facem munca noastră cu linişte şi spor,
dar de va fi s-o facem de silă şi-ntristaţi,
ajută-ne să ducem povara resemnaţi.

Dorim o zi senină, dar de va fi-o zi grea,
înseninează cerul virtuţilor prin ea.
Dorim o zi mai bună, dar de va fi cu-amar,
smeriţi ne fă să-i ducem întregul ei Calvar!

E ceasul dimineţii, începe-o nouă zi,
rămâi cu noi, o, Doamne prin tot ce va veni.
Ne-ncredinţăm în mâna şi-n harul Tău bogat,
fă s-o trăim în pace şi fără de păcat!

317. Voi cei chemaţi.

Text :T.D.
Andante

Voi cei che - maţi să du-ceţi so - li - a lui I - sus, pur-
taţi cu vred-ni - ci - e Cu-vân-tul ce l'aţi spus; tră - ind în
cu - ră - ţi - e sfin-ţind un loc fru-mos, vir - tu - tea voas-tră
fi-va po-doa-ba lui Hris-tos, mă - ri-rea lui Hris-tos, frum-se-ţea
lui Hris-tos vir-tu-tea voas-tră fi - va po-doa-ba lui Hris-tos!

Voi cei chemaţi să duceţi solia lui Isus,
purtaţi cu vrednicie Cuvântul ce l-aţi spus;
trăind în curăţie, sfinţind un loc frumos,
virtutea voastră fi-va podoaba lui Hristos,
mărirea lui Hristos, frumseţea lui Hristos,
virtutea voastră fi-va podoaba lui Hristos!

Rămâneţi în aceeaşi credinţă care-a pus
în inimile voastre iubirea lui Isus;
şi mergeţi pân-la capăt pe drumu-i luminos,
statornicia voastră e cinstea lui Hristos,
e voia lui Hristos, e slava lui Hristos,
staornicia voastră e cinstea lui Hristos!

In faţa suferinţei plecând un duh supus,
fiţi gata şi de jertfă alături de Isus.
urcând senini calvarul, sfârşitu-i glorios,
răbdarea voastră fi-va triumful lui Hristos,
nălţarea lui Hristos, izbânda lui Hristos,
răbdarea voastră fi-va triumful lui Hristos!

Atunci mărturisirea ce-n lume aţi adus,
purta-va-ncredinţarea peceţii lui Isus.
Vestindu-i Adevărul puternic şi duios,
vorbirea voastră fi-va Cuvântul lui Hristos,
solia lui Hristos, porunca lui Hristos,
vorbirea voastră fi-va Cuvântul lui Hristos!

La capătul credinţei, când veţi ajunge Sus,
şi Ceru-ntreg veţi umple cu slava lui Isus,
veţi străluci alături de El în veci frumos,
Biserică slăvită, Comoara lui Hristos,
Mireasa lui Hristos, Cununa lui Hristos,
Biserică slăvită, Comoara lui Hristos!

318. O, Tatăl bunătăţii.

Text :T.D.
Andantino

O, Ta - tă'al bu - nă - tă - ţii, ai mi - lă ne'n - ce -
tat, de toţi a - cei la ca - re un su - flet bun le'ai
dat; să nu'i laşi pe cei dar - nici lip - siţi în a - nii
grei, căci tot ce au pe lu - me, ei nu ţin pen - tru ei.

O, Tată al bunătăţii ai milă ne-ncetat,
de toţi acei la care un suflet bun le-ai dat;
să nu-i laşi pe cei dornici lipsiţi în anii grei,
căci tot ce au pe lume, ei nu ţin pentru ei.

O, Tată al iubirii, fii bun şi-ndurător,
cu cei în care arde al dragostei fior.
să nu laşi despărţirea cu dorul la un loc,
căci rari sunt cei pe care nu-i mistuie-acest foc!

O, Tată al bucuriei, îndură-Te de-acei
ce au pe lume-o casă, dar n-au căldura ei.
Tu care totdeauna poţi fi cu-ai Tăi iubiţi,
fă-i şi pe ei asemeni, de-ai lor nedespărţiţi.

O, Tată al răbdării, fii răbdător şi bun,
cu toţi acei pe care prea mari poveri se pun.
Măreşte-le puterea când greul li-l măreşti,
nainte de răbdare necazul să-l sfârşeşti!

O, Tată al rugăciunii, ascultă-i Tu din Cer
pe cei ce ani, cu lacrimi, acelaşi har Ţi-l cer.
Adună-i şi pe dânşii, cum ruga le-o aduni,
dă harul pentru care ceri ani de rugăciuni.

319. Frumos e viitorul.

Text :T.D.
Moderato

Fru - mos e vi - i - to - rul spre ca - re vă'n-drep - taţi, voi
ca-re cu cre - din - ţă şi dra - gos - te lup - taţi, fru - moa-să es - te'n ce - ruri ca
soa - re - le fru - mos, cu - nu - na ce v'aş - teap - tă, vi - teji ai lui Hris - tos, vi -
teji ai lui Hris - tos, vi - teji ai lui Hris - tos, fru - moa - să es - te'n - ce - ruri ca
soa - re - le fru - mos, cu - nu - na ce v'as - teap - tă, vi - teji ai lui Hris - tos!

Frumos e viitorul
spre care vă-ndreptaţi,
voi care cu credinţă
şi dragoste luptaţi,
frumoasă este-n ceruri
ca soarele frumos,
cununa ce v-aşteaptă } bis
/: viteji ai lui Hristos. :/- de 3 ori -

Frumoasă e credinţa
pe care-o apăraţi,
nădejdea şi iubirea
pe care le cântaţi;
Frumos e Adevărul
vestit de voi frumos,
fiţi tari, voi duceţi lumii
solia lui Hristos!

Frumoasă e Lucrarea
la care-aţi fost chemaţi,
şi numele şi haina
şi steagul ce-l purtaţi,
frumos să faceţi lucrul,
să strângeţi rod frumos,
acei ce nu fac astfel
nu-s vrednici de Hristos!

Frumoasă-i veşnicia
în care-o să intraţi,
voi care pân-la capăt
frumos o să luptaţi;
Frumos în veci e Cerul
sfârşitului frumos,
nebănuită slavă
v-aşteaptă la Hristos!

320. O, suflet..

Andantino

O, su- flet din su-fle- tul meu, fi- or din a - ce- eaşi iu- bi- re cal-
va - rul a - ce- lu- iaşi greu, ne'a dat o'n- fră - ţi- tă sim - ţi - re cal-
va - rul a - ce - lu - iaşi greu ne'a dat o'n- fră - ţi - tă sim - ţi -
re! Fii bi - ne - cu- vân - ta- tă, în veci de Dum-ne - zeu, tu
par - te ne - ui ta tă, a su- fle - tu- lui meu, tu
par- te ne- ui ta- tă a su- fle tu lui meu! -

O, suflet din sufletul meu,
fior din aceeaşi iubire,
calvarul aceluiaşi greu, } bis
ne-a dat o-nfrăţită simţire!

Ref
Fii binecuvântată,
în veci de Dumnezeu,
tu parte neuitată,
a sufletului meu!

În inima noastră, la fel,
aceeaşi dorinţă suspină,
Hristos mi te-a dat pentru El,
părtaşă la slujba-I divină!

Spre soarele-aceluiaşi steag,
nălţăm o-nfrăţită privire,
şi slavei Aceluiaşi Drag
I-aducem unita jertfire!

Ce sfântă e lupta când ştim,
alături Fiinţa iubită,
părtaşi la răbdare să fim,
părtaşi şi-n răsplata-I slăvită!

Ce scumpă-i cântarea în doi,
ce rodincă-i slujba-n unire,
când arde c-o flacără-n noi,
aceeaşi cerească trăire!

O, suflet din sufletul meu,
răsad din aceeaşi credinţă,
prin foc ne-a unit Dumnezeu,
pe veci pentru-a Lui biruinţă!

321. Nimeni Altui.

Text :T.D.
Maestoso

Ni-meni al-tul de-cât Dom - nul, n'a pu - tut să dea scă-pa - re,Oas-tei
Sa-le'n su-fe-rin - ţa şi'n du-re - rea ei cea ma - re. Ni-meni
Ref.
al-tul, ni-meni al-tul, ni-meni al-tul n'a pu - tut, să ne fi - e, în ur-
gi-e, steag şi sa-bi-e şi scut. Ni meni al-tul, nu-mai Dom-nul, ni-meni al-tul n'a pu-tut!

Nimeni altul decât Domnul,
n-a putut să dea scăpare,
Oastei Sale-nsuferinţa
şi-n durerea ei cea mare.

Ref. Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag şi sabie şi scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!

Când s-au năpustit vrăjmaşii,
plini de ură şi cruzime,
nici un loc de izbăvire,
pentru noi n-a fost la nime!

N-a fost nimeni să ne-asculte,
strigătele-ndurerate,
nici să apere dreptatea
pricinii nevinovate!

N-a fost nimenea să lupte,
pentru cei făr-apărare,
nici s-aline plâns fierbinte,
nici să lege răni amare!

Numai El a fost Acela,
numai Lui Îi dăm mărire,
numai Lui pentru deplina
şi slăvita-I izbăvire!

322. Ca faţa dragostei.

Text :T.D.
Andantino

Ca fa - ţa dra-gos-tei a-prin-se, fă'mi Doam-ne i - ni-ma din mi-ne, de'ar
ar-de'n flă-cări ne-mai - stin-se, a - tunci aş se-mă-na cu Ti - ne! a -
tunci aş se-mă-na cu Ti - ne de'ar ar-de'n flă-cări ne-mai - stin-se, a -
tunci aş se-mă-na cu Ti-ne, a - tunci aş se-mă-na cu Ti - ne!

Ca faţa dragostei aprinse,
fă-mi Doamne inima din mine,
de-ar arde-n flăcări nemaistinse, } bis
atunci aş semăna cu Tine! - bis

Ca faţa liniştei curate,
fă-mi Tu privirile senine,
de-ar străluci netulburate,
aşa aş semăna cu Tine.

Ca Adevărul sfânt şi tare,
fă-mi graiul şi-ndrăzneţ mi-l ţine,
înalt şi plin de-ncredinţare
atunci aş semăna cu Tine!

Fă-mi înţelegerea frumoasă,
ca faţa limpedei lumine,
pătrunzătoare şi duioasă,
atunci aş semăna cu Tine!

De-aş fi tăcut cum e răbdarea,
şi blând ca faţa păcii line,
nevinovat ca înfrânarea,
Isuse-aş semăna cu Tine!

323. Se-apropie Lumina...

Text :T.D.

Moderato

S'a - pro - pi - e lu - mi - na, o, nu te da în - vins, ai
can-de-la a - prin-să şi mij - lo - cul în - cins; ai can - de - la a -
prin-să şi mij - lo - cul în - cins; S'a - pro - pi - e iz - bân-da, o,
nu că-dea în - frânt, tu porţi un nu - me ma - re şi'ai pus un le - gă -
mânt. tu porţi un nu - me ma - re şi'ai pus un le - gă - mânt.

Se-apropie lumina, o, nu te da învins,
ai candela aprinsă şi mijlocul încins; - bis
se-apropie izbânda, o, nu cădea înfrânt,
tu porţi un nume mare şi-ai pus un legământ. - bis

S-apropie cununa, mai luptă-te puţin,
curând vor trece norii şi-n veci va fi senin.
se-apropie Ajutorul, întâmpină-l în drum,
veghează şi te roagă să nu cazi chiar acum!

Se-apropie răsplata, lucrează mai cu spor,
se-apropie cununa, s-o porţi biruitor:
se-apropie Stăpânul, să-L poţi întâmpina,
ferice robul care va fi găsit aşa!

324. Binecuvântaţi părinţii...

Text : T.D.

Moderato

Bi-ne-cu-vân-taţi pă-rin-ţii, tot-dea-u-na pe pă-mânt, e po-va-ţa
şi do-rin-ţa şi po-run-ca Ce-lui Sfânt! e po-va-ţa şi do-rin-ţa
şi po-run-ca Ce-lui Sfânt! *Ref.* Fe-ri-ciţi vor fi co-pi-ii ce pă-rin-ţii
şi'i cins-tesc, fe-ri-ciţi vor fi pă-rin-ţii, ce co-pi-ii'n-Dom-nu'şi cresc!

Binecuvântaţi părinţii,
totdeauna pe pământ,
e povaţa şi dorinţa
şi porunca Celui Sfânt!

Ref. Fericiţi vor fi copiii
cePărinţii şi-i cinstesc,
fericiţi vor fi părinţii,
ce copiii-n Domnu-şi cresc!

Binecuvântaţi părinţii
şi mereu să-i ascultaţi,
căci aşa veţi fi de-a pururi
şi voi binecuvântaţi!

Binecuvântaţi părinţii,
chiar şi când vă este greu,
căci oricând veţi face astfel,
ascultaţi de Dumnezeu!

Binecuvântaţi părinţii
şi deplin să-i ajutaţi,
căci oricât de mult le-aţi face,
n-aţi plăti cât datoraţi!

Binecuvântaţi părinţii,
chiar şi-atunci când nu mai sânt,
cu iubire şi cu lacrimi,
nu uitaţi al lor mormânt!

325. Când simt..

Text : T.D.
Andantino

Când simt că se a - pro - pi - e fur - tu - na și văd în ju - rul
meu no - rii grei, la ru - gă - ciu - ne'a - lerg eu tot - dea -
u - na, și'a - tunci pri - mesc din nou pa - cea ei! la ru - gă - ciu - ne'a -
lerg eu tot - dea - u - na, și'a tunci pri - mesc din nou pa - cea ei!

Când simt că se apropie furtuna,
şi văd în jurul meu norii grei,
la rugăciune-alerg eu totdeauna,
şi-atunci primesc din nou pacea ei!

Când simt că se apropie durerea,
şi văd că am să urc nou calvar,
în rugăciune-mi caut eu mângâierea,
şi sufletul mi-l simt plin de har!

Când simt că se apropie-o ispită,
şi văd în jur pândind alt păcat,
la rugăciune-alerg eu - şi-ntărită
mi-e inima în har neîncetat.

Când simt că se apropie plecarea,
şi văd că sunt în drum spre sfârşit,
în rugăciune-mi caut eu alinarea,
şi-atuncea pot s-aştept liniştit!

Fii binecuvântată rugăciune,
alin şi scut şi har luminos,
păstrează-ne mereu curaţi şi du-ne
prin moarte-nvredniciţi de Hristos!

326. Nu privi la suferinţa..

Text :T.D.
Moderato

Nu pri - vi la su - fe - rin - ța, pen - tru Dom - nul cu'n - tris - ta - re,
ea nu'i bles - tem, nici ru - și ne, ci e cins - tea cea mai ma - re!
ea nu'i bles - tem, nici ru - și - ne, ci e cins - tea cea mai ma - re!
Ref.
Su - fe - rin - ța pen - tru Dom - nul es - te ha - rul stră - lu - cit, fe - ri - cit
a - ce - la ca - re, e de ea în - vred - ni - cit!

Nu privi la suferinţa pentru Domnul cu-ntristare,
ea nu-i blestem, nici ruşine, ci e cinstea cea mai mare!(bis)

Refren

Suferinţa pentru Domnul
este harul strălucit,
fericit acela care,
e de ea învrednicit!

Suferinţa pentru Domnul, nu e noapte ci-i lumină,
nu e zbucium şi-apăsare, ci e linişte divină.

Suferinţa pentru Domnul nu-i cădere, ci-i nălţare,
nu e pierdere-n viaţă, ci-i câştigul cel mai mare!

Suferinţa pentru Domnul, nu e chin, ci-i mângâiere,
nu e plâns, ci-i cântec dulce, nu-i slăbie, ci-i putere!

Binecuvântaţi pe Domnul când sunteţi în încercare,
căci prin ea vă faceţi vrednici de răsplata viitoare!

Nu cârtiţi, nici nu vă plângeţi, ci-o răbdaţi cu bucurie,
căci ea trece, dar cununa vă rămâne pe vecie.

327. Din cea mai adâncă..

Text :T.D.
Andantino

Din cea mai a - dân - că noap - te de'n - tris - ta - re, şi din cea - sul
cel mai greu şi'a - pă - să - tor, şi din cea mai nea - gră
bez - nă de'n - tris - ta - re, Te che - măm, o, Doam - ne, vi - no'n a - ju - tor!
vi - no'n a - ju - tor! vi - no'n a - ju - tor! vi - no'n a - ju - tor!

Din cea mai adâncă noapte de-ntristare,
şi din ceasul cel mai greu şi-apăsător,
şi din cea mai neagră bezná de-ntristare,
Te chemăm o Doamne, /: vino-n ajutor! :/ } bis

Mai porniţi sunt astăzi ca oricând vrăjmaşii,
mai aprinsă-i ura şi cruzimea lor,
ca să nu ne piardă inima şi paşii,
Te chemăm, o, Doamne vino-n ajutor!

Ca un leu năpraznic, gata să sfâşie,
vine-n contra noastră cel asupritor,
ca să nu ne-nghită noaptea de urgie,
Te chemăm, o, Doamne, vino-n ajutor!

328. Frânge noaptea.

Text :T.D.
Andantino

Frân - ge noap - tea as - ta de'a - pă - sa - re pli - nă
şi'a - du Doam - ne'o - da - tă pes - te noi lu - mi - nă.
În a - ceas - tă noap - te'a groa - zei, Doam - ne'a - du lu - mi - nă.
în a - ceas - tă noap - te'a groa - zei, Doam - ne'a - du lu - mi - nă.

Frânge noaptea asta
de-apăsare plină
şi-adu Doamne-odată
peste noi lumină.
În această noapte-a groazei, Doamne-adu lumină. (bis)

Ia-ne Doamne greul
care ne doboară,
fă-ne drum prin bezna
care ne-nconjoară.
Printre ziduri şi prin bezna care ne-nconjoară! (bis)

Sfarmă lanţul care
sufletul ni-l strânge,
toarnă alinare
peste răni cu sânge.
Peste arşiţa de lacrimi, peste răni cu sânge... (bis)

329. Rugămu-ne Isuse...

Text :T.D.

Andante

Ru - gă - mu - ne I - su - se, Păs - to - rul în - du - ră - rii, noi
tur - ma Ta sfâr - şi - tă, po - po - rul o - bo - sit, sun - tem să - tui de'a -
ma - ra pă - su - ne'a în - tris - tă - rii, o, vin, mai du - ne'o -
da - tă în sta - u - lul do - rit! sun - sta - u - lul do - rit!

Rugămu-ne Isuse, Păstorul îndurării,
noi turma Ta sfârşită, poporul obosit,
suntem sătui de-amara păşune a-ntristării,
o, vin, mai du-ne-odată în staulul dorit!

Rugămu-ne Isuse, Viteazul biruinţei,
noi oastea Ta sleită, poporul tău înfrânt,
suntem sătui de greul şi chinul suferinţei,
o, vino iar mai nalţă-i odată steagul sfânt!

Rugămu-ne Isuse, Episcopul iubirii,
Biserica-ncercată, poporul istovit,
sfârşeşte vremea jertfei şi adu-ne-al izbăvirii
şi-al bucuriei Praznic, atât de mult dorit!

330. Te rog, ia-mi Doamne.

Text :T.D.

Moderato

Te rog, ia'mi Doam - ne a - min - ti - rea, pă - ca - te - lor când - va tră -
i - te, c'a - ceas - ta'mi du - ce'n - chi - pu - i - rea şi'o - nea - că'n a - pe o - tră -
vi - te! Şi'n fi - e - ca - re cli - pă, o, I - su - se, spre Ti - ne ia'mi a i - ni - mii do -
rinţi, să'Ţi fi - e'n - tregi, cu dra - gos - te su - pu - se, pe ca - lea u - nei mari cre - dinţi!

Ref.

Te rog, ia-mi Doamne amintirea,
păcatelor cândva trăite,
c-aceasta-mi duce-nchipuirea
şi-o-neacă-n ape otrăvite!

Şi-n fiecare clipă, o, Isuse,
spre Tine ia-mi a inimii dorinţi,
să-Ţi fie-ntregi, cu dragoste supuse,
pe calea unei mari credinţi!

Ia-mi din adânc pornirea care
de lumea asta prea mă leagă,
să nu mai poată fi în stare
de lângă Tine să m-atragă!

Dorinţele străine ia-le
şi-n locul lor dă-mi numai una,
mai drag ca cerul voiei Tale,
nimic să n-am pe totdeauna!

Ia-mi prietenii de-ndemnuri rele,
pornirea spre uşurătate,
şi tot ce dă vieţii mele,
îndemn străin de căi curate!

Şi-n locul tuturor Ţi-aş cere
să-mi laşi doar singură iubirea,
dar care nici într-o durere,
să nu cunoască despărţirea

331. Ia aminte Doamne...

Text: T.D.
Andante

Ia a - min - te Doam - ne, sta - rea grea prin ca - re, cu'a - pă -
sa - re'n su - flet, tre - cem fi - e - ca - re; mai cu
greu ca ni - cio - da - tă, tre - cem fi - e - ca - re. mai cu
greu ca ni - cio - da - tă, tre - cem fi - e ca - re.

Ia aminte Doamne,
starea grea prin care
cu-apăsare-n suflet,
trecem fiecare,
mai cu greu ca niciodată, trecem fiecare. (bis).

Locul nostru-i neagră
noapte fără lună,
gândurile-s biete
păsări în furtună;
obosite şi-aruncate păsări în furtună!

Duhul nostru-i zbucium,
doru-i nerăbdare;
rugăciunea noastră-i
teamă şi-ntrebare;
arzătoare şi-ndelungă teamă şi-ntrebare!

Nu mai vrei Tu oare
jertfele dorite,
rodul muncii noastre,
feţele iubite,
de nu-ntorci şi nu mai mângâi feţele iubite?

Plugul rugineşte,
harfele-s sfărmate,
săbiile-s frânte,
căile uitate;
plâng atât de dragi odată căile uitate!

Cât de mulţi fac răul,
ce puţini fac bine;
cât de mult e lucrul,
braţe ce puţine.
Şi Tu totuşi laşi legate braţele puţine!

Anii noştri zboară,
trupul se destramă,
viaţa ni se duce,
slujba Ta ne cheamă.
mai adânc ca niciodată, slujba Ta ne cheamă!

Ce măreţe gânduri,
ce dorinţi slăvite,
ce lucrări şi toate-s
doruri ne-mplinite;
fericite şi frumoase doruri ne-mplinite!

Ia aminte Doamne,
lacrimile-amare,
gândurile scumpe,
dorul de Lucrare;
şi-mplineşte tot ce-Ţi cere dorul de Lucrare!

Ia aminte Doamne,
lunga noastră jale,
c-aşteptăm răspunsul
izbăvirii Tale;
bucuria şi lumina izbăvirii Tale!

332. Minunată-i noaptea sfântă... *)

Minunată-i noaptea sfântă,
minunată,
sfânta pace înveşmântă
lumea toată.
Umple bucurii cereşti,
inimile omeneşti,
noapte sfântă tu-nfrăţeşti, }bis
lumea toată!

Nălţătoare-i noaptea sfântă,
nălţătoare,
vin păstorii, îngeri cântă,
ieslea-i soare!
Steaua arde luminos,
magii-nalţă pe Hristos,
Maica-i raze, ceru-i jos,
ieslea-i soare!

Bucurie-i noaptea sfântă,
bucurie,
iadul cade, moartea-i frântă
pe vecie.
Profeţia s-a-mplinit,
mântuirea ne-a venit,
Sfânt Mesia fii slăvit,
pe vecie!

îndurare-i noaptea sfântă,
îndurare,
cerul ne binecuvântă,
Haru-I mare.
Inimile vă gătiţi,
pe Mesia să-L primiţi,
să vă facă fericiţi,
Haru-I mare!

*) *Eram întemniţat în Delta Dunării (colonia Grind), pentru Cuvântul Domnului, în iarna anului 1960. Cu ocazia sărbătorii Naşterii Domnului, am scris pe un ciob de sticlă, uns cu săpun, o melodie tip colind. T.Dorz, fiind împreună în acea baracă, i-a făcut un text. Un deţinut însă ne-a pârât la comandant, care ne-a dus în poartă, la biroul lui şi, cu ciobul în mână ne-a ameninţat că ne intentează un nou proces. Dar ciobul, umblând cu el, s-a şters şi n-a mai avut corp delict. Totuşi ne-a pedepsit cu cinci zile de izolare (o cămăruţă umedă, în care primeam la trei zile mâncare. in acea cămăruţă am compus altă melodie şi T.Dorz alt text, zgâriind cu un beţigaş pe pământ cântarea, pe care am învăţat-o. Este vorba despre cântarea de mai sus.*

Slăvit să fie Domnul!

333. Naintea Feţei Tale.

Naintea Feţei Tale Doamne,
plecând genunchii, ne-nchinăm,
şi jertfa rugăciunii noastre,
din toată inima-Ţi nălţăm!

Părinte Veşnic al Luminii,
căutăm Lumina şi-o dorim,
ajută-ne din Cer primind-o,
pământului s-o dăruim!

Isuse, Adevărul veşnic,
dorim să Te primim trăit,
ajută-ne umblând prin Tine,
să Te purtăm desăvârşit!

O, Duh al dragostaei aprinse,
de dragoste la toţi ni-e dor,
aprinde-o mare şi curată,
în viaţa noastr-a tuturor!

Ca izbăviţi de întuneric,
de rătăciri şi dezbinări,
s-aducem rodul sfânt şi dulce,
al fericitei ascultări!

C-a Ta e slava şi puterea,
şi-mpărăţia pe deplin,
mărire Ţie Tatăl, Fiul
şi Sfântul Duh - în veci, Amin!

334. O inimă de bunătate plină...

Text: T.D.
Moderato

O i - ni - mă de bu - nă - ta - te pli - nă, Îţi cer, o, Doam - ne'a - şa cum Tu mi'o cei,
sfâr - şin - du'şi toa - te lup - te - le se - ni - nă, să nu'şi sfâr - şeas - că bu - nă - ta - tea ei.
Ref.
Te rog, o, Doam - ne Sfânt să'mi dai, o i - ni - mă cum Tu mi'o vreai,
c'a - sa o i - ni - mă do - resc, cum Tu do - reşti să'Ţi dă - ru - iesc!

O inimă de bunătate plină,
îţi cer, o, Doamne, - aşa cum Tu mi-o cei,
sfârşindu-şi toate luptele, senină,
să nu-şi sfârşească bunătatea ei.

Ref
Te rog, o, Doamne Sfânt să-mi dai,
o inimă cum Tu mi-o vrei,
c-aşa o inimă doresc,
cum Tu doreşti să-Ţi dăruiesc!

O inimă de-a Ta iubire plină,
îmi vreau, o, Doamne, - aşa cum Tu mi-o vrei,
iubind pe toţi, nicicând iubiri cu vină,
să nu-i păteze curăţia ei!

O inimă de Tine Doamne plină,
doresc să-Ţi dau, oricând doreşti s-o iei,
ca-n Cerul primăverii ce-o să vină,
s-aşezi cu drag pe veci frumseţea ei!

335. Acolo.

Text: T.D.
Moderato

A - co - lo de un - de cei duşi, am ve - nit, nu'i lu - nă, nici
ste - le, nici soa - re, dar nu'i loc să'L vezi pe Hris - tos mai slă -
vit, mai viu, mai pu - ter - nic, mai ma - re! dar nu'i loc să'L
vezi pe Hris - tos mai slă - vit, mai viu, mai pu - ter - nic, mai ma - re!

Acolo de unde cei duşi, am venit,
nu-i lună, nici stele, nici soare,
dar nu-i loc să-L vezi pe Hristos mai slăvit
mai viu, mai puternic, mai mare!

Acolo-n cuptorul ce arde încins,
pier umbre şi visuri şi feţe,
dar sufletul gustă din Cerul atins,
divinul trăirii măreţe!

Acolo-n căinţa şi-n plânsul amar,
mor patimi, dorinţi şi păcate,
dar sufletul iese din marea de jar,
ca faţa luminii curate!

Acolo se-ngroapă deşartele-averi,
cu scrumul trăirii deşarte,
dar sufletul strânge din chin şi dureri,
comori care trec peste moarte!

De-acolo v-aducem cu chip strălucit,
minuni şi-adevăr şi cântare,
şi calea aflată şi preţul plătit,
şi harul reîntors în Lucrare!

Hristos să vă facă mai treji să păstraţi,
frumseţea Lucrării curate,
nicicând să nu strice iubirea-ntre fraţi,
vânzări, dezbinări, şi păcate!

Hristos să v-ajute, mai sus să ţineţi,
Lumina soliei primite,
s-ajungeţi la harul eternei vieţi,
urmaţi de mulţimi nesfârşite!

336. Har şi pace ţie.

3 Ioan 2

Text :T.D.

Andantino

Har şi pa - ce ţi - e, har şi pa - ce ţi - e, har şi pa - ce ţi - e,

Fine

azi şi'n veş - ni - ci - e, har şi pa - ce ţi - e. De la Dum - ne - zeu şi

Ta - tăl Dom - nu - lui Hris - tos I - sus, Fi - ul Său în A - de - vă - rul

şi'n Iu - bi - rea cea de Sus! Îţi do - resc în toa - te'a ta - le, nu - mai bi - ne şi fo -

los, să'ţi spo - reas - că să - nă - ta - tea, ca şi su - fle - tul fru - mos!

Da capo al fine

Har şi pace ţie, har şi pace ţie, har şi pace ţie,
azi şi-n veşnicie, har şi pace ţie.

De la Dumnezeu şi Tatăl
Domnului Hristos Isus,
Fiul Său în Adevărul
şi-n Iubirea cea de Sus!
Îţi doresc în toate-a tale,
Numai bine şi folos,
să-ţi sporească sănătatea,
ca şi sufletul frumos!

(Se repetă " Har şi pace ţie...")

337. Seara-n linişte coboară...

Text :T.D.

Moderato

Sea - ra'n li - niş - te co - boa - ră, zi - ua'n li - niş - te'o sfâr - şim,

la un loc cu to - ţii ia - ră, Sfin - te Ta - tă'Ţi mul - ţu - mim!

Ref.

Mul - ţu - mim, mul - ţu - mim, Sfin - te, Ta - tă'Ţi mul - ţu - mim!

Seara-n linişte coboară,
ziua-n linişte-o sfârşim,
la un loc cu toţii iară,
Sfinte Tată-Ţi mulţumim!

Ref. Mulţumim, mulţumim,
Sfinte Tată-Ţi mulţumim!

Tu ne-ai dat puterea toată,
munca noastră s-o-mplinim,
pentru mila Ta bogată,
Sfinte Tată-Ţi mulţumim!

Ne-ai făcut cu-ndestulare,
pâinea zilei s-o primim,
pentru grija-Ţi iubitoare,
Sfinte Tată-Ţi mulţumim!

Somn cu pace, noapte bună,
de ia Tine noi dorim,
şi-nc-odată împreună,
Sfinte Tată-Ţi mulţumim!

338. Cântare de izbândă

Text :T.D.

Moderato

Cân - ta - re de iz - bân - dă în lu - me'a ră - su -
nat, Bi - ru - i - to - rul mor - ţii, Hris - tos a în - vi -
at! Hris - tos a în - vi - at, Hris - toa a în - vi -
at, Bi - ru - i - to - rul mor - ţii, Hris - tos a în - vi - at!

Cântare de izbândă în lume-a răsunat,
Biruitorul morţii, Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
Biruitorul morţii, Hristos a înviat!

Cântaţi popoare-a lumii, căci Cel ce v-a iertat,
plătindu-vă păcatul, Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
plătindu-vă păcatul, Hristos a înviat!

Cântaţi-I lumi şi ceruri, căci Cel ce v-a creat,
biruitor Se-ntoarce: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
biruitor se-ntoarce: Hristos a înviat!

Cântaţi-I voi adâncuri, căci El v-a dezlegat,
pătrunse de lumină: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
pătrunse de lumină, Hristos a înviat!

Cântaţi pe al Măririi Stăpân şi Împărat,
Cel viu, învie astăzi: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
Cel viu învie astăzi: Hristos a înviat!

Cântaţi puteri şi veacuri, căci Cel adevărat,
în veci Nemuritorul: Hristos a înviat!
Hristos a înviat, Hristos a înviat,
în veci Nemuritorul: Hristos a înviat!

339. La hotar de an trecut.

Text :T.D.
Andantino

La ho - tar de an tre - cut, su - fle - tul o - preș - te,
pes - te dru - mul pe - tre - cut, î - na - poi pri - veș - te.
Câ - te tai - ne, câ - te stări, fe - ri - cit tră - i - te,
câ - te bi - ne - cu - vân - tări, zil - nic în - no - i - te!

La hotar de an trecut,
sufletul oprește,
peste drumul petrecut,
înapoi privește.
Câte taine, câte stări,
fericit trăite,
câte binecuvântări,
zilnic înnoite!

Câte lacrimi și căinți,
urmelor lăsate,
câte jertfe și dorinți,
dragostei curate.
Ce nălțări și ce căderi,
ne-au uimit privirea,
ce comori și ce dureri,
umplu amintirea!

Am lăsat prin nopți de chin,
soare și morminte,
urme celor care vin
peste veci nainte.
Am lăsat pe drum de jar,
sânge și izvoare,
mărturii de cânt și har,
vremii viitoare!

Dumnezeule slăvit,
inima se-nchină,
fă din tot ce Ți-am jertfit,
cale de lumină.
Fă Lucrarea Ta de har,
oaste nesfârșită,
peste ultimul hotar,
s-o vedem slăvită!

340. Ce liniștiți sunt pașii Tăi.

Text : T.D.
Andantino

Ce li - niș - tiți sunt pa - șii Tăi, spre mi - ne când co -
boa - ră, și pe'a iu - bi - rii mii de căi fi - in - ța mi'o'n - fă -
șoa - ră! Ca iz - vo - râ - rea din a - fund a stro - pi - lor spre
un - de, ca gla - sul do - ru - lui pro - fund, când i - ni - ma'l as - cun - de!

Ref. Ce liniștiți sunt pașii Tăi,
spre mine când coboară,
și pe-a iubirii mii de căi,
ființa mi-o-nfășoară!

Ca izvorârea din afund
a stropilor spre unde,
ca glasul dorului profund,
când inima-l ascunde,

Ca plânsul zilei umezind,
pe geana ierbii sara,
ca apa ochilor privind,
înduioșați comoara,

Ca-nfiorările ce vin,
pe struna inspirată,
ca somnul ce coboară lin,
pe frunza legănată.

Ce liniștiți sunt pașii Tăi,
în mine când coboară,
ca a iubirii mii de căi,
spre-a inimii comoară!

Ca mersul stelelor pe cer,
ca răsăritul lunii,
ca luntrea gândului năier,
pe apa rugăciunii...

341. Doamne, Tu-n necazuri.

Text :T.D.
Moderato

Doam-ne, Tu'n ne - ca - zuri lân - gă noi ră - mâi,
chi - nu - ri - le noas - tre, Tu le'n - duri în - tâi;
e - le mai na - in - te trec prin mâ - na Ta,
şi nu'n - gă - dui nu - mai cât pu - tem răb - da!

Doamne, Tu-n necazuri lângă noi rămâi,
chinurile noastre, Tu le-nduri întâi;
ele mai nainte trec prin mâna Ta,
şi nu-ngădui numai cât putem răbda!

Lacrimile noastre numărate sânt,
Tu măsori povara duhului înfrânt.
Tu porţi mâna care taie-n rana grea,
şi nu-ngădui numai cât putem răbda!

Zilele-ncercării Tu le-ai mărginit,
mărginită-i jalea celui asuprit.
Mărginit e răul şi puterea sa,
şi nu-ngădui numai cât putem răbda!

Doamne, Tu-n necazuri fii cu toţi ai Tăi,
să nu meargă singuri pe-a durerii căi.
Curăţeşte totul Tu, cu mâna Ta
să nu-ngădui numai cât pot ei răbda.

342. Dac-ar fi...

Text:T.D.
Moderato

Da - c'ar fi să iau I - su - se, via - ţa iar de la'n - ce - put,
tot cu Ti - ne mi'aş tră - i - o, dar mai alt - fel ca'n tre - cut.
tot cu Ti - ne mi'aş tră - i - o, dar mai alt - fel ca'n tre - cut.

Dac-ar fi să iau Isuse,
viaţa iar de la-nceput,
tot cu Tine mi-aş trăi-o, bis
dar mai altfel ca-ntrecut.

Mi-aş trăi mai viu credinţa,
mai aprins, mai neclintit,
orice duh de rătăcire,
osândindu-l mai grăbit!

Aş nălţa şi mai puternic,
al nădejdii steag curat,
mai senin mai plin de pace,
lupta vieţii s-o străbat!

Mi-aş păzi mai mult ca ochii,
dragostea pân-la mormânt,
ca nimic să nu-i păteze,
numele şi chipu-i sfânt.
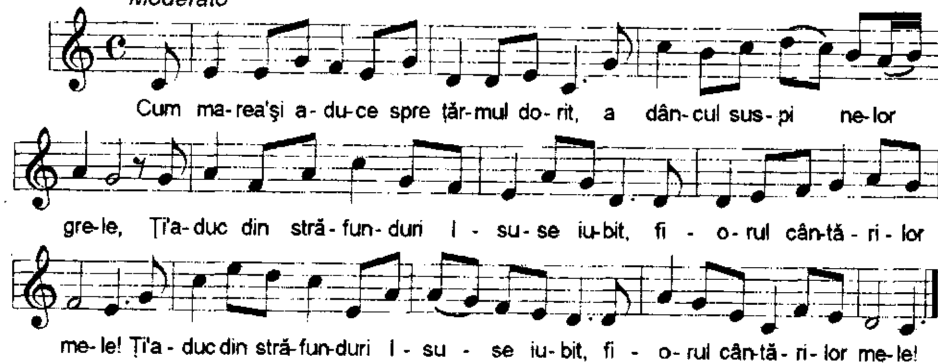
Aş iubi mai mult Lucrarea,
aş căuta mai mult pr fraţi,
iar Cuvântul Cărţii sfinte,
l-aş sorbi mai cu nesaţ!

N-aş ieşi din ascultarea
dragostei frăţeşti nicicând,
mai cu spor mi-aş face lucrul,
sufletul mi-ar fi mai blând!

M-aş sili mai mulţi la Tine,
şi mai dulce să-i atrag,
frumuseţea casei Tale,
aş căuta-o ma i cu drag!

Mi-aş urma tot drumul vieţii,
mai curat mai luminos,
o, abia atunci sfârşitul
mi-ar fi vrednic şi frumos!

343. Cum marea...

Cum marea-şi aduce spre ţărmul dorit,
adâncul suspinelor grele,
Ţi-aduc din străfunduri Isuse iubit,
fiorul cântărilor mele!

Cum vântul aduce din drum nesfârşit,
spre munte parfum de vâlcele,
Ţi-aduc de prin lupte Isuse iubit,
mireasma cântărilor mele!

Cum crinul şi-aduce din noapte smerit,
spre soare, potirul cu stele,
Ţi-aduc de prin bezne Isuse iubit,
lumina cântărilor mele!
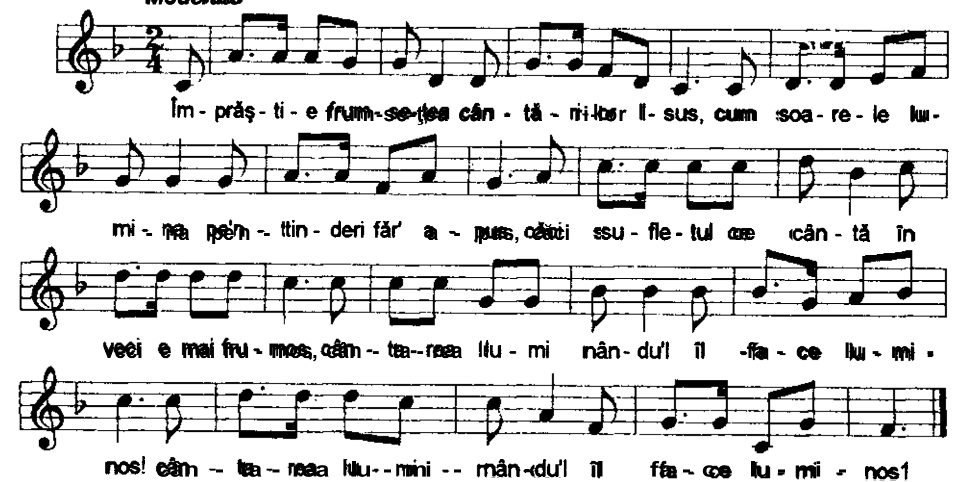
Cum stupul de munte şi-adună trudit,
din stâncă dulceaţa-n inele,
Ţi-am strâns din durere Isuse iubit,
nectarul cântărilor mele.

Şi-n ceasul răpirii înalt şi slăvit,
iubirea-Ţi încheagă din ele,
frumoasă ca Tine, Isuse iubit,
cununa cântărilor mele!

Când sufletul cântă arzând strălucit,
Ţi-aduce-n sclipiri de mărgele,
divina-i podoabă, Isuse iubit,
frumseţea cântărilor mele!

Sărută-l şi-ascultă că-Ţi dă fericit,
în starea şi-n clipele-acele,
suprema-i iubire, Isuse iubit,
cântarea cântărilor mele!

344. Împrăştie frumuseţea cântărilor...

Împrăştie frumuseţea cântărilor Isus,
cum soarele lumina pe-ntinderi făr-apus;
căci sufletul ce cântă mereu e mai frumos,
cântarea luminându-l îl face luminos! (bis)

Împrăştie fiorul puternicei cântări,
cum tunetul îşi poartă cutremurul prin zări.
Căci sufletul ce cântă răzbeşte neînfrânt,
cântarea-i tinereţe, putere şi avânt!

Împrăştie-armonia cântărilor deplin,
cum vântul poartă-n larguri miresmele de crin;
căci unde e cântare, acolo-i duhul blând,
şi pace şi-armonie şi dragoste oricând.

Împrăştie cântarea cântărilor Isus,
să-nvălui lumea-ntreagă în harul ei de Sus;
s-aduci prin ea cântarea pe pământ,
căci fericire-i numai în dragoste şi cânt!

Împrăştie mireasma cereştilor cântări,
cum vânturile poartă parfumuri peste zări,
căci unde-aduci cântarea, faci sufletul mai blând
şi-acolo faci iubirii şi păcii loc curând.

345. Cum cântăreţii.

Text :T.D.
Andantino

Cum cân - tă - re - ţii'n sta - re'a - dân - că, sfâr -
şind pun mâi - ni - le u - şor, pe cor - zi - le ce su - nă
în - că, să stin - gă lin vi - bra - rea lor, pe cor - zi - le ce
su - nă în - că, să stin - gă lin vi - bra - rea lor,

Cum cântăreţii-n stare-adâncă,
sfârşind pun mâinile uşor,
pe corzile ce sună încă,
să stingă lin vibrarea lor, } bis

Şi-n timp ce harfa odihneşte
sub mâna celui ce-a cântat,
ecoul jertfei ei pluteşte,
tot mai frumos şi-ndepărtat,

Tot astfel, o Isuse-mi curmă
a inimii vibrare lin,
când în acordul cel din urmă
cântarea-i vei sfârşi deplin.

Şi cât sub mâna Ta duioasă
vei odihni a ei vibrări,
Tu du-i cântarea mai frumoasă,
din veac în veac, din zări în zări!

Şi-n clipa învierii-adie-i
fiorul dragostei trezit,
să-Ţi cânte-n corul veşniciei
divinul cânt desăvârşit!

346. Hristos a înviat din morţi... (2)

Text : T.D.
Maestoso

Hris - tos a în - vi - at din morţi, Hris - tos a în - vi - at! Des-
chi - se's iar a vie - ţii porţi, Hris - tos a în - vi - at! *Ref.* A în - vi -
at, a în - vi - at, Hris - tos a în - vi - at, a - de - vă -
rat, a - de - vă - rat, Hris - tos a în - vi - at!

Hristos a înviat din morţi,
Hristos a înviat!
Deschise-s iar a vieţii porţi,
Hristos a înviat!

A înviat, a înviat, Hristos a înviat,
adevărat, adevărat, Hristos a înviat!

Cu moartea pre moarte călcând,
Hristos a înviat!
Păcatul tuturor iertând,
Hristos a înviat!
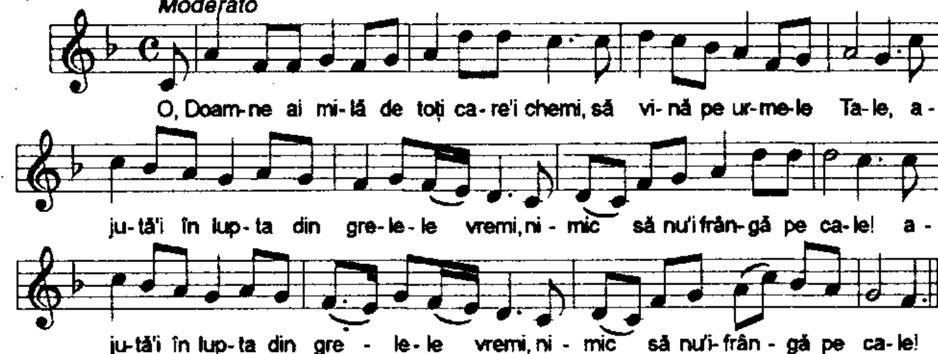
Şi celor din mormânturi jos,
Hristos a înviat!
Răsare soare luminos,
Hristos a înviat!

Viaţă dăruindu-le,
Hristos a înviat!
Scripturile-mplinindu-le,
Hristos a înviat!

Cântăm spre slava Tatălui,
Hristos a înviat!
Mărire învierii Lui,
Hristos a înviat!

347. O, Doamne, ai milă de toţi...

Text : T.D.
Moderato

O, Doamne, ai milă de toţi care-i chemi,
să vină pe urmele Tale,
ajută-i în lupta din grele vremi,
nimic să nu-i frângă pe cale!

Ajută-l pe acel care-n urm-a lăsat
prea mari prietenii sau păcate,
să nu-l mai întoarcă din drumul curat,
dorinţa spre cele lăsate!

Ajută-l pe cel ce-a lăsat pe pământ
iubiri prea adânci şi prea grele,
să nu-Ţi lase calea cu duhul înfrânt,
şi inima-ntoarsă spre ele.

Ajută-l pe-acel ce-a lăsat multe-averi,
şi scapă-l din orice robie,
ca liber de-a lumii deşarte poveri,
să-Ţi poată urma numai Ţie!

Ajută-l pe-acela cu suflet legat,
ce ascunse păcate-ar mai ţine,
căci cel care Tu nu-l desparţi de păcat,
păcatu-l desparte de Tine!

Ajută-l pe-acel ce plecând lasă tot,
pe veci să se rupă de toate,
să n-ajungă stâlp ca femeia lui Lot,
privind blestemata cetate!

Ajută-l pe-acel ce-a ajuns la altar,
şi nu-i pregătit de junghiere,
să nu-l prindă frica de-al morţii hotar,
pierind la un pas de-nviere!

Ajută-i pe toţi când e clipa cea grea,
să biruie tot ce-i mai leagă,
ca dând lumea-ntreagă pe dragostea Ta,
să-Ţi afle-a Ta dragoste-ntreagă!

348. La muncă.

Text :T.D.
Maestoso

La mun-că, la mun-că vo-ioşi să por-nim, cu plu-guri, cu sa-pe şi
coa-se, în ru-gă şi'n cân-tec mun-cind pre-gă-tim, o-go-rul ro-di-rii fru-
moa-se! *Ref.* La mun-că, la mun-că vo-ioşi, por-nim şi sfâr-şim cre-din-
cioşi, vom strân-ge cân-tând la cu-les, rod bun şi bo-gat şi a-les!

La muncă, la muncă voioşi să pornim,
cu pluguri, cu sape şi coase,
în rugă şi-n cântec muncind pregătim,
ogorul rodirii frumoase!

Ref
La muncă, la muncă voioşi,
pornim şi sfârşim credincioşi,
vom strânge cântând la cules,
rod bun şi bogat şi ales!

Uniţi şi-nfrăţiţi de-o credinţă, muncind
cu braţe şi inimi voioase,
vedea-vom mai grabnic şi dulce-nflorind,
sămânţa rodirii frumoase!

Pe ploi, prin furtuni, pe călduri sau zăpezi,
muncind cu priviri luminoase,
vom strânge din câmp, de prin vii sau livezi,
belşugul rodirii frumoae!

O, Tată din Cer Te rugăm să ne dai,
ani buni, plini de roade mănoase,
ca toţi să-Ţi aducem în fapte şi-n grai,
prinosul rodirii frumoase!

349. Supărarea bunătăţii

Text : T.D.
Luminos
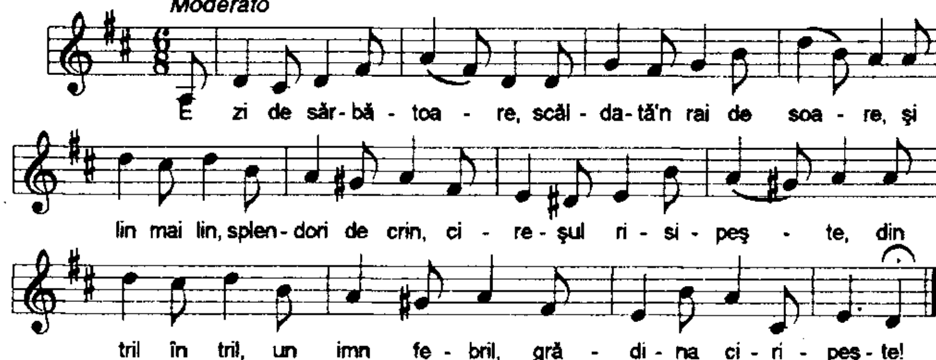
Su-pă-ra-rea bu-nă-tă-ţii e ca ploa-ia cea de
va-ră, iu-te vi-ne, iu-te tre-ce, şi pe ur-mă'i soa-re
ia-ră. iu-te vi-ne, iu-te tre-ce, şi pe ur-mă'i soa-re ia-ră. Su-pă-
Întunecos şi rar
ra-rea u-rii în-să e ca ploa-ia toam-nei: re-ce. Vi-ne'n cet dar când se
la-să, pâ-nă'n-ghea-ţă nu mai tre-ce. Vi-ne'n ghea-ţă nu mai tre-ce.

Supărarea bunătăţii
e ca ploaia cea de vară,
iute vine,
iute trece, } bis
şi pe urmă-i soare iară.

Supărarea urii însă
e ca ploaia toamnei: rece.
Vine-ncent,
dar când se lasă, } bis
până-ngheaţă nu mai trece.

Voi fiţi fiii bunătăţii,
s-aveţi dragoste-mpreună,
şi peste mânia voastră } bis
soarele să nu apună!

350. E zi de sărbătoare..

E zi de sărbătoare ,
scăldată-n rai de soare,
şi lin mai lin,
splendori de crin,
cireşul risipeşte,
din tril în tril,
un imn febril,
grădina ciripeşte!
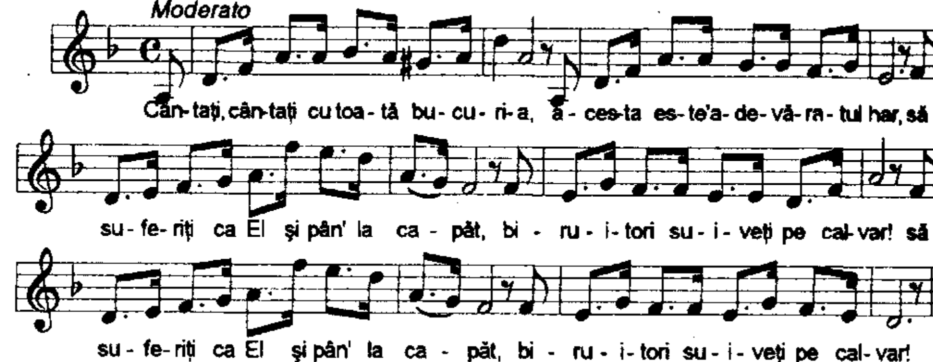
E ziua izbăvirii,
a omului şi-a firii,
şi cresc, tot cresc,
şi înfloresc,
vieţi de ceruri pline,
iubind, iubind,
azi toate prind,
a semăna cu Tine.

E ziua biruinţei,
şi moartea suferinţei,
vin, vin vibrând,
şi val şi vânt,
dau lumilor de ştire,
e-nvins, e-nvins,
al morţii-ntins,
prin viaţă şi iubire!

E ziua înălţării,
daţi zbor înalt cântării,
suim, suim,
în salt sublim,
cu inimile noastre,
sonor, sonor,
zoresc în zbor,
popoarele de astre!

E zi de sărbătoare,
pământ şi Cer şi soare,
şi timpu-nving,
şi spaţiu-l sting,
şi în veşnică lumină,
cântând, strigând,
nou nume-având
Isuse, Ţi-se-nchină!

351. Cântaţi.

Cântaţi, cântaţi cu toată bucuria,
acesta este-adevăratul har,
să suferiţi ca El şi pân-la capăt,
biruitori sui-veţi pe calvar! } bis

Cântaţi mereu căci lacrimile multe,
pe care-aici le semănaţi plângând,
sunt snopii grei de roade-mbelşugate,
pe care îi veţi secera-n curând!

O, fraţilor iubiţi să nu vă temeţi,
mai tari, mai hotărâţi în legământ,
a voastră este suferinţa astăzi,
al vostru fi-va mâine cerul sfânt!

352. Ajută-mă Isuse...

Text : I.V.

Andante

A - ju - tă - mă I - su - se, în via - ţă
cât tră - iesc, să am de - plin lu - mi - na şi
chi - pul Tău ce - resc! să am de - plin lu -
mi - na şi chi - pul Tău ce - resc!

Ajută-mă Isuse,
în viaţă cât trăiesc,
să am deplin lumina
şi chipul Tău ceresc! } bis

În ziua de-ncercare,
cu suferinţa grea,
să-mi dai credinţă tare
şi har să trec prin ea!

Cu inima curată,
cu duhul liniştit,
şi cu nădejdea-ntreagă
de Tine alipit!

Când nimeni nu mai poate,
să-mi vină-n ajutor,
rămâi doar Tu cu mine,
al meu Mântuitor!

Şi-n sfânta părtăşie,
prin rugăciune strâns,
cu toţi aceia care
răbdat-am şi am plâns!

Iar dragostea fierbinte,
să-mi fie căpătâi,
aici şi-n veşnicie,
Isuse Tu-mi rămâi!

353. Noi am rămas..

Text: T.D. din cartea "Din lupta Domnului" partea a doua.

Maestoso

Noi am ră - mas ur - când spre cul - me, cal - va - rul şi mai
greu de'a - cum, când voi vă'n - toar - ceţi în "ce - ta - te", şi sin - guri
ne lă - saţi în drum! *Ref.* De'a - cum a - mes - te - caţi în cea - ta de căr - tu -
rari şi fa - ri - sei, veţi ce - re răs - tig - ni - rea noas - tră, ne veţi lo -
1 vi şi voi cu ei! ve - 2 şi vi şi noi cu ei!

Noi am rămas urcând spre culme,
calvarul şi mai greu de-acum,
când voi vă-ntoarceţi în "cetate",
şi singuri ne-aţi lăsat în drum!

Ref: De acum amestecaţi în ceata
de cărturari şi farisei,
veţi cere răstignirea noastră,
ne veţi lovi şi voi cu ei!

Nu vă putem urma cărarea
pe care v-aţi întors-napoi,
deşi ne-aţi dus atâtea lacrimi,
şi-atâtea amintiri cu voi...

Simţi-vom de sub greul crucii,
când biciuiţi vom fi cumplit,
şi şti-vom dintre mii de bice
că-i frate cel ce ne-a lovit!
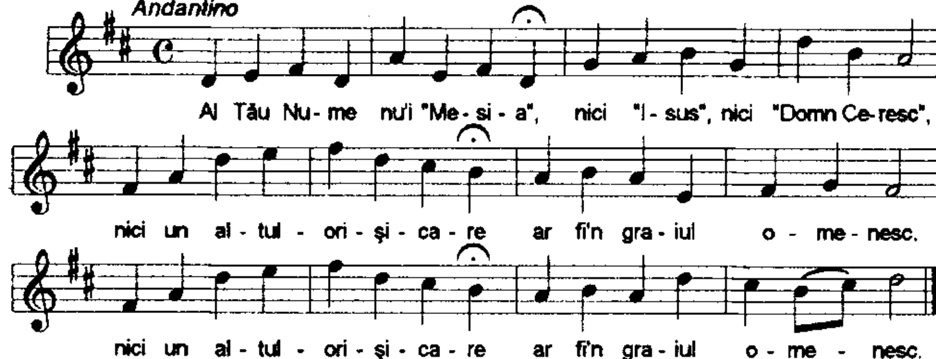
Cunoaşte-vom din mii de buze
pe-a fratelui ce ne-a scuipat,
din mii de cuie vom cunoaşte
când mâna "fratelui" a dat.

Şi vom întoarce-n altă parte
obrazu-nsângerat şi stâns,
vom înghiţi în noi durerea
...şi nu ne veţi vedea c-am plâns!

Dar când vom fi întinşi pe cruce
de voi pe care v-am iubit,
va-ncepe veşnicia noastră
căci ceasul vostru s-a sfârşit.

Suim! Şi grea e crucea-n spate.
Răbdăm! Şi geme plânsu-n noi,
ne doare despărţirea voastră,
dar nu ne-ntoarcem înapoi!

354. Al Tău Nume..

Al Tău Nume nu-i "Mesia",
nici "Isus", nici "Domn Ceresc",
nici un altul - orişicare
ar fi-n graiul omenesc.
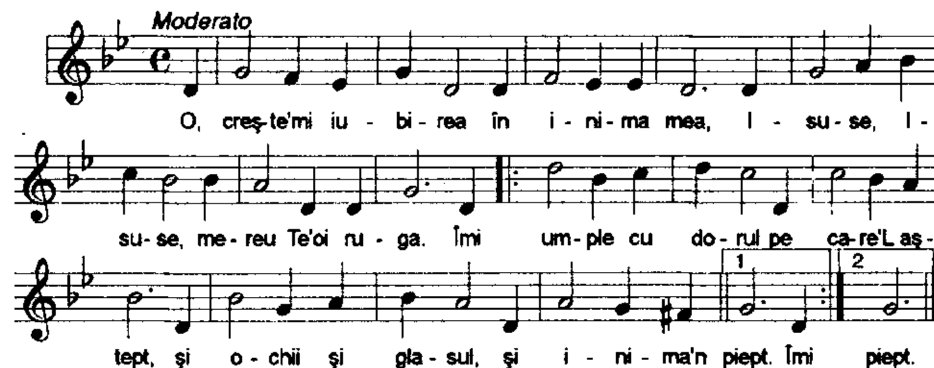
Eu Ţi-am dat un nume, numai
ca să pot cumva vorbi,
despre Tine care altfel,
n-am ştiut cum Te numi.

Al Tău Nume-i însă altfel,
într-un fel în care nu-s,
poate nici în cer, cuvinte
ca să poată-aşa fi spus.

Eu cu graiul, cu condeiul,
sau cu mintea ce-aş avea,
al Tău Nume a-L cuprinde
niciodată n-oi putea.

Numai inima, în clipe
de extaz, de har, de rai,
bănuieşte, doar frumseţea
Numelui pe care-L ai!...

355. O, creşte-mi iubirea...

O, creşte-mi iubirea
în inima mea,
Isuse, Isuse,
mereu Te-oi ruga.
Îmi umple cu dorul
pe care-L aştept,
şi ochii şi glasul,
şi inima-n piept. }bis

O, creşte-mi iubirea,
Isuse iubit,
să fiu de-a ei haruri
deplin copleşit;
să-mi crească în suflet
cu val după val,
ca râul ce creşte
de dă peste mal!

O, creşte-mi iubirea,
Iubite Isus,
în starea şi-n locul
în care m-ai pus;
să port pretutindeni
belşugu-i de har,
şi-a ei revărsare
să n-aibă hotar!

O, creşte-mi iubirea
cu focu-i sfinţit,
şi chiar de m-ar arde,
să fiu mistuit.
Flămând de iubire,
mereu Te-aş ruga:
o, creşte iubirea
în inima mea!

356. Psalmul 91.

Versificare: T.D.

Moderato

Cel ce stă sub o - cro- ti - rea Ce - lui Prea- Î-nalt de sus,

şi se o- dih- neş - te'n um - bra Ce - lui ta- re de nes-pus,

zi- ce pu-ruri des - pre Dom- nul: El e Ce - tă - ţu - ia mea,

Dum-ne- ze- ul meu în ca - re mă în- cred şi voi scă- pa!

1. Cel ce stă sub ocrotirea
Celui Prea Înalt de Sus
şi se odihneşte-n umbra
Celui Tare de nespus
2. Zice pururi despre Domnul:
El e Cetăţuia mea
Dumnezeul meu în care
mă încred şi voi scăpa...(bis)

3. El te scapă, da, din laţul
vânătorului întins
şi de ciumă-atunci când lumea
pustiirea a cuprins.
4 El te-acopere sub aripi
de-a Lui pene vei fi-ascuns,
căci a Lui credincioşie
este scut de nepătruns.(bis)

5. Nu te teme nici de groaza
din a nopţii negre vremi
şi nici de săgeata zilei
tu nicicând să nu te temi.
6. Nici de ciuma-ntunecimii
nu te teme, n-ai să cazi,
nu te teme de molima
care bântuie-n amiaz;(bis)

7. Mii să cadă lângă tine
zeci de mii de-a dreapta ta
dar de tine, nu te teme
nu se va apropia.
8. Doar vei sta...şi cât privi-vei
împrejur, cu ochii tăi
vei vedea nenorocirea
şi răsplata celor răi.(bis)

9. Fiindcă tu zici: Domnul este
locul meu adăpostit
şi din Cel Prea Înalt făcut-ai
Turnul tău nebiruit.
10. De aceea niciodată
nenoroc nu vei avea
de-al tău cort nicicând urgia
nu se va apropia.(bis)

11. Căci la îngerii puternici
Domnul le va porunci
şi-n a tale căi în toate
pururi ei te vor păzi.
12. Ei te vor purta cu grijă
pe-a lor sfinte mâini cereşti
ca piciorul de vreo piatră
nicidecum să nu-ţi loveşti.(bis)

13. Peste leii tari vei trece
pe năpârci tu vei călca
puii leilor şi şerpii
biruiţi, vor rămânea!
14. "Mă iubeşte - zice Domnul -
de aceea-l voi scăpa,
ocroti-l-voi căci cunoaşte
Numele şi slava Mea!"(bis)

15. "Voi răspunde totdeauna
când mă va chema grăbit,
să-l ajut în strâmtorare
şi să-l fac nebiruit.
16 Da-i-voi izbăviri şi slavă
cu ani lungi l-oi sătura
şi-i voi arăta să vadă
sfântă mântuirea Mea!"(bis)

357. Când Te-ai coborât...

Text: T.D.
Moderato

Când Te'ai co - bo - rât, I - su - se, din ce - reas - ca'm - pă - ră - ţi - e, Te'a pri-
mit pe lu - me nu - mai un bor - dei în - tr'o câm - pi - e, Te'a pri-
mit pe lu - me nu - mai un bor - dei în - tr'o câm - pi - e.

Când Te-ai coborât, Isuse,
din cereasca-mpărăţie,
Te-a primit pe lume numai
un bordei într-o câmpie. } bis

Cât ai fost apoi în lume,
ca să chemi la mântuire,
doar bordeiele sărace
Te primiră cu iubire.

Dar Te-ai dus Isuse, Doamne,
stă bordeiul trist şi rece,
de-atunci nimeni cu iubire
n-a fost pragul a-i mai trece.

O, Isuse-acum când iarăşi
ne-aduci zorii bucuriei,
aminteşte-Ţi cu-ndurare,
de bordeiele câmpiei.

Cercetează-le...'ncălzeşte
cu lumina Ta pustia,
că nu-i unul, ci e plină
de bordeie azi câmpia.

358. O, atunci, Isuse-n templu

Text: T.D.
Moderato

O, a-tunci, I - su-se'n tem - plu bu - cu - ri - e în - ge - reas - că,
a - vu Si - me - on, bă - trâ - nul, c'a a - juns să Te cu - noas - că!
a - vu Si - me - on, bă - trâ - nul, c'a a - juns să Te cu - noas - că!
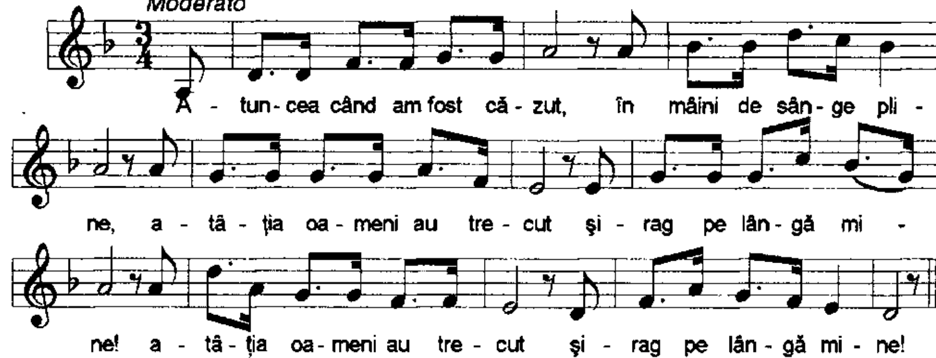
O, atunci, Isuse-n templu,
bucurie îngerească
avu Simeon, bătrânul,
c-a ajuns să Te cunoască! bis

Căci ceruse să nu moară
până-Ţi va vedea venirea,
Soare veşnic al iubirii,
care-aduce mântuirea!

După ce Te cunoscuse,
liniştit putea să moară,
liniştită-i numai moartea
celor care Te aflară!

Fă şi azi, ca toţi s-aştepte
cu-aşa dor spre a Te naşte,
fă ca nimeni să nu moară,
până nu Te va cunoaşte!

359. Atuncea când am fost căzut
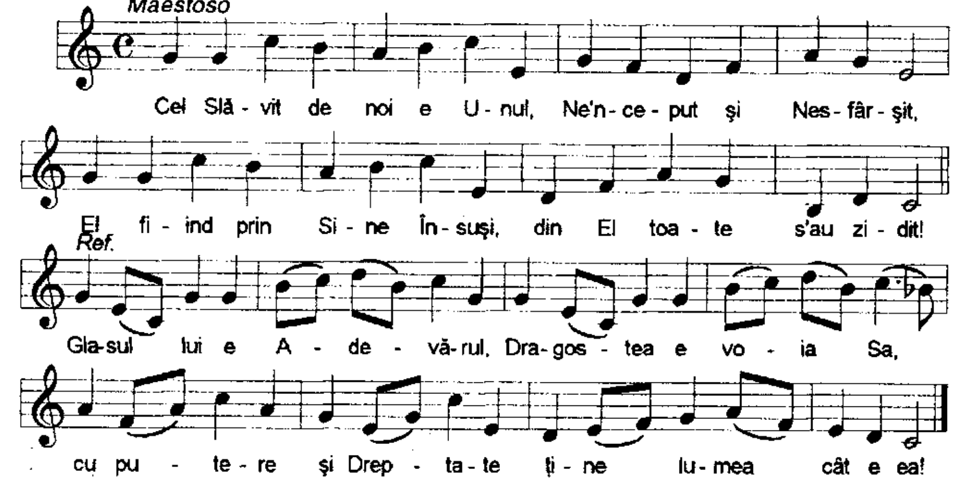

Atuncea când am fost căzut
în mâini de sânge pline,
atâţia oameni au trecut
şirag, pe lângă mine!

Ce mulţi cu jale m-au privit
căzut acolo-n cale,
dar vai, nici unul n-a venit
din tină să mă scoale!

Nici unul nu s-a-nduioşat
să-mi şteargă plânsu-n gene,
Tu singur Te-ai apropiat,
Isus, Samaritene!

A-mele răni adânci le-ai uns,
durerea să se-aline,
iar eu la pieptul Tău ascuns,
plângeam: "Rămâi cu mine!"

360. Cel Slăvit de noi

Cel Slăvit de noi e Unul
Ne-nceput şi Nesfârşit,
El fiind prin Sine Însuşi,
din El toate s-au zidit!

Ref. Glasul Lui e Adevărul,
Dragostea e voia Sa,
cu puterea şi dreptate
ţine lumea cât e ea!

Pretutindeni totdeauna
ştie şi pătrunde tot,
a-Lui slugi nenumărate
toate văd şi toate pot!

Locul Lui e strălucirea,
veşnice-s a Lui lucrări.
Înaintea Feţei Sale
sunt eterne desfătări!

Cel Slăvit de noi e Unul,
numai Lui să ne-nchinăm,
cu credinţa-ntregii inimi,
slavă veşnică-I cântăm!

361. Laudă Ţie, Sfârşitu-ncercării

Maestoso

Laudă Ţie, Sfârşitu-ncercării,
laudă Ţie, Etern Dumnezeu!
Tu ai cântarul sfinţit al durerii, } bis
nu laşi zdrobită răbdarea sub greu!

Laudă Ţie, Adâncă-ndurare,
laudă Ţie, Izvorul de Har!
Harul ne-a fost adăpostul de soare,
temniţa sumbră ne-a fost un altar!

Laudă Ţie, Salvare deplină,
laudă Ţie, Părinte Slăvit!
Tu ne ridici totdeauna-n lumină,
noaptea ne-o schimbi într-un alb Răsărit!

Laudă Ţie, Ocean de iubire,
laudă Ţie, o, Tată Divin!
Sfântă-nchinare, şi-n veci mulţumire,
astăzi Ţi-aducem ca jertfă! Amin!

CUPRINSUL

B

c

D

E

F

Titlul Nr.cântării

H

I

Titlul	Nr.cântării

Î

J

L

Titlul	Nr.cântării

M

N

O

Titlul | Nr.cântării

P

Titlul | Nr.cântării

R

S

Ş

T

U

V

Z

Toată slava şi-nchinarea
Dumnezeului Slăvit,
El ni-l Viaţa şi Lucrarea,
de la El primim cântarea,
Lui l-o închinăm - smerit,
azi şi-n veacul nesfârşit!

Slăvit să fie Domnul!